

ജാനകീപരിണയം

മലയാളനാടകം

$\frac{91541}{16}$

ജാനകീപരിണയം.

മലയാളനാടകം.

കൊച്ചിസംസ്ഥാനത്തെ വെള്ളമുക്കപ്പള്ളി ചീമൻ
കോട്ട വടലിൽ, ചിറവൻ ചമ്പലിൽ
ചത്തു കെട്ടി മന്നം കിരാരം
സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന ശ്ലോകത്തിന്നു ശ്ലോകമായും,
വാക്യത്തിന്നു വാക്യമായും,
മലയാളത്തിൽ
രേഖപ്പെടുത്തിയത്.

[രണ്ടാം പതിപ്പ് കോപ്പ്: ൧൦൦൦]

തൃശ്ശിവപേരൂർ
വിദ്യാവിശാലയിൽ അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.
൧൯൩൭

വർദ്ധിച്ചു. മലയാളീസ്ത്രീകൾക്കു കിട്ടേണ്ടുന്ന ശമ്പളം

൧

7

അതേ സ്തരത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു ശമ്പളം ൧൩ രൂപ

8

൧൩ രൂപ ൦൦ അധികമായി കിട്ടുമ്പോൾ അതിനനുസരിച്ച്

5

അധികമായി കിട്ടേണ്ടുന്ന ശമ്പളം ൧൩ രൂപ ൦൦ ആകും.

ജനതാ പതിപ്പിന്റെ അവതരണം

ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു, തന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്തൃത്വത്തിൽ ഒരു സാമ്പത്തിക ഏതാനും എന്തെങ്കിലും സാമ്പത്തിക, ആ ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു പൂർണ്ണമായ സാമ്പത്തികം നിർമ്മിച്ചു എന്നുള്ള ചാരിതാത്മ്യത്തിന്റെ ഒരു പട്ടം വെക്കേണ്ടതല്ലെന്നുള്ള ഒരു റേറ്റിങ്ങുള്ള. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണ്ഡിതത്വത്തെ കേൾക്കുവാൻ വലിയകോതിയെടുക്കാൻ തീരുമാനിക്കുക എന്നതായ ഒരു നാടകം നൽകപ്പെട്ടതും മറ്റും പതിപ്പിച്ചു കണ്ടു സമുദായ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതും ആയ സാമൂഹികതയ്ക്കും കേൾക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ കേൾക്കൽ വിചാരിച്ചു വളരെ പത്രങ്ങൾ ആ പത്രങ്ങൾ മുദ്രയായും എഴുത്തുകൾ മുദ്രയായും പല തരംഗങ്ങൾ പറഞ്ഞ നല്ല അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ആ, പിന്നീട് ഓരോന്നും നൂറുകൾക്കുവേണ്ടി ഈ പുസ്തകത്തെ എഫ്. എ., ബി. എ., ഐ. പല പലിക്കുകയും ഒരു ചാരിതാത്മ്യമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ഗ്രന്ഥകർത്താവിനു തന്റെ അദ്ദേഹ ചാരിതാത്മ്യത്തിനു ഇടയായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കേൾക്കുന്നവരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും പുരോഗമകളായി വഴികാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ആ മഹാമന്ത്രിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും സൂചനകളിൽ കേൾക്കുന്നവരുടെ ഒരു പ്രതിനിധിസ്വരൂപത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്നതിൽ അധികമായ ഒരു വിചാരിച്ചതായാൻ പാടില്ലല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും വേണ്ടപോലെ വിചാരിച്ചു പ്രബല്യവും സിദ്ധിക്കുന്നതാ ഗ്രന്ഥം ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായ അവതരണ സ്വീകാരംകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു വിധത്തിലുണ്ടാവുന്നതല്ലെന്നു അത് പറയേണ്ടതല്ല.

ഈ ജനതാ പതിപ്പിൽ പറയേണ്ടതായ ഒരു ഭേദഗതി മറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആദ്യം ഈ ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്ന കാലത്തു അതേഗി എന്നു വിചാരിച്ചു വന്നിരുന്നില്ലെന്നതും ഇപ്പോൾ പക്കൽത്തന്നെ അങ്ങനെയെ വിചാ

ടിപ്പോട്ടർ വരുന്നവരും ആയ എന്താനും ചില പ്രായോഗിക
 ങ്ങളെ അചിന്തയവിടെ മേൽപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള
 പ്രായോഗികങ്ങളിൽതന്നെയും ചിലതു മേൽപ്പെടുത്തണമെന്നതിൽ
 ആ പട്ടാളങ്ങൾ തന്നെ മറ്റാർ എടുക്കേണ്ടി വരുന്നതുകൊണ്ട്
 കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഈ പതിപ്പിന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുന്ന
 ശ്രമം തോന്നിയതുകൊണ്ടും വേണ്ടപോലെ മുഴുവനും മേൽപ്പെടുത്തുവാൻ
 സാധിച്ചിട്ടില്ല. പ്രമുഖ് വായിക്കേണ്ടവർക്കു ഏതാനും ചില
 മറ്റാരുടേയും ചെയ്തത് മന്ദ്രമെ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. അതുകൊണ്ട്
 ഈ വീട്ടിലെ മഹാജനങ്ങൾക്കു കണ്ടിരിക്കണമെന്ന് ഗുണമക
 ത്വമിന്നുവേണ്ടി ഞാൻ അവർക്കുവെച്ചുകൊണ്ട് ഈ അവതരി
 ക്തയെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തൃശ്ശിവപേരൂർ } സി. എസ്. ഗോപാലപ്പൻ
 1976 കക്കടകം 18-ാം തീയതി } അരിക്കർ ജി. എ.

സ മ പ്ത ന മഃ

ഈ രചനാലേഖനം അനൗപമമായതുകൊണ്ട്

അമൂല്യമായതുകൊണ്ട്

അമൂല്യമായതുകൊണ്ട്, സി. ഐ.സി. ഐ.

ക ക റ മ്തി വ്യവസ്ഥിത അ ന്വ റ റ ന്

തിരുമനസ്സിലെ തുല്യമായിരിക്കൽ

അനുവദിക്കുന്നു

സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു,

എന്ന തിരുമനസ്സിലെ മഹിമയുള്ള

പ്രതിഷ്ഠയെക്കുറിച്ചുള്ള

പരിഭവം കർമ്മം,

ക്രമം	വരി	അവലം	സുഖലം
12	11	ചങ്ങ	ചങ്ങ
16	81	എന്ന	എന്ന
17	3	വർഷത്തിൻ	വർഷത്തിൻ
44	30	നടുവുകൽ	നടുവുകൽ
56	15	തില്ലാത്ത	തില്ലാത്ത
61	16	ജ്ഞാന	ജ്ഞാന
65	8	താൻതരികൾ	താൻതരികൾ
69	82	താൻതരികൾ	താൻതരികൾ
76	11	മണ്ണു	മണ്ണു
77	3	മണ്ണുകിട	മണ്ണുകിട
81	8	കുന്നി	കുന്നി
81	25	പുറം	പുറം
90	13	വെണ്ണി	വെണ്ണി
93	13	മുഴക്ക	മുഴക്ക
98	22	കുതി	കുതി
103	23	നാന്നം	നാന്നം
108	3	താൻ	താൻ
111	14	ശിവമ	ശിവമ
122	12	നി	നി
121	30	മറി	മറി
123	23	നി	നി
121	2	ചിരമ	ചിരമ
137	3	വെണ്ണ	വെണ്ണ
143	16	കെ	കെ
147	4	എന്ന	എന്ന
150	29	വെണ്	വെണ്
153	7	പോ	പോ
157	15	പോ	പോ
170	27	മെ	മെ
172	2	കവി	കവി
190	23	നി	നി

ജാനകീപരിണയം

മലയാളീകരണം

ശിവപ്രസാദൻ

കുന്നാളുറിയവയോജ്യ കല്പനാലുസ്മൃതികൾ
 അന്നിന്നൊട്ടിയചന്തപ്പൊടിയുടപ്പാണാംസാലെന്നപോൽ
 മനഃപാണിഖയംകലർന്നുളീനാമേമുദാകട്ടപേവ
 വന്നമ്പരക്കിയശമശ്വപദഗോപാലമർകാൽപാളവ (1)

നാനുചര്യ

കേണമുപ്പൊടിയിക്കിന്നിരിക്കളിൽച്ചുണ്ടിടിനന്യായകം
 നന്നാഴ്ന്നുതളുംതളുമ്പുമെന്തെന്തിച്ചുപത്രകരം
 വന്നാലുംവളിയിൽകളിക്കുവതിനെന്തൊന്നിടുരാളീജനം
 തന്നെക്കുമുതകെണമിടമേഗോപാലിക്കുന്നതിന്നുള (2)

(നാനുചര്യ അവസാനത്തിൽ)

സൂത്രധാരൻ—(മുൻകാലത്തു യോജിച്ച്)

എല്ലാംശ്ലോകനാമകരണസിദ്ധാന്തത്തെക്കുറിച്ചും
 ചുല്ലാസനവിളിപ്പുന്നകവിതാസാരംഗ്രാമീണുരവും
 ചെല്ലാൻമുളയുസസമാമുതിയുസൽപുണ്യത്തിനാൽപട്ടോ
 ചെല്ലാൻപവിവസ്ത്രരാഗ്രിതരുതത്രയസ്സിനംഭാമുവാ (3)
 അതിനാൽ ശ്ലാലിക്കാക്കു സൽഗുണമുളാൽ പൂർണ്ണമായി
 എന്ന ഈ സൗമ്യതസ്സന്നിനാജ്ഞാൻ അൻ കലകളെന്താ
 ല് സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന അഭിനയവിദ്യയെ കൈമാർച്ചമല്ല
 കാക്കു ഇപ്പോൾ കാണിച്ച് എന്നെ കൃതാർത്ഥമാക്കുന്നുണ്ട്,
 (അകാശത്തിൽ ചെവി കൊടുക്കിച്ച്)

നല്ലതോ സമാധാനികളേ! നിങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നു!

ശബ്ദത്തിൽസമുദയം—

യെന്നല്ലതും അതിലൊരസംപാദനം

ചെയ്തൊരുപുതുതരംനാടകം—

മിന്നുവെന്തെന്നിരിക്കെത്തന്നെക്കേൾ?— എന്നോ (4)

ആയുർദ്ധായുർദ്ധം! ചിന്തകനാളെയേതിക-

ലെത്തിയെന്നാവതികലെ

സത്തുകൾക്കുമകിപ്പായ-

മൊത്തമുള്ളവകല്പിതം

(5)

(അന്നിയാർക്കു നേരെ നോക്കിട്ട്) ആയുർ! ഇവിടെ വര,

നടി— (പ്രവേശിച്ച്) ആയുർ! ഇതാ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു.

സൂത്രധാരൻ— മാന്യന്മാരായ ഈ സഭാംഗങ്ങൾക്കു കല്പന കേട്ടില്ലേ?

നടി— (ഭീഷ്മപാസുണ്ടാക്കി) കേട്ടു, കേട്ടു. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ സഭാംഗീകൃതമായ 'കുളഹംസനാ' വിവാഹം ചെയ്യാനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്റെ പുത്രിയായ 'കുളഹിനിയെ' ദുഷ്ടനായ 'മോഹമായ'നെന്ന് കശീലവൻ വ്യാജത്താൽ കുളഹംസന്റെ വേഷം ധരിച്ച് അപഹരിച്ചാൻ പോകുന്നതായി കേൾക്കുന്നു, അതുകൊണ്ട് 'കുളഹിനി'യുടെ മരണശമം എത്തിനെ നിശ്ചിതമായി ചെയ്യുകയാണ് ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു.

സൂത്രധാരൻ— ആയുർ! വ്യസനിക്കണ്ട, ഞാൻ ബ്രഹ്മൽവലംഭനെന്ന നടയെ കളിനികളഹംസനാളുടെ വിവാഹം നടത്തുവാൻ മദ്ധ്യസ്ഥനായി നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കുളവാളയാമ്പന്റെ നമ്പരമ്പ-

നളവരതീടില്ലമത്തുമാനിച്ചു

കുളഹംസനവിദ്യയിൽപട്ടകം

കുളവല്ലഭതന്നെവേർതിരിക്കും

(6)

അതിനാൽ ഈ സഭയെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനായി ചെയ്തിട്ടുള്ള വസന്തകാലത്തെതന്നെ ഉദ്ദേശിച്ച സംഗീതമേളിക്കും, ഇപ്പോൾ, തർക്കകാലകൊണ്ടുളളർക്കത്തിനടുത്തുവരും

പെണ്ണൊകിലെത്തുന്ന സൂത്രധാരകൃതി

മാകൊമ്പിലെക്കുതിയെഴുകുളസപക്ഷം-

വൻകുററിനാൽദൂതമേകുറിക്കിട്ടിട്ടു

(7)

നടി— അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ, എന്നാൽ മാന്യന്മാരായ ഈ സഭാംഗങ്ങൾക്കു കല്പനയ്ക്ക് അനുരൂപമായ നാടകം എന്താണെന്ന് ഞാൻ ആലോചിച്ചിട്ടും അറിയാനില്ല.

സൂത്രപരമൻ— (ചിരിച്ച്) ഭവതി അതിയെ മനസ്സവൾ! ഇതു ഒരു ഉദാഹരണപ്പെട്ട 'അനന്തരീപരിണയം' എന്ന നാടകത്തെ 'ഭവതിയ' അഭിനയിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

നടീ- (സംഭാഷണങ്ങളുടെ) ഭാഗ്യമാൽ അത് എന്നു ഇ
 രപ്പാൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. സമുദ്രത്തിൽനിന്നു ചന്ദ്രനെന്ന പേര
 കൊണ്ടറിയപ്പെടുന്നതായ (തന്നെപ്പോലെ) ഭീക്ഷിതരായിത്തീർന്നവരുമായി
 ചുറ്റും ചേർന്നു ഭീക്ഷിതരായിത്തീർന്നവരുടെ നിർമ്മിച്ചത്.

സുഗ്രഹൻ—ആകട്ടെ! ഭവേതി പറയുന്നത് സംസ്കൃത നാടകത്തെ കുറിച്ചല്ലെ! ആ നാടകത്തെത്തന്നെ മലയാളികളുടെ വിജ്ഞാപനത്തിനായിട്ടാണ് ചേമ്പലത്തിൽ ചാത്തൂർക്കുട്ടി എന്നവർക്ക് മലയാള ഭാഷയിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അത് പറഞ്ഞത് അതിനെക്കുറിച്ചാണ്. ഏതുതരത്തിലാണെന്ന് മലയാളികൾ അധികമുള്ള ഒരു സദസ്സിൽ അതിനെത്തന്നെയാണ് ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്.

എട്രി— (ജമ്മുയരുട്ടി) ഓ! ജാൻ ജെനറി ധനി മുദ്രപാതി ആ
 യ്! എന്നാൽ അന്യകൾ കവിതയെ മരറായ ഭാഷയിൽ
 ആമെന്നുകൊണ്ട് ആ കവിക്ക് എന്താണ് ഒരു മോഹ്യത
 സിദ്ധിക്കുന്നത്?

நுருயாக்கம்— ஐக்கிர பரமததக! கரு மாய்விபுது கவி
 கரு மகரொரு மாய்விபுது கரு பரமததகம்.
 விசேஷிபுது மாய்விபுது கரு கரு மாய்விபுது
 மாய்விபுது கரு மாய்விபுது கரு மாய்விபுது

നടി— ആയു! കലയാലോചനയിൽ കവിതയ്ക്ക് എന്തുപങ്കാണ്
 ന്ന് ഇത്ര പ്രാധാന്യം?

സുതധരൻ—(ചിരിച്ച്) കേൾക്കൂ! കവിതാവിഷയത്തിൽ
 എന്നാൽ ചോദ്യമുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുപോലും [മു
 വിന്നിൽ ചോദ്യം ചെയ്തതുകൊണ്ടു മേൽ ചോദ്യം ചെയ്തതുകൊണ്ടു
 ചിന്നുന്ന പ്രസംഗം വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നുപോലും സാധ്യത
 എന്നാൽ കേൾക്കുകയും കവിതാപോലുള്ളതായതുകൊണ്ടും (5)

ശ്രീരാഘവൻവരിതവണ്ണനയാൽപവിത്രം
പാദപ്രബന്ധമിതമോകവിതോപ്രസിദ്ധൻ
തേജവസിദ്ധവരിലത്രമസജകല്പാ-
തമുള്ളതാഗ്രഹണമതിതൊക്കെയുംകേ (9)

അതിനാൽ ഭവതി ഗാനം ചെയ്തല്ലോ,
നദി— അങ്ങിയെ തന്നെ ഗാനം ചെയ്യുന്നു)
കുറഞ്ഞകളിമറചാത്തുന്ത
കൂന്തലതിൽവെക്കുളപ്പുല്ലുമാലകളെ
കുറഞ്ഞനൂറുതാങ്ങത്തിൽ
ശ്രാന്തിയകൗന്നിത്താഴ്ത്തൽഗന്ധം (10)

അത്രയുമല്ല, സുന്ദരശ്രാന്തകളുകിത
തരണികിരമന്ദരതണുത്തുജനപൂര
വരമൊഴയാങ്ങുവിതെഴുക
ഹരണനിമിത്തമുദാസ്യതിക്കുന്ത (11)

പോരെ നൊതുടി... (എന്ന് പകുതിപറഞ്ഞു, പേടി ചുവിറയ്ക്കുന്നു)
സൂത്രധാരൻ— നിൻകേൾക്കേണ്ടതൊന്നുപാടുമുലം
സ്മരിച്ചുകൊണ്ടിസ്സുകൊണ്ടിടുന്നു
ഡംകേനടിക്കൊണ്ടൊന്നീറ്റുമെഥവ
കിടീതികളൊണ്ടുചിറച്ചിടുന്നു? (12)

നദി— അങ്ങ് കാണുന്നില്ല, ഇതാ ഒരു രാക്ഷസൻ ഇവിടേയ്ക്കു
തന്നെചേരുന്നു. അതിനാൽ ഞാന്റെയൊരൊ ഭയപ്പെടാതി
കിടുന്നു? (എന്ന് കരറാക്കേണ്ടതു ചെയ്യുന്നു)

സൂത്രധാരൻ— (തോക്കീട്ട്) ആയ്ക്ക! യെപ്പെടാണ്ട? രാവണാ
നുചകനായ സാരണന്റെ വേഷം ധരിച്ച് രാഗത്തലേക്കു
വരുന്ന ഇവൻ എന്റെ സ്നേഹിതനായ ഒരു ഗതനാണ്. അ
തുകൊണ്ട് കേൾ വേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്ക് നമ്മളും നാനും
രായിരിക്കുക.

(എന്ന കണ്ടുപോരും പോയി)
ഇങ്ങിനെ പ്രസൂവേത

(അനന്തരം സാരണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)
സാരണൻ— (തോക്കേനാക്കി സന്തോഷത്തോടുകൂടി) സകല ഭക്

വാസ്കരന്തക്കുളം വന്ദിക്കപ്പെട്ട പാഠപന്തക്കുളംകുളത്തിൽ
 രേഖപ്പെടുത്താൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവന്ന സാമൂഹികതരം വർഗ്ഗത്തിൽ
 വന്നെത്തി. മി.മി.പുറംപുറത്തിൽ അയക്കപ്പെട്ട ക്രമം ഇ
 താഴെ.

ശ്രീകുമാർ— (പ്രവേശിച്ചു) ജാതാർക്കായ സന്ദർശനം.

സമരണൻ— തടന്നാടി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള കുറച്ചും സഹചരന്മാരാണ്.

ഉകൾ... അതെല്ലാം അന്ന് പഠയം, അങ്ങിപ്പോൾ എവിടെ
കൊണ്ടു വന്നുവെന്ന്?

സമരങ്ങൾ... തടയാൻ എന്തെങ്കിലും നടപടി.

ശുഭൻ—എങ്ങിനെയ്?

സാക്ഷാത്— യോഗജിയിൽനിന്നു ജനിച്ച ലോകസുന്ദരിയായ ബീതളയെ ജനകരാജാവ് പൂട്ടിയാക്കി വളർത്തുന്നതായി കേൾക്കുന്നു, അവളെ ഇനിക്കുവേണ്ടി ജനകരാജാവിനോടു നീ കൂടുന്നു പോയിക്കണ്ടോ? എന്നു്.

ശ്രീകുറി— ആലപ്പുഴയിൽ അപ്രകാരമിരിക്കുന്ന ഓഫീസുകളിൽ
 കി. മനുഷ്യനിൽപ്പോലും അപൂർവ്വമായി ഒരു വിനയം ആകാം
 ഉണ്ടാകുന്നു.

വിത്തോൽനാരിക്കളെപ്പിടിച്ചുവെലമാക്കുന്നതാണുപ്രസ്താവം-
 ഞങ്ങളുപ്രായമനികൾമറ്റുകളിവെത്തുവിളക്കുപ്രഭ
 തിന്നുംജന്മകിതെന്നതെന്തപഥനിപ്രായാത്വിതസ്താജ്ഞരും-
 കണ്ണൻതന്നെമെടതെന്നന്നജന്മകൻതന്നിൽപ്രിയമുപമോ (18)

ചലച്ചിത്രങ്ങൾ— കവിതകൾ.

ശ്രീകുറുപ്പൻ— ബാങ്ക് ഇവിടത്തെ വ്യക്തിമാനും കേൾക്കുക.

സംസ്കാരം— പഠനം.

5. Содержание _____

തന്നെ സീതയ്ക്കു ഭാഗം കൂടുതലായി കിട്ടാതെ തനിക്ക് സംഭവിച്ച
മന്നൻ വംശത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുകയെന്നതുകേട്ടു കേൾക്കുകയും
എന്നല്ലാത്തതിൽ തനിക്ക് അനുഭവമെന്നതെ അപ്പോഴവർത്തിയായിട്ടു
മന്നം സ്വർഗ്ഗത്തെ നീക്കി വെച്ചു അതിനെ വിവരം നമുക്കു കാട്ടി
[അം 14]

[Page (14)]

സാക്ഷാത്കാരി— (കേരളപഞ്ചായത്ത് ചിരിച്ചു) കാലത്തിനോ

കൈവപരീത്വം അതുതന്നെ, നമ്മുടെ സ്ഥിതിയിൽ സാധുത്വവും ജനകരൻ കപടവും ചിലന്നതോ?

ശ്രീകൻ— അ വിശ്വാമിത്രരുവി താൻ യാഗം ചെയ്യുന്നു എന്ന് വ്യാജം പറഞ്ഞ് അജ്ഞാപുത്രന്മാരെടുത്തി ദശമഹരാവിനെ കണ്ടിട്ടുകൊണ്ടുവരുവാൻ പോയിരിക്കുന്നു. ദുഃഖനെന്ന കണ്ടിപ്പോട്ട ജനകരാജാവ് തന്റെ അനുജനായ കരഭുജനെ മിഥിലാപുരത്തിൽ ഉത്തര യാഗം കാണാൻ എന്നുള്ള വ്യാജത്താൽ പുത്രികളോടു കൂടി വിശ്വാമിത്രാശ്രമത്തിൽ ചെന്നിരിക്കുന്നു.

സാരണൻ— എന്നാൽ പൂജനായ ഈ ഭാവി സീതരാമന്മാരടെ വിവാഹത്തെ തടയുമോ? അത് വിചാരിക്കുന്നു, എങ്ങിനെയെങ്കിലുമകട്ടെ അത് ലഭകല്പനയെ അനുഷ്ഠിപ്പാനായി വിശ്വാമിത്രാശ്രമത്തിലേക്കു തന്നെ പോകുന്നു; അവിടെയാണല്ലോ ജനകൻ വസിക്കുന്നത്.

ശ്രീകൻ— അവിടെ ചെന്നിട്ട് എന്നോ പ്രയത്നമോ?

സാരണൻ— അങ്ങിനെയല്ല,

ധർമ്മാചിന്ത കടലായി ചുവളക്കണ്ണുനായു മണത്തൊഴി-

ന്നെങ്കെന്നു ചതുരകേരമിത്രതിമക്കൊന്നിതയോഗ്യൻ പ്രഭു
ചൊരിച്ചുൽകകളെക്കണാലനുവദിച്ചിടത്തൊക്കെ!

ശ്രീകൻ— * * * * * എങ്കിലും
സീതാചിത്തവിശോധമായനുവദിക്കില്ലെന്നു മരുമിച്ഛൻ (15)

സാരണൻ— (അല്പം ആശ്ചര്യം)

ലഭകപരൻ സമൃദ്ധിത്തുകൾക്കൊത്തീലയെന്നാകിലും

തൻകയ്യാൽ ഭവനം ജയിച്ച ചരിതകേരക്കാലിത്തന്നിട്ടതോ

എങ്കിൽ ശ്രമനതയനുവണയെ വിട്ടുറങ്ങുന്ന ശ്വാർക്കൻ

തകൽകാക്കവെണ്ണമെങ്ങിനെയൊരുപിടയൊരാളായ് (16)

(ഗീർഷാ സംഭവിച്ച്) അതിനാൽ ഭൂമിയിൽ സീതക്ക് ജന്മമില്ലെന്നായിരുന്ന സ്നേഹബന്ധത്തെ വേർപെടുത്തേണ്ടതും ചിലന്ന നമ്മുടെ സ്ഥിതിയിൽ ലഭകപരനായാണ്.

ശ്രീകൻ— ഇത് ഉണ്ടാകുന്നതല്ല,

സാരണൻ— എന്നാൽ സീതയെ ലഭിക്കുവാൻ ഉപായം എന്നോ

[illegible]

അതുകൊണ്ട് വി.ക.ജി.ഊവക്കുശിപ്പിച്ച വിദ്യാഭ്യാസനാ
ടകൂടി അഭാവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടുതന്നെ
സമീപത്തിൽ ഉള്ള കോളേജുകളിൽ അഭാവം ഉണ്ടെന്നും

ഇകൻ— സത്യം! അങ്ങയുടെ ആലോചന നന്നായി, എന്നാൽ അങ്ങയോട് ചെന്നിരിക്കുന്ന ആ കുതിയമ്പ്രാഥമങ്ങൾ കിടന്നു വരുന്നതിനെ തടയണം.

സാ.പ്രൊൻ.— വേഗം! തീ പറഞ്ഞതു ചെയ്യണം. അത് സർക്കുലറുകളാണല്ലോ എന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും. എന്തുതന്നെ.

ആയിരമാനകം ബലമു-

ജായവല്ലെളിയികൽനിന്നുപോകാം.

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഓഫീസ്

സ്മൃതൈനാനുചരിക്കതില്ലവരേ (18)

ശ്രീകുൻ—എന്നാൽ അത് തുടക്കമായ ഒരു കാഴ്ചയെന്നു പറയാനാകുക. അത് ഈ വർഷക്കാലത്തെ മഹിമയായിത്തീരും എന്നായിരിക്കും. (എന്നു പറഞ്ഞ്)

സമാണന്ത്.—(നേതൃമന്ത്രിമാരെ) അതുകൊണ്ടുതന്നെ (വിചാരിച്ചു) ഉടനെ അതുകൊണ്ട് അടികളെ കടന്നുമാറ്റിയല്ലോ. ഇതാ ഇവർ.

കാമറപ്പും കടൽതോലപരമ്പരയുടെ ചുവറ്റിലെത്തുന്നതിനായി കിരീടം-
 മന്ദിരങ്ങളെപ്പറ്റിയ മനോഹരമായ കഴിവുകൾ ഉപയോഗിച്ചു വന്നിട്ടുള്ളതാണ്

ഘോഷമായിട്ടുള്ളതെല്ലാലുമറിവത്താറുപിള്ളനുംത- (പി
ന്നാത്തതിലവയ്യക്കുറവുണ്ടല്ലോയെന്നുതന്നെത്തന്നി

(எழுந்தருளியிருக்கும் இடத்திலிருந்து) (அங்கம்) பூ
வெளியேறுகிறது)

സമരങ്ങൾ— (അരികിൽ ചെന്ന്, ആഴ്ച്ച് തോൽ നൽകുന്ന
രീതിയിൽ)

താദക— സാരണനൊ, എന്നാൽ മീപുഷ്പസ്തായി ഭവിക്കും.
സാരണൻ— എവിടെക്കായിട്ടാണ് പുറപ്പെട്ടത്?

താദക— വിശ്വപാമിത്രമുനിയുടെ ബന്ധുവായും ശിവഭക്തനായും
മരിക്കുന്ന പന്തളരാമനാൽ അപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, ശിവഭക്ത
നായ രാഘവജാമഹാജനാദിന്റെ കല്പനയാൽ യോഗം മുക്ക
രുത്,¹ എന്ന് പുത്രനായ അരീപദനാടു പറയത്തെയിട്ടാണ്.
സാരണൻ— (ചിരിച്ചു) ക്ഷത്രിയ ബ്രാഹ്മണനായ ഒരു വിശ്വപാ
മിത്രന്റെ ഉപായം കേൾക്കേണ്ടതല്ല. ആയു! യോഗമാണ്
എന്ന് വ്യഭാപനങ്ങൾ സീതനാമന്ദരന്റെ വിവരം നമു
ക്കുവെക്കുമ്പോൾ ജനകന്റെയും വിശ്വപാമിത്രന്റെയും ഉപാ
യമാണിത്.

താദക— എന്തിനായിട്ട് വ്യഭാപനങ്ങൾ?

സാരണൻ— ഹാരാജാവ് സീതയെ ചോദിക്കുന്നത് വി
ചാരിച്ചു.

താദക— ഇങ്ങനെയൊക്കെങ്കിൽ ഹാരാജാവിനു ഭവണി താ
ൻ തന്നെ ജനകിയെ അപഹരിച്ചു കൊണ്ടുവരമല്ലോ.

സാരണൻ— അങ്ങനെയൊക്കെ!

ജനകജയബലാൽഹരിക്കിലൊട്ടും

മനമനുവർത്തകളിക്കായില്ലഭവേ

ജനകനുപതിലുള്ളവൈഭവമൊട്ടും

ചന്ദനമല്ലതരങ്ങളുസംഗമം

(20)

എന്നു മന്ത്രമുപ, ഹരിതന്തൽപുണരവതന്തരംഭയത്താൻ

കുമാരകുമാരവുമിമാന്ദിയിൽവെച്ചു

സ്വപദിക്കുന്നടനവമേകിടയൊക്കുമാപാൽ

കുമാരക്കത്തവകളുബദ്ധതതെടുത്തും

(21)

എന്നാൽ ഇങ്ങനെയൊക്കെ (എന്നു ചൊല്ലിയിൽ പറയുന്നു)

താദക— (സന്ദേശമുണ്ടാക്കി) ഉണ്ണി! നിന്റെ അലോചന
തന്നെയിരിക്കുന്നു.

ജാവിധമേകിൽജനകി-

രാഘവജനകകുളിലാകുമതുന്തരം

അവതരിച്ചുചതിപ്പാൻ

മാവിച്ചവരെച്ചതിപ്പതാണുചിതം

(22)

അനന്തം മാതൃമന്ദിരം അവന്റെ അനുചരന്മാരോടുകൂടി അത്രീതിൽ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ കിടന്നുവരുന്ന ആ മഹാമിയെ സഹോദരിക്കാം. യീഷു ലങ്കാപുരത്തിൽചെന്നു മഹാരാജാവിനെ പുറപ്പെട്ടീടേ. (എന്നു പേരായി)

സാരണൻ— അടുലിലുറങ്ങുവെച്ചതുമെ-

ന്നടുത്തതിനാൽ തടകത്തുളളതായായി

പട്ടഭോജനത്തിനായ

പട്ടവശമാതൃമന്ദിരനടുത്തതായക്കും

(. 3)

(എന്നുപേരായി)

ഇങ്ങിനെ പൂർണ്ണഗം

— പട്ടം —

(അനന്തരം വിദ്യുഷ്ണിഹാപനോടും സാരണനോടുംകൂടി

അവണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

സാരണൻ—

കുറേനാശിതയെയെന്നുകഴ്ത്തിയപതുതടന്നുവെക്കുകയും

ക്ഷോണീനരിനിതന്നെയെന്നുചൂണക്കുമനങ്ങളെക്കൈകളും

കുറേനവെളവരായിപ്പുറമെക്കകത്തുപ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ

അങ്ങനെയൊരുപ്രകാരം നാകുഷ്ഠം ധരിക്കേണ്ടതായ് (24)

എന്നുമാത്രമല്ല,

ക്ഷോണീ അർശവർഷം കരണനങ്ങളെകുൻതന്നിൽപ്രിയംമുഖമായ്

കാണിക്കാതെമറച്ചുവേണ്ടാത്തതൊന്നുപരിചരിക്കുന്നതിനെ

എന്നാക്കീ മണിമുഖമൊന്നുചിതപ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ

അന്നതോടുകൂടിമാനവുപ്രകാരമുള്ളതീടേണ്ടതൊന്നെങ്ങിനെ (25)

സാരണൻ— മഹാരാജാവേ! മാനവകേടാണെന്നു വ്യസയി

ക്കേണ്ടത്.

മുന്നമങ്ങുകയെന്നതിനെവേദിപ്പാൻ

ചെന്നുദിക്കുവതികളിങ്ങിനെതന്നെ

ഇന്നുചെല്ലുകതുപോലെചെയ്തതും

നന്നമാശ്ചരിയതെന്നല്ല (26)

വിദ്യുഷ്ണിഹാപൻ— (പ്രോമോബത്തോടുകൂടി) [ആത്മഗതം]

ദിക്കുവാലത്താഴെ ദമയന്തിയെ എങ്ങിനെയാ, അതുപോലെ

വ *

കാശാജാധിപൻ സിന്ധയ്യും അപേക്ഷിച്ചാൽകൂടി ലഭിക്കു
യില്ല. [പ്രകാശം]

രാജൻതന്നിഖനീചരാഗമിയല്ലേസീതജ്ജാഹ്നികന്ദാജൽ
കുടുംഭപന്ദുവദാഭവാനന്ദവിധപോരില്ല പായങ്ങളിൽ
പ്രേമാഭരണകലകുവളകൾക്കൊത്തനന്ദമുഖമായി

നാമിന്നൊക്കെയുതന്നെമുട്ടിപ്പിതംപ്രാപിക്കുവാൻ സീതയെ
പാണ്— എന്നാൽ അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ, തിരുമുഖ വാക്കി
യെ തോൽ ലഭിച്ചു കൂട്ടമല്ല സാരണം! താൻ മലന്ന് അത്ര
ജ്ഞാപുഷ്പകവിമാനത്തെ കൊണ്ടുവര.

സാരണം— കല്പതപാപം, (എന്തായാലും പുഷ്പകവിമാ
നത്തോടുകൂടി പ്രാപിച്ച്) കാശാജാധി! ഇതാ വിമാ
നത്തെ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു.

വിദ്യേഷിഹൻ—

ബാഹിസ്മിതനവീപ്പിതാൽഭവിനമാഭയാസംമുനിമു
തന്നായ്തൃക്കിയിളങ്ങിയൊരുമദാജ്ഞാതയാനന്ദം
വന്നീടുന്നതല്ലാത്ത നക്ഷത്രങ്ങൾ നവരജനാജ്ഞാ
തന്നദിക്ഷയസംക്കിയതികൾക്കിന്നിപ്പകാശംതോൽ (28)

സാരണം— (തോക്കീട്ട് കൊപത്തോടുകൂടി ചിരിച്ച്) ഭേദമുഖ
നെന്നപോലെ മോശംവൃത്തിയെ അനുസരിക്കാൻ ഇല്ലാ
തെ ഈ സാരണം പൂർണ്ണമായ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നത് എ
ന്ന് എന്റെ മേലുള്ള വിശ്വാസത്താലായിരിക്കാം ഈ വിമാ
നവും തന്റെ പൂർണ്ണമായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നത്, എന്ത
തോന്നുന്നു, എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ

ജ്ഞാതനെന്നതിങ്ങനെയൊന്നുവെക്കുന്നതും, സദാഹിഷ്ടി
പരമതത്ത്വമുദാമേന്ദുവധുവുവന്നു, സുരന്ദർഭതാഴും [കം
പോലാക്കുസന്ദർഭം വരുമാകും, സിദ്ധവിദ്യയം—

നന്ദംവെട്ടിയിടികൽമുന്നമധുനാകാണുന്നതില്ലാന്നതെ (29)

വിദ്യേഷിഹൻ— കാശാജാധി! ഇതിനെ കരുതണം! ഇതു
മുഖ്യ ത്രയം ശരിച്ച് വഴികൾക്കുമേൽ ജനകീയുടെ പാണി
ഗ്രഹണമുഹൂർത്തം കഴിച്ച് ജനകീയനെ വരെയെ ല
ഭിച്ചു എന്ന് ജനകൻ സന്തോഷിച്ചുതന്നു തിരുനെന്ദിപ്പ
പ്രഭാചകൊണ്ടു സന്തുഷ്ടനായ ജനകിയോടുകൂടി തിരുനെ

[illegible]

കുലനാഥൻ. തോട് വരുന്നതുവരെ കര വിടുന്നു. ഇവിടേക്കു
കുന്ന അടുത്തായിരിക്കട്ടെ.

സംഭരണൻ— ഇനി നോക്കൂ ഈ പ്രസ് കോളിൽ തിരുസ്തനായി
 ഉപയോഗം വേർതിരിച്ചു സഞ്ചരിക്കേണ്ടതാണ്. ഏ
 ഉപയോഗം -

കുടിശിശുക്കൾക്കും കോവിൽഡിച്ച് വെട്ടിയാൽ
പുനർവ്യാപകനായും കോസനായും കോസനായും
കുടിശിശുക്കൾക്കും കോവിൽഡിച്ച് വെട്ടിയാൽ

കണ്ടുകിട്ടിയതിനാൽ അതിനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് (35)

അവസാനം— സാക്ഷാൽ ചന്ദ്രനാണ് ശക്തിയെന്ന്, എന്തുപോലെയെന്നാൽ, ഇവിടേക്കു ജനശ്രുതിയെ അനുസരിച്ചായി പ്രാദീപിക്കേണ്ടതാണ്.

(വിദ്യാഭ്യാസം) കണ്ണൂർ കലാഭവത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടന്നു. അദ്ദേഹം വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിലെ വിവിധ ഓഫീസുകളിലും വിദ്യാഭ്യാസ കമ്മിറ്റികളിലും സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിലെ വിവിധ ഓഫീസുകളിലും വിദ്യാഭ്യാസ കമ്മിറ്റികളിലും സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിലെ വിവിധ ഓഫീസുകളിലും വിദ്യാഭ്യാസ കമ്മിറ്റികളിലും സജീവമായി പങ്കെടുത്തു.

സാരാൻ— ഇവർ വിശ്വദിനോടുകൂടെ ശിഷ്യന്മാരായി
 ഉണ്ടാകും.

(അന്ത്യം ഒരു പ്രാർത്ഥനാപാട്ട് പ്രവേശിക്കുന്നു)
 കന്നടൻ— അതോടൊപ്പം എഴുന്നള്ളിക്കൊണ്ടു കയ്യടക്കിയാ
 യ വിശ്വദിനോടുകൂടെ അഗ്നിശരണത്തിൽ അഗ്നിപരിവ
 രണത്തിനായിത്തീരട്ടെ എന്ന് നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അ
 കിനാൽ അന്ന് ഒരു കൈശികീർതിക്കുകയെന്ന സമീപക
 രമ്യം ഉണ്ടാകട്ടെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നു.

(എന്നു ചുറ്റിക്കൊണ്ടു)

കന്നടൻ— ജനക മഹാജനാധിപൻ പൂജാവിതയാൽ ശത്രു
 നന്മകളെയും കല്പനകൾ അന്ന് സമീപകരമ്യം ഉണ്ടാ
 കട്ടെ സമ്പാദിച്ചു ജനക മഹാജനാധിപൻ വാസസ്ഥല
 കൈക്കലാക്കുന്നു. (എന്നു ചുറ്റി നടന്നുകൊണ്ടു)
 സഖ സഖ്യവ്രത! ജനകമഹാജനാധിപൻ ഇതി എത്രനാ
 ഡം ഒരു വിശ്വദിനോടുകൂടെ കൈക്കലാക്കുവാൻ പറയൂ.

സഖ്യവ്രതൻ— അഗ്നി വെള്ളൻ വിശ്വദിനോടുകൂടെ ക
 ല്യാണത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നതാണെന്നും അവസാനി
 ക്കുന്നതുവരെ.

കാവേയൻ— സാരാൻ! വിശ്വദിനോടുകൂടെ ശത്രുനന്മകളെയും
 കല്പനകളെയും വിശ്വദിനോടുകൂടെ സ
 പാദിക്കുന്നതിനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെ കൈക്കലാക്കുക.

സാരാൻ— മഹാജനാധിപൻ! വിശ്വദിനോടുകൂടെ കൈക്കലാക്കുവാൻ
 വിശ്വദിനോടുകൂടെ കൈക്കലാക്കുവാൻ കൈക്കലാക്കുവാൻ
 നോക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെ കൈക്കലാക്കുക.

കാവേയൻ— (സാരാൻ കൈക്കലാക്കുക) വിശ്വദിനോടുകൂടെ മഹാജനാ
 ധിപൻ. ജനക മഹാജനാധിപൻ കൈക്കലാക്കുവാൻ കൈക്കലാക്കുവാൻ
 കൈക്കലാക്കുവാൻ കൈക്കലാക്കുവാൻ.

വിശ്വദിനോടുകൂടെ— മഹാജനാധിപൻ! നോക്കിക്കൊണ്ടു കൈക്കലാക്കുവാൻ
 കൈക്കലാക്കുവാൻ.

കാവേയൻ— സഖ സഖ്യവ്രത! അഗ്നി വെള്ളൻ വിശ്വദിനോടുകൂടെ കൈക്കലാക്കുവാൻ
 സാരാൻ ഇതിൽകൊണ്ടു വിശ്വദിനോടുകൂടെ എങ്ങനെ
 അന്ന് അഗ്നി വെള്ളൻ.

സത്യവ്രതൻ— സമുഖ ദേവവ്രത! കേൾക്കൂ,
 പുണ്യൻസപ്തഭഞ്ജനമിച്ഛമുഖധികരുണ
 ദേവവൃന്ദങ്ങൾപേടി
 കച്ചംകുഞ്ചലംവന്നുഭിന്നിയിട്ടുണഗണമതുവാ
 ക്ഷീഭിതരൂപസന്തൻ
 കത്തുകകരപഞ്ചമയല്ലംകുലജന്മദേവ
 സത്യപ്രലോകത്തിൽനിന്നി
 ഭഞ്ജനമിച്ഛാണനകയുഗ്ലകരമതുനടവി—
 ഭക്താഭയമേവതീതുതന്നം (36)

അത്ര യോഗ്യനായും മഹാ രൂപസ്ഥിയാരുമിരിക്കുന്ന ഒരു വി
 ശേഷമിത്രമഹതിക്കു രക്ഷസന്മാരെനുള്ള ഭയം എന്തുമാത്രം?
 വിദ്യുജ്ജ്വലൻ— സാരണ! ബ്രഹ്മണക്കുട്ടിയുടെ വാക്കിനെ
 കേട്ടില്ലേ?

സദാകാൻ— ഞാനുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് മഹാരാജാവ് ഒരു വി
 ശേഷമിത്രമഹതിയെ എത്രക്കുവരൻ പലവിധമായ പ്രയാസ
 ഞൻ ശീലമുള്ള മാഹീകന്ത നിശ്ചയിച്ചത്.

വിദ്യുജ്ജ്വലൻ— ഭയം തന്നായി, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ;
 കൂടെക്കൽകാർത്തേലപ്രവൃദ്ധവൃന്ദത്തിൽവെട്ടുതമ—
 മണ്ഡലത്തിൽനിന്നിട്ടുപൊങ്ങിയുടയ്ക്കിക്കൽപകകളും
 സ്തംഭിപ്പിച്ചുകൾശേഷണവ്യപകമായകളവി—
 അതിരിക്കുമഹീചന്ദയമരകുടാശേഷിബലവരൻ (37)

രാവ— (സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളോടുകൂടി വിദ്യുജ്ജ്വലനോട്)
 നിന്ദായപോലെമഹീചന്ദൻ
 തന്മയയറിയാതെവരൻ
 സമുപമോമറിഞ്ഞീട്ടു
 സമുപത്തിന്റെപക്ഷമുള്ള (38)

ദേവവ്രതൻ— 'സ്നേഹിത' മഹാപ്രസ്ഥി'യെന്ന കാൽ പറഞ്ഞു
 ത ശരിയാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മോക്ഷ കലപതിയാ
 യ ബ്രഹ്മാജ്ഞിന്റെ അത്രപ്രമേദത്തിൽ;

ഈകേകാജ്ഞിയിലിഹ്വസിക്കുവാനുത്തമത്തിൽനിന്നുകുലിലകൾ
 ഇവിടെകൊണ്ടുവിസമുല, ഭംഗ്യമയവലിച്ചിട്ടുനകളിയാത്തരോ

കമ്പനി തരാനാകില്ലാത്തതുകൊണ്ടുവന്നുവെച്ചിട്ടുള്ള പെൻഷൻ പദ്ധതി പൂർണ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതിയിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതും (89)

அ) ராஜகுமார்.

[illegible]

സമാനത— ഇരിക്കട്ടെ, നായകന്റെ ദൈവഭാവം എത്ര
 പ്രായാപ്തം സ്വർഗ്ഗത്തിലേ.

[illegible]

സമുദ്രങ്ങൾ—കാലുകൊണ്ടുതന്നെ നിർമ്മിക്കാൻ യാഗാദൈ
 ള്ളാൽ നിശ്ചയിച്ച കലമനു പ്രിയസമനന്ത ഭഗവതുമഹാ
 ഭായികൻ കണ്ടിച്ഛുകൊണ്ടുവരുന്നത് കാണാത്തപ്രകാരം എഴുന്ന
 ളിയിക്കുന്നു.

ஸ்தலங்கள்— (கோயம்புத்தூர்) மிகமேல்

കോന്നയെക്കുറിച്ചും വെക്കുന്നതായും

ധന, നാഷ. ചരിത്രകാവ്യം

சான்றபடிவத்தைப் பெறும்படியானீர்.

ഇന്നത്തെ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം

വിദ്യാഭ്യാസം— സാക്ഷാത്കാരം വേണ്ടതായ ബ്രഹ്മണശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരമമായ നീക്കത്തിന് കൈവരിക്കുന്നു, വിശ്വാസികളുടെ ഉപദേശം വേണ്ടതായ ആചാരങ്ങളും

ஸ்தலம்— பரதமுகர் திருவாரூர் விகாரை, ஸ்தல
கிணர் அரங்கத்திலிருந்து கங்கை மீதுள்ளதில் அருகில்
திருவாரூர் வரையில் அருகில் அருகில் அருகில் அருகில்

വാദ്യജ്ഞാപനം—ചെങ്കുന്ന കോട്ടയ്ക്കുള്ള സന്ധ്യപ്പിപ്പൻ സമുദായം

അറയറക്കുന്നത് തന്റെറമൽ സ്വജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസ
മുദ്രയായുൻ ഭവനം, തൻ തന്നെ പർജ്ജയില്ലേ? ഭവനം
ജാവ് വിവരം തടയുവാൻ മദ്ധ്യസ്ഥനായിട്ട് വിശ്വാസി
ശ്രമിയെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു? എന്നു്

സാക്ഷൻ—(ചിരിച്ച്) കഥയില്ലാതെ ആ ജനകൻ വിശ്വാസി
 ഭൂമിയിലെ ബലവാനാണെന്നുകരുതി മദ്യസ്ഥനായി നി
 യായിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങ് യോഷ്ക, വിശ്വാസിതന്റെ വ
 ക്കിടത്ത.

ജന്മശക്തികൾ വസിക്കുകയും അവയ്ക്കു വാക്കുകളും തുടങ്ങിയതും
 ഭരണസ്വഭാവപരമായും ഭരണപരമായും മൂലപരമായും ഭരണപരമായും
 ഭരണസ്വഭാവപരമായും ഭരണപരമായും മൂലപരമായും ഭരണപരമായും
 ഭരണസ്വഭാവപരമായും ഭരണപരമായും മൂലപരമായും ഭരണപരമായും (48)

മലയാളം: ഉപഭവനയനകരവയസ്സിന്റെ
 ഉപഭവനയനകരവയസ്സിന്റെ
 അമ്മയിൽ പഠനനയനകര
 പ്രവർത്തികൾക്കുവേണ്ടി (44)

സത്യവ്രതൻ— താതന്നെയരിൽ വെച്ചു നന്നാ
പ്രീതികൾ ചെയ്തപ്പോൾ
ധർമ്മപോലെ കൃതന്മാരെ
നീതിമുൻപാക്കുന്നവൻ (48)

காவனம்— (எழுத்துக்கள்) அறுபது வருஷம்
எழுத்து

വിദ്യാഭ്യാസം— മഹാരാജാവ്! അങ്ങനെയൊരു ജനശ്രുതി, സാരണൻ. അതിനാലാണ് സീതയ്ക്ക് അവയിൽ അനന്തരം മുഴങ്ങുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അന്നാണ് സീതവിവാഹത്തിനു വേണ്ടി അവന്റെ ഇപ്പോൾ മഹാരാജാവ് നിശ്ചയിച്ചതും.

ദേവപ്രസാദ്—(അലക്ഷ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്) ഞാൻ അറിയാം. ജനക മഹാസഭയിൽനിന്നു സന്നദ്ധിയിൽ ഗുരുവായ ശങ്കരനാഥമഠം ധീ (കേരളം എന്ന് പേരിന്ന് അനുഗ്രഹങ്ങളായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെ പലപ്പോഴും വർണ്ണിക്കുകയാണ്, എങ്ങിനെയാണത്

വീരൻകുതിയധരപുണ്യനമുഖൻസർപ്പങ്ങളെതൃപ്തമാക്കി
 ധീരൻഗർവ്വവിവർജ്ജിതശരഭധനൻശാസ്ത്രാസ്ത്രപരംഗൻ
 പരംഭീനയോദ്ധനല്ലനിപുണൻസർപ്പപ്രിയൻസത്യവൻ
 ശ്രീരാമൻബാഹുബലിമൻവിജയഭോധകകുന്ദഗർഭൻവിദ്യ (1)
 രാവണൻ— (ഭോമാഞ്ചനോടുള്ളി) [അന്തരഗതം] ഇങ്ങിനെ
 രാമന്റെ ഗുണങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചത് പരമാത്മകയിരിക്കുമെ.
 [പ്രകാശം] രാജധിണ്ഡകൊണ്ടുപരീക്ഷിക്കുന്ന ഗൌരമുഖ്യ
 സ്വന്തനിയായ ശതാനന്ദൻ ജനകസ്ഥിധിയിൽവെച്ചു ഏ
 ഒന്നര കഥയില്ലാതെ പറഞ്ഞതിനെ അനുസരിച്ചു ഭരം പ്രാ
 ഷണക്കുട്ടി പറയുന്നു.

വിദ്യജ്ഞിഹൻ— (ഭോപാഞ്ചനോടുള്ളി) യോഗജ്ഞ, സാമന്ത
 യോഗജ്ഞ.

തന്നമ്മണ്ണുളവരക്കിരുന്നിയിലഹാചരീത്രംഗംശരൻ
 മൂന്നാംവാസവനാമകൃഷ്ണിതവനൈക്കോനാഗ്രാമേരവണൻ
 എന്നാൽമൂന്നുപകുതിയാംവിട്ടവെവരട്ടേന്ദ്രോദാരമധ്യംസുതൻ
 മന്നൻമെമ്മലിഖനോട്ടനമനവുമായമണ്ണിച്ചുതന്നിങ്ങിനെ? (47)
 സ്വരൂപ്യൻ— അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ഗുണധിയിരായ
 രാമയിൽ സീതയ്ക്കു സ്വപ്നത അന്തരഗതം ഭവിച്ചതിനെ ജന
 കൾജ്ഞാവ് അഭിമാനിച്ചിട്ടു് എന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.
 ശാരണൻ— കയ്യോ! രാമനെ പ്രശംസിക്കുന്ന ഭൃഷ്ണനായ ശതാ
 നന്ദനാണു് രാമയിൽ സീതയ്ക്കു് അനുരാഗത്തെ ഇത്ര കലശ
 ലാക്കി തീർത്തു്.

രാവണൻ— രാമകാമംജാതകിയെന്നവരോൽ
 ഹാമരദർശിക്കുന്നിദതകന്ത്രമമം
 കാമംകേറിക്കുന്നമസ്പാശ്ചരിത്രം
 കർമാസുതനാലത്യാഭോഗമെവ (48)

വിദ്യജ്ഞിഹൻ— (ഭോപതിശാസനോടുള്ളി) അമധ്യംപു
 ത്രയെത്തന്നെയാണു് രാജീകനെക്കൊണ്ടു് ഭാവ കൊല്ലി
 കേണ്ടതു്, പിന്നെ മറ്റുള്ളവരേയും, അല്ലെങ്കിൽ,
 സ്മരണാഗൗരവമന്ദന
 നേതെന്നാലുംവിശകരോതകട്ട

ചേതസിയിൻസഖിജനകൻ

പ്രീതിയൊട്ടുകേട്ടിതന്നതെങ്ങിനെയാർ? (49)

ദേവപ്രസാൻ— ആതെങ്ങിനെ തന്നെ, എന്നാൽ മാമമന പ്രശം
സിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ഗുരുവിനോട് ജനകമഹാജനാദ്യം
ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ട്.

സത്യവ്രതൻ— എങ്ങിനെ?

(മനസ്സുവെക്കുവാൻ താല്പര്യത്തോടുകൂടി കേൾക്കുന്നു)

ദേവപ്രസാൻ— ക്രമിക്കലുംനന്ദിനാഭമനസ്സാൽ
കാമഭവാനിങ്ങിനെവാഴ്ത്തിയാലും
സേമാകുവംശമേയമാച്ചയോഗ്യം—
മാമമകിലുംഭാഷാമാണിതോരം? എന്ന (50)

വിദ്യജ്ഞിഹാൻ— നല്ലത് ജനക! നല്ലത്, അങ്ങയുടെ ആലോ
ചന തന്നെയും.

മാമമനൻ. അദ്ദേഹം യോഗ്യനല്ല.

സാക്ഷനൻ— മഹാജനാദ്യം കന്യകയെ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ
ഇങ്ങിനെയാണെന്ന് ലഭിക്കുന്നത്?

സത്യവ്രതൻ— അത് എന്തുകൊണ്ട്?

ദേവപ്രസാൻ— മഹാജനാദ്യന്റെ പക്ഷമുള്ള വാക്കിനേയും അ
ൻ കേൾക്കൂ. എങ്ങെന്നാൽ,

മോദിച്ചെന്നുണ്ടമകളേ

ചോദിച്ചുനായ്ക്കുശരണനൻഹൃദയേ

ആലോചിക്കുന്നെന്നിഹ

മൗലാകരമുച്ചിടുന്നഗ്രാസമതായ് എന്നാൽ (51)

ലോകേശതമജപൊരുന്നെന്തിനസഖൻ

ശ്രീകണ്ഠജടാതാതമൻ

ലോകേശീമവരാത്രമൻഭരമുഖൻ

തൻവന്നുചോദിക്കുകിൽ

തൽകുന്നങ്ങിനെരാകനിൽപ്രണയമം

നരജ്ജരാമമപുത്രിയെ

തൽകിരല്ലന്നരമസ്തതെങ്ങിനെവൃന്ദാ-

ശ്വേതദാസാഭിജ്ഞാൻ

(52)

ദേവപ്രതൻ— സത്യപ്രത! താനെന്തു പറയുന്നു? ആക്കും ഒരു ദി
ക്കിൽ മാറ്റാമായി വരുന്നതുകൊണ്ട് അത്ര ദോഷമില്ല.
രാവണൻ — (കേൾപ്പത്തോടുകൂടി ചിരിച്ചു) എങ്ങിയതാണ്
മാറ്റാമായി ചെയ്തത്?

മൂന്നുംബാലിയെലാശ്ച ഹനന്തകന്തരി
സ്തേപ്പാടുവൻചെന്നങ്ങര—
നെന്തെന്നക്കമ്മമതികലാക്കിയവരോ
ക്കാക്കെൻറകയ്യ കിടന്ന
പിന്നെക്കണ്ണുകൾകൊണ്ടവൻവിവശനാ
സ്തിമിതനെക്കൊന്നിപ്പോ—
യൊന്നുംഞാൻമമനാമായിരറിപ്പ
ന്നില്ലെന്നുദൃഷ്ടനിദം

(56)

സാരണൻ— മൂലനാശമായ ജനങ്ങൾ ലഭേശപരന്റെ പ്രതാപ
ത്തെ അറിയുന്നില്ല.

കൈലാസത്തെക്കൊണ്ടിങ്ങമുൻദശകളെ
മേറുള്ളകൈപത്തിനാൽ
ലീലയഥാഗാത്രത്തിൽനിന്നുപതി—
കുന്ദമ്പംപിടിക്കുവാൻ
ഒരത്രപോകുവെന്നുചിന്തിച്ചാക്കുസവൻ
തന്മൂന്നിലോർത്താലോ
ബാലീകക്കുടവശയിന്ത്യതവത
കൊല്ലംഗണിക്കുവതോ

(57)

സത്യപ്രതൻ— ദേവപ്രത! മതി, മതി, താൻ ലഭേശപരന്റെ
അവതരത്തെ മിടിച്ചെടുത്തു.

തന്നെത്തുറക്കുമല്ലാൽസകലകുടവരപ്രവരംതട്ട
അക്കണ്ണുവൃന്ദമഴിച്ചുവേണികൾവലിച്ചുവെക്കുമ്പോഴും
കന്നൽക്കണ്ണികളോടുചെന്നുവെക്കുമ്പോഴും
മൂന്നുംപോക്കിനെയെന്നപംകുതിമുഖത്തെച്ചെൽവേണവെന്തേ
രാവണൻ— അതോ: ത്രിശങ്കവിതയ യോഗമെടുത്തു താപ
സ്ഥാമുൻറ ദൃഷ്ടിപ്പൻ അരിന്നു അന്തരൂപമായി പറ
യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവയെ കാക്കുസന്ദാഹ് കമ്മണമാ
കേണ്ടതാണ്.

ദേവപ്രസാൻ— അതിരിടക്കട്ടെ, താനിതു കേൾക്കൂ.

ഒട്ടാതാൽ വർണ്ണനോടൊത്തു ഭഗവതനമോ
വിസ്മയം ഭഗവതഭക്ത്യ
ഇട്ടും വീക്ഷിക്കണമേ ദരിദ്രനകഗത
പ്രാണിവർഗ്ഗങ്ങളേയും
ചെട്ടനേററും സൂക്ഷിക്കുന്ന ഉവൃദ്ധഭഗവൻ
ചെയ്യപണയം ഹൃദയം
കേട്ടോടും കാമ്പാൽ വീണൊരു മനോഹരം—
ചിട്ടിതാതാശരണാർ

(59)

വിദ്യേഷിഹപൻ— നല്ലത് ദേവപ്രസാൻ നല്ലത്, വാക്കു തിമിരം
തിന്നെക്കുറിച്ച് സന്തോഷിക്കണമെന്നായിരിക്കുന്നു.

സാരണൻ— ഇവനെ മാത്രമല്ല ഇവന്റെ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചും
അങ്ങിനെ തന്നെ.

രാവണൻ— പാരമജനകസംബന്ധി—

അക്കണപുംപ്രിയൻമര

ചമ്പകപ്പുക്കുറുപ്പവന്റെകിൽ

സമ്പൂർണ്ണസുഗന്ധിയം

(60)

സത്യപ്രസാൻ— നോ ഇങ്ങിനെ വാക്കുകൊണ്ടു വെറുതെ കല
രിച്ചിട്ട് പ്രശ്നമുണ്ടെന്നാണ്. സമയം അതിക്രമിക്കുന്നു.
ഗുരുക്കുലത്തിലേക്കു തന്നെ ഗമിക്കുക.

(എന്ന രണ്ടുപേരും പോയി)

രാവണൻ— നമ്മളും കൊശികീന്ദിയുടെ സമീപകാണത്തി
ന്ന് അലങ്കാരമായിരിക്കുന്ന ഈ മുതവനത്തിൽകൂടി അവി
ടെയവിടെ സഞ്ചരിച്ച് വഞ്ചനമുണ്ടാക്കുന്നവരെക്കൂടി, ഈ
നകീജനന്തങ്ങൾ സൂചിക്കപ്പെട്ട സൂക്തനിധിയായ ജന
കുലാദിന്റെ സമീപത്തിൽ ചെല്ലുക.

സാരണവിദ്യേഷിഹപന്മാർ— തിരുമനസ്സിലെ അഭിപ്രായം
പോലെ, (എന്ന ഏല്പാവതംപോയി)

ഇങ്ങിനെ ഒന്നാമകം

ജാനകീപരിണയം.

മലയാളനാടകം

രണ്ടാമങ്കം.

(അന്തരം അത്രി മഹതിയും അനസൂയയും പ്രവേശിക്കുന്നു)
അത്രി— അനസൂയയെ യോഗം ചെയ്യാൻ ഭാവിക്കുന്ന വിഷയം മിത്രമേയ്ക്കി എന്നു കരുതിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അന്തർവേഷത്തിനോടു കൂടി അദ്ദേഹത്തോടു ചെന്നു സമുപദേശത്തെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ജനകനോടുകൂടി നോക്കുകയും ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്ന വസ്തുതയെ സീതയ്ക്കു മേൽ എന്നാണ് സമ്മാനമെടുക്കേണ്ടതെന്ന്.

അനസൂയ— എന്റെ കയ്യിൽ ദേവന്മാർ തന്നിട്ടുള്ള വടുവ സൂര്യം അംഗനാഗവുമാണല്ലോ, അതുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന കലസ്രീകൾക്ക് തക്കതാക്കുന്നതുകൾ എത്രത്താൽ കൂടിയും ഉപയോഗിക്കുകയും, തിസഗ്ഗസിദ്ധമായ ശീലവും പോകയില്ല.

അത്രി— ഇതു കൊള്ളാം, ഓരോന്നും ജാനകിയെ ചോദിച്ചതായി കരുതിയിരിക്കുന്നു എന്ന് കേൾക്കുന്നുമില്ലല്ലോ, (മുൻപേ ഗത്തു തോഷിച്ച്) നന്ദത്തെ അതരയിലകളെയും മൃണാളങ്ങളെയും കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്ന ഇവളാകാണെന്ന്.

അനസൂയ— ഇവൾ ജാനകിയുടെ സഖിയായ സുചരിതയായിരിക്കണം, ഇതുകൊണ്ട് അന്തർവിചരിക്കുന്നു മന്ദഗതികൊണ്ടു, കഠിനമായ ഭവതിൽകൊണ്ടുടൊ, സീതയ്ക്കു എന്തും സുഖമുണ്ടാകുന്നത്.

അത്രി— (ഭാര്യയെ തടിച്ചു) മന്ദഗതികൊണ്ടു തന്നെ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അന്തർ സമാധിയാൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു,

സ്വാലാസിതസൂര്യസമുദയം അമൃതമുഖം
 കർമ്മകർമ്മങ്ങളാൽ മന്ദഗതിയെന്നു മനസ്സെടുത്തു
 ലീലാസ്താധികളിലുമതാസകുന്താമൃതമാണു
 മൃഗലിംഗപ്പെട്ടവളാലായിക്കുന്നു പൂക്കളായിത്തീർന്നു

(1)

ഇരിക്കട്ടെ. ജനകസമീപത്തിലേക്കു കടന്നു ധാരാ ഗമിക്കുക.
(എന്ന് ഭയപ്പെടുകപോയി)
ഇങ്ങനെ പൂർണ്ണഗം.

(അനന്തരം സാരണവിദ്യുജ്ജ്വലമായോട്ടുകി
രാവണൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

രാവണൻ—

മുന്നംഭരമലിലയാഗൃതീയതിൽനിന്നുൽപ്പതയായേററവും
തന്നഹപ്രഭകൊണ്ടുഹോരുകിയെന്നുനിന്ദിക്കുന്നവനായ
ഇന്നെൻകണ്ണിനുകാമതന്നുകഴിവുണ്ടായിട്ടമെന്നോത്തുടൻ
വരണൻമാരസതാരിലത്തുതരിക്കെങ്ങനെയെന്നുവരും (2)
തരികിയാൽ സാരണ! ധാരാ എന്തു വരിയിൽക്കിടയാണ് വി
ശ്വാമിത്രാശ്രമത്തിലേക്കു വേരുകണ്ടുക? പറയൂ.

സാരണൻ— വികുലതവതത്തിന്നു കൈക്കൊണ്ടു പലപരവതത്തി
ന്നു വടക്കായമുള്ള ഈ വഴിയിൽക്കിട കടന്നു.

വിദ്യുജ്ജ്വലൻ—മഹാഭാരതം 'ഇങ്ങനെ ഇങ്ങനെ.

(എല്ലാവരും ചുറ്റിനിൽക്കുന്നു)

രാവണൻ— സാരണ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള മീനത്തിലുമുണ്ടു
നന്ദനവതം?

സാരണൻ— ഇല്ല, ഇല്ല.

കുറുപ്പുതൊട്ടുതൊട്ടുകയിലിൽക്കൂട്ടംസംഗങ്ങളിൽ

ഭയംകൊള്ളുവാനിട്ടുനമ്പകളുൾക്കൊള്ളുന്നവരുടെ

അകത്തുനിന്നുവരുന്നവരുടെയും മറ്റുംതന്നെപ്പോലെ

ഭയംകൊള്ളുകയെന്നുവെച്ചു നിവരുന്നവരുടെയും (3)

വിദ്യുജ്ജ്വലൻ— മഹാഭാരതം അശ്വമേധയെക്കുറിച്ചു
തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ, ഇവിടെ,

എന്നൊരപാശ്വരകമുണ്ടിന്നുവന്നുകൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നു

കൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു

കൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു

കൊണ്ടുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു (4)

(അങ്ങനെയായി)

ചിത്രമെഴുതുന്നവൻ ചിത്രസമാനങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു

വന്നായി പ്രിയസഖിയായ ശീലവതിയും ശീതരൂപമാകുന്നിനവേണ്ടി അമ്മായിലകളെ കൊണ്ടുവരുവാനായി സുചരിത്രയും എഴുപ്പാർ ഗമിച്ചുവെങ്കിലും അതു മുതൽ നിശ്ചയസ്ഥലമെന്നു കരുതി ബലവാനായിരിക്കുന്ന കാമദേവൻ എന്തെന്നു ബോധിക്കുന്നു, ഗതിയെന്ത്?

രാവണൻ— (കേട്ടിട്ട്) കളിയാക്കുന്നതിൽനിന്നി-

ട്ടുളവരവെക്കൊരിക്കലുണ്ടാകരുതെന്നാദം

നളിനശരണൻതൻഭോഗം-

വലിപാദംപോലെപറക്കുന്നു (5)

സാരണൻ— മഹാഭാരതംവെ! സുഷുപ്തനായ അക്ഷരങ്ങളിൽ മയോഹരമായിരിക്കുന്ന ഇത് കയലിന്റെ ശബ്ദമല്ല, എന്നാൽ കിളി ശബ്ദിക്കുകയാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

(പിന്നെയും അണിയാറായി)

ഗോവൻ കാമദോ! പ്രിയജനത്തെ ചിത്രത്തിലെഴുതി ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും കണ്ടിട്ട്, അനന്തരം അങ്ങനെയൊന്നാണ് എന്റെ പ്രണയ നൽകാം. അതിനാൽ ഒരു കണ്ണനേരം കെട്ടിക്കൊള്ള.

രാവണൻ— (കേട്ടിട്ട്) പ്രിയവിരഹത്തെ സമീപമാക്കുകയാണെങ്കിൽ പരവശമായി ഭീരുത്തായിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ വിചാരിക്കുകയാണു്, സാരണ! എന്നാൽ ഇവളാണെന്നു് യാചകാഗ്രഹം ചെയ്താൽ നോക്കൂ.

ഇവളുടെശബ്ദംകിളികയ്ക്കി-

ലിവശബ്ദിക്കുന്നവണ്ണമതിമധുരം

ഇവളുടെബ്രഹ്മവേദംതാൻ

ഭവനമനോഹരിയായിരിക്കേണം (6)

സാരണൻ— കല്പനപോലെ, (എന്ന് ചുറ്റിനടന്നുവന്ന് അതുതന്നെത്തന്നിട്ട്) മഹാഭാരതംവെ! ഇങ്ങനെയൊന്നുണ്ടാകണമെന്ന് ഒരേതരം കണ്മ കാണ്മാനില്ല.

രാവണൻ— (അശ്വത്തമത്തോടു കൂടി തന്റെ തന്നെ എണ്ണിട്ട് യോദ്ധാക്കളെ) ഓ! ഒരേതരം ഒന്നല്ല, ഇങ്ങനെയൊന്നു ഇത് വെണ്ടെന്നു് അശ്വത്തമം തന്നെ.

(പിന്നെയും അണിയറയിൽ)

അന്നത്തരോടായിച്ചു

മനസിജനദയൻമൊധിനൽകീടുന്നു

സാരണൻ— പിന്നെയും ആളില്ലാത്ത വാക്ക്.

രാവണൻ. - ആയുഷ്ഠം! മോലമല്ലാത്ത മഴയൊ.

വിദ്യേഷിരൻ. - താപസന്മാരുടെ ആശ്രമവ്യാപാരത്തിന്റെ
മാഹാത്മ്യം ഇന്നവധമെന്ന വിശ്വയിപ്പാൻ കഴിയാത്ത
താണല്ലോ.

(പിന്നെയും അണിയറയിൽ)

ഇന്ദ്രിയോന്മഥതമവിഷമം

എല്ലാവരും— (കേട്ടിട്ട്) നമുക്കു കാര്യമാണ് പാടില്ലാത്ത ഒരു
സ്ത്രീ കാമവികാരങ്ങൾ കരുന്ന നിയമം. (മുണുളങ്ങളെ
യും താമരയിലകളെയും കയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ട് സുചരിതം
പൊട്ടുന്നതവെ താരനീക്കി പ്രവേശിച്ചു) തോഴി! ഇങ്ങിനെ
യുള്ള ദിഗ്ദാക്ഷകളെ പറയരുതെ."

(അതന്നും കളിചിടുകയിലിരുന്നുകൊണ്ട് സീതാ

പ്രവേശിക്കുന്നു)

സീത— പനിമതിസമകാലവക്ത്രദോഷസുഷമം (7)

(എന്ന് മുമ്പിക്കുന്നു)

സുചരിത— തോഴി! ആരംഭിക്കൂ ആശേഷിക്കൂ.

(എന്ന് താരതലിലകൊണ്ടു വീടുന്നു)

രാവണൻ—

മല്ലാഷീപ്രിയനെക്കുറിച്ചുവരിവിലാപിച്ചങ്ങമോഹിച്ചതാ-
തല്ലകൽസഖാവിശ്രമകമലിനീപത്രത്തിതാലനിക
ഇല്ലാട്ടുംമേന്മാക്കൊക്കെവെട്ടുകണ്ടിട്ട ചന്ദ്രഹൃദി-
ങ്ങല്ലെന്നാലതന്മാലൊട്ടുവെട്ടിക്കൊണ്ടുവെട്ടാവല്ലവം (8)

സാരണൻ— അപകള കണ്ടെന്നില്ല, സഖിയെ കണ്ടെന്നുമുണ്ട്.

ഇത് അത്യാശ്ചര്യം കന്ന.

വിദ്യേഷിരൻ— കുമന്താലയം മനസ്സിലാക്കാം.

സുചരിത— ഓ കഷ്ടം! കഷ്ടം! ഇവളുടെ സന്താപം അതി
കലശലായരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ചന്ദനങ്ങളിരുക
മുഖം സന്താപം ഇവളെ നന്നാക്കും.

(എന്ന്) കൈകൊണ്ടു ചന്ദനത്തരികളെ കശക്കുന്നു)
 രാവണൻ സുന്ദരിയുടെതൂട്ടുദേഹം
 തന്നിലൊട്ടുവരി നാശകവരനാ
 എന്നോത്തോടസഖികയ്ക്കൽ
 ചന്ദനത്തിനെക്കശക്കുന്നു (9)

സുചരിത— (നനച്ചു) തോഴി! ഈ ചന്ദനച്ചുര നിനക്കു സു
 ഖമായതിക്കുന്നുവൊ?

സീത— (വണച്ചുപറ്റാമു സിച്ച്) ഞാൻ എത്രകാലം ഇങ്ങി
 നെ സഖികളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ടി വരും.

സുചരിത— തോഴി! നീക്കം വല്ലതും നാളെ വരമെന്നു കേ
 ളിക്കുന്നു.

സാരണൻ— ആരാണിവളുടെ വല്ലഭൻ?

രാവണൻ— ചുണ്ഡം കൊച്ചുവരാൾക്കു അവനെനെ.

സീത— ഇന്നു ജീവ പ്രിതിഭെന്നവളല്ല നാളത്തെ ദിവസത്തി
 നെ അപേക്ഷിക്കുന്നത്.

രാവണൻ— എവന്റുലഭിച്ചുജാക്കിക്കുചേരോ
 ഭവൻദൃസ്സഹംപാദകുന്ദമൊമാൽ
 അവൻധന്യനെനാകിച്ചുധന്യനല്ലി-
 ന്നവണ്ണമുഹുഷ്യാമുപേക്ഷാനരിതം (10)

സുചരിത— തോഴി! ഇങ്ങിനെ വിചാരിക്കരുതെ! ചിത്രത്തി
 ഖെഴുതപ്പെട്ട വല്ലഭനെ നോക്കിക്കൊന്നു! ഈ ഒരു ദിവസം ക.
 ഴ്ചു ചിട്ട.

(അനന്തരം ചിത്രസാമാനങ്ങളെടുത്ത് ശീല
 വരിപ്രദവരിക്കുന്നു)

ശീലവരി— തോഴി! ഇതാ ചിത്രപ്പലക. ഇതാ ചിത്ര സാമാന
 അഥാ, (എന്ന്) കൊടുക്കുന്നു)

സുചരിത - പ്രിയസഖി! നീ കൈവിധം ചെയ്യപ്പെട്ട് ചിത്ര
 മെഴുതു

(സീത നാട്ടുത്താൽ ചിത്രപ്പലകയെയാങ്ങി
 ദേഹസുരഭം നൽകുന്നു)

സുചരിത— തോഴി! നീക്കെന്തു വിചാരിക്കുന്നു?

ശീലവരി— സുചരിതെ! എന്താണ് ചോദ്യമുള്ളത്? സ-

പ്ലാസതികൾ ഏകതാന മഹാനഭാവമെന്ന മന്ദഗതി കണ്ടിട്ടു കൊടുത്തുവെച്ചു ഭാര്യയോടൊന്നിനെ അറിയുന്നു.

സംഭവം:— മഹാഭാരതം! മഹാഭാരതം തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് വരുകയും, ഭഗവദ്ഗീതയിൽ മഹാഭാരതം വന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വേദം ആണെന്ന്!

ചവണൻ— ഇനിക്ക് സഭാനായകം തന്നെ. ഇവയ്ക്കു നീക്കം
നോക്കുക.

മുദ്ര— ഉപയുക്തിനാലാണെന്നുവിട്ടി-

உதாரணம்: $\frac{1}{2}x^2 + 3x + 5$ என்பது x இன் ஒரு பன்மையாகும்.

சுபகருமுக! கும்பாபரேந்திரவன்சைவ

ബാലിയിൽ പൂർണ്ണമായും നഷ്ടപ്പെട്ടു

(11)

(എന്ന പണപ്പെട്ട് കിട്ടിയെഴുത്ത)

രചകൻ—

നേതൃകകളുടെ നിയമവിരുദ്ധതയ്ക്കെതിരെ സംരംഭം തുറന്നു -

ചിത്രകലാസമുദായത്തിന്റെയും സാഹിത്യകലാസമുദായത്തിന്റെയും സംയുക്തമായിട്ടുള്ളതാണ്.

ശ്രോതൃഗ്രാഹ്യവൽക്കരണവൈകാരികതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ച

$$d(\text{കേരള വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ}) = 0 \quad (12)$$

സീത—തോളി സൂചകമേ! ലക്ഷ്മണനെ അന്വേഷിക്കുന്നതെന്തെല്ലാം
 അപ്പൊഴു ചിത്രങ്ങളെപ്പറ്റിട്ട് പ്രായാജനമെന്താണെന്ന് എ
 ഞൻ മനസ്സ് ലക്ഷ്യമുണ്ട്. (എന്ന് കുളുബിർ വെട്ടിപ്പോകുന്നു)

ഭാവനാൻ — ഇവൾ കണ്ടെന്നു തിരിച്ചറിയും, എന്തു കാരണമെന്നു നോക്കും,

സ്വകാര്യവൽക്കരണത്തിന്റെ ആവശ്യം

தகவலாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

പ്രൊട്ടോപാടെനയനാദി-ബുദ്ധമതം -

രൂപംതികളുണിഞ്ഞുപൊലേവീണ് ട്രാൻസ്

(18)

സൂചകം—തോഴി കർഷകർ, അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന നിയമ പ്ര
 ുഢംകൾക്കു ന ലഭിക്കും.

(സീന മുഖം തുടച്ച ചിത്രമെഴുതുന്നു)

ശിലവതി—[സ്വകരായുമാനാട്ടു] ഹോളി സുചരിഷ്ത! പ്രിയസ
ചിത്ര അദ്വൈതത്തിങ്കൽ അനുജ്ഞാ അതികലപലാളിയിടുന്നു.
നറ്റിയുളകളെങ്ങുന്നാൽ, കവിതെങ്ങൽ നന്മൻ നോമറഞ്ചങ്ങോടുകൂ
ടി വിചാരിച്ചുവിചാരിച്ചു, വിരേക്കുന്ന വിരേകരേക്കോണ്ടു വ

കുട്ടിയെക്കുറിച്ച് സാക്ഷാത്കാരം വാർത്തകൾ നൽകിയതിന് ശേഷം
കൊല്ലം ഉണ്ടാകുന്നു.

സുപരിത— അദ്വൈതമിത സപ്തമത്ത് എഴുതിയ കളഭ
 യെ അഞ്ചരനെ എഴുതേണമെന്നാണ് ഇ ചരിത അഗ്രഹം.
 ഓവണൻ— (കേട്ടി) മനസ്സി' നീക്കകൊണ്ടതായ 5 പാത്രമി
 തന്നെകേ മന് ഇ ചരിതന്നെത്തും ത്രാദനത്തക.
 സീത. (എഴുതി ചിത്രത്തെ നോക്കി) ആനന്ദകര
 ഗാത്രംനീലോദയപരമാദമകരാനന്ദതാമരസം
 നാനന്ദംനന്നകകൾ ചുവപ്പി ചുട്ടി ചുക്കകൽ
 രേണുഞ്ചാലുദയമേതെതെ ചുക്കനീലന ചരിപ്പൻ
 മ 11 തുടങ്ങുന്നതൊക്കെ ചില ചരിത ചരിത ചരിത ചരിത (16)

(1997-2000 1997-2000) 1997-2000

കുറ്റം ചെയ്തവർക്കെതിരെ നടപടി എടുക്കണമെന്നും, അതിനായി
 സർക്കാർ അന്വേഷണ ഏജൻസിയെ നിയമിക്കണമെന്നും
 ആവശ്യപ്പെട്ടു. (15)

(എന്നും അതിനുള്ളിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്)

മാവണ്. (2) മുതൽ തോക്കി ദീപം നൽകുവാൻ പ്രത്യേക ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാക്കുന്ന ചങ്ങൻ വിചിത്രമാകുന്നു, അങ്ങനെയുള്ള ആഗ്രഹം വരുമെന്നു.

സീക—(എഴുന്നീല്പട്ടെഴുന്നീല്പട്ടെ നായകനെക്കുറിച്ചു ചെറുപ്പമു
കൊണ്ട്) ഓഹീ കാരാ! ഇല്ലാത്ത,

[illegible]

സീത— (ചങ്ങലയടുപ്പി) തോഴി! ബാക്കിയൊന്നുമില്ല അദ്ദേഹത്തിനെ എഴുതി കഴിഞ്ഞു.

സമീകരിച്ചു— (ചിത്രത്തെ മോടി കമ്മിൽ കമ്മിൽ) തോഴി! അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആകൃതി ഈ ചിത്രത്തിലെഴുതപ്പെട്ടതുപോലെയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിങ്കൽ പ്രായസമിപ്പം ഇത്രക്കുറവു ഹൃദയത്തിലുണ്ട് ഉചിതം കണെ എന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

സാരണൻ— (തോഴിക്ക് ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടി)
 ഉത്തമസ്വഭാവമുള്ളവനാണെന്നു നമുക്കു അറിയുകപോലെയാണിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേഷം കണ്ടിട്ടുണ്ടാകട്ടെ അങ്ങനെയൊന്നാണല്ലോ ഉചിതമല്ലേ അങ്ങനെയൊന്നാണല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേഷം (17)

രാവണൻ— [ആശ്ചര്യത്തോടെ]

ചിത്രകാശം വെച്ചുവെച്ചു ചിത്രകാശം വെച്ചു
 ശത്രുക്കൾക്കും നമ്മുടെ സുഖത്തിനും പൊരുതല്ലേ
 ഇതുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നില്ലെന്നു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്
 അത്രയേക്കാൾ കൂടുതൽ അറിയാം സത്യം (18)

[പ്രകാശം, വെളിച്ചം, ചിത്രത്തിലെഴുതപ്പെട്ടവനെ നോക്കി, വെളിച്ചം, വെളിച്ചം— ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്, ഇതാ ഇവനെ, തന്നെയിരിക്കിൽ ചുവന്നതായാ പക്ഷമൊന്നാണല്ലോ തന്നെയായിരിക്കുമല്ലോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേഷം (19)

സീത— സുഖമിരിക്കെ നീ നോക്കൂ.

(എന്ന് ചിത്രപടത്തെ കാണിക്കുന്നു).

സമീകരിച്ചു— (ചിരിച്ചു) തോഴി! ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടാണു്, ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹം കണ്ടുവെങ്കിൽ തന്റെ കരോഷത്തോടുകൂടി അതെല്ലാം സമ്മാനിക്കും.

രാവണൻ— സുഖമിത പറഞ്ഞത് സത്യമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതിന്റെ മുമ്പിൽ തന്റെ കരോഷത്തോടുകൂടി അതെല്ലാം സമ്മാനിക്കും.

മംഗ്രാജീവനുമുണ്ടിതികലകമുതന്നീടുന്നതിന്നുവരും

ഇഹാനന്ദമുൻവളകളെ'വരംസാരഥ്യംജയിക്കുന്നുതേ (20)
 ശീലവതി— സുഖമിങ്ങ! തന്റെ പറയാം, പ്രിയസഖിയുടെ ക
 കൈശലഭത്തരക്കുണ്ടിട്ടുതന്നതാണ്' വീ മുമ്പേകുതന്ന പ്രിയ
 സഖിയുടെ കൈകളിൽ വളകളെ ഇട്ടത്. ആ വളകളെയ
 ല്ല മുഖവ വാചാമിത്രമഹി! ഇവകളിൽ രാക്ഷസസ്ഥം
 കണമെന്നു ഞ്ഞു പതിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കളയ്ക്കായിട്ട് ഇ
 തുകളെ ജാനകിയുടെ കയ്യിൽ ഇടിക്കണം' എന്നു പറഞ്ഞു
 തിന്നെറ കയ്യിൽ ഇന്നത്.

(രാവണനും സാരണനും കേട്ടിട്ടു കയ്യിൽകയ്യിൽ മുഖഃസാക്ഷണം)
 വിദ്യേഷിധി. (വിമിച്ച്) കേൾക്കേണ്ടതു കേട്ടു, അറിമെന്ന
 ഈ അറിഞ്ഞു, നമുക്കു കണ്ടമാൻ പാടില്ലാതെയിരിക്കുന്ന ഇ
 വരം സീതയാണ്, ഇവളാൽ ചിത്രത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഭൂവ
 ന് രാമനുമാണ്.

രാവണൻ— സീതയ്ക്കു കന്റെമേൽ പ്രേമമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു
 ഗർവ്വമെന്നു തിന്മ നായ രാജൻ ഭൂവൻ തന്നെയേ.

(കോപമേന്മയടുപ്പി ചിത്രത്തെപ്പറ്റിച്ച്)

ജനകനതയദപ്രതിജ്ഞാനുസ്തംഭമഭയമേതേ.

നന്ദവധിഭവൻഗവ്യദക്ഷേണമുദയരംഭാവ!

അനുപഥമഹിമംതാനഭയമേൽവാനി! ഞ്ഞു തന്മാടകം

തന്മയനിതിനാൽനിന്നെന്നകൊല്ലാതെങ്ങു തന്മാടമോ? (21)

സാരണൻ. - മഹാരാജാവേ! നോക്കു വാചാമിത്രമഹി! അവ
 തയത്തെ, എഴുന്നേന്നാൽ അവൻ രാക്ഷസസ്ഥംകേരണമെ
 ന്ന ഞ്ഞു പതിച്ചു വളകളെ ഇവൾക്കു കൈപ്പത്തുവല്ല, തിന്മ
 മനസ്സുകൊണ്ട് ഇവളെ കണ്ടാൽ ഉടനെ അപഹരിക്കുമെ
 ന്ന് അവൻ ഉറവിച്ചിരിക്കും നാശമുതലും.

വിദ്യേഷിധി. — അത് അങ്ങനെയെന്നു, ആ കേന്ദ്രിയബ്രഹ്മ
 ഞ്ഞു സമർത്ഥവല്ല.

രാവണൻ— (ആകാശത്തിൽ വിശദമായിരുന്ന ഉദ്യേ രിച്ചുകോപ
 മേന്മയടുപ്പിച്ച്) എട! എട. കൈശലകുഡ!

മാതൃപാതനവെൽവൻ സുഖപുരുഷനി-

മി, ചൂവനനുഭവപരി-

പ്രാണാഭംഗം നോക്കി നോക്കി നോക്കി വരൻ
 താഴെ കാഴ്ച ചാർത്തു വരൻ
 ചോരകൊല്ലാൻ ത്രിശൂലം ധരിച്ചു വരൻ
 രാമനെപ്പോലെ കാട്ടാൻ
 പാപത്തെ നന്നാക്കി വെച്ചു മറയ്ക്കുകയും
 നീക്കിക്കൊണ്ടു വരൻ

(22)

സാരണൻ— ആ? മരിപ്പോന്നാളെങ്കിലും കിട്ടിക്കൊന്നു എന്ന് പറയുന്നതെന്താണ് അവൻ മരിച്ചുപോകെണ്ടെന്നു.

രാവണൻ— (ആശ്ചര്യത്തോടെ കൂടി) അതിരിക്കട്ടെ, ജന്മകിയെ കുറഞ്ഞാൽ ഉപായം ചിന്തിക്കൂ.

സാരണൻ— ഞാൻ ഉപായം കണ്ടിരിക്കുന്നു.

രാവണൻ— (ഉത്സാഹത്തോടെ കൂടി) എങ്ങനെയാണു്?

സാരണൻ— ഇങ്ങിനെ (പ്രണവപാത്രത്തിൽ പരയുന്നു)

രാവണൻ— (ചിരിച്ചു) കൊള്ളാം, താൻ ആയോദ്ധ്യകളിൽ വെക്കും ധരിച്ചു വളകളെ വാങ്ങുവാൻ അതിക്കൂ.

സാരണൻ— അങ്ങിനെതന്നെ (എന്ന് എണ്ണിട്ടു മുറിക്കുവക്കും ധരിച്ചു പ്രവേശിച്ചു) ഓ! ഞാൻ അയോദ്ധ്യയിലുള്ളവനാണെന്നു, വഴി നന്നായ്ക്കു ക്ഷീണത്താൽ പരവശനായിരിക്കുന്നു, തണലുകൊണ്ടുകൊള്ളു വീരരികകൊണ്ടു വാഴിക്കുകയും എന്നു ആശംസിക്കുന്നു. (എന്നു മൂക്കുവെക്കുകയും)

വിദ്വേഷിധർമ്മൻ— മഹാരാജാവേ സാരണന്റെ കൈശമെങ്കിൽ കണ്ടാലും.

കടിയൽകിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പരിഹാസം
 ജടകെട്ടുഴഞ്ഞുവെച്ചു വെച്ചു വെക്കുകയും
 നിടലത്തിൽ മോങ്ങുകയും ചെയ്താൽ
 നെടുവീച്ചിട്ടു നല്ലതല്ലെന്നു പറയുകയും

(23)

സീത— (സംഭ്രമത്തോടെ കൂടി) അയോദ്ധ്യയിലുള്ളവനാണെന്നു കേൾക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടു സുചരിത! നീ ബ്രാഹ്മണനെ ആശംസിക്കുക.

സുചരിത— (അടുത്തു ചെന്നു്) ബ്രാഹ്മണ! ആശംസിക്കുക,
 (എന്ന് അടുത്തു ചെന്നു വരുന്നു)

മുനി— (കണ്ഠമുദിച്ചു) കാരണമെന്താണെന്ന് എനിക്ക് വാങ്ങാത്ത
 ഒരു നീ തിരിഞ്ഞുനോട്ടം എന്താണെന്ന് ജീവിച്ചു.

സുചരിത— [ആത്മഗതം] അഗ്രന്താൽ ബ്രഹ്മണൻ ബോ
 ധം വന്നു. [പ്രകാശം] അങ്ങനെയോ? എവിടെ നി
 ന്നു വരുന്നു?

മുനി— ഭഗവതുമഹാഭായമെന്താണെന്ന് പ്രശ്നമുണ്ടാക്കിയില്ല?

സീത— (സംഭ്രമത്തോടെ) അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചാണെന്ന്?

ഭാവനാ— (അസൂയയോടെ) താങ്കൾ മറുപടിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു
 കൊല്ലിയില്ല.

സുചരിത— ബ്രഹ്മണ! ശേഷം പറയുക?

മുനി— എന്റെ നമ്പു വരുന്നതും.

ഭാവനാ— (പിരിച്ചു) ശത്രുവിന്റെ വശത്തേക്ക് പറയുന്നതു
 കൊണ്ടു പൊട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ല?

സീത— (ആവേശത്തോടെ) ഇദ്ദേഹം അതിയായ പാവങ്ങൾ
 കാണിക്കുന്നപോലെ തോന്നുന്നു.

(എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതായിരുന്നു.)

ശീതാ— അയ്യോ. സുചരിത! ബ്രഹ്മണൻ ജലം കുടിച്ചാ
 ന് കൊടുക്കുക, ശേഷമുള്ള വാക്കുകളെയും കേൾക്കുക.

(സുചരിത അമരത്തിലേക്കുവെട്ടിയ തടിച്ചവനെ കൊണ്ടു
 വന്നു കൊടുക്കുന്നു.)

മുനി— അത് സ്ത്രീകൾ തന്നെ ജലത്തെ കുടിക്കുകയില്ല.

സീത— (കണ്ഠമുദിച്ചു) ഈ ബ്രഹ്മണൻ വ്യസനത്താൽ ജല
 പാത്രത്തിനടുത്ത് ഇരിക്കുന്നു. അതിനാൽ പ്രിയനായ അദ്ദേഹ
 മെന്റെ ജീവിതം ഭയപ്പെടാതെ എന്റെ വിചാരിക്കുന്നു.

മുനി— [ആത്മഗതം] അവന്റെ മാത്രമല്ല അവനിൽ സ്നേഹമു
 ന്നു വശമിരിക്കുന്നതും. (പ്രകാശം) തിരുവൻ പാർവ്വതിക്കു
 ണ്ടു ഇതിന്നു പ്രകൃതമുള്ളതുകൊണ്ട് സത്യമായിട്ടും സ്ത്രീകൾ തന്നെ
 ജലത്തെ താൻ കുടിക്കുകയില്ല.

സുചരിത— സാമിൻ! ശേഷം പറയുക.

സീത— ഇദ്ദേഹം എന്റെ ഹൃദയം അഗ്നിയുടെയോ അമൃത
 താൻതന്റെ മദ്ധ്യത്തിലിരിക്കുന്നു.

മുനി—ഈ സ്ഥിതിയിലുള്ള ഏതാനും കണ്ടങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ട് പ്രിയപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കളോട് വ്യസനിക്കും തീർക്കും.

வினாக்கள்—(பரிசு எண்ணிக்கை) காவல் கட்டுவது,
விசாரணை யெதிர்த்துக்கொண்டு நடமாடாமையல்லவாம்
உருவமில்லை.

சபை—வடிகை ஒழுங்கிப்பிடிக்கான விஷயம் எடுத்ததெனின
 ுறு உத்தரவிடலாம். கருவியாங்களைப் பார்?

കേലവതി— അങ്ങനെ റാക്കെട് ബന്നറാണ് സ്വകൃഷ്ട. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രിയസഖിക്ക് ഇപ്രകാരം വ്യസനമെന്ന ഉണ്ടാക്കിയിട്ട് ചിരിക്കുന്ന കാര്യം പറയുന്നില്ല.

உரி— (கையாண்டது) [அந்தமாதிரி] இப்படி எடுக்கிற அணி
என்கிற அடிமேல், (சுருஷமயிற்) ஈதுவாகையிற், [பிரகா
சம்] அது கடைக்கொன்ற ப்ரிய நடனமாம் என்றான்.

കാവേരി— (പി.ജി.ജി) സർക്കാർ മെമ്പർമാർ, എവരെയും കൈമാറ്റം
 വാൻ കണ്ടുവന്നായി അറിയിച്ചുവന്നല്ല.

നീ.ന.— ഇത്തരം ആശയങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്നും

ஸ்பரித—ஸ்தோதன! பரஷு, பரஷு. இவியை யுன கரத்
கருதனா?

**മുമ്പി- എല്ലാം നിങ്ങളുടെ പഠനം, നിങ്ങളുടെ സാധനങ്ങൾ എല്ലാം
പഠിപ്പിക്കുകയല്ലെന്ന്**

സീത— [ആത്മഹത്യാ] ൽനി മുതിർന്നവരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിശയോക്തികളായതിനാലാണിത്. അതിനാലാണ് ഇതിനെ പറയുന്നത്.

തീയവതി— സഖ്യ! സുചരിതത്! മറ്റുജനൻ ഏതനതാണ?

காவலாளர்— (கோபத்தோடு) உமீ! மூலம் கெடுபடாதபடி
சொல் தயவு செய்து என்னை உமீ தாவிவிட்டீ?

உதவி_

ശക്തിതന്ത്രകടത്തിൽ ചെലവു വരും സ്ത്രീധനമോ വിഷ്ണുവിൻ ചക്രം കൊണ്ടു മുറിക്കണമെന്നു വരുമെന്നായി. ഐ.പി.പെരുന്തപ്പയ്യപ്പൻ ഇക്കാരണമെന്നു സത്യം ചെയ്തു. ഭഗവൽ തൻ പൂത്ര പൂത്രങ്ങൾക്ക് ചെലവു വരുത്തണമെന്നും അങ്ങനെയെന്നു വരുമെന്നായി.

ശീലവതി— ബ്രഹ്മണ്യ! ഞാൻ കേരളവർണ്ണനാമത്തെ പഠത്തു എങ്കിൽ ഉടനെ ജായകി അങ്ങയുടെ കൈകളിൽ ധനവല്ല കള്ള സമ്മാനിക്കും.

മുനി— [ആത്മഗതം] അതിനതന്നെയാണു ഈ പണം. [പ്രകാശം] മറ്റൊരുതരം പറയാനുണ്ട്.

സീത— (പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി) ഭൂലാകാശത്തിന്റെ അലങ്കാരം അവസാനിച്ചുവോ (എന്ന് മൂലിക്കുന്നു).

സഖികൾ— അയ്യോ! തോഴി ജായകി! അയ്യോ! ഭൂലാകാശം ഉദിച്ചിട്ടേ! അയ്യോ! സഖീജനവത്സവ! ഇതുവരെയും ആശ്രയിച്ചു തോഴികളെ ഉപേക്ഷിച്ച് ഓടിയെല്ലാത്ത നീ ഇങ്ങനെയെ പരിവതിക്കപ്പെട്ടു മനോഹരവല്ലഭനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാറകെ പോകുമെന്ന് ഇടുങ്ങുന്നുവോ?

(എന്ന് കരയുന്നു.)

മുനി— നിങ്ങൾ അകാംക്ഷമായി എത്തിനിത്ര വ്യസനിക്കുന്നു? എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ.

സഖികൾ— തോഴി! ആപേസിക്ക, ആപേസിക്ക, ശേഷവും കേൾക്കുക.

(സീത ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു മുനിയെ നോക്കുന്നു).

മുനി— ചേരവരഗി! രാജവംശമാണുകൾമേവേതെ കൗശികന്റെ വേഷമെന്നതിന്റെ ചുണ്ണാമ്പുവേഷം ആകൃതിയിൽക്കൊണ്ടുപാങ്ങിനതാൻവൃഥാ ക്ലേശമാണിപ്പതെന്തു? ഭോഷമോടുവഴുകനി (27)

രാവണൻ— (ചിരിച്ചു) എന്തും സാരണം! താൻ മരിക്കാൻ ഉപോളി പറയുന്നതെന്താണു? രാജവംശം ധരിച്ച രാവണനെ കൗശികന്റെ വേഷം ധരിച്ചു വല്ലഭനായിപ്പൻ കൂടി കൊണ്ടു വന്നു എന്നുള്ള പരമയത്നം.

സഖികൾ— തോഴി! നീ ഭാഗ്യത്താൽ വാലിക്കുന്നു.

(സീത സന്തോഷസംഭ്രമത്തോടുകൂടി എഴുന്നീറ്റു കണ്ടു വളകളെയും സാരണന്റെ കൈകളിൽ സമ്മാനമായി കൈമാറുന്നു).

രാവണൻ— (അത്ഭുതത്തോടുകൂടി)

മീതളത്തെയെടിക്കൈകൾകൈനിറംപൂണ്ടുളന്നൊക്കേമിനി -

സ്മരണാതിരമിരിക്കുമ്പോഴെന്തൊരുമുറ്റംചിളങ്ങുന്നുവോ

മുൻപ്രവൃത്തികളിൽ അഭാവപാൽപ്പം ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും
അതിനാൽ അതിനെ കുറയ്ക്കുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായാണ് (28)

അഭ്യർത്ഥന: ഇക്കാര്യം പരിശോധിക്കുക

കേന്ദ്രഗവൺമെൻ്റ് ഓഫീസ്

(സാന്നിധ്യത്തിൽ)

ഇന്നിപ്പോൾ കളിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ:-

അന്യരായവരുമായി വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള

ജനകുടുംബശ്ശിരകടംകൊടുവാനും—

அனைத்துமக்களையும் விழித்திருக்க (80)

ശിബവതി— മംഗ്രാതാൽ പ്രദേശത്തിലെ മേൽമുണ്ടൽ ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചവളാണ്. മറ്റൊരു പേരിൽ പൂജ്യായാമിനി എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു. വർണ്ണശാസ്ത്രം പഠിച്ച് അതിൽ അറിയപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. അതിനാൽ അറിയപ്പെട്ടവളായിരുന്നു. അതിനാൽ അറിയപ്പെട്ടവളായിരുന്നു.

(എന്നാൽ എല്ലാത്തിലും പൊതി)

ഡോണൻ—കഷ്ടം! ആ സൂര്യൻ ധൈര്യമുണ്ടെന്നു അറിയിച്ചിരിക്കുകയേ

[illegible][illegible]

(81)

മുന്നംഞാൻകൊണ്ടുവന്നുള്ളമകികളിഹവാ-
 ബീദിഖംസ്വഗ്നാലോക
 ചെന്നാലുംതാമകന്മാരുനമിക്കിൽവസി-
 ച്ചുലോകിളിപ്പകിലുംകിം
 മിന്നംപൊൻകകണത്താൽവിലസികളവഗ-
 ദ്വ്വജനനീമെന്നതാമി-
 ഞ്ഞതപംഗീകകപിദിപ്പാൽദോമവയരെ-

കൊണ്ടുപിന്നെത്തുക്കായ്ക്ക (33)

വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ— ഞമവേയം ധരിച്ചാൽ മിരുതെസ്സിലേക്ക് ഇ
 ക് സ്ഥധിപ്പൻ പ്രയാസമെന്താണ്?

താവണൻ— തന്മനമെവയെക്കുറുപ്പതു
 മരുതാജനവയെത്തുമന്ദിതകാലം
 പരിമെ (ഉമചയ്ക്കു നേവണ
 തരിവയർമണിയെഴുതപെടിപ്പാനായ് (84)

ഞാൻ വിശ്വമിത്രവേയം ധരിച്ചതായി കേൾവട്ടം.
 വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ— ഞാൻ വിശ്വമിത്രവേയം ധരിച്ചവെല്ലാം
 സ്ഥാനൻ ലക്ഷണവേയങ്ങളായും ധരിക്കും.

ശാലനൻ— മേഘിമാരുടെ മോഹത്തും വിചാരിച്ചുവെസത
 മില്ലാത്തതു തന്നെ. ഏതെന്നാൽ,

കളിമൊഴിയാളുടെകുഞ്ചന
 വളകളെഴുതൻകൈകൾകൈരണ്ടുവാങ്ങുകയാൽ
 കളിവെല്ലൻമേനിയെഴുത-
 ഉള്ളവംകാണാതിനിക്കുമാഹവഹിയാ (85)

(സമീപത്തിൽ നോക്കിട്ട്) ബന്ധുജനങ്ങളെ കണ്ടാണുള്ള
 സ്വന്താജ്ഞാൽ മന്യകയാർ ഈ ചിത്രപടത്തെ മറന്നുപോ
 യോ, എന്നാൽ ഇതിനെ മോഹാജാവിന്നു കൊടുക്കും, (ഏ
 ന് ചിത്രപടത്തെ എടുത്ത്) ഇതാ അച്ഛന്റെ വളകൾ, ഇതാ
 ചിത്രപടം (എന്ന് താവണന്ന് കൊടുക്കുന്നു)

വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ— മോഹാജാവാ! കണ്ടാലും, ശാലസാധനം ക
 ഞ്ഞാൻ പരിചിട്ടുള്ള വളകളെയും ഓരോപം എഴുതപ്പെട്ട
 ചിത്രപടങ്ങളെയും.

രാവണൻ— തളിനാക്കിപ്പീതയെമറച്ചിരുന്നപെൺ
വളക്കണ്ടുമാഴിയിതിനിത്യമാമിദം
കളവാണിമനസ്സഹരന്റെരമനായം—
മലാളിവന്നചിത്രപടവുമിനിത്യമം (36)

സാരണൻ— വളരെ പറഞ്ഞിട്ടെന്താണ്, ഈ വളകളെ ധരി
ച്ചുകൊണ്ട് തിരുമനിയേയും കരണനില്ല.

വിദ്യുജിഹ്വൻ— എന്നാൽ ഇതിനെ വിമാനത്തിൽ കന്നെ
പ്രവേശിപ്പിച്ചു വെക്കണം. ഇതാൽ എപ്പോഴെങ്കിലും വല്ല ഉ
പദേശവും ഉണ്ടാകും. (സാരണൻ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു)

രാവണൻ— (അലോചിച്ചു)
മിത്രത്തെവെച്ചി ചുമഹാമന്യസ്വ
ഗാന്മാമൊന്നിന്ദ്രമയംധരിച്ചും
അത്രാദേശണാരുചിപ്പതിപ്പോൾ
ധന്വീസുതാവേളിമഹാമന്യവത്തെ (37)
(എന്ന് എല്ലാവരും പോയി)

ഇതിനെ രണ്ടാമതും.

ജാനകീപരിണയം.

കവയശ്ച നദകം

ഭൂന്നദകം.

ജാനന്തരം രാജീപൻ പ്രവേശിക്കുന്നു

രാജീപൻ— (കാൽത്തൊട്ടി)
വെട്ടുന്നശ്ശിപ്രകാരമെന്തെന്നുശരക്കാരനിന്റെരച്ചുറികലം—
ഒപ്പെട്ടെന്നേതിയില്ലതന്നെ കളവാണിമനസ്സഹരന്റെരമനായം
വട്ടംചുറ്റിതടസ്സപ്പെടുമുവിൽചെന്നുതിന്നുജ്ജിഹ്വം—
ഒപ്പട്ടിട്ടിങ്ങിനെത്തരവുജനജവാൽക്കുറുപ്പോരങ്ങീടിത്തൻ (1)

അതുതാ' ക്ഷത്രിയശുദ്ധ്യുടെ പരാക്രമത്തിന്നുതരില്ല.

എന്തുതൊഴെടന്നാൽ,

മെഴുന്നതെപ്പയിൽവലിച്ചുധികതീക്ഷണമെമ്പാനവൻ
വിട്ടനളവുടന്നുപുറമെത്തെയ്തീടുന്ന മീക്കിച്ചുടാ
മടുക്കുമതിയായ് താകിയ നൂണുപോലെയല്ല -
നിടയ്ക്കുടന്നൊളിച്ചൊളിച്ചുവെറുവെറുതെചെയ്തിടുന്നാൻ (3)
എന്നു മാത്രമല്ല,

ബാണശാസനകളൊരമ്പലമെന്നിതനവൻവേദഗതമുതലായം
മരണശുദ്ധമകുറവിതാടകയെ മുറകുറന്നുതടങ്ങിനാശം
എന്നാക്കി നല്ലുറ്റത്താൽ ഇണമിട്ടുതീടുന്നതെകവിട്ടുതൽ
ബാണശാസനപരമാവൃത്തിച്ചുവെളിച്ചമുദിച്ചുവെറുതൽക്കണം
(ശോകദൈവഗതത്തുളളി)

ഹാ അമ്മേ അക്കുക! ഹി പുത്രപത്നീ! ഹാ സഹസ്രഗ
ജ്ഞപാനമിത! നിനക്കുളള ക്ഷത്രിയശുദ്ധ്യയാൽ അപ്രകാരം
കേവിലുതൽക്കുടവെറുതൽ പാടിപ്പോയ്ക്കുതെവകുട്ടിതെക്കുന്നു.
എന്നാൽ! കരുതുന്നതിക്കുവിട്ടീടുന്ന പൂണാടുപോയ്ക്കുതീ
(കരുതുന്നതാകുളളി)

മുന്നന്നപ്രിയകുന്തിയാം നവവേദാഞ്ജനത്തിന്നുചിട്ടിയൊ
(വൃന്ദവനത്താകുളളി)
മുന്നിൽതന്നെമിച്ചുതന്നു ചുമലിൽനിന്നും നൂലാലയംവെറുതൽ
(വൃന്ദവനത്താകുളളി)
ഇന്നുപത്നീകുറുപ്പായ്ക്കുതെ പൂണാടുതന്നെ നാടിത്തീടത്താൻ (4)

(അനന്തരം കുറുപ്പൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)
കുറുപ്പൻ— പേരിൽപെട്ടുതന്നെത്താൽ
ദൂരത്താകിയതുമതലം—
ഔലാലാമാസ്യമല്ലാതെ
പാക്കുതാൽപാഴുച്ചത്താൻ (5)

എന്നാൽ രാമബാണത്താൽ ഗ്രാമിക്കുപ്പട്ടന്നു മാലീപ
ൻ ജീവിക്കുന്നതൊരു മൂലയൊ എന്നു തൊൻ അതിന്നില്ല.
എന്തുതൊഴെടന്നാൽ,
പരമതിക്കെക്കുലുമുടിയിതറിയാളുംപരിചയും
കുറുപ്പൻവീണാമണമകുടമുടിപ്പതൊഴും

[illegible]

***ଆମ ଉପାଦେୟତା**

[illegible]

உருமயன் -- (பயிற்சலகரபதகதததததத) கககக! கககககக
கககக

ഇതല്ലാത്ത ചന്ദ്രനും മറ്റും കണ്ടുപിടിത്തം പാവം
 പ്രീതിയോടെ ചന്ദ്രനെ ഉത്തരകരണമായിട്ടു നോക്കി
 ഉത്തരകരണ-ചന്ദ്രനെ-പ്രീതിയോടെ ചന്ദ്രനെ-
 സഹായകമായിട്ടു നോക്കി-പ്രീതിയോടെ ചന്ദ്രനെ-
 കണ്ടുപിടിത്തം - ചന്ദ്രനും മറ്റും കണ്ടുപിടിത്തം (12)

വായനക്കാർക്കു് അപരന ചന്ദ്രൻ പ്രയോഗിക്കുവാൻ സഹന
 നിമിത്തം, എഴുതപ്പെടുന്നതായാ അപരന കർമ്മം തിരി
 യെക്കൂറായാ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ പ്രയോഗം
 എന്താകട്ടെ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ പ്രയോഗം
 അതാകട്ടെ ചന്ദ്രൻ പ്രയോഗം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ
 പ്രയോഗം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ പ്രയോഗം
 ചന്ദ്രൻ പ്രയോഗം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ പ്രയോഗം
 ചന്ദ്രൻ പ്രയോഗം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ പ്രയോഗം

മാർഗ്ഗം-- അയ്യപ്പക്കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവർക്ക് തങ്ങളുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്ക് ആശ്രയിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുള്ള വാഗ്ദാനം.

കരാളൻ— ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്ട് അത്യാനന്ദപാത്രം കണ്ടുവെന്ന്
മാരിചൻ— (ബുദ്ധിമുട്ടാടിച്ച്) കണ്ടു.

കരാളൻ— എങ്ങനെയാണത്?

മാരിചൻ— ഇങ്ങനെ (എന്നു ചെവിയിൽ പറയുന്നു.)

കരാളൻ— (ചിരിച്ച്) അങ്ങനെ ഇതിപ്പോൾ എഴുപ്പത്തിൽ
സാധിക്കുന്നതാണ്, എന്തുതരമുണ്ടെന്നാൽ,

ക്ഷിപ്രം തായാദാതാമി

തപ്രിയമാകർണ്യചാദിയാവതന്നാ

തൽപ്രേതാധികൃത്താ

ഖലോപേക്ഷമർപധിഭൂതത്തിയിൽ

(13)

അനന്തരം പുത്രശോകത്താൽ ദോഷിക്കപ്പെട്ട ശേഖരരാജാവിനെ
വിമത ആശ്വസപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ രാജാവടങ്ങിയെടുക്കി വി
ശ്വാതന്ത്രമുണ്ടാക്കിയെടുത്തതന്നു നിറയെത്തല്ലം. എ
ന്നാൽ ആ മുനിയുടെ നടിപ്പത്തിൽ ഉള്ളല്ലോ അന്നു
തായായ പ്രായാഗ്യാദിയാണത്.

മാരിചൻ— ഹീ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്, എന്നാൽ ആ രാജാ
വികൾ ചെന്ന ദിക്കിലെക്ക് നോക്കൂ ചെല്ലുക.

(എന്നു ചുറ്റിക്കൊണ്ടു.)

കരാളൻ— (മുൻപോത്തു നോക്കിച്ച്) വിശ്വാതന്ത്രമുണ്ടാക്കിയി
ന്നു അതായത് ഏതു കൊശിക്കിപ്പിറക്കിൽ ഉ
ണ്ടാണെന്ന് ശേഖരരാജാവ് വന്നിരിക്കുമ്പോൾ എന്തുതരമു
ണ്ടെന്നാൽ

തേകിള്പ്രേതശരം ശബ്ദം വാഗ്വതമിഷം

കുലാസുരകണ്ഠാശ്വകത്താ

കേകന്തംപുറീ തപ്രായ്യാ നാമികളുടേവിഷം

ചേർന്നു ചുറ്റുമെത്തും

കേരീശബ്ദമധിദംകവികളിഹകളിക്കുന്നതും

കൊരകിത്താ

തീർത്തുനഗ്നാശംതിന്നിഹകരകവേളം

വീണയുടേണ്ടുന്ന

(14)

മാഹിധൻ— എന്നാലുപ്യാദം ഈ സ്ഥലത്തിൽനിന്നു രാമനെ
 ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു.

(അണിയറയിൽ)

അണിപുണ്യകിടക്കുമ്പ്പോളനാട്ടണക്കാരതയുംകിരൂചിൽ
 അണിനംബീർച്ചിനാളുരവാനുധമമന്ദാരോളകചാല്ലാഭരയും
 യാണാംചിപ്പുവെട്ടത്തുകാലിരകയാൽപറപ്പാസ്സതിട്ടകനായ്
 മേൽ അീതുതമരനായരാമനധനാപോകനനുയൊട്ടിയായ് (15)
 അതിനാലിപ്പ്യാദം രാമകൃഷ്ണൻ പരിജനങ്ങളും കൈസന്ദ്ര
 ലും പന്നാലതന്നെ കാട്ടിലേക്ക് ചെല്ലേണ്ടതാണ്, അനന്ദം
 ഇതാ പിറകെ പോകുന്നു.

കരാളൻ— രാമചാർ സ്ത്രീകനായ പിംഗാനെന്ന ബ്രാഹ്മ
 ണക്കുട്ടിയായൊരു ഇണിയെ പോയിക്കൊണ്ടു.

മാഹിധൻ— (സഭാഭാഷ്യത്തോടുകൂടി) ഭാഗ്യത്താൽ നമുക്കു നല്ല
 തരം കിട്ടി. വന്ദിക്കാളി! പംഗുൽ കെല്ലുനതിനു മുമ്പായി
 ടൂനീ മായകൊണ്ടു അ പന്റെ രൂപത്തെ ധരിച്ച് ഏഴന്ന
 കാട്ടാന പട്ടിച്ചു എന്ന റിചപട്ടിച്ചു കരുത്തു ഇപ്പോൾ
 ഒന്നനുള്ള സ്ത്രീകൾക്കൊണ്ടു പറകകു കൊണ്ടുവന്ന രാമനെ വ
 മുകുളം ഉത്തര മേറ്റത്ത കാട്ടിലേക്കൊക്കെ ചുവക്കുണ്ടു ചെല്ല.
 അനന്ദം വാഗ്ദാനമുണ്ടുണ്ടു കിട്ടുന്നതായ കു ചുവന്റെ ഇ
 പകത്ത ധരിച്ച് രാമൻ നാമിത്തം വാക്കുവേണമെന്നു അ
 ചെറുന്ന സ്ത്രീയെ മായകൊണ്ടു അചനു കാണിച്ചു കൊടു
 ത്തു നമ്മുടെ അടിപ്രായം പലാല കാളും സാധിക്കും.

(എന്ന രണ്ടു പേരും പോയി)

ഇണിയെ പൂർവ്വം.

(അനന്തരം ശരചാപങ്ങളെ ധരിച്ചുകൊണ്ട്
 രാമൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

രാമൻ— കണ്ടാൽ അന്നൊലിയാൽനാദത്തിലിടന്ന
 ധിരോലതകേകപമുറി
 കണ്ടാൽ അന്നൊലിയാൽനാദത്തിലിടന്ന
 അന്നൊലിയാൽനാദത്തിലിടന്ന

കോടതിസമുദായത്തിന്റെ ഉന്നത നിലയ്ക്കു
 നീക്കം ചെയ്ത കേസുകൾ നോക്കി
 കോടതി സമുദായത്തിന്റെ നിലയ്ക്കു
 ഉന്നത നിലയ്ക്കു നോക്കി

(18)

[illegible]

(17)

(1990-1991)

[illegible][illegible][illegible]

(പ്രണയം അടങ്ങിയതായി)

കേന്ദ്രനായ ഈ മേട്രജം തുറന്നിരിക്കുകയാണ് എങ്കിലും വലി
ച്ച കൈപ്പുസ്തകം ഇടത്താണ്.

ശരിയായ പാലം ഉണ്ടാകാൻ കഴിയാത്ത പക്ഷം, (വേഗത്തിൽ മുറിക്കുന്നത്) ഒരു കഷ്ടത കഷ്ടത
 ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ
 ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ
 ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ ചികിത്സിക്കാൻ

(പിടനയും അണിയാതെ)

അതും പുത്രവാത്സല്യമുള്ള പിതാവെ' ഞാൻ മരിക്കാനായി.
അതും ഭാഗ്യമില്ലാത്ത മാതാവെ' മൃത്യുവിന്റെ വരയിൽ കൈ
മുപ്പാനായത് നീ എന്ന പ്രസവിച്ചു. അതും സ്നേഹിത രാജ
കുമാരി! നിനക്കു എന്റെമേലുള്ള സ്നേഹസ്വയം എന്തെന്നതിൽ
ഭയകരമായിട്ടു വെച്ചു.

രാമൻ— (വ്യസനത്താൽ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട്, കയ്യൊപ്പമുണ്ട് ക
യ്യൊപ്പമുണ്ട് ഇതാ ഞാൻ വന്നു. (എന്ന് അടുത്തു ചെന്നി
ട്ട്) അയ്യോ! കഷ്ടം! ഉദാസീനത, അമ്പു ചെല്ലാത്ത ദിക്കി
ലായെല്ലൊ ഗജം. (വില്ലിനെ പിൻപുലിച്ച് മുൻപുവെക്കു
നോക്കിട്ട്) ഗജത്തിനെ കണ്ടുവന്നിട്ടില്ലല്ലോ.

(വിചാരത്തോടുകൂടി ദീർഘശ്വാസം വെട്ട്)

ഇരിക്കട്ടെയാക്കാമഹമ്മി! ഗജംപോയവഴി കയ്യാ

കണ്ടുകൊണ്ടുവന്നാൽ ചെന്നിതുവെച്ചിട്ടീടം സവിധമായും

സ്തുതിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും ചിലയിലില്ലെങ്കിലുമതും

ധാരാളംഗന്ധത്താലുള്ള കളുപ്പമുള്ളതും മറ്റുമുള്ളതും (20)

(എന്ന് ചുറ്റിനടന്നുകൊണ്ട് നോക്കിട്ട്)

കുറുപ്പാലാടീടുമുണിൻകലികുനിക്കുന്ന

അതല്ല കണ്ടുവന്നിട്ടില്ലാത്ത—

കുറുപ്പാലാടീടുമുണിൻകലികുനിക്കുന്ന

ശബ്ദമുണ്ടാകുന്ന പാലം

ചുറ്റും വാണിട്ടുമാത്രം സമീപമുള്ളതിൽ വാഴുന്ന

സമീപത്തിനെക്കുറിച്ചും—

അതോടുകൂടിയതും മറ്റുമുള്ളതും

സമീപമുള്ളതിൽ വാഴുന്ന

(21)

എന്നാൽ ആ ഗജവും ഇവിടെ തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

അതിനാൽ ഈ വഴിക്കു നോക്കട്ടെ (എന്ന് നോക്കി സ്വന്താ

യായെടുത്തു) ഭാഗ്യത്താൽ ഇവിടെത്തന്നെ ആയതാൽ

പിടിച്ചു മോചിക്കപ്പെട്ട പിംഗളൻ അവിടെപ്പോലെ കിടക്കു

ന്നു. (അതന്തരം മോഹാവസ്ഥയെ തടച്ച്, കല്ലിന്മേൽ കി

ടന്നുകൊണ്ട്) പിംഗളവേദം ധാരാളമുള്ള പ്രവൃത്തിയെന്നു

രാമൻ— (അടുത്തു ചെന്നു) സ്നേഹിത ആചാര്യക്കു, ആചാര്യ

കെ. എസ്. വസന്തലക്ഷ്മി കയറുകയും വി.പി.ജെ.യുമായി
ഒരുമിക്കുകയും ചെയ്തു.

உரித்தரநலத்தொழில்நுட்பம்

ഭവചിന്താസൂത്രം

ഏപ്രിലിലെ മഴയും തണുപ്പും

ഭാഷാഭിജ്ഞാനപുസ്തകം

(21)

കാലൂർ—[ആത്മീയത] രചനാമഹാഭാരതം എഴുതിയ
മാഷിനമോ ഒരു മാഷാൻ തന്നെ, (പ്രസ്താവ്) കണ്ണാടി
ഉപ്പ് [പ്രകാശം] ഉപയോഗമായ രാജകുമാരൻ

പ്രമാണം — അഭിമാനം

കുറമുൻ—(ആശ്ചര്യം) നല്ലവിത! അങ്ങനെയൊരു കറുത്ത
 ബാലനെ കൈയകത്തുക്കൂട്ടി ഞാൻ പിന്നാലെ വരുമ്പോൾ
 മാർഗ്ഗമില്ലാതെ വെച്ച് എഴുന്ന മടനാളം പാടില്ല.

അനുബന്ധം - റ്റു നാളെത്തന്നെയുള്ള പൊതുവിജ്ഞാപനം

തന്മയശക്തികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയെ

உயிர் உணர்வு உடனடி. கல்வி உணர்வு

ജമാനാമം നാമ'ലുദാഹരണം

(8)

ജമന—എന്നാൽ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു സിംഹത്തിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു ഭയപ്പെട്ട ഗജത്തിന്റെ ഇമ്പം കേൾക്കുന്നത് മോശമാകണം എന്നിവിടം എന്ന്, ഒരേനാൽ അങ്ങനെയൊരു നല്ല നിലവാരം പുറത്തു പുറത്തായിട്ടുണ്ടാകാൻ ചുമട്ടിയിൽനിന്ന് കീഴ്ന്നു വീഴും.

കരാളൻ—നായർക്കു കിടന്നിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയുന്നതായാ
 ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരുന്നാൽ മതിയാകുമെന്നു തീർപ്പാക്കുന്നതാണ് എന്തു ചെയ്യാൻ
 വേണ്ടതെന്ന്.

[illegible]

മണ്ണാമ്പു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ? മെഴുതിര വാടകപ്രകാരം നൽകി

കിഷ്കിന്ദയക ഭക്തസ്തുതിയുടെ ഉപനയാചാര്യർ. ക്രി. മു. 3-ആമത്തേ

பொன்னியை அழைக்கவும். மனதுகொள்ளித் தரவும். (24)

സാമന്ത്—ഇതു പ്രദേശം എന്തിനും ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ആണു്, അതിനാൽ ഇവിടെ കുന്നു മറ്റും പൂർണ്ണമായി പൊക്കുന്നതു വരെ വെട്ടിക്കളയുക.

കാളൻ—[ആത്മഗതം] മോശി ചൻ ചെറുനാളു വരെ, എ
ന്നാണു പറഞ്ഞുത. [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ.
രാമൻ—കാളൻ! വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകട്ടെ. ഇല്ലാത്ത
കുറ്റം ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇതൊക്കെയും ചെയ്തുകൊണ്ടു
പോകട്ടെ. [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ.

കാളൻ—[ആത്മഗതം] ഈ കാളൻ! ഈ കാളൻ! ഈ
കാളൻ! [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ. [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ.
രാമൻ—[ആത്മഗതം] ഈ കാളൻ! ഈ കാളൻ! ഈ
കാളൻ! [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ. [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ.

കാളൻ—[ആത്മഗതം] ഈ കാളൻ! ഈ കാളൻ! ഈ
കാളൻ! [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ. [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ.

കാളൻ—[ആത്മഗതം] ഈ കാളൻ! ഈ കാളൻ! ഈ
കാളൻ! [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ. [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ.

കാളൻ—[ആത്മഗതം] ഈ കാളൻ! ഈ കാളൻ! ഈ
കാളൻ! [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ. [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ.

കാളൻ—[ആത്മഗതം] ഈ കാളൻ! ഈ കാളൻ! ഈ
കാളൻ! [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ. [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ.

കാളൻ—[ആത്മഗതം] ഈ കാളൻ! ഈ കാളൻ! ഈ
കാളൻ! [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ. [പ്രകാശം] അതിനെയാകട്ടെ.

[illegible][illegible]

சுருதிகள்—[அருந்தமங்கலம்]

എന്നുകടഎറയെക്കണ്ടു

എന്നുകയലിവാക്കുപറന്ന കാരണത്താൽ

உண் உயிர்ப்பிடுகிறது

ചന്ദ്രികതാൽസന്ധ്യയുണ്ടായിത്തോന്നി (29)

കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ട് ഇതിനെക്കുറിച്ച് കഴിവുപരിധിയിൽ പരിശോധന നടത്തുന്നതായി അറിയിച്ചു.

രമൻ—എങ്ങനെ?

●●●●●

ചന്ദ്രനത്തോടു ചിരിഞ്ഞുംകൂടുമിനീമരമിന്റെ ഗന്ധംകല-
ന്നിനിക്കൊന്നുവരുന്നതേനമെസാപഹംഗീകരണമിനെയ്
ചന്ദ്രനത്തോടു ചിരിഞ്ഞുംകൂടുമിനീമരമിന്റെ ഗന്ധംകല-
ന്നിനിക്കൊന്നുവരുന്നതേനമെസാപഹംഗീകരണമിനെയ്
സന്ദർശനമിനെയ് ചിരിഞ്ഞുംകൂടുമിനീമരമിന്റെ ഗന്ധംകല-
ന്നിനിക്കൊന്നുവരുന്നതേനമെസാപഹംഗീകരണമിനെയ് (മി-
രമൻ—ശരണമെന്തെന്നോടുകൂടി) ഗുരുതമഗന്ധം

സുന്ദരിസങ്കല്പത്താ-

ലൈക്കണപ്പുണ്യത്തുവെന്തുകേൾക്കുമ്പോൾ

എന്തൊക്കെചിത്തംകൊതിക്കൊ-

ണ്ടെന്നുതുളച്ചെന്നപോലെവിളന്നു

(81)

അതിനാലല്ലെ- ഇപ്പോൾ,

ധീരതപവുംസപരനാണവുമെന്തൊക്കെ-

താരിന്നഹോപഴുതുകിട്ടുകമുഖമായി

ചോരണമുന്നമൊരമ്പലമണത്തൊക്കെ

തരവന്താപം സന്ധ്യംബതകൊന്നു

(82)

കുറളൻ- 'സ്നേഹിത' എന്നൊ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നത?

രാമൻ. (മെഴുത്തുതൊട്ടുകി) [പ്രകാരം] ഇങ്ങിനെ സ്ത്രീധനം
മറ്റും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാണു്.

കുറളൻ- (ചിരിച്ചു്)

ചോദിച്ചുവീ സുഭാഷിതൻചരിതത്തെമുന്ന

മോടി ചൂകെപ്പുളകോൽഗമമം പൂർവ്വം

എന്തെന്നൊന്നിടത്തുവിലപ്രതാപമുണ്ടല്ലേ?

ചൊല്ലാൻ കരാർപിടിച്ചതെന്തെന്നുതല്ലെ

(83)

രാമൻ. - (ചർച്ചയാക്കി) [അതേഗതം] ഇവൻ എന്റെ ചാ-
പല്ലത്തെ താറൊന്നെപ്പോ? ചീത്ത എടുത്തു! നീയെന്തി-
ൽ പ്രവേശിക്കുന്നു?

മൂന്നാംസ്ഥാനത്തിലുള്ളവർ

ചായത്തൊക്കെത്തന്നെ

തന്നെ മിന്നത്തൊക്കെത്തന്നെ കിഴമവർമെന്നു

സ്ത്രീകളെപ്പോലും

കൊന്നതാപം ഉണ്ടാകുന്നതുമാകുമ്പോൾ

കേൾക്കുന്നതാലാപം ചിത്തം

തന്നിൽചേരുന്നതാണു്തന്നെ

നന്ദം കേൾക്കുന്നതാണു്

(84)

[പ്രകാരം] സ്നേഹിത! ഇനിക്കു അങ്ങു അറിയിച്ചുകൊണ്ടു-
കൊണ്ടാണു്, എന്നാൽ നൂ സ്ത്രീയെ ഇനിക്കു ലഭിച്ചാൽ പ്ര-
യാസമാണെന്നു വിചാരിച്ചു ഞാൻ വാശിയുണ്ടാക്കുന്നതാണു്.

കുറളൻ- [അതേഗതം] ഇവൻ അവളിൽ ഞാനെന്തെ

വി സമീപത്തിലുള്ള കരളി പനത്തു ക്കു മറഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ട്
 ശ്രമത്തിലായിരുന്ന മനുഷ്യമാക്കണം,

(എന്ന് മറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു.)

കരാളൻ — [അതേ ഗതം] യോഗത്തിന് അണിപ്പാനായപ്പോൾ
 ശ്രമത്തിലായിരുന്നവനെ എന്താണു വൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന
 ത്. [പ്രകാരം] ദൃഷ്ടിയിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുകയ്ക്ക് ഇതു വി
 ശ്രമത്തിലായിരുന്നവനെ വ്യാഖ്യാനം.

മാരിയൻ — (കേട്ടിട്ട് മറഞ്ഞുവെച്ചിട്ട്) കഴുത്ത് സ്വയംവേദിച്ച് ത
 ന്ന പൂ കഴി പറ്റത്തുവെച്ചല്ലോ, തന്നെപ്പോലെയ്ക്കു കാര്യപൻ
 എന്ത വിളിക്കുന്നതിനെ നിമിഷമായിട്ടുകൊണ്ട് താൻ പിട
 ക്കുവേണ്ടു പരിച്ചിട്ട് വിശ്രമത്തിലായിരുന്നവനെ വ്യാഖ്യാനം എ
 ന്ന് അതിനാൽ അയാൾ വിചാരിക്കുന്നു, കാര്യപൻറെ വേ
 ങ്ങം ധരിച്ചു കഴിഞ്ഞു തുടങ്ങുന്ന എന്താണു വേർതിരിച്ചു ക
 ണ്ടാണു വേണ്ട വിശ്രമത്തിൽ കഴിയു പണിയാണിത്.

(പിന്നെയും അങ്ങിനെത്തന്നെ)

തോഴി! ഇതു അയാൾ മൂന്നു മണിക്കൂറുകൾക്കു മുമ്പേ.

പാൽ — ഓഹ്! ദക്ഷിണാധിപത്തിൽ സംസ്കരിക്കുന്നവരായ
 കേൾക്കുന്നു. അത് ആരാണിത്?

കരാളൻ — (എല്ലാകത്തും തോഴിയിട്ട്, [അതേ ഗതം] ഇനിമേ ക
 ണ്ടല്ലെല്ലാം കാര്യപൻറെയും ധരിച്ച മാരിയനെ, അതിനാ
 ലാണ് മായാപ്രയോഗമല്ല. [പ്രകാരം] വന്നുചേർന്നു വ
 ന്നവനുകൾ കളിക്കുന്നതായിരിക്കും.

മാരിയൻ — സത്യമായിട്ടും ഇവൻ കാര്യപൻ തന്നെ, അല്ലെ
 കിൽ എന്താണ് മായാപ്രയോഗത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും കൂട
 ചേർന്നു സീതയുടെ സങ്കീർണ്ണത എന്ന് എന്തുകൊണ്ടു വ
 റ്റുനില്ക്കി? (അതേപോലെ) കരാളൻ എന്താണു പോയി എ
 ന്ന് എന്താണ് മറുന്ന് തപിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ

പിന്നെയും അങ്ങിനെത്തന്നെ

അങ്ങിനെത്തന്നെത്തന്നെ

മധ്യസ്ഥിപക്ഷണത്തെക്കൊണ്ടു

കൊല്ലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു

പോലെയും, ഇരിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ ചുമന്നായി ഭരിക്കുക :
തന്മാനക്കൊമ്പു പോലെ ചെല്ലത്തലിക്കുന്ന മൂന്നു ഉത്തരവാകയാ
ണ്ടുവരുന്നു. ഇവർക്കാണ് ?

കൊളൻ—(വ്യസനത്തോടുകൂടി) [ആത്മഹത്യാ
സുഹൃത്തിൽ ചുരുക്കമൊന്നു കല്പം—
ബിന്നോദനംകൊണ്ടുപോകുന്നതായ—
വന്നിട്ടുണ്ടോ ധനംകണ്ടുവന്നതിനുമുമ്പ്

കൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്തായാക്കാൽ (29)
ഇരിക്കട്ടെ ഇപ്പോൾ വ്യസനിച്ചാൽ സമയമല്ല. [വ്യക്തം]
സ്നേഹിത! ഇങ്ങനെ പരസ്പരം കൈമാറ്റം ചെയ്യരുതെന്നു പറയുന്ന
തെങ്ങനെയെന്നു തിരിച്ചറിയുക. അതിനാൽ നോക്കൂ
മേൽപ്പട്ട ചെല്ലുക.

മാരിചൻ—(വ്യസനത്തോടുകൂടി) ഇവർക്കു ചുരുക്കം ചെറുതായ
യെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവർ ചെറുതായ ചെറുതായ
ഒരു ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇവർക്കു ഇവർക്കു മേൽപ്പട്ട ചെല്ലുക.

(എന്നു പ്രകാശം നടക്കുന്നു.)

മാരിചൻ—സ്നേഹിത! നോക്കൂ, നോക്കൂ,
എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ
മേൽപ്പട്ട ചെല്ലുക. ഇവർക്കു ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ

മേൽപ്പട്ട ചെല്ലുക. ഇവർക്കു ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ
മേൽപ്പട്ട ചെല്ലുക. ഇവർക്കു ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ
മേൽപ്പട്ട ചെല്ലുക. ഇവർക്കു ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ
മേൽപ്പട്ട ചെല്ലുക. ഇവർക്കു ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ

മാരിചൻ—(വ്യസനത്തോടുകൂടി) എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇവർ
ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ

(പിന്നെയും അങ്ങനെയായി)

മേൽപ്പട്ട ചെല്ലുക. ഇവർക്കു ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ
മേൽപ്പട്ട ചെല്ലുക. ഇവർക്കു ചെറുതായ ചെറുതായ ചെറുതായ

കൊളൻ—[ആത്മഹത്യാ] ഈ കൈമാറ്റം സമയം കൈമാറ്റം
ചെയ്യുന്നതായാ, അതുകൊണ്ടു ചെറുതായ ചെറുതായ

അകൽക്കർവം തന്നെ! തനയ ചിത്രം
 ഉരിക്കുന്നതുമ്മത്തൊരുതാടകേതൻ
 മരിക്കയാലൊന്നും തമിഴ്വെല പൂ -
 മൊരിക്കലും മോറ്റുദിറ്റിഖമുലം

4.

[പ്രകാശം] മേപ്പുപിത! നോക്കൂ, നോക്കൂ, എന്താണ് ഈ
 അതുലാപകേതൻ?

രാമൻ— (അടുത്തു ചെന്നു കണ്ടിട്ട്) പിംഗല! ഒരുപാലെ വയ
 സ്സം സൗന്ദര്യസമ്പത്തുമുള്ള ഈ കന്യകയെ എവരാണ്?
 (അനന്തരം തളികിടക്കയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് മായാസീ
 തയും, സഖികളും, പ്രിയശക്തനും.)

മരു സഖി—താമരയിലകൊണ്ടു നീ ഇവൾക്ക് വീരക്കൊടുക്ക
 മറ്റൊരുസഖ - നിന്നും ചങ്ങനാശങ്ങളെ ഇവളുടെ സ്തന
 ങ്ങളിൽ തേക്കൂ.

കരാളൻ— കണ്ടിട്ട്) ദാരുണഗതം വല തന്റെസൗന്ദര്യമുള്ള
 ഈ കന്യക എതാണ്? സീതയെപ്പോലുള്ള രൂപാഞ്ജനമുള്ളി
 വിശ്വതാപത്തെ അന്തർവിഷ്ണു. അതിനാൽ ഞാൻ വി
 ചാരിക്കുന്നു മഹീപതിന്റെ മായാപ്രയോഗമാണു എന്ന്, ഇം
 കണ്ടു നോക്കൂ. [പ്രകാശം]

കിളിയെ ശ്മശാനമർന്നുപുറം
 നളിനാക്ഷികളേ, ഭക്തം കന്യകയോ
 കളയാൽ സ്ത്രീകൾ ചാകുന്നതും
 നളിനാശൻ ചങ്ങനാശങ്ങളെ അതികൂലാ

(42)

രാമൻ— (അടുത്തുതന്നെത്തുടങ്ങി) മേപ്പുപിത! നോക്കൂ ഇവളുടെ അ
 ങ്ങളിൽ—

മേപ്പു മക്കളോടൊന്നു മരിക്കുന്നതൊക്കെയൊരുവലം—
 ഞാൻ ക്ഷണിനങ്ങളോർത്തുപെ -
 ദീപ്തമുൽവീണരൂപത്തെത്തുകുപെ അ -
 ദൃഷ്ടതൽമ ഏതാനും

അടുത്തു ചെന്ന്,

പ്രീതിപ്പെട്ടു കൊണ്ടു കാവാനിയിൽനിന്നു കണവൻ
 ചെമ്പുമുഖം വെച്ചൊരാൽ

പൂർവ്വമേയ്ക്കുറംചെച്ചിട്ടിവിടെരതികഴ

കു നമ്പോകുരേമ മപ്പാറം

(43)

കരാളൻ—സ്നേഹിത! ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്.

കുറുപ്പിച്ചുണ്ടലസത. ചെന്നതന്റുംപേടിച്ചുനോട്ടങ്ങളും
കുറുപ്പിച്ചുണ്ടലസത. ചെന്നതന്റുംപേടിച്ചുനോട്ടങ്ങളും
എന്നാക്കിമണിതൻകരേന്ദരവെടിഞ്ഞീടുംകുചഭംഗപവും
കാണാക്കു നാനമു കാമളനയാൽകാമളൻറകിയ്ക്കുകിനെ (44)

കാമീചൻ— (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) ഇപ്പോളിവിടെ ഈ കരച്ച
പടനോടുകൂടി കേത്രിയക്കുട്ടി മാമീചന്റെ മായാവലയിലകപ്പെ
ട്ടു നില്ക്കും.

അതിനാലേ മൃഗസാമിത്രി

മന്തനായകരാളനാൽ

അതിമാൾവന്നതിചക

ചന്തിയിൽകൊന്നകുചവൻ

(45)

(എന്ന് പിന്നെയും പ്രാണം നൽകുന്നു)

രാമൻ—ഇത് പൂർവ്വമായിലല്ലാത്ത വേദൻ വിധമായി കാണ
പ്പെടുന്നു. എന്തുതന്നെയാണിത്,

മറ്റുംകേരളസംസ്ഥാനത്തുനിന്നുവന്നിട്ടുള്ളവർക്കായി
തട്ടിൽക്കൂട്ടിയവർക്കായിക്കൂടിയിട്ടുള്ളവർക്കായി
വിട്ടുനല്ലകുറുപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയെന്നതാണ്
മറ്റുംകേരളസംസ്ഥാനത്തുനിന്നുവന്നിട്ടുള്ളവർക്കായി (46)

കരാളൻ— [അന്തരംഗത്ത് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായി മാമീചന്റെ
മായാപ്രയാഗമാണെന്ന്. പ്രകാരം] സ്നേഹിത! വിശ്വാസി
ത്രാശ്വരത്തിന്റെ സമീപപ്രദേശമായതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ജാ
നകിയായ കിടക്ക.

രാമൻ— [അന്തരംഗത്ത് ഇത് വെച്ചയാളിന്റെ കണ്മ, അയ്യപ്പന്റെ
അവസ്ഥ ഇപ്രകാരമാണെന്നുള്ള കാര്യം പഠിപ്പിക്കുന്നത്.
പ്രകാരം] ഉണ്ടായാൻ സംഗതിയില്ലാത്ത കാര്യത്തെ എ
ന്തിനു പറയുന്നു.

(അന്തരം കാ. ഉ. പൻ പ്രാവചിതം)

കാശ്യപൻ—

ഉദാഹര്യഗതീഭാവോഽലുപരണൻദധിജ്ഞാതജ്ഞാൻ
വദിതേനവകന്തൃതിൽസഖദിപിംഗേളൻമുഖമേൽ
സദാധിമേമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ
കാശ്യപൻമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽമേൽ (47)

(അദ്ധ്യായം) നായകൻ ചെന്നിരിക്കുന്ന അടുത്ത വ
കാശ്യപൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ, അതുകൊണ്ടല്ല മനോര
മിക്കലേതെ. ധർമ്മൻപോയ പാലാളൻ എന്ന വേർപെട്ട
ത്, ഇരിക്കട്ടെ ഭൂമി ചെന്നിട്ടില്ലാത്ത ഈ മാകനവനത്തിൽ
പ്രവേശിച്ച് അന്വേഷിക്കും. (എന്ന് ചുറ്റിനടക്കുന്നു.)

കാശ്യൻ— (കാശ്യപനെ കണ്ടത് സന്തോഷത്തോടുകൂടി) അ
ന്വേഷക കാശ്യപന്മാരെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ മാകനവ
നത്തിന് ഈ മാതാപ്രസാദത്തെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന
ത്. പ്രകാശം സ്വയം ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യമായില്ലാത്ത
ശൂന്യത പരമമായതാണ്. സീതാസ്തോത്രത്തെ അറ
യുന്ന കാശ്യപൻ ഇതാ കാണപ്പെടുന്നു. അത് അങ്ങനെയെ
സമീപത്തു അന്വേഷത്തിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരും (എന്ന്
പോയി)

അർജുൻ— (ദീപ്തം) വിദ്യ

കാശ്യപനയെപ്പറ്റി കാശ്യപൻമേൽമേൽമേൽ—

കാശ്യപനയെപ്പറ്റി കാശ്യപൻമേൽമേൽമേൽ

വിശദമായതോടൊത്ത് പ്രവേശിക്കുന്നവർ

കാശ്യപനയെപ്പറ്റി കാശ്യപൻമേൽമേൽമേൽ (48)

മാർജ്ജൻ— വിശദമായതോടൊത്ത് കാശ്യപൻ കാ
ശ്യപൻ വിദ്യ പ്രവേശിക്കും, എന്നാൽ അത് നിശ്ചയിച്ചി
യ പൊതു അവന്റെ പ്രവേശനം ധരിച്ച് കൂടെയിവ
നെ ചേർക്കുന്നതല്ല പ്രകാശിപ്പിക്കും.

(എന്ന് ഗുഹയ്ക്കകത്തു)

ഭീമൻ—

എന്നതൊരുപോലെ—

പ്രസിദ്ധിപ്പെടുത്താൻകൊണ്ടു

നന്നായ്കൊണ്ടുവന്നു

വന്നിപ്പോകെപോകെവന്നുവന്നു (49)

(2017-18-03)

കുളിർ— ഓഹി! ലക്ഷണമേണ!

പുത്തൻതടം സി.പി.എം. യുടെ കീഴിലാണ്; നിന്ദാ ഉത്തരവാദിത്തം ഉള്ളതല്ലെന്ന് വ്യക്തമാക്കി. കേരള സി.പി.എം. യുടെ ഭാഗമാണ്.

[illegible]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: (அ) 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான பட்ஜெட் 591

അതുകൊണ്ട് മറ്റൊരു പക്ഷം പട്ടണത്തിൽ നിന്നും എടുത്തു.

தலைவர்—என விசேஷம் விரிப்பதில்லை. 5 மாதங்களுக்கு முன்பு

[illegible]

എന്ന ഈ സമയത്തിൽ കൂലിക്കാരുടെ സമാനതകളെക്കുറിച്ചും

[illegible]

மேலும், அந்த உயர்நீதிமன்றம், தனது தீர்ப்பில், அந்த மனுக்கள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன.

[illegible]

ഉറുദുവിന്റെ പേര്—

உள்ளுடையதாய்த்: 1925-ல் உயிர் பிழைத்தவர்களுக்கும், 1926-ல் உயிர் பிழைத்தவர்களுக்கும்

உள்ளுயர்வுக்கு உட்பட்ட தரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

[illegible][illegible][illegible]

മുൻപ്രകാരം 1997-98-ൽ 2000-01-ൽ 2001-02-ൽ 2002-03-ൽ 2003-04-ൽ 2004-05-ൽ 2005-06-ൽ 2006-07-ൽ 2007-08-ൽ 2008-09-ൽ 2009-10-ൽ 2010-11-ൽ 2011-12-ൽ 2012-13-ൽ 2013-14-ൽ 2014-15-ൽ 2015-16-ൽ 2016-17-ൽ 2017-18-ൽ 2018-19-ൽ 2019-20-ൽ 2020-21-ൽ 2021-22-ൽ 2022-23-ൽ 2023-24-ൽ 2024-25-ൽ 2025-26-ൽ 2026-27-ൽ 2027-28-ൽ 2028-29-ൽ 2029-30-ൽ 2030-31-ൽ 2031-32-ൽ 2032-33-ൽ 2033-34-ൽ 2034-35-ൽ 2035-36-ൽ 2036-37-ൽ 2037-38-ൽ 2038-39-ൽ 2039-40-ൽ 2040-41-ൽ 2041-42-ൽ 2042-43-ൽ 2043-44-ൽ 2044-45-ൽ 2045-46-ൽ 2046-47-ൽ 2047-48-ൽ 2048-49-ൽ 2049-50-ൽ 2050-51-ൽ 2051-52-ൽ 2052-53-ൽ 2053-54-ൽ 2054-55-ൽ 2055-56-ൽ 2056-57-ൽ 2057-58-ൽ 2058-59-ൽ 2059-60-ൽ 2060-61-ൽ 2061-62-ൽ 2062-63-ൽ 2063-64-ൽ 2064-65-ൽ 2065-66-ൽ 2066-67-ൽ 2067-68-ൽ 2068-69-ൽ 2069-70-ൽ 2070-71-ൽ 2071-72-ൽ 2072-73-ൽ 2073-74-ൽ 2074-75-ൽ 2075-76-ൽ 2076-77-ൽ 2077-78-ൽ 2078-79-ൽ 2079-80-ൽ 2080-81-ൽ 2081-82-ൽ 2082-83-ൽ 2083-84-ൽ 2084-85-ൽ 2085-86-ൽ 2086-87-ൽ 2087-88-ൽ 2088-89-ൽ 2089-90-ൽ 2090-91-ൽ 2091-92-ൽ 2092-93-ൽ 2093-94-ൽ 2094-95-ൽ 2095-96-ൽ 2096-97-ൽ 2097-98-ൽ 2098-99-ൽ 2099-00-ൽ 2100-01-ൽ 2101-02-ൽ 2102-03-ൽ 2103-04-ൽ 2104-05-ൽ 2105-06-ൽ 2106-07-ൽ 2107-08-ൽ 2108-09-ൽ 2109-10-ൽ 2110-11-ൽ 2111-12-ൽ 2112-13-ൽ 2113-14-ൽ 2114-15-ൽ 2115-16-ൽ 2116-17-ൽ 2117-18-ൽ 2118-19-ൽ 2119-20-ൽ 2120-21-ൽ 2121-22-ൽ 2122-23-ൽ 2123-24-ൽ 2124-25-ൽ 2125-26-ൽ 2126-27-ൽ 2127-28-ൽ 2128-29-ൽ 2129-30-ൽ 2130-31-ൽ 2131-32-ൽ 2132-33-ൽ 2133-34-ൽ 2134-35-ൽ 2135-36-ൽ 2136-37-ൽ 2137-38-ൽ 2138-39-ൽ 2139-40-ൽ 2140-41-ൽ 2141-42-ൽ 2142-43-ൽ 2143-44-ൽ 2144-45-ൽ 2145-46-ൽ 2146-47-ൽ 2147-48-ൽ 2148-49-ൽ 2149-50-ൽ 2150-51-ൽ 2151-52-ൽ 2152-53-ൽ 2153-54-ൽ 2154-55-ൽ 2155-56-ൽ 2156-57-ൽ 2157-58-ൽ 2158-59-ൽ 2159-60-ൽ 2160-61-ൽ 2161-62-ൽ 2162-63-ൽ 2163-64-ൽ 2164-65-ൽ 2165-66-ൽ 2166-67-ൽ 2167-68-ൽ 2168-69-ൽ 2169-70-ൽ 2170-71-ൽ 2171-72-ൽ 2172-73-ൽ 2173-74-ൽ 2174-75-ൽ 2175-76-ൽ 2176-77-ൽ 2177-78-ൽ 2178-79-ൽ 2179-80-ൽ 2180-81-ൽ 2181-82-ൽ 2182-83-ൽ 2183-84-ൽ 2184-85-ൽ 2185-86-ൽ 2186-87-ൽ 2187-88-ൽ 2188-89-ൽ 2189-90-ൽ 2190-91-ൽ 2191-92-ൽ 2192-93-ൽ 2193-94-ൽ 2194-95-ൽ 2195-96-ൽ 2196-97-ൽ 2197-98-ൽ 2198-99-ൽ 2199-00-ൽ 2200-01-ൽ 2201-02-ൽ 2202-03-ൽ 2203-04-ൽ 2204-05-ൽ 2205-06-ൽ 2206-07-ൽ 2207-08-ൽ 2208-09-ൽ 2209-10-ൽ 2210-11-ൽ 2211-12-ൽ 2212-13-ൽ 2213-14-ൽ 2214-15-ൽ 2215-16-ൽ 2216-17-ൽ 2217-18-ൽ 2218-19-ൽ 2219-20-ൽ 2220-21-ൽ 2221-22-ൽ 2222-23-ൽ 2223-24-ൽ 2224-25-ൽ 2225-26-ൽ 2226-27-ൽ 2227-28-ൽ 2228-29-ൽ 2229-30-ൽ 2230-31-ൽ 2231-32-ൽ 2232-33-ൽ 2233-34-ൽ 2234-35-ൽ 2235-36-ൽ 2236-37-ൽ 2237-38-ൽ 2238-39-ൽ 2239-40-ൽ 2240-41-ൽ 2241-42-ൽ 2242-43-ൽ 2243-44-ൽ 2244-45-ൽ 2245-46-ൽ 2246-47-ൽ 2247-48-ൽ 2248-49-ൽ 2249-50-ൽ 2250-51-ൽ 2251-52-ൽ 2252-53-ൽ 2253-54-ൽ 2254-55-ൽ 2255-56-ൽ 2256-57-ൽ 2257-58-ൽ 2258-59-ൽ 2259-60-ൽ 2260-61-ൽ 2261-62-ൽ 2262-63-ൽ 2263-64-ൽ 2264-65-ൽ 2265-66-ൽ 2266-67-ൽ 2267-68-ൽ 2268-69-ൽ 2269-70-ൽ 2270-71-ൽ 2271-72-ൽ 2272-73-ൽ 2273-74-ൽ 2274-75-ൽ 2275-76-ൽ 2276-77-ൽ 2277-78-ൽ 2278-79-ൽ 2279-80-ൽ 2280-81-ൽ 2281-82-ൽ 2282-83-ൽ 2283-84-ൽ 2284-85-ൽ 2285-86-ൽ 2286-87-ൽ 2287-88-ൽ 2288-89-ൽ 2289-90-ൽ 2290-91-ൽ 2291-92-ൽ 2292-93-ൽ 2293-94-ൽ 2294-95-ൽ 2295-96-ൽ 2296-97-ൽ 2297-98-ൽ 2298-99-ൽ 2299-00-ൽ 2300-01-ൽ 2301-02-ൽ 2302-03-ൽ 2303-04-ൽ 2304-05-ൽ 2305-06-ൽ 2306-07-ൽ 2307-08-ൽ 2308-09-ൽ 2309-10-ൽ 2310-11-ൽ 2311-12-ൽ 2312-13-ൽ 2313-14-ൽ 2314-15-ൽ 2315-16-ൽ 2316-17-ൽ 2317-18-ൽ 2318-19-ൽ 2319-20-ൽ 2320-21-ൽ 2321-22-ൽ 2322-23-ൽ 2323-24-ൽ 2324-25-ൽ 2325-26-ൽ 2326-27-ൽ 2327-28-ൽ 2328-29-ൽ 2329-30-ൽ 2330-31-ൽ 2331-32-ൽ 2332-33-ൽ 2333-34-ൽ 2334-35-ൽ 2335-36-ൽ 2336-37-ൽ 2337-38-ൽ 2338-39-ൽ 2339-40-ൽ 2340-41-ൽ 2341-42-ൽ 2342-43-ൽ 2343-44-ൽ 2344-45-ൽ 2345-46-ൽ 2346-47-ൽ 2347-48-ൽ 2348-49-ൽ 2349-50-ൽ 2350-51-ൽ 2351-52-ൽ 2352-53-ൽ 2353-54-ൽ 2354-55-ൽ 2355-56-ൽ 2356-57-ൽ 2357-58-ൽ 2358-59-ൽ 2359-60-ൽ 2360-61-ൽ 2361-62-ൽ 2362-63-ൽ 2363-64-ൽ 2364-65-ൽ 2365-66-ൽ 2366-67-ൽ 2367-68-ൽ 2368-69-ൽ 2369-70-ൽ 2370-71-ൽ 2371-72-ൽ 2372-73-ൽ 2373-74-ൽ 2374-75-ൽ 2375-76-ൽ 2376-77-ൽ 2377-78-ൽ 2378-79-ൽ 2379-80-ൽ 2380-81-ൽ 2381-82-ൽ 2382-83-ൽ 2383-84-ൽ 2384-85-ൽ 2385-86-ൽ 2386-87-ൽ 2387-88-ൽ 2388-89-ൽ 2389-90-ൽ 2390-91-ൽ 2391-92-ൽ 2392-93-ൽ 2393-94-ൽ 2394-95-ൽ 2395-96-ൽ 2396-97-ൽ 2397-98-ൽ 2398-99-ൽ 2399-00-ൽ 2400-01-ൽ 2401-02-ൽ 2402-03-ൽ 2403-04-ൽ 2404-05-ൽ 2405-06-ൽ 2406-07-ൽ 2407-

[illegible]

നാമം— (പ്രതികരണം) ഞാൻ ൧൦൦൦ രൂപയ്ക്ക്, എന്തെങ്കിലും

உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு எந்தவிதமான காரணமும் இல்லை. அதற்கு எந்தவிதமான தீர்மானமும் இல்லை. அதற்கு எந்தவிதமான தீர்மானமும் இல்லை.

(എന്ന ഉദ്ധരണിക്ക് തുടർച്ച)

[illegible]

உயர் பரம்பரையை அறிவிக்கிறது.

പാലക്കാട് മുനിസിപ്പൽ കോർപ്പറേഷൻ നഗരഭരണ സ്ഥാപനം

ഇപ്രകാരമുള്ളവർക്കു കൈമാറാത്ത പണം കൈമാറാത്ത പണം

പ്രപഞ്ചകൃഷ്ണപ്രകാശകൃഷ്ണകാമനാഥനാമിത്യ

ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് അനുവദിക്കാവുന്ന പെൻഷൻ (52)

ഇവനെ എടുത്തുതന്നെ" അതിൽ ചാർച്ച നടത്തുന്നത്.

{ അടുത്തുചെന്ന് } { പ്രകാരം } കമിഷനായ അമരൻ ച

ജനനത്തോടു കൂടിയ കൃഷ്ണൻ

21 *

രാമൻ— (മുഖം വെട്ടിച്ച്) എന്തൊരു കാര്യപരനാകുന്നുവോ?

മാരീചൻ— (ശക്തയടുത്ത്) [ആത്മഗതം] എന്റെ കൈകൾ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായിരിക്കുമോ (ആലോചിച്ച്) അതുകൊണ്ടുതന്നെ, എന്നാൽ എന്റെ പരമാർത്ഥകാര്യപരനാണെന്നു വിചാരിച്ചു. പിന്നെ എത്രയും പെട്ടെന്ന് പിന്നെ സ്വയംപ്രകാശം പ്രകാശമാകട്ടെ. എന്നാൽ ചോദിക്കാത്തതൊന്നും കേൾക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള ഇടം ഒരു പാത. [പ്രകാശം] ഞാൻ കൈകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല.

രാമൻ— [ആത്മഗതം] ഇപ്പോൾ കൈകൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണെന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെന്റെ ഈ വാക്കുകൊണ്ടു ഇവർ സീത തന്നെ എന്ന് അറിയിക്കപ്പെടുന്നു. [പ്രകാശം] ഇവർ തന്നെയോ സീത?

മാരീചൻ— [ആത്മഗതം] പിന്നെ വേണ്ടുപോയതുപോലെ, അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണു ഇവർ. ഹനീ കൈകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതൊന്നും എന്തിനെ പിന്നെ വേണ്ടുപോയതുപോലെ. എന്നാൽ ചോദിക്കാത്തതൊന്നും. [പ്രകാശം] ആ സീത തന്നെയാണിവിടെ.

രാമൻ— (സന്തോഷത്തോടെ) [ആത്മഗതം] മനസ്സിലായി. കൃത്യമായി കൃത്യമായി. [പ്രകാശം] സന്തോഷം. ഇപ്പോൾ കൈകൾ പിന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതൊന്നും പറഞ്ഞു.

മാരീചൻ— [ആത്മഗതം] അവർ പരമാർത്ഥപ്രകാശം തന്നെയാണു, കൈകൾ ലഭിക്കാൻ കൈകൾ കണ്ടു. എന്തിനെ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നു. [പ്രകാശം] പിന്നെ എവിടെ പോയ?

രാമൻ— [ആത്മഗതം] പിന്നെ ഇപ്പോഴത്തെ കണ്ടു സന്തോഷമായിട്ടില്ല. എന്തിനെ [പ്രകാശം] അതിനാലാണു എന്നു എന്തിനെല്ലാവാൻ പോയ, അവനെ കണ്ടു. അതുകൊണ്ടു കണ്ടു പാടിയിരിക്കുമോ?

മാരീചൻ— (സന്തോഷത്തോടെ) [ആത്മഗതം] പിന്നെ എന്റെ വേണ്ടുപോയതുപോലെ കണ്ടു തന്നെ. ഞാൻ അകാണമായിട്ടു സംഭവിച്ചു. [പ്രകാശം] ഈ മനസ്സിലാക്കുന്നതൊന്നും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. (എന്ന് കേൾക്കുന്നു)

[illegible]

מדינת ישראל מודיעת כי היא תמשיך להעביר את כל הכספים המגיעים לה לפי הסכם השילומים.

[illegible]

പാലക്കാട് ദക്ഷിണമധ്യ ജില്ലയിലെ

ပြတိုက်မှပေးအပ်သောအချက်အလက်များ

കുടുംബവും സാമൂഹികവും 171 5

ပေးပို့ရန် အဆင်ပြေစေရန် အကျိုးရှိပါသည်။

(பு.ந. நவீனமாதல் உட்படிதம்).

മാരിചൻ— (കണ്ടിട്ടു [ആത്മഗതം] പരിഹൃതവേഷം ധരിച്ചു കരാളനികാ വരതാ. [പ്രകാശം] സ്നേഹിത! പരിഹൃതി അ വന്നിരിക്കുന്നു,

രാമൻ— (ആക്ഷേപം) സഖ! വിഹൃത! അമ്മ പറഞ്ഞത് ശരി യാണെന്നു തന്നെ ഞാനപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്നു.

പിംഗളൻ— [ആത്മഗതം] എന്തുണിട്ടാലും അകാരണമായിട്ടിങ്ങിനെ ഏതാനും പറയുന്നതു, [പ്രകാശം] സ്നേഹിത! അമ്മയുടെ വാക്കു് ഞാൻ നന്മം എന്നു കേൾക്കുന്നില്ല ഡാർ.

മാരിചൻ— (പിംഗളനെ ആംഗനം ചെയ്തു സ്വയംകൃഷ്ട യാത്രി) കരാള! ജഗത്തുൽ ഞാൻ നിന്നെ ജീവനോടു കൂടി കാണുന്നു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതുവരേയും പിംഗളവേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടു് പരമാണെന്നും നിന്നെ ഭക്തനെന്നും അഭ്യർത്ഥിച്ചു വന്നിരുന്നെങ്കിലും ശക്തികൂട്ടി എൻ്റെ മനസ്സു് ദൈവസ്തൽ പാടിപ്പോയ മൃഗസ്വഭാവത്തിൽ ഭങ്ങിയിരുന്നു.

പിംഗളൻ— (ചിരിച്ചു് [ആത്മഗതം] കാര്യപരം രാമനക്കാൾ അധഃസ്വഭാവം പറഞ്ഞു നടത്തുകയാ. [പ്രകാശം] അമ്മ എന്താണു് പറഞ്ഞതു്? കേൾക്കൽ കൂടി പറയൂ.

(മാരിചൻ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് നില്ക്കുന്നു.)

രാമൻ— സഖ! വിഹൃത! ഞാൻ ഈ സ്ത്രീയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു് പറയുന്നതു്, (എന്ന വിചാരംകൊണ്ടു് കാണു ചുങ്കോടുകേന്ദ്രം)

പിംഗളൻ— [ആത്മഗതം] ഇവൾ സീതയാണെന്നു വിചാരിച്ചു പത്താൽ പല്ലവമണ്ഡലത്തിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു സഖകളാലാക്കിക്കെട്ടിപ്പോട്ടു വൃദ്ധനാളുടെ ഇടയിൽ കൂടി കാണപ്പെടുന്നു, അതുകൊണ്ടു് ഇവൾ ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ഥിതിയിലായതാണെന്നു എന്ന് ഞാൻ മുമ്പെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ സ്നേഹിതൻ ഇതിൽ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയതാണു്, (ആലോചിച്ച്) ആശ്ചര്യം! ഇങ്ങിങ്ങിനെ, അഥവാ അഭയാഭവന ദൂരമുള്ള വിശാലമിത്രാശ്രമത്തിലല്ലെങ്കിൽ വസിക്കുന്നതു്.

(എന്ന് അതുതപ്പെട്ടു നോക്കിക്കൊണ്ടു് നില്ക്കുന്നു.)

മാരിചൻ— [ആത്മഗതം] ഇവൻ കരാളനല്ല പരമാമിഹിഗളൻ എന്നു കേൾക്കുകയും കഷ്ടം! കഷ്ടം!

മുനാമകരളനെത്രുതൻ
കൊന്നുവെക്കുന്നെന്നുതൊൻ
എന്നുചിലാട്ടുകിട്ടിച്ച
നിന്നെന്നമതുതീച്ചയായ്

(55)

അല്ലെങ്കിൽ കരാളൻ പിംഗളവേഷം ധരിച്ച് വല്ലഭനും
വെ.നിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം, ഇരിക്കട്ടെ ഇപ്പോൾ വ്യസനിച്ചാ
ൻ സമയമല്ല, മായയാൽ രാമന്റെ കഥ കഴിക്കേണമെല്ലൊ
പ്രകാരം] സോമിന! കണ്ടുവന്ന ഈ സൂര്യന്റെ നോക്ക,
രാമൻ— ഞാൻ കാണുന്നുണ്ട്.

വല്ലഭനുംപിഴയകണങ്ങളും
തേത്രാണുതന്ത്രളികളായുള്ള
ധാരീ സുതാബാധകണങ്ങളും
മാത്രത്തിലൊന്നു ഇരുകണകളും
(രാമീചൻ പ്രസന്നനാകുന്നു).

(56)

കുതസരി— അന്നതിസുഖമല്ലാത്ത
കൊന്നതുപോൽജനകിടവന്നീടും
എന്നുകൊണ്ടാൽകൊടുമോ
നന്നായിട്ടിങ്ങുപോലെഭാരമി

(57)

രാമൻ— കുതിരകൾസഖിതന്റെ ചാരുവാരാ
ക്കിളപുളകത്തുവളർന്നിടുകാൽമേൽ
പുതുതളസലിലകൾബട്ടുക
ടിയിൽമുകളുകത്തുവളർന്നുപോലെ

(58)

പിംഗളൻ (ആലോചിച്ച്) [ആത്മഗതം] ഇവൻ കഠിന
തല്ല, എന്നാൽ അതിനുള്ള വീചാരിക്കുന്നു,
പൊയ്യല്ലതാകെയൊഴുഹിനിപ്പുള
മിളാളുകക്കൊക്കുമായിവിറങ്ങുകപോൽ
പൊയ്ക്കൊക്കുകയായിത്തീർന്നുകൊട്ടിയെന്നോ
ചെയ്യുന്നതെന്നുനിശ്ചയിക്കേണ്ടതാകാൻ

(59)

അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇവൻ അസംബന്ധമായിട്ടു
ത്തോ അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പോയിട്ടുള്ളു പറയാതിരിക്കുന്ന
ത്. എന്നാൽ മറ്റു ചിലതായിരിക്കുന്ന നേത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു തോ
ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അതിനാലിങ്ങിനെ പറയാം, പ്രകാരം:

ചാലുഹൻ ത്' രാജർ 3' ഇവരും സിന്ധയല്ല, ഇവർ ബന്ധമുള്ളതാണ് കളരിയല്ല, ഈ കാലത്ത് അയാൾ ചെന്നതിനു ശേഷം വിട്ടുപോയി, എന്ന് ഏകദേശം കരുതുന്നു.

[illegible]

മാനദാനം = (രാജാക്കന്മാർ, സമ്രാജാക്കന്മാർ)

സു. ൩൯൯: ൧൧-൧൨ യുദ്ധം മറ്റും പരസ്പരം

കൊണ്ടു വന്നു പരിചരിക്കുന്നതിനായിട്ടും

வாரிசு அமைச்சரவைக்கு உத்தரவு

ആനന്ദമയം മഹാമന്ദിരം, 153 നമ്പർ (10)

ഭൂമിയിൽ - അങ്ങ പാഞ്ഞത് ശബ്ദമാണ്, പിറ്റേദിവസം വെള്ളം വന്നപ്പോൾ പലപ്പോഴും അങ്ങ പാഞ്ഞത് ശബ്ദമാണ്.

மனிதன்—தான் கண்டு எழுந்தபடியை விட சிறிது உயர்ந்து
 வருகிறான்.

കാമൻ— അതല്ലേറ്റവും താൻ.

പഠെലും. - [ആത്മഗതം] ഇവർ കൂടുതലായവരായ വിചാരിച്ച്, ദൈവത്തിൽ ഇവന്റെ വാക്കുകളെ കേൾക്കുന്നു. [പ്രകാരം] ദൈവത്തിൽ എന്റെ കൂടെയെത്താൻ എന്റെ ഇവന്റെ വാക്കുകളെ കേൾക്കുന്നു.

கனம் (பெரியம் ஐதேயிகமாவை) முபகாஜி ப. அகல்தி ரா
காசுமனயும் அறிவு, அருமனாகா?

വിവരങ്ങൾ— (അന്യന്മാരും വ്യവസായന്മാരുംകൂടി, [നൂതന
രം] ഇദ്ദേഹം എഴുന്ന അനുകൂലനാണെന്നു മാത്രമല്ല സാക്ഷ്യ
നാണെന്നു കൂടി വിചര്യപ്പെടുന്നു, കാര്യപര്യവം ധരിച്ചു ക
ണ്ണനമലപദേശിക്കുന്ന ഈ സാക്ഷ്യനാൽ ഞാൻ ഹൃദയാ
യി ക്ഷുഭം [പ്രകാരം] സ്നേഹിത' ഈശ്വരമന്ദിര പരമേശ്വ
രനെ പരിശോധിക്കുന്നു.

(എന്ന് മുഖേന വാടിക്കെടറണ്ടു നല്ലത്)

(മാരീചൻ പ്രാണം നദിക്കുന്നു)

സീത. . ഭാഗ്യവീനയായ ഏനാക്ക് അത് ഭല്ലഭമാണല്ലോ.
രാമൻ—

നാല്ലാത്തല്ലലകാൽ യെപ്പോകതല്ലീടുന്നതിന്റെ ബദ്ധന
ഒത്തല്ലാൽകാൽ രാത്രിപ്പൂണു പലയുമാനന്നമടക്കിക്കുകിൽ
അല്ലീത്താർമുകിലത്തുക നാത്തമുഖകൊണ്ടാറംയിളങ്ങാതിന—
കിടല്ലാട്ടുതടവാനമൽകരതലസ്സു രാലഭ ച്ചീടുവാൻ (൪1)

മാരീചൻ - [അതുകൊണ്ട്] ഇവൻ ഇവളിന്ദ നന്ദനം ഉറപ്പായി
രിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലപ്പത്തിക്കൊണ്ടിറ അഭീഷ്ടം സാ
ധിക്കാം. [പ്രകാരം] സ്നേഹിത' സീതയുടെ ആഗ്രഹത്തെ
അയ്യ സാധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

രാമൻ— സ്നേഹിത! കേൾക്കൂ.

ഇക്കാര്യംകരുതുന്നാരി (ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടി)

മേടമിതമതനുസീതനായ്ക്കുനടവന്നു—

ലിംഗദർശനം ദക്ഷാജ്ഞാപ്രദം (സദാശാസ്താനന്ദം അല്ലോ
മെന്റുമായുണ്ടുവെച്ചു) (൪൨)

ഇക്കാര്യം തൽപ്രദാനിതമെന്തെങ്കിലും രാമോജ്ഞാതനാകുന്നതില്ല)

മേഘസ്തംഭമൊന്നുപ്രാപ്തോ

അന്നേനന്നകിദ്ധാമോദി മേടമിത സ്മിതയുദ്ധംകൊള്ളുമ്പോ

(മാരീചൻ പ്രാണം നദിക്കുന്നു)

മഹാഭാരതം എന്തെന്ന ഭല്ലഭമാക്കൂ. വി. രാമിത്രമാന്തി
നാന്റെ വല്ലഭനായ പാപന ആദ്യംകൊണ്ടു വേഗം കൂട്ടി
കൊണ്ടു വരുമെല്ലാം.

രാമൻ— ഈ സമഗ്രത രാമൻ പാഞ്ഞു' എന്നു കേൾക്കുന്നു.
പാപനൻ - മായാപരിവേഷമെന്റെ അന്തസ്സമുള്ള സം
ബന്ധം ആതുതമായ പാപന.

മാരീചൻ— അപ്പോൾ ഇവന്റെ വാഗ്ദാനം കേൾക്കൂ?

രാമൻ— കാര്യം ഇവന്റെ വാഗ്ദാനം കേൾക്കേണ്ട.

കാര്യം പൻ— നന്ദനായ സീതയുടെ സഖിക്കു കരുന്ന അ
ന്തസ്സം സംസാരിക്കുന്നു.

പാപനൻ - എന്താൽ എന്താ എന്തും കൂടും വി. രാമിത്രമാന്തി
ല്ല (മാരീചൻ പ്രാണം നദിക്കുന്നു)

உரு. சுவாமி.—கோழி! இதுதான் உன் உயர்ந்த நாயகனாக உன்னை அழைக்கிறேன். உன்னை அழைக்கிறேன். உன்னை அழைக்கிறேன்.

കാലുപൻ— ഇതൊരു പൊളിയോണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതുചരച്ചു നാവണൻ ജനകമുഖമനുഭവം, ൭ രുപീതയ ചെറുപ്പിപ്പി.

സമന്തം—സാധുക്കൾക്കും മോശമനുഷ്യർക്കും എന്നു നൽകിയിരിക്കുന്നു.

പിഗളൻ—[ആത്മഹത്യാ ഇതു യോജിക്കുന്നല്ല, എന്നാൽ ഇതിനെ ദയ്യഹിതനാട്ടു പാപം ഇനിക്കു പ്രയാസമാണെന്ന് ഇതുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തെ നട്ടുകിട്ടേൻ ഭരതസനാഥിട്ട് തീർന്നു. കഷ്ടം. പ്രപഞ്ചം ഇങ്ങനെയൊരു പരമേശ്വരനെ പരിശോധിക്കേണ്ട.

രാമൻ—കുറെക്കാഴ്ച ചിലം നടിച്ച്) നായണനും ചേലമിശി
 നു എന്നുള്ള നിന്ദ്യയായതിടുന്നു. (പ്ര)നം പിടുന്നതും പ
 നയ്ക്കുന്നു)

തരീഫൻ— അയ്യപ്പക്കുമാർ ദേവാലയങ്ങളിൽ സ്വയംസേവനം ചെയ്ത
വരും ഒരു തിരികിൽ താഴെ പറയുന്നവർക്കും.

സീത—(കണ്ണീരോടെയ്ക്കി) എന്തൊരു രാജഭാര്യയും മേലാടുകാരനെയും, എന്നാൽ അച്ഛൻ എന്തൊരു കൈവെട്ടിയവനായാണ് ഞാനറിയാം കിടന്നു കിടന്നപ്പോൾ അമ്മയിൽ അമ്മിപ്പിച്ചതും ചെയ്തതും.

[illegible]

காது பர்—(கொழுவனகள்ளித் துறையாட்சிக்குள்) இரா
பாளையம் அகிலம் சமீபத்து வராகம், அங்குள்ள பறவு
நாயகம் உடைய மாதேவன கள்ளிக்குள்ளே?

കുറുമുൻ— പ്രവേശിച്ചു കണ്ടുകിട്ടുക മേന്മയുള്ള അഭിപ്രായം രിച്ചു കന്നവർ ൨൨ താമരയെ മേന്മയായ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു ഈ കുറുമുൻ കണ്ടുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. എന്താൽ അദ്ദേഹം താമരയെ കണ്ടുകിട്ടിയത് രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ കണ്ടുകിട്ടിയതായും അതാണ്

കൊല്ലിച്ചിരിക്കും എന്ന് ശക്തമ് എന്റെ മനസ്സ് എങ്ങനെയാകുമെന്ന് എന്ന് അറിയുന്നില്ല.

കാശ്യപൻ— (അഭയാലോചിച്ച്) [അതഥാഗതം] പംഗളവേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഇവനാരാണ്? ലക്ഷ്മണന്റെ ശത്രുക്കളിലൊരാളായ ഇവൻ എന്നതും തന്റെ വകക്കാടിൽ ഒരുവനാണെന്ന് ധരിച്ചിരിക്കുന്നു, എങ്കിലും വേഷത്തെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതായിരിക്കാം? ഇരിക്കട്ടെ മനസ്സിലാക്കൂ. [പ്രകാശം] ഓരോ ദൂതന്മാർക്കും എവിടെയെത്തിക്കുന്നു.

കാളൻ— [അതഥാഗതം] ഇദ്ദേഹം രാമന്റെ മനസ്സിലെത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് എന്ന അനുമാനമുണ്ടാകാം. [പ്രകാശം] സീതയെയാക്കിക്കൊണ്ടു ഈ മാവിൻ ചുവട്ടിലിരിക്കുന്നു.

കാശ്യപൻ— ഇവൻ അന്നന്മാണ് സീത എന്ന് നീ അറിയാമെങ്കിൽ?

കാളൻ— (ചിരിച്ച്) അങ്ങനെയൊരു പറയുന്നു എങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു മാതൃകയൊന്നും എനിക്ക് അറിയാമെന്ന്.

പരവർത്തിയെപ്പറ്റി

മനസ്സിലാക്കുന്നതും

പററുന്നതും

പരവർത്തിയെപ്പറ്റിയൊരാളെപ്പറ്റിയൊരാൾ (64)

കാശ്യപൻ— [അതഥാഗതം] ഇവൻ മാതൃകയെപ്പറ്റിയൊരാളെപ്പറ്റിയൊരാൾ. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെയൊരു മാതൃകയൊന്നും എനിക്ക് അറിയാമെന്ന്. മാതൃകയെപ്പറ്റിയൊരാളെപ്പറ്റിയൊരാൾ. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെയൊരു മാതൃകയൊന്നും എനിക്ക് അറിയാമെന്ന്.

കുലകുലമുതലായൊരാൾ—

പ്രകാശമുള്ളവയെപ്പറ്റിയൊരാൾ

പ്രകാശമുള്ളവയെപ്പറ്റിയൊരാൾ

കുലകുലമുതലായൊരാൾ (65)

(എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് മൂലം.)

കാളൻ— അതഥാഗതം, അതഥാഗതം, മനസ്സിലാക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെയൊരു മാതൃകയൊന്നും എനിക്ക് അറിയാമെന്ന്.

രാത്രമെന്തെ വിചരിച്ചതും മതി മതി, (എന്ന് ആശംസാ
 ഉപദേശം.

കാര്യപൻ— (ആശംസിച്ചു് എഴുന്നീറ്റു് തൊഴുതുകൊണ്ടു്)
 മാരിചനല്ലത്താൻസ്ഥാതിൻ
 ധേരാക്ഷസനമോസ്തുതേ
 തെല്ലുന്നിൽകൃപചെയ്യുന്തും
 നല്ലകീർതിലഭിക്കുമീ (66)

കരാളൻ— ഇവൻ ബ്രഹ്മണക്കുട്ടി തന്നെയാണോ, കഥയില്ലാ
 ത്തതൊൻ ഇവൻ മാരിചനാണെന്ന് വിചാരിച്ചു് അപ്രകാ
 രം പറഞ്ഞു പോയി (വ്യസനത്തോടുകൂടി)
 മൂന്നുമാരിചയെപ്പൂർൻ
 കൊന്നുവെല്ലുന്നതൊന്നത്താൻ
 എന്നുള്ളിലാഴ്ത്തുകിയ്യേ-
 നന്നെന്നമെയ്യുതീച്ചയാഴ് (67)

അപ്പോൾ അന്നേകമാന്മാപ്രയാഗങ്ങൾ ശീലമുള്ള മാരിച!
 (എന്ന് പകുതി പറഞ്ഞു) ഞാനിവിടെനിന്നു കരഞ്ഞുട്ടു പ്രയാ
 ജനമെന്താണ്, (കോപത്തോടും ഗുട്ടുത്തോടും കൂടി) എട!
 എട! സുമാത്രാഗർഭത്തെ വധുളക്കിയ കകുതിയക്കുട്ടി! (എ
 ന്നു പറഞ്ഞു് ആയോചിച്ചു്) കഷ്ടം! എന്താ ഈ കോപം
 അധനോദയത്തിനെ പറയും?

രാമൻചരമതിബലവാൻ
 സൗമിത്രിയമനുശക്തനീക്കിപ്പാൻ
 നന്മമാരിചയെ തന്റെ
 നാമിവനെപ്പുകുതിനുകൊന്നീടും (68)

(എന്ന് കാര്യപന്റെ കുഞ്ഞുത്തെ വെട്ടിക്കൊന്നു് തുടങ്ങുന്നു,
 (കാര്യപൻ ചോർചെട്ടത്തിട്ടു് രാമനിലിടുന്ന മാവിൻ
 ചുവട്ടിലൊക്കോട്ടുന്നു).

(കരാളൻ കാര്യപന്റെ പിറകെ ഓടുന്നു)

കാര്യപൻ— എന്തെന്നൊക്കുവാൻബലമൊട്ടു
 വന്നൊരുമാരിചനെ ചകുതരക്കൻ
 വന്നിലട്ടക്കുന്നതുപോ-
 ഞ്ഞെന്നപ്പാലിക്കരാമപാലിക്ക (69)

രാജൻ. കാര്യപൻ കരയുന്നപോലെ തോന്നുന്നു. സ്റ്റേജിൽ
യേക്കപ്പടങ്ങ കയറപ്പടങ്ങ (എന്ന് അടുത്തു ചെല്ലുന്നു)
മാരീ ചൻ— സ്റ്റേജിൽ! കാര്യപനായ ഞാനെങ്കിലുംല്ല? നോ
ക്കൂ, ആൾ കരയുന്നതായിട്ടാണ് അങ്ങ വ ചാരിക്കുന്നത്?
കരാളൻ— (കാര്യപനെ കടന്നുട) "എന്നെക്കൊൽവൻ"
എന്ന ഗ്ലോകത്തെ പാഞ്ഞുകൊണ്ട് കാമനെ ആലിംഗനം
ചെയ്യുന്നു)

രാജൻ— (മാരീചന്തോട്) സ്റ്റേജിൽ! പിംഗളത്തിന് വന്നു.

മാരീചൻ— (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) പ്രണതഗന്തം ഇവൻ ക
കുന്ന കരാളൻ. ഇവന്റെ പിന്നാലെ കാര്യപൻ വരുന്നു.
പ്രകാശം സ്റ്റേജിൽ! എന്റെ വേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന മാ
രീചനെ നോക്കൂ.

കാര്യപൻ— സ്റ്റേജിൽ! മാമേട്ട! എന്റെ വേഷം ധരിച്ച്, അ
ങ്ങയുടെ സമീപത്തിൽ നില്ക്കുന്ന മാരീചനാണ് മാമകൊണ്ട്
സീതയെ കാണിച്ച് അങ്ങ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നത്.

കരാളൻ— (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) പ്രണതഗന്തം അഗ്രന്താ
ൽ മാരീചൻ കാര്യപവേഷം ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ജീവിച്ചി
രിക്കുന്നു. പ്രകാശം എന്റെ വേഷം ധരിച്ച മുഖം വാടി
യില്ലെന്ന ഇവനാക്കാണ്?

മാരീചൻ— ഇവൻ രാക്ഷസനാണെന്ന് മുഖവരയെന്ന സ്റ്റേജിൽ
തന്നെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

പിംഗളൻ— (കാര്യപന്റെ സമീപത്തിൽ ചെന്നു) സ്വല!
കാര്യപ! അങ്ങയുടെ വേഷം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ മാരീചൻ
സ്വകാശമായിട്ട് എന്നെ കരാള! എന്ന് വിളിച്ചു, അതു
കൊണ്ട് എന്റെ വേഷം ധരിച്ച്, രാമനെ ആലിംഗനം ചെ
യ്ക്കിക്കൊണ്ട്, ഇവൻ കരാളൻ തന്നെ.

രാജൻ— എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇവൻ കാര്യപനെ മാരീചനെ
ന്നും, സഖികളോടുകൂടിയ സീതയെ മാമയെന്നും, ഈ പിം
ഗളനെ കരാളനെന്നും പറയുന്നത്? ആശ്ചര്യമാശ്ചര്യം!

രണ്ടുപേർക്കാര്യപന്മാരും

മുണ്ടുപിംഗളന്മാരും

രണ്ടാളെന്തിനല്ലിവരിൽ

രണ്ടാളിഹനിശേഷൻ

(70)

കണ്ടിനും, മാറീച്ചതും— (പാശ്ചാത്യനെയും, കാശ്ചപദനെയും കൂ
തുവർന്നു. രിക്ഷകോണിവരെ—

(റിച്ച്

ജാതകോട്ടകകൾവെണ്ണുവെഴുതുകയും

(രാമൻ കോപത്തോടുകൂടി വില്ലിൽ ശരം കൊടുക്കുന്നു)

കാശ്ചപൻ— ആവയുമാർക്കുണ്ടാകട്ടെ

കൈവരിനിതുകാടുകയറാത്തസമയം! (71)

രാമൻ— [ആത്മഗതം] ഇക്കാരണമെന്തേ

എണ്ണുന്നതിവർദ്ധിക്കുന്നതിന്നുപ്രിയസഖയെക്കണ്ടുന്നതല്ലമാം

വണ്ണംമാത്രകമാനസത്തിലിവരെക്കണ്ടുപോയെഴുതീയ്യയും

തിണ്ണാക്കുസന്ദർശനമൊന്നുവരിലകൗസ്തൂഭംതൂങ്ങുന്നതും

കുടുംബംതോഴത്തോടുകൂടിയവരിൽചെല്ലുന്നതുമായത്വം (72)

(എന്ന് അഭയവിട്ട് നില്ക്കുന്നു)

മാറീച്ചൻ— [ആത്മഗതം] ഇവനിയിൽ ബാണത്തെ അയ

പ്പാൻ മരിക്കുന്നതോ ഇരിക്കട്ടെ (എന്ന് ധ്യാനം നടക്കുന്നു)

(ഒരു സഖി സംഭ്രമത്തോടുകൂടി പൊട്ടുന്നതവേ തിരിവീശി

പ്രവേശിച്ചു) നാമല്ലാവരും നരിച്ചുപോയല്ലോ, നരിച്ചു

പോയല്ലോ.

എല്ലാസ്ത്രീകളും— (സംഭ്രമിച്ചുകൊണ്ട്) തേപ്പി! പറയൂ, പറയൂ,

നമുക്കെന്താണ് അത്യാപത്തു വന്നതേ?

സീത— (ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി കൈതയൽനിന്ന് അല്പം ഏഴ്

ണേറത്) പറയൂ, പറയൂ, എന്റെ ഹൃദയം ഉന്മൂലനം ചെയ്തു

പ്പെട്ടിട്ടു പോയെഴുതിക്കുന്നു.

വന്ന സഖി— അയ്യോ! നാമെല്ലാവരും നരിച്ചുപോയല്ലോ, ആ

അപ്രിയത്തെ ഓരനെയിനെ പറയരുത്?

എല്ലാസ്ത്രീകളും— എന്നാണ് അപ്രിയം? പറയൂ, പറയൂ, അമ്മ

കേട്ടത് ഇപ്പോൾ വേണ്ടുന്ന പ്രതിവധി ചെയ്യും.

വന്ന സഖി— മരണത്തു പറയരുത്?

(എന്ന് കണ്ണീരെരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്)

തന്നീടേണംതവകളെതിക്കുന്നുരാത്രിയെക്കണ്

വന്നതിച്ചാൻ മനകണ്ടതെന്തെങ്കിലുംചൊന്നാൻ

എല്ലാസ്ത്രീകളും—(ഉദ. ഗൗരവത്തോടെ) താഴെത്തന്നിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ചെയ്യുക:

വന്ന സമയം — (ഉദ്യോഗത്തിനും ഗൃഹത്തിനുമുള്ള) സാമ്പത്തികമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് വിവരിക്കുകയും തന്റെ കൈയെഴുത്തുപ്രതി (73, സീത — എട്ടു ചെറിയ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ) എഴുതുന്നതിനും, സമയം — അതേപ്രതി, അതേപ്രതി, എട്ടു ചെറിയ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ (എന്നീ സീതകൾ വിവരിക്കുകയും) തന്റെ — സംഗ്രഹം അതേപ്രതി, അതേപ്രതി! അവന്റെ വിവിധ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ എഴുതുക.

കെഎൻസിആർ കൗൺസിലർമാരുടെയും-

ലിംഗനതസ്ത്രംകുറയ്ക്കുകയെച്ചയോണെന്ന് കരുതി. (ഭൂതപ്പെട്ട് മാറീചെന്നത്) (സ്വകാര്യമായിട്ട്) ഈ ക്ഷത്രിയർക്ക് എന്തു ചെയ്യും? ഭാഷാമനസ്സ് നോമിപ്പോലെയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്?

മാരിലൂർ (കോളി നാട്) (സ്വകാര്യമായിട്ട്) ഇവൻ പാവ
 ന്നത് ആഹാരം=ഭട്ടികളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

ഓരോർ— കൊന്നിടാമിയാമ്പനാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവർ
 തന്നെ കൊല്ലാനോടൊപ്പം ചെന്നു ചത്തവർ 74

കുറുപ്പൻ—ജനകമഹാരാജാവിന്റെ അപ്രിയം മൊഴുപ്പിന് വിചാരിപ്പാൻ സംഗതി എന്താണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ—

അനുകൂല്യപിന്തുടച്ചു കൊണ്ടു-

എന്നവ നൽകാവുന്നതിനുള്ള

അനുജനായ അച്ഛിപ്പുറത്തുനിന്നും

புனநெய்தல், உறவியிடம், பூங்கா அக (7)

കോളൻ--(മുഖീവാനുട് സ്വകാര്യമായിട്ട്) വല പ്രകാരമനു
ലം വിവരിക്കു പറയുന്ന ഈ ബ്രാമണത്തിലെ കൊല്ലനാ
താണ്.

[illegible]

ഡംകേതീ! അപരമനസ്സാൽ മഹാപ്രഭുവെ നല്ല ഭോജനമാമൻ
ഡംകേതേതവ്യനാശാൽ യഥിദ്രവമതിമാലാകവേനാനാശിച്ചു
പിംഗളൻ— സമയമെന്താണ്?

കുമാരൻ— മാതൃപിതാ പിംഗളകാശ്വപന്മാരുടെ വാചനത്താൽ
ഭയപ്പെട്ട് അന്യോന്യം മുഖം നോക്കുന്നു
മാതൃപിതാ— [പ്രകാശം] ഇവർനിശ്ചിതമാണിവരെ—
അവരെടുക്കുകാൽ വാൻസഖ ശ്രമിച്ചാലും
(എന്ന് പ്രാണം നാടിക്കുന്നു)

കാ. പ്രവർത്തനം— ആവർത്തനം അതേമേൽ
ചൈവതിനിതൃതാടകയമാനസഖ (77)
ശീത— ഈ വലിയ കല്ലിന്മേൽ കേറി വൃക്കങ്ങൾ തമ്മിൽ മുട്ടിപ്പോയ ഈ കാട്ടുകുട്ടിയെ ഞാൻ മാടീട്ട് അപ്പുറത്തു മരണത്താൽ സംഭവിച്ചുള്ള മഹാഭീഷണത്തെയും ആ മഹാപുരുഷനിൽനിന്നു അതിശാസനതാൽ ഇരിക്കണമെന്നു കരുതുന്ന മഹാപുരുഷനെയും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. (എന്ന് വേഗം)

പിംഗളൻ— കാശ്വപന്മാരും— [അശങ്കിതം] ഇതേ മാതൃപിതാ
മാതൃപിതാ— [അശങ്കിതം] സഭയിലുള്ളതാണെന്നു. പ്രകാശം
ആവർത്തനം അതേമേൽ
ചൈവതിനിതൃതാടകയമാനസഖ (78)

കാമൻ— ഇനി ഇവിടെ ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്
സുന്ദരിമാനകിടന്നവൻ
തന്നിൽ ചാടാനുറച്ചതിന്മേലാൽ
എന്നെന്നിനെയൊക്കെയൊക്കും
ചൊന്നതുമെങ്ങൊന്നിപ്പിള്ളിയാൽ (79)

കാമൻ— സ്നേഹിത! മാതൃപിതാമാണെന്നിവൻ പറഞ്ഞാൽ.

ഇവർനിശ്ചിതമാണിവരെ
അവരെടുക്കുകാൽ വാൻസഖ ശ്രമിച്ചാലും

സഖികൾ— ശോഭി! ജാനകീ! താമസനകൻ നിമിത്തമുണ്ടായ
ഭീഷണ നമുക്കെല്ലാവരും ഒരുപോലെ തന്നെ. നീ എന്തു
കൊണ്ടു മുഖം ഓടി പെട്ടു നീ നിന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന
ജനങ്ങളെ നീയെല്ലാ രക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്? അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ

പിരിയ്ക്ക ഭാഷയും അങ്ങനെയു ഏറ്റുവാങ്ങിട്ടു തീരും, അ
കയ്യോ കയ്യോ' അകയ്യോ കയ്യോ' അഗ്നിയിൽ ചാടിപ്പോയ
ജ്ഞാ ജ്ഞാകി, അകയ്യോ' സമീപനപത്മയെ! അകയ്യോ' ജ
നകവംശമംഗളീചകെ' (എന്ന് പകുതി പറഞ്ഞു) നോ
ഇങ്ങനെ കരഞ്ഞിട്ടുണ്ടാണു്, ഇതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ഭാഷ
ശരിക്കായിട്ടുണ്ടല്ലോ, അതിനാൽ നമ്മുടെ പ്രിയസഖി ചാടി
യ അഗ്നിയിൽ തന്നെ ചാടുക, (എന്ന് പോയ)

രാമൻ— (അങ്ങനെ ചിന്തചെയ്തു) അഹോ കയ്യോ!
കയ്യോ! പൊട്ടിക്കൊട്ടുവാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും
നമ്മുടെ നഗരമെടുത്തു നമ്മുടെ നഗരമെടുത്തു
സ്രഷ്ടാവീനക്കെങ്കിലും തിന്നുന്നതായാ നമ്മുടെ നഗരവും
ഭൃഷ്ടനെന്നകിതാക്കുകകരതിനാലല്ലൊന്നാലായാ (80)
രാമീചൻ— (അതേഗതം) ഇവന്റെ വ്യസനഗ്നിയെ അന്തർ
മുഖ്യം, [പ്രകാരം] ഉവലുന്നതിൽ ചാടിപ്പോയതും, അ
കയ്യോ! ദേവതയെന്നസംഭവ! അകയ്യോ! ജനകവംശമിതി!
അകയ്യോ! ത്രൈലോകമെന്തെന്നു് ശോചിതം! അകയ്യോ! ഓര
കരകെങ്കിലും ചിതം! അകയ്യോ! ജ്ഞാകി! നിനക്കുട്ടി ഇപ്രകാ
രം ചെയ്തു എന്നുള്ള കൈവഴികൾക്കു് അങ്ങനെയു പ
റയട്ടെ. (എന്ന് ഭൂമിയെ തടിക്കുന്നു)

കാമൻ— (രാമീചനെക്കുറിച്ചു്) കാമരൂപ! അനുപാസിക്ക,
അനുപാസിക്ക,

രാമൻ— കാമരൂപൻ തന്നെ എന്നൊക്കെ അറിയിച്ചുവോ,
(ഏകദേശംഗതമെടുത്തു)

ചെല്ലുന്ന, ടിയിൽവിഴ്കയോച്ചിതമംഗളിക്കായാദമി-
ന്നാലോകനം ചാക്കായാലയിൽനിന്നു് കോടത്താൻവിഴ്കയോ

കാമൻ— (അതേഗതം, എട്ടു് ഏട് അതിയെട്ടു്) കാമക
യോടോ സുഖമുട്ടുവിനാശം ചെയ്തിട്ടും, [പ്രകാരം] (രാമ
ചന്ദനം) കാമരൂപ! നമുക്കുനി ഗതി എന്നാണു്

രാമീചൻ. (അനുപാസിച്ചു്) സ്നേഹിതനൊരു ചെല്ലുന്നപോ
യെന്നു് തന്നെ,

രാമൻ—

ജ്ഞാകീമണിസീനായാദമിതച്ചെന്നുപോയ ചിതമയ

മാഹിചന്ദ്രൻ— [ആത്മഗതം] അങ്ങനെയൊക്കെയും, അതിനായിട്ടാ
 എന്റെ ഈ പണിയെല്ലാം, [പ്രകാശം] സ്നേഹിച്ച്
 സീതയ്ക്കുള്ള പ്രേരണകൃത്തിന്നു ഇതുതന്നെ തൊടുകതല്ല.

രാമൻ—

താഴ്ന്നതെങ്ങനെയീടമൊന്നുണ്ടെന്നുദീപംമഹാദൃസ്സഹം (81)

പിംഗളനും കർവ്വപനും— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) കർവ്വം! കർവ്വം!

ഈ രാജസന്മാരക്കു മഹാപ്രാജ്ഞയും അതുതെളിയിക്കുകയു
 തന്നെ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമുക്കിപ്പോൾ സ്നേഹിതനായ വി
 ശ്വനസമിപ്തനായെല്ലാം, (എന്ന് വിത്തറങ്ങുന്ന തർക്കം)

രാമൻ— (വ്യസനത്തോടും ആശ്ചര്യത്തോടുംകൂടി)

ഒരുമുറ്റംകൂടി കരയുമ്പോൾ കലശലായൊരുപാറ്റയെപ്പോലെയാണിവിടെ
 കലശലായൊരുപാറ്റയെപ്പോലെയാണിവിടെ കലശലായൊരുപാറ്റയെപ്പോലെയാണിവിടെ
 അയ്യോ! എന്തൊരു നാശം! മരിച്ചു പോയ അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ
 കലശലായൊരുപാറ്റയെപ്പോലെയാണിവിടെ കലശലായൊരുപാറ്റയെപ്പോലെയാണിവിടെ

അതിനാൽ ഞാൻ അസിംഹപ്രഭാവം വരുത്തുമെന്ന് ഈ കല്പി
 ത്വം കേൾക്കൂ. എന്റെ അഭിപ്രായം ഏതാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്,
 (എന്ന് കല്പിതം കേൾക്കുക)

പിംഗളനും, കർവ്വപനും— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) അയ്യോ രാജ
 സന്ദർഭം! മരിച്ചു പോയ അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ
 അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ
 അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ അയ്യോ! മരിച്ചു പോയ

(എന്ന് അഭിപ്രായം പ്രസ്താവിക്കുന്നു)

മാഹിചന്ദ്രൻ— [ആത്മഗതം] എന്റെ അനാഥം ശാശ്വതപോ
 യായെ, (എന്ന് സന്തോഷപരമായിട്ട്) നമുക്ക് [പ്ര
 കാശം]

മഹാദൃഷ്ടി സീതയെപ്പോലെ

ഒരു മഹാപ്രാജ്ഞയെപ്പോലെ

കലശലായൊരുപാറ്റയെപ്പോലെ

ശിവയെപ്പോലെ കേരളം കേരളം കേരളം (82)

[കരാളൻ വിരിയകിളിക്ക് ഇതരം ചെയ്യും അതേ അർത്ഥം എ
 ന്ന് ശിരീഷാലയത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു]

(പിംഗളൻ കർവ്വപന്റെ കയ്യിൽ കല്പിച്ച് ചിരിക്കുന്നു)

കരച്ചുപൻ— സ്നേഹിത രാമമന്ത്രി അമ്മ കേട്ടിപ്പല്ല! അമ്മയുടെ കരച്ചുപന്റെ വാക്കിനെ.

രാമൻ— (സംശയിച്ച്) ഇവനെക്കുറിച്ചെന്തെ പറഞ്ഞു?

(എന്ന് തിരിഞ്ഞു വന്നു.)

മരീചൻ— (കരാളമോട് സ്വകാര്യമായിട്ട്) സന്തോഷം കൊണ്ട് പറയുന്നതായ എന്റെ മിക്കമുഖത്തിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനെ പുറപ്പെട്ടുപോയി. കരാള! ഇനി നോക്കൂ എന്തെന്ന ചെന്തേണ്ടതല്ല!

കരാളൻ. വേറെ എന്താണ് ചെന്തെന്നുള്ളതല്ല! മഞ്ചാട്ടമായിട്ടോടുകൂടെ.

(അങ്ങനെയായിട്ട്)

ജയിപ്പുകാരക, രാമ! രാമചന്ദ്ര! ജയിപ്പുകാരക.

(എല്ലാവരും ആശ്ചര്യത്തോടെ കേൾക്കുന്നു.)

കരാളനും, മരീചനും, — (സ്വകാര്യമായിട്ട്)

ചൊല്ലുന്നതിൽനിന്നുതന്നെ പറയാതെ കഥാകൃത്തുവെക്കുവാൻ

കുറ്റിന്മേൽപരമമെന്നവെച്ചുവിചാരിക്കുന്നതാണിതിൽ

അല്ലെങ്കൾകഥാകൃത്തെന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ—

ഇല്ലാത്തവരാണവസന്തതൻ അന്ത്യനിമിത്തമുള്ളതും (84)

ഇവനെക്കുറിച്ചു (എന്ന് ആലോചിക്കുന്നു)

രാമൻ— ആരാണിത്, മോശമായ ഒരു അപ്രസാദം എന്നെ

വിളിക്കുന്നു.

(അനന്തരം മരിച്ചതി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

മരിച്ചതി—

കേരവകൈകളെൻകണവെത്തന്നൊരുന്നശാപനകല്ലിൽ

അപംപൂണ്ടിട്ടുമുതൽമഹാഭീനയാജ്ഞാഴ്ചമെന്റെ

പാപംനിർത്തവയദരജന്മേൽകയറാലെന്നമുൻപേൽ

അപംപൂണ്ടെൻമുഖകലശിതോരണമേ! ഞാനഹല്ല (85)

രാമൻ— [ആത്മശങ്ക] വിശിഷ്ടനായ വിശ്വാമിത്ര മഹർഷി

യുടെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഈ കഥയെ ഞാൻ പലപ്പോഴും കേട്ടി

ട്ടുണ്ട്, [പ്രകാശം] ഗോവതി! ദൈവപുത്രനായ ഈ രാമൻ

നമസ്കരിക്കുന്നു.

അഹല്യ— ഉണ്ണി! ദീപ്താജ്ഞാപ്രദവിഷ്ണു

പാക്കിൽത്തർന്നു പാമാട്ടുക്കളുപദ്രവ്യമുടമിത്തന്നിന്ദുർദ്ദാശതാശം
 ഭാഗ്യമനുഭവീയന്നപോൽവീണമരപരിഷ്കരിക്കേറുമതകന്ദമാദം

എന്നമാത്രമല്ല, കാഴ്ചകൊണ്ടൊട്ടുകൊണ്ടാകെ

പോയിചാരിചെന്നുന്നിതാ

ശരചില്ലിന്നെടുത്തില്ല

വരുന്നൊഴുനന്നൻ

(89)

(അന്നത്തക്കമേൽപ്രകാരമുള്ള രാമൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)
 രാമൻ— കാഴ്ചയെ! ഭാഗ്യത്താൽ അതിവിശിഷ്ടമായ ചേരി
 യാൽ എങ്ങും അനന്തമായി കണ്ടുപുട്ടു.

അഹല്യ— ഉണ്ണി! കെട്ടവല്ലാനന്ദന!

അതുകൊണ്ടാകയാലുപദ്രവ്യപരത! മല്ലാപമാലയെക്കുള

തിത്തുനിൽപദപതയ്യുളിയിന്നാണൻമുദനാകലസംശ്രദ്ധയായ്

ഭക്തവാകിയകൗതുകനാശിരയിൽശൂശ്രൂഷാചമയ്ക്കണമെ

നോക്കീട്ടനിതരിന്നനീയനുചരിച്ചൊക്കുന്നോടയാവരിയല (90)

രാമൻ— അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ, ചേരിക്കു നമസ്കാരം.

അഹല്യ— ഭൂതകൃത്യയനിവേദനം

ഹേകരകുഞ്ചനശിരാരമണ!

മോക്ഷമല്ലൊചേരൻപാലി

കൊടുവകൊന്നരക്കാരെ (എന്ന് പോയി) (91)

രാമൻ— (പശ്ചാത്താപത്തോടുകൂടി) (വിഗ്രഹകാര്യപരമാരെ
 കുറിച്ചു) സ്നേഹിതന്മാരെ! നിങ്ങളുടെ മുഖത്തെ നോക്കുവാൻ
 ഞാൻ ചാഴിക്കുന്നു.

വിഗ്രഹനും, കാര്യപരനും— ഈ വിഷയത്തിൽ കൈവെള്ളയ്
 മുക്കിചമയക്കാണ്.

രാമൻ— ഇത് സത്യം തന്നെ.

മാതാവെക്കലകവയ്ക്കയാൽകുപിതനാമാരിചെന്നുന്നിലായ്
 സീതാരുപമിവണ്ണമിപ്പൊഴുതയോകണിച്ചുതന്നതായ്യാൽ
 ചേതസ്സിൽപരമോത്തമനകരതീട്ടോക്കുന്നനാശിച്ചുഞാ
 യേതൽസ്നേഹിതരായനിങ്ങളെഴിയിയെക്കണ്ടിട്ടുമില്ലാതെ (92)

അയ്യകൊണ്ടിരിക്കെ നിങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കണം.

കാര്യപരൻ— സന്ധാരണ മനസ്സോടെയിരിക്കുന്ന, എന്നാ
 ള് ഭഗവാന്മാരായ കൗശികമാഹിത്യോടുകൂടിയൊല്ല, ഏറ്റു

കൊണ്ടെന്നാൽ, അദ്ദേഹം ഈ വിധമുള്ള മായാപ്രായം
 ത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രതിവിധിയെ ഉപദേശിച്ചു നൽകി,
 രാമൻ— അങ്ങ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്.

(അണിയറയിൽ)

ചെന്നാരസ്തിൻ കുരുംകുരടിപ്പുകളെ
 കൊണ്ടുചെന്നുവന്നാൽ
 വന്നിയാൽ തട്ടക്കും വെണ്മറകളെ
 കൊൽകുന്നതല്ലാമല്ല
 മുന്നങ്ങാതംഗമന്തിൻ വഴിപിടികൾ
 മയപ്പെട്ടു മണ്ണുവേഗാൽ
 ചെന്നുവെന്തല്ലകളിൽക്കൊണ്ടിന്നതരികളെ
 കോണിതിന്നാകതമാരാൽ

(93)

രാമൻ— എന്റെ ആശ്രിതന്മാരായ ജനങ്ങൾ എന്നെ അതേ
 ധിച്ചു വരുന്ന പോലെമാണിത്.

പിംഗളൻ— ഇതു ശരിതന്നെ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്പോൾ
 ഇക്കൂട്ടിൽ സിംഹനാദശ്രവണമേയെ
 നോക്കുമ്പോൾ അങ്ങിന്റെ
 ധീരമോഹമുണ്ടാകുകയെന്നു കവികൾ
 അങ്ങിളക്കുന്നു ചല്ലി
 ഇക്കൂടെയൊക്കെ കൈമാറ്റം ചെയ്താൽ
 വീണതൻ കട്ടിയെല്ലെ
 നന്നാശ്ചര്യം നിറഞ്ഞു കൈമാറ്റം ചെയ്താൽ
 കാരണമുണ്ടാകുമെന്നാൽ

(94)

കുര്യപൻ— അതങ്ങിയെന്നു.

പിംഗളൻ— അതു നിന്റേതാണെന്നു പറയുക, സമയം അതിശ്ര
 മിക്കുന്നു.

രാമൻ— (എല്ലാടത്തും തോർക്കിട്ട്) ഭീമസേനന്റെയെടുത്ത
 കാലം വളർന്നു കിടക്കുന്നു

കണ്ണുനെയന്നു പോകുന്നതന്നിടേ പഥികൻ
 കാലിയൊന്നു നീക്കം
 നീക്കിപ്പോയെന്നല്ലാതെ വെറും
 ഗുരുതരമെന്നുവേഗാൽ

വീക്ഷിക്കുന്നില്ലകന്താപ്പിതളിരിയെ
 ഭാരകിചംദ്രവമുഖം
 വക്കംകൊണ്ടുവീഴുന്നിതുധൂകുവും
 ഭൂതനയംകാതയെത്തൻ (൧൪)
 അതിനാൽ നോമിപ്പോൾ കൂടാത്തതെല്ലാമെന്നു ചൊല്ലുക.
 (എന്നു എല്ലാവരും പേരയി.)

ഇങ്ങിനെ മൂന്നാമകം.

ജാനകീപരിണയം.

മലയാളനാടകം

നാലാമകം.

(അനന്തരം ഗന്ധവ്യൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഗന്ധവ്യൻ—ഇപ്പോൾ,
 ഭാരതപ്പുഴക്കരയിൽനിന്നുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ
 സുന്ദരിയെക്കണ്ടിയിട്ടു ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതുകേൾക്കുക
 സന്ദർശനംകൊണ്ടുവന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ അവിടെനിന്നു
 ഒഴുതുന്നവരേക്കൂടി പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്
 അതിനാലല്ല സന്ദർശനം തിരിച്ചുവരുന്നവരെക്കൂടി
 അകറ്റിക്കളയുകയും ചെയ്തു പാലക്കാട്നിന്നുവന്നവർ
 തിരിച്ചുവന്നവരെക്കൂടി, എന്നോട് കൂട്ടിച്ചേർന്നു
 ചെന്നവർക്കും സ്വന്തംകൂടിയെക്കണ്ടിയിട്ടു
 കണ്ടാൽ എന്തു ചെയ്യുന്നതെന്നു എന്ന് ചോദിക്കുന്ന
 തന്റെ അഭിപ്രായം എന്തു? (അഭിപ്രായം)

എന്തുചെയ്യുന്നതെന്നു
 ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ട്
 അത്രയുംകൂടി
 വെളിയിൽനിന്നുവന്നവർക്കും

അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ മായക്കൊണ്ടു രാക്ഷസവേഷം ശരിച്ചുത്തു
എനിക്കു്, നാലു ഭാഗത്തും രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകിലും ഈ രാ
ക്ഷസരാജധാനിയിൽ പ്രയാസമെന്നുതന്നെ പ്രവശിക്കുവാൻ
കഴിഞ്ഞു. (മുൻഭാഗത്തു നോക്കിട്ട്) ആരാണീരാക്ഷസി? എ
ക്കൻ നേരിട്ടതെന്നു വരുന്നു. ഇവളുടെ-

വട്ടത്തിൽകുക്കിപൊങ്ങിത്തലമുടിയെഴുത

ചുണ്ടൻനീണ്ടു ചമ്പച്ചുവളി-

മുഴുവുപ്രാപാലൈവകൃതമുഖവളിതു

മൊന്നൊന്നുപാശംതടിച്ചു

കണ്ഠകുയോളപരമ്പരവിതാഴെപദേ

പോലെകാൽതന്നിളിഞ്ഞു

മൃഗസ്ഥാനേഷുഷാമണികളിചളിൽ

വാഴുന്നഹുകയ്ക്കുമോങ്ങാൻ

(8)

(അനന്തരം രാക്ഷസി പ്രവശിക്കുന്നു)

രാക്ഷസി— (ചിത്രംഗദേന്ദ്രന്) കള! അങ്ങ് ആരാണു്? കരാള
മന്ദാ അല്ലെങ്കിൽ വേറെ ഒരുത്തനെയു്?

ഗന്ധർവ്വൻ— [ആത്മഗതം] സംസാരിപ്പാനിവരുന്നെൻ മഴി
കാണിച്ചതന്നു. [പ്രകാരം] കരാളൻ തന്നെ.

രാക്ഷസി— (അതുതരത്തടുക്കി) നീ കല്പപോലെ ഇരിക്കുന്നു
വെല്ലാം, എന്നാൽ നാമൻറ ഭാര്യയായ ശുദ്ധമുഖി കരഞ്ഞു
കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാക്ഷസികളുടെ കയ്യത്തിലിരുന്ന് ഏ
ക്കൻ ഭർത്താവു് രാക്ഷസന്മാരോ മരിച്ചു? എന്ന് മറുത്തടി
ച്ചു് ഇപ്പോഴും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഗന്ധർവ്വൻ— [ആത്മഗതം] അവൾ കരാളന്റെ ഭാര്യയാണു്.
അതിനാൽ ഇതു് ഉചിതം തന്നെ. [പ്രകാരം] അവളോ
രാക്ഷസി ഈ സംഗതിയെ പറഞ്ഞതു്?

രാക്ഷസി— ആയുനന്ദ മാലീചൻ അവനെ മഹാരാജാവിനെ കാ
ണാത്തതാൽ പ്രഹരസ്മൻ മുതലായ മന്ത്രികളോട് തന്റെ മാ
താവായ താടകയെയും, സുബാഹുവിനെയും, സ്നേഹിതനായ
കരാളനെയും, രാമൻ എകനായിട്ട് സംഹരിച്ചു എന്നു പറ
ഞ്ഞു്, മൗഢാവു് മരിച്ചതിനാൽ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു് തപസ്സു്

ചെയ്യാനായി പോകട്ടെ. കേരളത്തിന്നു പോയി, അന്നത്തെ എല്ലാവരും ഈ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞു.

ഗവയ്യൻ— രാജാജാമഹാരാജാവ് ഇവിടെ ഇല്ലായെ

രാജാസി— ഇല്ല, ഇല്ല, അതുകൊണ്ടാണ് ഹീ വിദ്യുഷ്ണിയാർ കർവ്വിക്കൽ ചെയ്ത് ആയുപുത്രൻ എവിടെ പോയി എന്നു അറഞ്ഞു വന്നു. എന്താ ദേവിയായ മന്ദാദിദേ എന്തൊ പാപത്തെ ചെയ്തു. അന്തർ അവിടെ ചെന്നിട്ടും വിദ്യുഷ്ണിയാർക്കു കണ്ടില്ല, എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തായ മായാവതി എന്താക്കിത്തന്നൊ കണ്ടു പറഞ്ഞു.

ഗവയ്യൻ— എന്താണത് പറയൂ.

രാജാസി— അതാ ഗവയ്യ, മന്ദാദിദേയല്ല, എന്തിനെ അന്തർ പറയേണ്ട. എന്നാൽ ജനകരാജാവിനെ സ്നേഹിച്ചു ജനം ഈ ദീപാദമണിയിലുണ്ടാവാൻ സംഗതിയില്ലെല്ലോ, അതുകൊണ്ടു പറയാൻ വിടരുമല്ല. എന്നാൽ കേട്ടുകൊള്ള, വിദ്യാമിത്രവേഷം ധരിച്ചു വിദ്യുഷ്ണിയാർക്കും ലക്ഷണവേഷം ധരിച്ചു സാക്ഷാത്താകട്ടെ മായകൊണ്ട് ചെങ്കുട്ടൻ രാജാവായും ധരിച്ചു, സീതയെ വിവാഹം ചെയ്താൻ ചെന്നി ജനകരാജാവിനെ വഞ്ചിച്ചാൻ പോയിരിക്കുന്നു.

ഗവയ്യൻ— ഇത് യോജിച്ചായിരിക്കുന്നു, സീതയ്ക്കു രാമന്റെ മേലുള്ള അനുരാഗം ലോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

രാജാസി— (സന്തോഷിച്ചു) നീ കരാളനാണെങ്കിൽ അന്തർ ജനാഭനായി ചെയ്ത് ഗുഹ്യമിടയോട് ശ്രമിയത്തോടെ പഠിച്ച് സമ്മാനം വാങ്ങിക്കൊള്ള.

ഗവയ്യൻ— അകാരണമായിട്ടെന്നെ നീ സന്തോഷിക്കുന്നു? അന്തർ കരാളനല്ല വേറെ ഒരാളെന്നാണ്.

രാജാസി— (വ്യസനത്തോടുകൂടി) കരാളൻ മരിച്ചത് സത്യം തന്നെയോ?

ഗവയ്യൻ— അതിനെന്താണ് സംഭവം.

രാജാസി— എന്റെ മോഹം നഷ്ടമായി, നീ പറഞ്ഞതെന്താണ്.

ഗവയ്യൻ— അന്തർ വിദീപങ്ങളന്റെ അന്താഭിന്നനാണ്.

രാജാസി— അങ്ങനെയൊക്കെ, ദേവിയായ മന്ദാദിദേയുടെ കല്പനയെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതാണ് അന്തർ സമീപത്തുകൾ ചെയ്യുക.

(എന്ന് പോയി)

ഗന്ധർവ്വൻ—ജനനം കാവണന്റെ പ്രസൂതിയെ ഒന്നാമതായി ജനകരാജാവിനോടറിയിച്ച് പിന്നെ ദേവേന്ദ്രമഹാജാവിനോടുണക്കിക്കൊണ്ടു. (എന്ന് പോയി)

ഇങ്ങനെ പൂർവ്വാംഗം.

(അനന്തരം ജനകരാജാവും ശൗനന്ദമഹാജാവും പ്രവേശിക്കുന്നു)
ജനകൻ—

വന്നെന്നോടുശൗനന്ദൻമകളെയൊക്കുന്നതിന്മുന്നമേ (യെ
കുന്നൽകണ്ണിയെനൽകണമെന്നുവന്നെന്നുള്ളൊരുവാനെ
നന്നായശ്ശരിക്കാമരുന്മുതിഹാലിപ്പിച്ചിട്ടുമാളല്ലയോ—
യെന്നുവഹിക്കാലൊത്തസിന്താൻപോളിച്ചെന്നെന്ദ്രം

ശൗനന്ദൻ—ജനകമഹാജാവാ! വിചാരപ്പെടുന്നു, കരി
കവംശാലകാരുതനായ ആ വിശ്വനാഥനുമായിക്കൂടെ മഹാ
നാഥനായ നമുക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടെ.

കാമതാകാരംസുവണ്ണനിജകരിനതാപാ—

വഹിതാലയേതരം

തീർത്തുവെണ്മണുമാളായണമതിനെധരി—

മുള്ളഗാഢസുന്ദരൻ

പോത്തുവെണ്മണുമാളായണമതിനെധരി—

കീട്ടവന്നായ്സുകന്മാർ

മേ! തിരുക്കൈകളെമാറ്റാതെത്താഴിയിലും

പണ്ടുവെണ്മണുമാളായണമതിനെധരി—

(5)

അതുകൊണ്ട് സീതാരാമന്മാരുടെ വിവാഹം നടന്നാലും കാ
വണൻ എന്തു ചെയ്യുമോ എന്ന് നമുക്ക് ശങ്കിപ്പാനിടയില്ല.
എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ—

വിശ്വനാഥൻമുനീന്ദ്രൻകാലം പരമമുദാജ്ഞാതാശ്ച സുതത്രം
നിശ്ശേഷംതൽകിമാളുള്ളനപമബലമാണുറവുംതാൻവളർത്തി
വിശ്വനാഥൻമുനീന്ദ്രൻകാലം പരമമുദാജ്ഞാതാശ്ച സുതത്രം
നിശ്ശേഷംതൽകിമാളുള്ളനപമബലമാണുറവുംതാൻവളർത്തി (6)

(അനന്തരം വി.കെ.മതിരവേൽ ഡബ്ല്യു വാദ്യസമിതിയിൽ അദ്ദേഹം കലാസംഗീതസംഗീതം പ്രകടിച്ച് സന്തോഷത്തോടുകൂടി കലാവേലം പ്രകടിച്ച് അവസാനം പ്രവേശിക്കുന്നു)

—**മുഖാന്തരം**—

തന്നായുടേയും സുഖപ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചും തുടങ്ങിയ
 ഭിന്നഭവനനരകത്തുടക്കം തന്നെയും മറ്റും ഉണ്ടായ
 മറ്റൊന്നും കണ്ടിട്ടായി വാഗ്മിനിനായുടേയും രസപ്രഭവത്തെയും
 തന്നെയും പലിച്ചു കണ്ടുപറയുകയും ചെയ്തെന്നു (7)

വിദ്യാഭ്യാസം - ഹൈസ്കൂൾ! സർവ്വസാധാരണമായിട്ടുണ്ടാകണം
എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ

[illegible]

ഭവനം— അൻ അത്രക്കോളമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ
 വേണമെന്നു ചൊല്ലിയാൽ
 പരന്നിരിക്കുകയും കഴിയാതെ
 എങ്ങനെയെന്നു ചൊല്ലുകയും
 കഴിയാതെ ചൊല്ലുകയും ചെയ്യും. (2)

ကလေးစာအုပ်—

എന്നോർത്തോക്സോസ്വാലിസുദ്ഭവീയാപ്രണവമുദനൈക
 മകരണനീട്ടികിന്തുനിന്നൊവരണമെല്ലാ ദർവരമ്പാധിപ്ത
 കണ്ടിട്ടങ്ങനകാർമുരസ്സവരസം. ദമിനിവെല്ലാമഹം [ൻ
 രണ്ടിപ്പാധിപ്തമെല്ലാമകുറ്റവെപന്നിതരങ്ങളും (10)

വെണൻ— (പൊട്ടുന്നതായ യോജിച്ച്) നേരെ ജനകരജാവി
 കന്റെ വാസസ്ഥലത്തെ പ്രാപിച്ചുവെല്ലോ.

നകരഭരണാലയം
സംസ്കാരനിരംകലാസംസ്ഥാനം
നകരഭരണാലയം
നകരഭരണാലയം
(പ്രസിദ്ധനാ പ്രസിദ്ധനാ)

പ്രതീകത്തിൽ - തുടർച്ചയായ് സമാപ്തമാകും.

ജനകൻ— ജീമൂതക! അറിയിപ്പാണുള്ളതറിയിക്ക.

പ്രതീയാശി— അലക്ഷ്യണന്മാരോടുകൂടി വിശിഷ്ടനായ വിശ്വാ
മിത്രമഹർഷി ചോദേശത്തിലെഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നു.

ജനകൻ— (സന്തോഷത്തോടും വിതരണത്തോടുംകൂടി) സ്വാമി
ൻ ശതാനന്ദമഹർഷേ! ത്രിശങ്കലോകത്തിന്റെ നൂതനസൃ
ഷ്ടികൾക്കുവായ്പും, പൂജ്യനായ്മിരിക്കുന്ന വിശ്വാമിത്രമഹർഷി
യെ അമ്മുന്ന് തന്നെ അംഗീകാദികളാൽ പൂജിച്ചു് ഹൃദയ
മന്ദനത്തോടുകൂടി ഇപ്പോൾ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരേണ്ടതാണ്.

ശതാനന്ദൻ— അങ്ങനെ തന്നെ. (എന്ന് പോയി)

ജനകൻ— ഇന്നെന്തുചെയ്തതുകൊണ്ടിതരേണവവന്ദം—
ക്കൊന്നിച്ചുഗ്രഹിതനായ്കവേദവഞ്ചനാധി
ക്ഷണകൻറപിത്തമളകുന്നിതുകണ്ടിങ്കണ്യം
ചെന്നമ്മുദ്യുതിസമരോഹമെന്നപോലെ (12)

(അനന്തരം ശതാനന്ദനും, അലക്ഷ്യണവിശ്വാമിത്രവേ
ഷധാരികളായ രാവണസന്ദർശവിദ്യുഷ്ടിഹൃദന്മാരും പ്രവ
ശിക്കുന്നു)

(ശതാനന്ദൻ, വിശ്വാമിത്രാദികളുടേണുന്ന്, വിദ്യുഷ്ടി
ഹൃദാദികളെ ജനകജ്ഞാവിന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു)

ജനകൻ— (ആസനത്തിൽനിന്ന് എഴുന്നീറ്റ) ഗവൺ! വി
ദേഹകലത്തിൽ ജയിച്ച സീതസ്വജനായ ഒന്നൻ നമസ്ക
രിക്കുന്നു.

വിദ്യുഷ്ടിഹൃദൻ— ജനകമഹാരാജാവായ അമ്മേക്ക് ദേഹമു
പകർക്കട്ടെ.

സന്ദർശനൻ— (രവണനോട്) (സ്വകായുരോത്ത്)
സ്വാമിനീകൃതിപാപനം
കൈരണനവമിച്ഛയെ
കൃമിപുത്രിയെതീവേട്ട
ജ്ഞാനവായ്കവികളെ (13)

രാവണൻ— (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) അതങ്ങിനെ തന്നെ.

(വിദ്യുഷ്ടിഹൃദൻ ജനകനെ വന്ദിപ്പാനായി രാവണനോട്
പിരിയുകയോട് സംജ്ഞ കാണിക്കുന്നു)

രാവണൻ— (സ്വകായുരോത്ത്) (സന്ദർശനനോട്)

എന്നൊളപ്പീടുവാനായ് സമയമഖിലലിംക -

പാലത്തുനോക്കിവാഴ്-

കന്നല്ലിന്നാറവക്കെഴുപ്രണയകലഹമ-

ന്നുള്ളകാലത്തുപോലും

സൗന്ദര്യംപോന്നമന്ദനദൈവമെവരണ-

അകലുംതോൽതരിച്ചി-

ല്ലിന്നവൃണ്ണവ്വിളങ്ങുന്നഹരിവരതാമി.

പ്പീടുവൻചങ്ങിയാതൊ

(14)

സാരണൻ— [ആത്മഗതം] ഹൃദയത്തിൽ ദുഃഖകാരം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈയാൾക്ക് സീതയെ കേൾക്കുന്ന കാര്യം ഇനിയും നിശ്ചയിക്കാനായില്ല, [സ്വകാര്യമായിട്ട് പ്രകാരം] കഹരാജാവേ! ആരംഭിച്ച കാര്യത്തിന്നു വിപരീതമാകുമെന്നത് തിരുമയസ്സിലേക്ക് ഉചിതമല്ല.

രാവണൻ— ചിന്താവേ! ശരണപുത്രനായ ഞാൻ തകയ്ക്കുകയെന്നു,

സാരണൻ— (അപ്രകാരംതന്നെ പറയുന്നു.)

ഭഗവൻ— ബാലകന്മാരെ! നിങ്ങൾ ഭീഷ്മയുസ്സുകളായി കവില്ലിൻ,

ശരണന്ദൻ— ഭഗവൻ വിശ്വമിത്രന്മാരേ!

പ്രമാണമെപ്പോദികളാൽ

സമന്തർക്കണ്ഠപരവി

രമതാരിവരിൽചൊൽക

സംമിൻ! ലക്ഷണയാമിതിൽ?

(15)

വിദ്യജിതൻ— [ആത്മഗതം] ഒരുത്തനല്ല, [പ്രകാരം] ആരുജനിലതിമാത്രം സുഹൃദാഭിമാനമുണ്ടുണ്ടൻ
ഘനസദനനിറംപൂണ്ടുള്ളവൻമാരേറ്റൻ
കന്ദകസമന്തരംപൂണ്ടുജനകഭവരം

വിനയമൊടുവസിപ്പോലുകൻലക്ഷണൻതാൻ

(16)

രാവണൻ— [സ്വകാര്യമായിട്ട്] (സാരണന്മാർ) എന്തുതൊണ്ടാണു ഭഗവൻ അയക്കിയ വരത്തുവൻ താമസിക്കുന്നത്?

സാരണൻ— [ആത്മഗതം] അഹേ! ദുർബ്ബലതാഗ്രഗണ്യനായ ഈയാൾക്കെന്തൊരു കൈതാഴ്ന്നു, ഇപ്പോൾപ്പോൾ ത

ഒന്നുതല്ല ജനകനെ കണ്ടത. (സ്വകാശമായിട്ട്) പ്രപഞ്ചം
ശാസ്ത്രം മഹാശാസ്ത്രം തിരുത്തുവാൻ അല്ലാത്തതേ അർത്ഥം കേ
രുകൾക്കു.

ശതാനന്ദൻ— ഭഗവൻ! കൈരളികൾക്കുതന്നെ!

രാവണൻ— (സ്വകാശമായിട്ട്) (കേരളത്തോടു കൂടി)
സുന്ദരൻ സുന്ദരപഥികൾക്കുതന്നെ
കൈരളത്തോടു കൈരളികൾക്കുതന്നെ
തന്നെത്തന്നെ വെടിപ്പുപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതും
വന്നുതന്നെ വെടിപ്പുപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതും (17)

ശതാനന്ദൻ— (സ്വകാശമായിട്ട്) ജാതകീവകിണതം.

ശതാനന്ദൻ—

ശതാനന്ദൻ— (സ്വകാശമായിട്ട്) ജാതകീവകിണതം
സ്വകാശമായിട്ട് (സ്വകാശമായിട്ട്) ജാതകീവകിണതം
വെടിപ്പുപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതും
വെടിപ്പുപൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതും (18)

വിദ്യ ജാതകീവകിണതം— (സ്വകാശമായിട്ട്) ജാതകീവകിണതം
സ്വകാശമായിട്ട് (സ്വകാശമായിട്ട്) ജാതകീവകിണതം
കൈരളികൾക്കുതന്നെ
ജാതകീവകിണതം (19)

പ്രപഞ്ചം തിരുത്തുവാൻ അല്ലാത്തതേ അർത്ഥം കേ
രുകൾക്കു.

രാവണൻ— (സ്വകാശമായിട്ട്) ശതാനന്ദൻ! ജാതകീവകിണതം
ജാതകീവകിണതം അല്ലാത്തതേ അർത്ഥം കേ
രുകൾക്കു. (സ്വകാശമായിട്ട്) ജാതകീവകിണതം
ജാതകീവകിണതം (20)

ജാതകീവകിണതം
ജാതകീവകിണതം

കൈരളികൾക്കുതന്നെ
ജാതകീവകിണതം

ജല്ലിച്ചാണെങ്കിലും അൻപ്രഭാമതെന്തായി-

ഒച്ചുകിടന്നങ്ങിനെയി-

നല്ലൊരിക്കലും അൻപ്രഭാമതെന്തായി-

അങ്ങനെയെന്നതിൽ

(20)

സാരണൻ— (സ്വകാശമായിട്ട്) നാളെന്റെ വാക്കിനാൽ തി
 തെന്തെന്തെങ്കിലും മനസ്സാക്കി യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടെന്നുവെച്ച്
 ദൈവമെന്തെ വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നുള്ളത് ഉപിതം തന്നെ. എ
 ന്നാൽ കേട്ടാലും,

എന്നൊക്കെയും അപരമമായതിനാലും

അതിനെയെല്ലാം

മറ്റൊരു സ്വഭാവം പരിചിതമായി-

ചേററും അങ്ങനെയായി

മറ്റൊരു ക്രിയാശക്തിയെ വെളിപ്പെടുത്താൻ

അദ്ദേഹം അങ്ങനെയായി

ചെയ്തതും അങ്ങനെയായി

വിട്ടുതന്നതുമായ

(21)

സാരണൻ— (സ്വകാശമായിട്ട്) ഉത്തരവുണ്ടാകും കൂടി) (സ്വ
 കാശമായിട്ട്) നീ തല്ലുവെട്ടും കർമ്മമുണ്ടാകും. എന്നാൽ
 പ്രിയപ്പെട്ടവനായ അദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടുതന്നെ പുത്ര
 നായാകൂതൂടി ദൈവമെന്തെ സാധിച്ചിരിക്കാമല്ലോ.

സാരണൻ— (സ്വകാശമായിട്ട്) നാളെന്റെ വാക്കിനാൽ തി
 തെന്തെന്തെങ്കിലും മനസ്സാക്കി യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടെന്നുവെച്ച്

അതുകൾ— മറ്റൊരു വിശദമായിത്തന്നെ!

മനസ്സാക്കി യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടെന്നുവെച്ച്

തന്നെയും അങ്ങനെയായിത്തന്നെ

എന്നാലേ അങ്ങനെയായിത്തന്നെ

വന്നിട്ടുള്ളതായിത്തന്നെ

(22)

അതിനാൽ വിശദമായിത്തന്നെ അങ്ങനെയായിത്തന്നെ
 ദൈവത്തിൽ പ്രിയപ്പെട്ടവനായ അദ്ദേഹം പുത്രനായ വിചാരി
 മറ്റൊരു ക്രിയാശക്തിയെ വെളിപ്പെടുത്താൻ

സാരണൻ— (സ്വകാശമായിട്ട്) (സാരണനായ്) തിതെന്തെന്തെ
 കെണ്ടു വിചാരി ചെയ്യാലും നിശ്ചിതമായതെന്നു.

രാവണൻ— സംശയമെന്താണ്.

വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ— [അശങ്കിതനായി] ഇതെന്താണ് വന്നുകൂടിയത.
ഇരിക്കട്ടെ ദോഷമെന്തുള്ളൂ. വിശ്വഭാരതം ഒരു സാമ്രാജ്യം
കൊണ്ടു എങ്കിലെല്ലാം ദോഷമില്ലാത്തതല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയൊരു
സാമ്രാജ്യം ചെറുതല്ലേതെന്നു.

രാവണൻ— എന്റെ അഭിപ്രായവും അങ്ങനെയല്ല.

ശങ്കരൻ— മഹാശാജി! ചങ്ങനാശ്ശി ഉള്ളിത്തേയും,
കൊടുക്കണം.

വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) സാജി! അന്റെ വര
വും സാമ്രാജ്യവും. എന്റെ വരവ് വിജയം തന്നെ.

സാജി— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) അങ്ങനെയല്ല.

കുടുംബത്തിൽനിന്നുപോകട്ടെ—

കുടുംബത്തിൽനിന്നുപോകട്ടെ—

കുടുംബത്തിൽനിന്നുപോകട്ടെ—

കുടുംബത്തിൽനിന്നുപോകട്ടെ—

കുടുംബത്തിൽനിന്നുപോകട്ടെ— (23)

വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) (സാജി! നാട്) എ
ന്തൊരു വൃദ്ധനായിട്ടെ എന്തിനും വേണ്ടാക്കി സങ്കല്പിച്ചു താ
നെന്തെ പരിഹസിക്കുന്നു?

ജനകൻ— ഭഗവൻ! ശങ്കരൻമഹാജി! അതുകൊണ്ടല്ലേ എന്നാ
ൽ എന്റെ അനുജനായ കുശലാജിൻ മിഥിലാസാമ്രാജ്യത്തിൽ
നിന്നു,

അതികൂടുതൽശത്രുക്കൾ

മരുപേരൻകേതനമേകവാറായി

ശത്രുക്കീർത്തിമാണ്ഡവികളും

സ്വതകളെയിടങ്ങാട്ടയച്ചിരിക്കുന്നു (24)

രാവണൻ— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) സാജി! കഥയിലാണെ അ
ൻ മരുപേരൻകേതനമേകവാറായി വേറെ ഒരു
പേരുംകൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ലല്ലോ.

സാജി— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ വന്നിട്ടുണ്ടെ
കിലും വിശ്വഭാരതവേദം ധരിക്കാൻ ഉപയോഗമില്ലാത്ത
താ എന്തു പറയട്ടെ.

അതായത്— ഗോധൻ! വിശ്വമിത്ര മഹാകവഃ! ദശമമഹാശാ
 യാവ്വത സതതശ്ചാപ്തന്മാരോടുകൂടി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നില്ലേ?
 സാണന്— (സ്വകാശ്ചമോദ്യ) (ഭാവബന്ധത്തു) അത് ദുര്യ
 തനന്ത വറഞ്ഞുവെല്ലോ. ദശമമഹാശാധിതനായോടു
 നാമോടുകൂടി അണിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നത് വിശ്വമിത്രമഹ
 കവിയായിരിക്കുന്നു! എന്ന്. വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ അതിന്നന്തര
 പരാതിട്ടാലുഖനായ ചെച്ചില്ല.

അവബന്— (സ്വകാശ്ചമോദ്യ) അതിരിക്കട്ടെ. ഇപ്പോൾ
 നോക്കു! ഇതുകൊണ്ടു കണ്ടാൽ ഉത്തരവിക്കുക.

വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ— ദശമമഹാശാധിത പരിവേഷങ്ങളോടുകൂടി
 അണിഞ്ഞാൽ വഴിയിൽ അറക്കുന്നു.

അനന്തൻ— ആരാണവിയെ?

പ്രതീഹരി (പ്രവേശിച്ചു) മഹാശാധിത കല്പിക്കുന്നു.

അനന്തൻ— പൂജ്യനായ വിശ്വമിത്രമഹാകവിയുടെ പാദങ്ങളെ
 വഴിപ്പാതയ്ക്കു കന്യകകളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവര.

പ്രതീഹരി— കല്പനപാലെ (എന്ന് പോയി)

അവബന്— (സ്വകാശ്ചമോദ്യ) സാണന്! ദൈവം തന്നെ എ
 ന്നൊരു കൃപയെ. (ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി)

വന്നാലിപ്പോഴത്തു ജനകിയമ്മമാരാണ് ശരീരത്തിനൊ-

ക്കുന്ന ഗോപ്രകുണ്ടകൊതുക്കിയെന്നറമ്പുസാദിച്ചവരും

ഉന്നിദാശ്വജപത്രംഗിയെത്തിച്ചീട്ടുകൊണ്ടുവരും-

മൂന്നുപ്രമേധങ്ങളോടുകൂടുകൊരിച്ചുവെത്തിട്ടുവെ (25)

(അണിയറയിൽ)

വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ വെച്ചുകൊണ്ടുവന്നത്

മുത്താൽസരണൻതൻ

സത്യസ്തോമിത്രിയാതൻ ദശമമഹാശാധി-

കൊണ്ടുവന്നതായി

അദ്വൈതപുത്രിപാണിഗ്രഹണമുൾക്കൊ-

ളിച്ചുവന്നിടത്താ-

ന്നിദാശ്വജപത്രങ്ങളാൽ ജനകത്തോടുവെ

ചെന്നുവന്നുവെത്തിച്ചുവെ.

(എല്ലാവരും കേൾക്കുന്നു)

(26)

രാവണൻ— (സ്വകരയുതായിട്ട് വിദ്വേഷജ്വലാപോടെ നടുങ്ങലോടു കൂടി) നമ്മുടെ ഈ പ്രവൃത്തിയെ ജനകനോട് ആരാണ് അറിയിക്കുന്നത്? ഇത് വേറെ ആരും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.
വിദ്വേഷജ്വലാപൻ— (സ്വകരയുതായിട്ട് പേടിച്ച് വിറച്ചുകൊണ്ട്) മഹാരാജാവേ! ഈ അത്ഭുതത്തെ അറിയതു പറയട്ടെ, എന്റെ ഭാര്യയെ കൂടാതെ മറ്റൊരാളും ഈ വൃഷഭന്തം അറിയാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

സരണൻ— [ആത്മഗതം] എന്തു ദുഷ്ടനാണ് അങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു വിഘ്നമുണ്ടാക്കിയത്. [പ്രകാശം] ശതാനന്ദമഹേഷേ! ആരാണിങ്ങിയെ ഘോഷിക്കുന്നത് എന്ന് അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്.

ശതാനന്ദൻ— [ആത്മഗതം] രാമലക്ഷ്മണവിശ്വമിത്രവേഷധാരികളാണിട്ടുള്ള ഇവർ രാവണസരണവിദ്വേഷജ്വലന്മാരാണോ, പ്രകാശം ലക്ഷ്യം! അന്വേഷിക്കാം.

ജനകൻ— (വിചാരത്തോടു കൂടി) [ആത്മഗതം] എന്നാഗ്രാഹ്യമായിട്ടില്ലാത്ത വന്ദകകടലികമാളായി എന്നുമോശിച്ചിരിക്കുന്നവൻ
വന്ദകുടിയന്തന്യധാ (27)

[പ്രകാശം] ആരാണ്വിട.

പ്രതീഹാരി— (പ്രവേശിച്ച്) മഹാരാജാവ് കല്പിക്കണം.

ജനകൻ— ഇങ്ങിയെ പറഞ്ഞത് ആരാണെന്ന് അന്വേഷിക്ക.

പ്രതീഹാരി— മഹാരാജാവേ! വേറെ എന്താണ് അന്വേഷിപ്പാൻ ഉള്ളത്.

അകലിഗിരിവണ്ണത്തെത്തോടടുത്തുവെന്ന്
പുഷ്പാശ്വതാവനാപുഷ്പാശ്വതമാണ് അപായൻ
പരിഭവമാതിരക്കുകൊണ്ടുസമിതിമാക്കം-
കൊണ്ടുകടലിത്തന്മന്ദൻപ്രവ!വേദവയനം, (28)

ജനകൻ— ശതാനന്ദമഹേഷേ! ഇങ്ങിയെന്താണ്?

ശതാനന്ദൻ— (സ്വകരയുതായിട്ട് ജനകനോട്) ഇങ്ങിയെ പറഞ്ഞത് ഇന്ദ്രഭൂതനായിരിക്കാം. എന്നാൽ വന്നവരുടെയും വന്നവരുടെയും സ്വഭാവത്തെ കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാം.

[പ്രകാശം] (വിദ്യേഷജിഹ്വനോട്) ഗോവൻ വഹരായത്രമഹ
ദേവ! ഇതെങ്ങിനെ?

വിദ്യേഷജിഹ്വൻ - [ആത്മഗതം] നോന്തുകാരനാൽ കള്ളന്മാർ
എന്നപോലെ വിപരമിത്രനാൽ ഞങ്ങൾ തടുക്കപ്പെട്ടു. പ്ര
കാശം ഞങ്ങളുടെ വേഷം ധരിച്ചിട്ടുള്ള രാജാസന്മാർ വരട്ടെ.
ഞങ്ങൾ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തിൽ മാറി നിൽക്കാം.

രാവണൻ - (സ്വകായ്മമായിട്ട് സാരണനോട്) കൂത്രിയക്കുട്ടി
താടകാദികളെ കൊന്നിരിക്കുമോ?

സാരണൻ - (സ്വകായ്മമായിട്ട്) അയ്യോ! കയ്യല്ല.
പോരിയകൊല്ലവരിനായ്
മാരിചസുബാഹുതാടകാദികളെ
പോരുംശാലവനെങ്കിൽ
പോരമവൻനമ്മെയാകുമേകെൽവൻ (29)

രാവണൻ - (സ്വകായ്മമായിട്ട് വിദ്യേഷജിഹ്വനോട്) യോമെ
നാണ് പൊയ്യുണ്ടത്?

വിദ്യേഷജിഹ്വൻ - (സ്വകായ്മമായിട്ട് രാവണനോട്) നോം തി
രസ്സരണീവിദ്യകൊണ്ട് ദേഹത്തെ മാച്ച് എല്ലാം കണ്ടിട്ട്
ഉചിതംപോലെ പ്രവൃത്തിക്കാം

രാവണൻ - അത് പറ്റത്തക്ക ശരയാണ്.

ജനകൻ - (സ്വകായ്മമായിട്ട് ശതാനന്ദനോട്) ഇവർ പരിഭ്രമ
ത്തരപ്പെട്ടിട്ട് തമ്മിൽ തമ്മിൽ മന്ത്രിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇവ
ർ രാജസന്മാരായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ശതാനന്ദൻ. എന്റെയും ഉറപ്പും അങ്ങിനെ തന്നെ.

വിദ്യേഷജിഹ്വൻ - ജനകരാജാവേ! എന്തിന് ആലോചിക്കുന്നു.
ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് മാറിയില്ലാമെന്ന് പ
റ്റത്തവല്ലോ. നിങ്ങൾ രാവണനെ വേണ്ടപോലെ സൽക്ക
രിക്കണമെന്നു. എന്നാൽ അവനോട് കമ്പുകയെ തക്കാമെന്ന്
പറ്റത്തു പോകരുത്.

ജനകൻ - അങ്ങിനെ തന്നെ.

(എന്ന് കൈകൂപ്പി എഴുന്നീറ്റ് വഴി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു)
(രാവണാദികൾ എഴുന്നീറ്റ് പോയി കിരസ്തരണീവിദ്യ
ശീ. *

കൊണ്ടു ദേഹത്തെ കുറച്ച് അധികപ്പോലെയല്ലാതെ പ്രാവചിക്കയും ചെയ്യൂ)

ശതാന്തൻ— മഹാജനമവ ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്ന വിശദമിത്രാദികളേയും ഉചിതപോലെ അർപ്പിപ്പുകളാൽ പൂജിച്ചു അന്ന് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരും. (എന്നു പറഞ്ഞ്)
(അനന്തരം ഓരോക്കുന്നന്മാരുമായി വി.ശ.മതി തൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

വി.ശ.മതിരൻ— [അനന്തരം]
തന്നയ്ക്കൊരുസീതയിൽപ്രണതമനുഷ്ഠനവളത്തിങ്കൽ—
നന്ദനാത്മപ്രിയമുള്ളനാടിപുരുഷന്മാർ ചമകൽപ്പാശ്ചര്യമാം
മുനകൊക്കത്തറുവൽമനകളാകണമിതൊഴീത്തം
കന്നാൽസവിതയായ്സദാപിതളകിൽക്കീണിച്ചുചാണിച്ചു
പിന്നാതുമല്ല ഭൂതകാമ്പും ഭൂതമോ ദിയാസ്വയന്ത്രസു
ഹിതമല്ല കാരണം ചെല്ലുന്നതും അന്ന് ഉപദേശിച്ചു കെടുത്തു
ന് തന്നതകിടന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വപനങ്ങളെ
വധിച്ചുകൊണ്ടും, സീതാചമ്പാധം നാമതരത്തിലും, കേന്ദ്ര
ലോകത്തെ ഭരിച്ച മഹാജനമവനായിരിക്കുന്ന ഓരോന്നൻ
അകിതോപനിതനായും, അവന്റെ വരകൾ ഇവകിൽ
മറയ്ക്കുകയില്ല. അത്രയുമല്ല,

തിരിവക്കെതിരായ്ക്കൊണ്ടുനാടിതനീ
ദശമമയമെഴുത്തുതന്നാത്രമേക്കിൽ
ശരണമുഖിവിവരമവിഷ്ണുവീനതകളെ
ശരണസുതക്കുടുംബവരമോടൊപ്പമുണ്ടാൻ (31)

[പ്രകാശം] വത്സമാക്കായ ഓ! ഓരോക്കുന്നന്മാരെ! നിങ്ങൾ അതകളോടൊപ്പം വളരെ വിനയമുള്ളവരായിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ—

തന്നാഴ്ന്നിപ്പുപതിയ്ക്കുന്നതൊന്നു വല്ല
കുന്നങ്ങളുൾക്കൂടിയിൽനിന്നുടയിമ്മഹീകൻ
കുന്നങ്ങളിൽനിന്നുചെറുപോലെയെടുത്തു
മുതലുള്ളതൊന്നിചക്കാലപിപൂര്യതെല്ലാം (32)

ഓരോക്കുന്നന്മാർ— അങ്ങൻ അങ്ങിയെ കണ്ടു ഇരിക്കാം.
ചെല്ലുന്നൻ— മഹാജന! മഹാജന! ഈ ഓരോക്കുന്ന കരിക്കൊണ്ടു

പ്രേമം അഗതമായിൽനിന്നുവെച്ചു സീതയെന്നു വേദാന്തം
 യ കന്യകയെന്നെന്ന് അത്യന്തതോഷിത് കേരളഭരതം,
 വിശ്വമിത്രൻ— ശരിതന്നെ.

രാമൻ— [ഞ്ഞാതഗതം] (കാൽക്കോട്ടയിൽ)
 മഹനാത്മനപരിചിന്താഭൂതലയിലുണ്ടാൻ
 മായാഭാസനാദിത്തം
 ഭൂതാഭാസവിദ്യപരമിദ്യയവരമുദയം
 ഭാഗ്യകർമ്മപഞ്ചമം
 എന്നല്ലിയെക്കൊണ്ടിപ്പോൾവധകരമകളവെ-
 ന്നാപുരമൊന്നിപ്പോൾവിത്തം
 കന്നിമകോന്നുണ്ടാമുദയവേഗമു-
 പത്തുമാനിച്ചുപോൻ (33)

എന്നതാത്രമല്ല,
 അന്നയ്സീതവിവാഹംകഴികസുതമനീ
 സുന്ദരതയ്ക്കിടവന്നായ്
 വന്നിപ്പോൾഅഗതമാണെന്നൊക്കപടവഴി-
 ക്കൊന്നെമ്പന്യക്കളൊട്ടും
 ഇന്നെവകൊണ്ടുപോകുന്നിതുദശമതിനാ-
 ലെവരമെല്ലാക്കൊന്നും
 ഒന്നൊന്നാലൊന്നൊന്നൊന്നിപ്പോൾവെക്കുകിട്ട
 നാണ്ടുമാലിച്ചിട്ടു (34)

[പ്രകാശം] രാമൻ! മഹാഭക്ത! വേറെ ഇങ്ങിനെ കൂടി
 മനോഭൂതം കേരളഭരതവെല്ലാം എന്തെന്നാൽ മഹാപ്രഭാ-
 തം അതുകൊണ്ടാണിതിന്റെ ഗുഹ്യത്തിൽ സകല സുന്ദര-
 രവീന്ദ്രമാൽ കൂടി ജ്ഞാതാം മഹത്തരം കഴിയപ്പെടാത്തതാ-
 യും, ഗിരിവരപ്രമാണമായും, ഉള്ള ശ്രീപരമേശ്വരപരമപത്മനെ
 മെച്ച പൂജിക്കുന്നു എന്ന്.

വിശ്വമിത്രൻ— (ചിരിച്ചു) ഇതും ഉണ്ട്, (എല്ലാവരും ച-
 റി യക്കുന്നു)

ശങ്കരൻ— (പ്രവേശിച്ചു) മഹാഭക്ത! ഇതും മഹാഭക്ത-
 വാൻ വിശ്വമിത്രനാകി, ഇതും ശങ്കരനാകുകയാകുമ്പോൾ.

ഭരതൻ— [ഞ്ഞാതഗതം] പുരോഹിതൻ ഇവരെ വേർത്തു

ഒൻറ അവസ്ഥപോലെ കാണിച്ചുതന്നതാണ്. [പ്രകാരം] നമുക്കു വളരെ സ്വന്തം (എന്ന് ഉചിതപോലെ ഉപമിച്ച് എല്ലാവരെയും ആസന്നങ്ങളിലിരുത്തുന്നു)

ശതാനന്ദൻ— [ആത്മഗതം] ഇവർ രാക്ഷസന്മാരായാലും ഭവണമില്ല. എങ്കിലും ഇങ്ങനെ പറക തന്നെ. [പ്രകാരം] ഭാഗ്യത്താലാണ് മഹാത്മാവായ വിശദമിത്രമഹാക്ഷി രാമലക്ഷ്മണന്മാരുടുതി ഇവടെ എഴുന്നള്ളിയത്.

ജനകൻ— [ആത്മഗതം] ജനനം ശതാനന്ദനെ അനുസരിച്ചു പറഞ്ഞേക്കാം. [പ്രകാരം]

ഭാഗ്യത്താലുശ്വശ്വംഗന്തിയഭാരമൻ

തൻപ്രദേഹകോണ്ടുവന്നാൻ

ഭാഗ്യത്താലുമ്മിതീന്ദ്രദേശമന്തെയി-

ല്ലിച്ചുപുത്രഞ്ചരായി

ഭാഗ്യത്താലുങ്ങുവിച്ച ഭാരമന്തേന

നാലുപർവ്വതനന്മാർ

ഭാഗ്യത്താലെൻസമീപമൃതതിവരെപെൻ

കൊണ്ടുപറഞ്ഞുമാറേയ്

രാവണൻ— (വിദ്യശിഷ്യനാട്) ഇവൻ പരമാത്മബുദ്ധിയോടുകൂടിയായിരിക്കുമോ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്?

വിദ്യശിഷ്യൻ—ജനകന് നമ്മളിൽ തന്നെയാണ് പരമാത്മബുദ്ധി എന്നു തോന്നുന്നു.

വിശദമിത്രൻ— അതങ്ങനെ തന്നെ. എന്നാൽ വത്സനായ ശതാനന്ദനും പ്രിയ സുഹൃത്തായ ജനകന്മാരുവും മാർദ്ദേയ്യരുടെ ഇതിനെ കേൾക്കണം.

ജനകനും ശതാനന്ദനും. - ഞങ്ങൾ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

രാവണൻ— ഭൂഷ്ടനായ ഈ കൊശികാധ്യക്ഷൻ എന്താണ് പറയാൻ ഭാവിച്ചുന്നത്?

വിദ്യശിഷ്യൻ— ഒരു സമയം വഴിയിൽ തട്ടത്ത നമ്മുടെ പരിജനങ്ങളെ തോല്പിച്ചു വന്നു എന്നായിരിക്കണം.

രാവണൻ— അല്ലെങ്കിലെങ്കിലെന്നതാണ് അവരെ തോല്പിക്കാതെ ഇവനിവിടെ വരുവാൻ കഴിഞ്ഞത്?

വിശ്വമാമിത്രൻ—

ദേഹാപത്യസമേതപരംകിരീടമനജ്ജാണിജ്ജയാഗത്തിനായ് (൯)
 പേരജ്ജവഹാപഥാനാടകാപൊടിചൊരിഞ്ഞെന്നുതടുത്തൊട്ടു
 രാവണൻ— (സന്തോഷത്തോടു കൂടി) ആയുരായ അടകാ ന
 ല്ലവണ്ണം ഉത്സാഹിച്ചു.

വിദ്യ ജ്ഞാപൻ— അവളെ തൊല്ലിച്ചതല്ല കേൾക്കേണ്ടതേ
 രാവണൻ— (കൈവലക്കുറേത്തോടു കൂടി) സന്തോഷപരവശ്യത്താ
 ൽ രാമലക്ഷണന്മാരോടു കൂടി വിശ്വമാമിത്രൻ വന്നതിനെ കൂടി
 തന്റെ മനസ്സോടെ.

വിശ്വമാമിത്രൻ—

പെണ്ണുനാണിമടക്കവേസ്വയമുടൻചാപാൽതെറ്റിച്ചുതര
 രാവണൻ— ഈ തപസ്വധർമ്മം, ഈ കേന്ദ്രിയക്കൂട്ടിൽ കൂ
 ടി മാഹാത്മ്യമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള യുഗം എത്രയാണ്.

സാരണൻ— (ശങ്കയോടു കൂടി) അതിൽപലന ഉണ്ടായത് എ
 താണെന്ന് കേൾക്കുക.

വിശ്വമാമിത്രൻ—

തണ്ണുചെന്നതുമ്പിളിന്നുസമയംതന്നെമരിച്ചാളവര (30)
 ജനകൻ— (സ്വകാശമായിട്ട് ശതനന്ദനോട്) ഈ രാജസുന്
 തൻ ചരിച്ച രൂപത്തിൽ വശവാസമുണ്ടാകുമെന്നായിട്ടാണ്
 ഈ കഥയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്, നിശ്ചയം.

ശതനന്ദൻ— (സ്വകാശമായിട്ട്) ശേഷവും കേൾക്കുക.

ജനകൻ— [പ്രകാശം]

ഈക്കാലമായിരമാനയൊ-

ടൊക്കുന്നവളെവിടെബാലയിവനെവിടെ

രാവണൻ— ജനകൻ നല്ലവണ്ണം ആക്ഷേപിച്ചു

തോന്നൻ— ആമെന്നൊന്നാശ്ചര്യമുള്ള

മോഷ്ടംവെട്ടാക്കിയവയൊന്നുണ്ടെന്നതിൽ 37

വിദ്യ ജ്ഞാപൻ— ഈ ദൃഷ്ടനായ ശതനന്ദൻ നമുചിടുന്നു.

സാരണൻ— അങ്ങൊ താടകക' സ്ത്രീയെന്നറിയപ്പെട്ടുകി കഥയി
 ല്ലാത്ത രാമൻ തിന്നുന്ന കക്കല്ലാതെ വിട്ടില്ല.

രാവണൻ— (ശങ്കയോടു കൂടി) അവരുടെ കൂടെയുള്ളവരെല്ലാമെ
 യും എന്ന് മനസ്സിലായില്ല.

ജനകൻ— പിന്നെയോ?

വിശ്വദാമിത്രൻ— അതാണത്രം സുഖമുല്പ്രദതകളായ രാജസ

ന്ദർ രാമകുളൻറ നേരെ എത്രത്തു വന്നു,

രാവണൻ— താടകവധത്തെ അവിട് സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമോ

സദാണൻ— വീരമെന്നു തടക്കുന്ന ക്ഷത്രിയക്കുട്ടി അവരെട്ടി

ജയിച്ചിരിക്കുമോ?

വിശ്വദാമിത്രൻ— കേട്ടാലും, വേറെ എന്താണ്,

കരണിട്ടുള്ളകവസ്ഥകളുംതലകളുംപാറാതെമാംസങ്ങളെ

തിന്നുകൊണ്ടുകഴിക്കളംതരികളുംചുറുംകളു ക്കും വിധം

മുന്നിട്ടുണ്ടസുഖമുല്പത്തന്നയുതവർക്കെന്തത്ര അംഭീപ്രഭായ്

കരണുകൊണ്ടുകുളിച്ചുതമവിശിഖരയുദ്ധാകണത്താൽതദാ (38)

ശതാനന്ദൻ— (ജനകനോട് സ്വകാര്യമായിട്ട്) ഈ സ്ഥിതിയി

ൽ ഇവരുടെ വിഷയത്തിലെങ്ങിനെയാണു അങ്ങനെയൊരിക്ക

ന്നത്?

ജനകൻ— (സ്വകാര്യമായിട്ട് ശതാനന്ദനോട്) പുതിയ പ

ന്തയത്തിൽ ജയിക്കുന്നവന്നു കൊടുപ്പായായി നിശ്ചയിക്ക

ണമെന്ന്,

ശതാനന്ദൻ— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) പന്തമെങ്ങിനെ?

ജനകൻ— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) വേദധരപുത്തരു ആരാപണം

ചെയ്യുന്നതു തന്നെ.

ശതാനന്ദൻ— (പരിധാസത്തോടു കൂടി ഉന്മഥാസം ചെയ്യു

സ്വകാര്യമായിട്ട്)

മുന്നാമസവസ്തുവനുള്ളമരപരിഷ്കാരം

പൂർണ്ണമാക്കുതെങ്ങിൽ

പെണ്ണകൊന്നൊത്തുതാളികളനവധി

വണ്ണീട്ടുവീരോപലത്തെ

തന്നാഴ്ന്നുവെകകിടകൊണ്ടങ്ങിനെനടാ

കളിപ്പിച്ചുലകുഡിതം-

ന്നിന്നെത്തുളിപ്പുത്തസമ്മിപുരമരപനസ്സുകൾ

തെങ്ങണറുവാനായ്

(39)

ജനകൻ— (സ്വകാര്യമായിട്ട്) കേവൽ! ശതാനന്ദനോട്!

അങ്ങനോട് തൊണ്ടങ്ങായിട്ടുള്ളതു പറയാം,

സുകുചാരണഗന്ധവൃദ്ധ

സുരഭാക്ഷസന്ദീപനാഭരീവില്ലിൽ

ജ്യാഭോപംചെയ്തുകിനായ്

പേരായെന്നെന്നാടിശനതളിപ്പുറം (40)

ശതാനന്ദൻ— (സ്വകായ്ക്കായ്) എന്നാലിന് പന്തയമായിട്ട് നിശ്ചയിക്കുവുന്നതാണ്.

വില്പഞ്ചിഹാൻ— എല്ലാവരെയും കൊന്നതായിട്ട് വിശ്വസിച്ചിരുന്നവന്റെയും,

സാരണൻ— ഇത് സത്യമാണോ, മായാവികളായ രാരിചാരികളെ ഭയപ്പെടുത്താനാലും കഴിയുന്നതല്ലല്ലോ.

ലക്ഷണൻ— രാരിചാരിയെപ്പറ്റിയുള്ളതാണോ
മൃതേണവട്ടത്തിലുടൻനടപ്പിൽ
കരിച്ചുകൊണ്ടേടിയെടിക്കൊണ്ടുവരാം
ഹരിച്ചുവേരുന്നറിവില്ലവെന്നെ (41)

രാവണൻ— (കേരളീലംക. മന്ദസന്തോഷത്തിൽ)
ഇന്നെന്തെല്ലാ ജനത്തിലഗ്നിമുദ്രമോസ്മയൻതപസ്സിക്കുമോ
പിന്നെക്കൊറ്റിഹതട്ടമോളം പനമീഞ്ഞാത്തൊക്കെയിൽ (൯)
സുന്ദരീയെത്തന്നെപ്പോലെയായവൻതന്നെപ്പോലെയായവൻ
കൊന്നുവാഴ്ചതന്നെത്തന്നെപ്പോലെയായവൻതന്നെപ്പോലെയായവൻ (42)
(എന്നു പുറത്തുപോയി)

വില്പഞ്ചിഹാൻ— (തട്ടത്തുകൊണ്ട്) മഹാമഹാമഹാ! തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അന്നോരും അമ്മക്കൊണ്ട്, ഇന്നുമെൽ നടക്കുന്നതുകൊണ്ട് കാണുക.

ജനകൻ— [ആത്മഗതം] എന്റെ ഹൃദയത്തിന് പ്രസാദമുണ്ടാകുന്നു. [പ്രകാശം] രാജകുമാരൻ രാരിചാരി മാരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു?

വിശ്വമതിരൻ— ഉവ്വ്.

സാരണൻ— [ആത്മഗതം] കുഷ്ഠം
കുഷ്ഠബലമില്ലാതെ
പരിപൂർണ്ണമായിരുന്നിതിനാലായും
തന്നെയൊന്നാകുന്നതും
കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടുവന്നതിനെ (43)

രാവണൻ— പ്രല്ലകുടിച്ചുകൊണ്ടു ഞാനീക്കുത്രിയകുടിയെ
വിടല്ല.

കൈലാസരൂപാകിയോരെന്നിരുചതുരനും

പോയതില്ലെങ്ങുമൊ

പാലംമുറയുടെക്കരയെപ്പരിതന്ദനം

ഗന്ധമുണ്ടിനപത്തും

കാലൻഗന്ധംകുളഞ്ഞുളിതുമറികുമന്ദൻ

തന്നവേലാണിനിക്കി

കാലംതെൻകൂസുമൊപ്പനുകപടയിലെ

നന്നാലാതെങ്ങതുപ്പൻ

(44)

വട്ടുജിഹ്വൻ— വിരൽകൊണ്ടെല്ലപ്പത്തിൽ മിടിച്ചു കൊല്ലാ
വുന്ന മനുഷ്യ കുടിയോടുകൂടി കിരമനസ്സുകൊണ്ടെന്നിനത്ര
കുലശലായട്ടു കോപിക്കുന്നു?

രാവണൻ— ഹൃദയമാരുന് മഹാ പരാക്രമം രാജി തന്നെ.

ലക്ഷ്മണൻ— അതുകൊണ്ടുപറ്റ.

ഗുരുവാക്കൗശികമാമുനി

വരന്മുഖ്യജനമഞ്ജിതനയിനക്കും

പരിചോടപദേശിച്ചു

തന്നുടൊഗ്രസ്തമന്ത്രജാലത്തെ

(45)

വില്ലുജിഹ്വൻ. തിരമനസ്സുകൊണ്ടു ലക്ഷ്മണന്റെ വാക്കി
നെ കേട്ടുവോ?

രാവണൻ. ഇതുകൊണ്ടു നാം ഭയപ്പെടുമൊ.

സാരണൻ— ആദ്യംമുതൽക്കേ വിശ്വപാത്രൻ തന്നെയാണു്
നമ്മെ ദ്രോഹിക്കുന്നത്.

വിശ്വപാത്രൻ. പ്രൗഢഗതൗ ജനകനും രാമനാനന്ദം ഏ
ന്നേയും രണ്ടു ബാലകന്മാരെയും വേറെ വിശ്വമായി വിചാരി
ക്കുന്നപോലെ തോന്നുന്നു. അതിനാൽ ഇവരെ മായാവിക
ളായ രാജസന്മാർ മുദ്രവതന്നെ വരയിച്ചിരിക്കുമൊ, ഇരിക്കു
മെ. പ്രേകാരൗ രാജൻ! ജനക! വത്സ! രാമനന്ദ! നമ്മെ
ഹെ ഏതൊ ഏന്നോടു പറവാൻ വിചാരിക്കുന്നപോലെ
തോന്നുന്നു, അതെന്താണ്? പറച്ചുവിൻ.

(ജനകൻ രാമനാനന്ദനോടു സംസാരം കൂടണമെന്നു്)

അനന്തൻ

ആരെ. ചുരുഗ് തിരള സുതൻ. അതെ

മാരെ. ചല്ലനെവളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കിൽ

പാക്കു. ൧ നമ്പൂരിയുടെ പസൽപ്പിണ്ണെ

മേ. ൩ നാൽകകളായിത്തന്നെകൊടുത്തു. (46)

വി. ൩ മരിച്ചു. - (൨. ൧൨) നാൽകകൾ തെങ്ങുകൾക്കു കിട്ടി. അവിടെയും, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും കായലിലും കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും എന്തുപറ്റിയെന്നും അറിയാത്തവരും അവിടെ അക്കമ്പാക്കളെ ഇടയിൽ ആക്കി നോക്കി വിശ്വസിക്കുകയും, അതുകൊണ്ട് പരമേശ്വരപ്രഭുവെക്കു നോവണം ചെയ്യുന്നതിന്നു വരുത്തുക.

അനന്തൻ - അനന്തൻമേൽ അങ്ങനെയൊരു ശിക്ഷപ്രദമായ ഉപാധം ഇവിടെ വരുത്തണം.

അനന്തൻ - അങ്ങനെയൊരു (എന്നു പോയി)

മാവണം - അതുകൊണ്ട് ചെയ്യട്ടെ -

ഒന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നവരെയും

അകലിപ്പിക്കട്ടെ

അതുകൊണ്ടുപോകുന്നവരെയും (47)

വി. ൩ മരിച്ചു - കഷ്ടം കഷ്ടം. കഷ്ടമായിത്തന്നെ അനന്തൻ എന്തൊന്നെങ്കിലും ചെയ്യട്ടെ, പരമേശ്വരപ്രഭുവെക്കു കഷ്ടപ്പെട്ടു കൊടുക്കുന്നവരെയും അകലിപ്പിക്കട്ടെ.

അനന്തൻ - (൧൨. ൧൨) നോക്കൂ സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു) അങ്ങനെയൊരു നോക്കു സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു)

എന്നിങ്ങനെയൊരു നോക്കു സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു

അങ്ങനെയൊരു നോക്കു സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു

നിന്നെപ്പോലെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചു

അങ്ങനെയൊരു നോക്കു സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു

എന്നിങ്ങനെയൊരു നോക്കു സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു

അങ്ങനെയൊരു നോക്കു സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു

നിന്നെപ്പോലെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചു

എന്നിങ്ങനെയൊരു നോക്കു സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു

ഇന്നിങ്ങനെയൊരു നോക്കു സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു

(48)

സാരണൻ— തരുണസ്ത്രീലേക്കു ഇവളുടെമേൽ ദയയുണ്ടെന്നു
 ൽ ഇപ്പോളിവളെ തന്നെ ചുരുക്കുന്ന കൊണ്ടുപോകുന്നതോ
 യിട്ടു തീർ.

ശബരൻ— (പ്രായം ചിട്ട) പരമേശ്വരപദപദങ്ങളെ ഇതാ
 കൊണ്ടുപന്നിരിക്കുന്നു, എന്ന് ഇരക്കുന്നു)

വിശ്വനാഥൻ— ഉണ്ണി! കാര്യം അതിയെ നോക്കൂ.

രാമൻ— ഇരുപിന്റെ കല്പനപോലെ.

(എന്ന് ഏഴുവീര വിദ്യന്റെ സമീപത്തിൽ ചെല്ലുന്നു.)

രാമണൻ— എന്ന്, ഇവർ യോഗ്യരാണെന്നു അടുത്തു ചെ
 ല്ലാ.

വിദ്യശിഖരൻ— ഒരു സമയം ഇവനിതനെ ആരോപണം
 ചെയ്തുകൊ.

സാര. — ഒരു സമയം ഇവൻ സീതയെ ചേർക്കുകയും ചെയ്തുകൊ.
 (അനന്തരം അല്പദൂരം മുമ്പിലായി നടക്കുന്ന പ്രതിഫാലി
 യാൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരപ്പെട്ടവനായും മകരവസ്ത്രത്താൽ ദേ
 വത്തെ മറച്ചും ഇരിക്കുന്ന സീതയും മോളള കന്യകകളും
 പ്രാവശിക്കുന്നു.)

സീത— വസകളേ! മഹാഭാരതവനായ വിശ്വനാഥനുമായി
 വന്നുട്ടുണ്ടു, അദ്ദേഹത്തെ നോക്കുവാനിരിക്കേണ്ടതാണ്.

രാമൻ— [ആത്മഹതം] ഇവനങ്ങനെ,

ആനന്ദവശത്തേക്കായി—

നാനന്ദംനൽകിത്തന്നുകിളിയാക്കൽ

അനന്ദവെച്ചിട്ടായാ

ജനകീപരമേശ്വരനാകേണൻ

(48)

ഉടമിളം— ജ്യേഷ്ഠത്തിനായ ജനകീയുടെ വരവിനെ നിങ്ങൾ
 കേട്ടിട്ടില്ലേ?

രാമൻ— (കണ്ണിട്ട്) [ആത്മഹതം] ഇവർ നടന്നതോ സാര
 ൽ ജനകീ,

ഇവനങ്ങനെയത്രയും, ഏണിനുള്ളതായി,

ആനന്ദത്തിലുള്ളതായും,

നന്നായ്ക്കുതിയതിന്റെശീശ്വരനേ,

മുദ്രാതിലേക്കെഴുതും,

പിന്നെക്കേൾവ രസംകയിൽദേ നന്ദിത -

മെന്തെളുത്തുനീസുഖംകാണുമതിൻ

മുറന്നുകെട്ടാർസ്മിതാംഗം ഞയതിതാ

കാണാമതൊന്നുസംഗ്രഹം

(50)

അതിനാലിപ്പമള കൈകൾകൊണ്ടു ദൃഢമായിട്ട് ബാധ
മേണ്ടതാണ്. (ആലോചിച്ചു)

മൃഗീപരമേ. ൪. ൧൨. ചാലാ-

ശേഖണമുപേന്തയം മൃഗത്തിപ്പോൽ

മൃപുത്ര ഞയബദ്ധഭാഗം

കൈപാശതതാലതൊന്നിടയവാനായ

51)

(എന്ന് ചേറുത്തലമുട്ടത്തുരൊന്ന് വെട്ടിക്കുറുത്താക്കുന്നു.)

മണ്ഡവി— മേന്മയുണ്ടി! ജാനകി വരദാമ. തുമഹിഷ! രണ്ടു
രാജകുമാരന്മാരെ കൂടിക്കൊണ്ടു ചന്നിട്ടുചെയ്ത് കേൾക്കുന്നു.

സീത— അതെ,

മണ്ഡവി— അവരിൽ ഒരു കുമാരൻ പുത്തര ഒരു കന്യകയു
ടെ മനസ്സിലൊ അപഹരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് കേൾക്കുന്നു.

സീത— (അസ്മയയോടുകൂടി) ഹും എന്തു പറയുന്നു. മണ്ടാ
തെ വര (എന്ന ലീലാകമലംകൊണ്ടു അടിക്കുന്നു.)

ഉമ്മളി— (ചിരിച്ചു) ഹേ സീത! നാന്റെ ഈ പ്രവൃത്തികൊ
ണ്ട് മണ്ഡവി പറഞ്ഞതിനെ നീ എതിനാണ് നിന്റെ മേ
ൽ വലിച്ചിട്ടുന്നത്.

സീത— അസംബാധം പറയുന്ന ഉമ്മളിളി നീ ഭൂതത്തുപോ

ശ്രുതകീഴിൽ— ഹേ സീത! നീ എന്തിനാണിതൽ ഇങ്ങനെ
കോപിക്കുന്നത്? അങ്ങിനെത്തരണകിൽ നീ തന്നെ പറയു.
ഈ കന്യകകളിൽവെച്ചാണെന്ന് പറഞ്ഞ സ്വപ്നത്തിൽ കാ
മസുന്ദരനായ ഒരു ക്ഷത്രിയകുമാരനെ കണ്ടിട്ട് വേദനാല
ത്തിൽ പ്രവേശം ക്രമേണ ചുരുങ്ങുന്ന മലർത്താലപോലെ
ദിവസാന്തരം വെച്ചുവരുന്നത്? ആരുടെ ദോഷമാണ് പി
ന്നെ പാലുകൊണ്ട് ഉടനെ നന്നയ്ക്കുപെട്ട സ്വപ്നപ്പാവപോ
ലെ വെളുത്തിരിക്കുന്നത്? ആരാണ് പിന്നെ വരണമൊ
മനോഹരമായുള്ള ഉദ്യാനമൃഗത്തിൽ പടക്കിരിക്കുന്ന വ
ലയ പാലങ്ങളുടെ കാരണത്താൽ കൊമ്പുകൾ താണിട്ടുള്ള മാന

ഉള്ളുകൊണ്ട് ഉള്ളിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ പ്രയാസമായും നല്ലതന്നെയും കേൾക്കുമ്പോൾ തെങ്ങുകൊണ്ടുമാത്രം അ കഴിക്കുമ്പോൾ ഇരിക്കുന്ന പിച്ചുകവളിമകൊണ്ട് തന്നെപ്പോലും തള തകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരത്താൽ കിടന്നുകൊണ്ടും, താമസം തന്റെയും പഴനത്തിന്റെയും രസങ്ങളാൽ നന്നായിപ്പോട്ടു ഒരു കിടന്നതെല്ലെല്ലാ പൂ പൂതിയ ചന്ദ്രക്കലപോലെ മോഹാപരങ്ങളായ അല്പിതങ്ങളകൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു മാത്രമുള്ള ഏകവിഭാഗത്താണിത്തരംകൊണ്ടും, അരികിലായിരുന്ന സഖികളുടെ മെക്കകൾകൊണ്ട് വീഴുന്ന അമരയെ പ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതി മീതെയുള്ള മരമൊഴുവനെ ഏകകൊണ്ടും, ദിവസങ്ങളെ കഴിപ്പിച്ചുവന്നു? എന്നുമാത്രമല്ല ആരാണ് പിക്കുന്ന പ്രകൃതത്തെപ്പോലുള്ള സഖികളാൽ സ്വകാര്യമാക്കിയിട്ടുള്ള പരയുന്നത്.

മൃഗം പാത്രം തകിടം. പാശ്വ, പാശ്വ, എങ്ങിയെയാണ് പറയുന്നത?

സീത ശ്രുതകീടിയെയാണെന്നെ പറയുന്നത്.
ശ്രുതകീടിയെ

വല്ലഭപാശ്വരൂപം വകികളുടെനെയർ
മുനിക്കാൽ താമസപ്പോൾ
മെല്ലെ സപര്യ പരമ്പരകൾ പരിത
നേ പരമ്പരമാസമെന്നും
മൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ പുകവയെ
നീക്കുന്നു, താൻ ചാല്പരകൾപോൽ
തെല്ലാ പാശ്വരൂപം കപകളാടുമേ

പുഞ്ചനം മൊല്ലിട്ടു എന്ന (52)

(ഉള്ളിൽ ഉള്ളും മരണവിഷം സീതയുടെ മുമ്പത്തെ നോക്കുന്നു)
സീത— [ആത്മഹത്യാ] (അധിക ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടു) ഇവർ എന്റെ സകല വർത്തനവും മനസ്സിലായി, ഇനി എന്താണ് വഴി. [പ്രകാരം] (മെല്ലെത്തന്നെപ്പോലും) നിങ്ങളെയല്ല ഉറപ്പാർ ശങ്കിക്കേണ്ടത്, എന്നാൽ പാശ്വരൂപം ദീപനായും, എന്റെ സഖിയായുമുള്ള ആ ശീലാചരിയെ തന്നെയാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവൾ ശ്രുതകീടിയെ കിടത്താണെന്ന്

உயர்ப்பாட்டுக் கட்டுப்பாட்டுத் துறையின் கீழ் ஒரு புதிய
நியமன அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது உயர்ப்பாட்டுத்
துறையின் கீழ் வருவதுடன், அது உயர்ப்பாட்டுத் துறையின்
அங்கமாகும். இது உயர்ப்பாட்டுத் துறையின் அங்கமாகும்.

[illegible][illegible]

വിശ്വ. മതിത്രൻ— ജയകരമൊവ' കേട്ടുമാത്രം
 രാമൻതൊഴുചലിപ്പിച്ചൊപ്പിച്ചഹരപാപത്തൻറാൽക്കരമി-
 ദ്രവ്യമെന്നിതലഭവേദിനീകരമാത്രജ്ഞമുഴങ്ങുവിയൊ
 ധീരാനന്ദവിധിവരയച്ചുദൃഢമായ്ക്കേടവയൻകുന്തയെ
 വരമാംഗമുറക്കപ്പിച്ചുഗന്ധർവ്വനാവലകളിനാൽ (൪൪)
 ജനകൻ— ഇതു സത്യമെന്നു,
 വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ— ഈ ക്ഷത്രിയക്കുട്ടി മഹാ ബലവൻ കെന്നു,
 ഹൃദയകൊണ്ടെന്നാൽ,

പണ്ടുണ്ടായുള്ളൊരുതൃപ്തതയമുപകരം-
 ദാമനീൽവെട്ടുങ്ങുറുപത്തും
 കൊണ്ടൊന്നിച്ചിട്ടുരസ്സുൻവിതവധികന്ധം
 പെരുപണ്ഡിതനാസം
 ഉണ്ടായ്ദാശനികുതിനനുപൊഴുതതിമാ-
 ലിന്നതൊടൊത്തിമിടം-
 നാണ്ടിശ്രീകണ്ഠപാപത്തിനെമൊഴുതിച്ചുപൊ-
 ടിച്ചുപൊങ്ങുന്നശബ്ദം (57)

നാരദൻ— വിദ്യുജ്ജിഹ്വനെന്താണ് യജ്ഞിക്കുന്നത്? ഭഗവാ
 നായ ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ ചാപത്തെ മുറിച്ചത് മഹാബാ
 ഹന്റെ മന്നാഫലമുലകളാകുമല്ലോ?

രാവണൻ— (വിദ്യുജ്ജിഹ്വ. മനസ്സ് കോപത്തോടുകൂടി ചിരിച്ചു)
 ശ്രീകണ്ഠൻചില്ലൊപ്പിച്ചിവതിമകളെയീ
 രാജവൻവേദിക്കുമിപ്പോ-
 മേകീട്ടുംമെമിലൻതാനതിനുമനുവദി-
 മ്മീടുമിശ്ശാഗ്നിസം
 ഭൂകന്യയവളിമോഹിച്ചിരുവടിവിത-
 ന്നിങ്ങോഹവന്നപോലെ
 പോകുന്നുമെന്നങ്ങിയെന്നെൻപുരമതിലിഹ
 തീയെന്തുചിന്തിച്ചിടുന്നു? (58)

വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ — (അത്ഭുതം) ഈ രാവണൻ വളരെ കോ
 പിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഇവനെ അനുസരിച്ചിരിക്കാം.
 പ്രകാശം ഈ സമയത്തിലുചിതമായ പ്രവൃത്തി ഇന്നുതാ

ഇവളെ ബലാൽകാരത്താൽ കൊണ്ടുപോകുകയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(എന്നു സാരണ വിദ്യുജ്ജ്വലപാദങ്ങളോടുകൂടി പോയി)

ജനകൻ— (സന്തോഷവിനയങ്ങളോടുകൂടി)

അമ്പിളെൻകാളുസിദ്ധപ്രഭാവം

വൻപ്രയത്നങ്ങൾചെയ്തൊരാ

മുമ്പനാംഗാമിവാദനേവ

കമ്പിട്ടന്നുചോന്നെത്താൻ

(53)

ശങ്കാതന്ദൻ— ഗേവൻ വിശ്വാമിത്രമഹേഷ.

കുതിരയെരാമനാൽകര

കയുകാലീലക്കുന്നന്നുമുയിലയെ

ശ്രുതകീർത്തിയെശത്രുപല്ലന

മതുപോൽഭരതന്നുഭിന്നമാണധവിയെ

(54)

വിശ്വാമിത്രൻ— കൊള്ളാം, കൊള്ളാം.

സീത— [അശ്വഗത] എന്റെ മാനസമവല്ലഭനായ ഇളമം ശ്രീപരമേശ്വരചാപത്തെ, ആനക്കുട്ടി കരിമ്പിനെ എന്നുപോലെ, ഊണത്തിൽ പൊട്ടിച്ചുവെച്ചു? ആയുധമാധ്യമം! [പ്രകാശം] ഉമ്മർപ്പിച്ചു ഇക്കുന്നതാണ്?

ഊമ്മിള— ഹാ! കഷ്ടം കഷ്ടം! ഈ നല്ലകുമാരനാൽ മുറിക്കപ്പെട്ട പരമേശ്വരചാപത്തിന്റെ, പ്രളയകലശാലഗാഴി അപേക്ഷയേതരമായ ശബ്ദത്താൽ നോം പേടിച്ചു വിറച്ചും, അന്വേഷം കൈകൾകൊണ്ടു ചോദിക്കുന്ന മുറുകെ പിടിച്ചും, നേത്രാവയങ്ങളെ അടച്ചുകൊണ്ട് ഈ കഷ്ടം ഊണനോടൊന്നു അതിപ്രയാസത്താൽ കഴിച്ചു കൂട്ടി.

മാണസവി— അതുകൊണ്ട് നോം വിശ്വാമിത്ര മഹാജനകൻ പരമേശ്വരൻ ചെയ്തിട്ട് അനുഭവിക്കേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തുക.

ശ്രുതകീർത്തി. — അങ്ങനെ ചെയ്തുക.

ജനകൻ. — (അനന്തരസ്സഹസ്രവഹ്നജ്വലങ്ങളോടുകൂടി)

വര! വര. ഉണ്ണൂ! ഭാമഭദ്ര!

ദിനകരകലമേലേ! മൽപ്രതിജ്ഞാബദ്ധം!

കുന്ദപമളജവീർണ്ണമുഖമേകദണ്ഡധാര!

ഭര

തന്നുവെങ്കിലും മറ്റൊരു വഴിയെ വന്നു നീയെൻ
 തന്നെയുണ്ടെന്നു തന്നെയല്ല മറ്റൊരു വഴിയെ (65)

(അമ്മൻ മുഖം താഴ്ത്തി വിശ്വാസമില്ലാത്തതായി പറഞ്ഞു.)

പ്രതിധ്വനി— ഇതാ കണ്യകകൾ വന്നിരിക്കുന്നു.

സീത— (നോക്കിട്ട്) ഇതാ പക്ഷമനുഷ്ഠാനപരതര മുറിവുള്ള
 വരകൾ തന്നെയായിരിക്കുന്നു, എന്റെ കയ്യും കാലും ഭയത്താൽ
 വേണ്ടവേലയെ പ്രസരിക്കുന്നില്ല.

(എന്ന് ഭയപ്പെട്ടു വന്നു എങ്കിൽ മറഞ്ഞു കയ്യടക്കി)

മാമ്മൻ— (അമ്മനെ നോക്കി)

കന്നുകണ്ണിയെ നോക്കി വന്നു കയ്യടക്കി മുറിയെ കണ്ണിനെ

മുറിയെ കണ്ണിനെ നോക്കി വന്നു കയ്യടക്കി മുറിയെ കണ്ണിനെ

നന്നായിട്ട് ചരിക്കാൻ ഉള്ളതെന്തിനായിട്ട് ചരിക്കാൻ

കിന്നോരനു സുഖമേകുന്നതിന്നായിട്ട് ചരിക്കാൻ (66)

മാമ്മൻ— (അമ്മനെ നോക്കി) പക്ഷമനുഷ്ഠാനപരതര മുറിവുള്ള
 ഇവർക്കായിട്ട് വന്നു കയ്യടക്കി മുറിയെ കണ്ണിനെ
 നന്നായിട്ട് ചരിക്കാൻ ഉള്ളതെന്തിനായിട്ട് ചരിക്കാൻ
 കിന്നോരനു സുഖമേകുന്നതിന്നായിട്ട് ചരിക്കാൻ

(എന്ന് ജനകനോടു സമീപത്തിൽ ചെല്ലുന്നു.)

മാമ്മൻ— (അമ്മനെ നോക്കി)

പക്ഷമനുഷ്ഠാനപരതര മുറിവുള്ള

ഇവർക്കായിട്ട് വന്നു കയ്യടക്കി മുറിയെ കണ്ണിനെ

നന്നായിട്ട് ചരിക്കാൻ ഉള്ളതെന്തിനായിട്ട് ചരിക്കാൻ

കിന്നോരനു സുഖമേകുന്നതിന്നായിട്ട് ചരിക്കാൻ (67)

(എന്ന് പക്ഷമനുഷ്ഠാനപരതര മുറിവുള്ള)

ജനകൻ— മറ്റൊരു വഴിയെ വന്നു നീയെൻ തന്നെയുണ്ടെന്നു തന്നെയല്ല മറ്റൊരു വഴിയെ

കണ്യകകൾ— അമ്മൻ! തന്നെയുണ്ടെന്നു തന്നെയല്ല മറ്റൊരു വഴിയെ

വിശ്വാമിത്രൻ— വസകിന്റെ അഭീഷ്ടം സ്വീകരിക്കട്ടെ.

(കുന്ദകകൾ കൂച്ചു മറി നിൽക്കുന്നു.)

വിശ്വാമിത്രൻ— ഞാനിപ്പോൾ തന്നെ യാഗമാക്കിക്കൊണ്ട്
 ഹിരണ്യാക്ഷനെ അമ്മു പൃഥ്വിതന്റെ നടുക്കുക.

ജനകൻ— എന്തോ! പൃഥ്വിതാ അധികാരകാലാദി പറയൂ.

പോയപ്പോൾ മരിച്ചവന്റെ കൈയെടുക്കുന്നതിനുള്ളതാണ്
 മേലാൽക്കൈയെടുക്കുന്നതിനുള്ളതാണ് നല്ല പരിമിതികളാണ്
 അതാണ് അതിനുള്ളതാണ് കൊണ്ടുവരികയാണിവിടെയും
 ചങ്ങവായനയാലോചനാപരമായ പരമ്പരയുള്ളതാണ് (൪൪)

പൃഥ്വിതാ—കുന്ദകപാലം (എന്ന പോയി)

(അന്നയറയിൽ)

വിശ്വകർമ്മപുരസ്കാരം: കർമ്മാനുശാസനം

പരമപാത്ര വർണ്ണകാണ്ഡം ശബ്ദം

പരിഭവനയുക്തമായ നാടികളിൽ—

ഇഹകാലകാലം തിരിച്ചെഴുതുക (൪൫)

ജനകൻ— ഭഗവൻ! വാ. ൧. ൧൧ മുതലുള്ള ദേവപ്രസാദം ഇ
 ഞ്ഞെ പറയുന്നതും, അതുകൊണ്ടു പുരോഹിതനായ ഈ
 ശരണമുണ്ടായിരുന്നതും, സാക്ഷാൽക്കണ്ടിയിലും, വസകിയായ
 സ്വർഗ്ഗാദികളേപ്പോലും കൂടി നോക്കുന്ന ചെന്ന് ചരുന്നതല്ലേ
 മിത്രനായിരുന്ന ശരണമുണ്ടായിരുന്ന ചിന്തയെക്കൊടു
 കൂടി എതിർക്കുന്ന സല്ലഭിക്കേണ്ടതാണ്.

വിശ്വാമിത്രൻ. - അങ്ങനെയൊക്കട്ടെ.

ജനകൻ— ഹേ! ദേവപ്രസാദം! അതുകൊണ്ടു സല്ലഭിക്കേണ്ടതാണ്
 നല്ലൊരു ശരണമുണ്ടായിരുന്ന സല്ലഭിക്കേണ്ടതാണ്
 നല്ലൊരു ശരണമുണ്ടായിരുന്ന സല്ലഭിക്കേണ്ടതാണ്
 വരും.

(എന്നു എല്ലാവരും പോയി)

ഇങ്ങനെ നാലാമകം

ജാനകീപരിണയം.

2025-05-05 10:00:00

மாநில சட்ட சபை.

ശാസ്ത്രസംഗ്രഹം വിശ്വകോശം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു.

വിജയലക്ഷ്മി

ജനനാശയവർഷം മുൻകിട്ടിയതിനെത്തുടർന്ന്
 ഹിന്ദിയിലേയ്ക്കുള്ള പലതരത്തിലുള്ള പരിവർത്തനം
 കരകയ്ക്കുവേണ്ടി കേന്ദ്രസർവ്വകലാശാലയുടെയും
 ഗവണ്മെന്റിന്റെയും പ്രയത്നം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. (1)

(சமூகநீதிக்காக) என்னை? உதவி")

ബുദ്ധവാഗ്ദത്തം ൧൨൦-

അലക്ഷ്യം വരുന്ന പാഷ്ടികളെക്കുറിച്ച്

കുലകൃഷ്ണൻകുലവർണ്ണന

ബുദ്ധമതത്തിലും ധർമ്മമുദ്രയും ഉണ്ടാകണം

എന്നാൽ രാഷ്ട്രം കേകസിയുടെ പുത്രനായതുകൊണ്ട്, ലോരാജ്യത്തിൽ അഭയാർത്ഥിയാകുന്നത് നമുക്കു സമ്മതം തന്നെ. (പിടുകിച്ച്) അത്ഭുതം! അത്ഭുതം!

കിരട്ട, ഘടകങ്ങളില്ലാത്തവർ

നവീകരണപദ്ധതികളുടെയും

സമസ്തനിലും ഉപയോഗിക്കാനി-

உயர்நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு

അതിനാലാണ് ഈ പദ്ധതിയിട്ടിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് അതിനാലാണ് ഈ പദ്ധതിയിട്ടിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് അതിനാലാണ് ഈ പദ്ധതിയിട്ടിട്ടുള്ളത്.

[illegible][illegible]

3,
 അതുകൊണ്ട്, സീത ഏകാകിയായും, പുറത്തേക്കു പോകു
 ന്നതിനേ കാത്തുകൊണ്ട്, അന്ന് അകിട്ടാതില്ലാത്ത ഒരു
 കൊമ്പിടാവുന്നതായി വസിക്കാം. ഇവിടെ ഭക്താഭിമത
 കാണ്മാനല്ല, അദ്വൈത ഭക്താഭിമത സമ്പാദിക്കു വാ
 പ്പാൻ പരമേശ്വരൻ നിശ്ചയം. (മുൻപൊരുതേ അക്കീട്ട്;
 ഇവളും, ലങ്കാദീപത്തിൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്ന ശൂദ്ര
 ഭാര്യയും, ഇരിക്കട്ടെ അവനെയൊന്നാക്കിപ്പോകേണ്ട വഞ്ചന
 നടത്തം ചെയ്യുകയും, (പുറത്തു പുറത്തു നോക്കി,
 (അനന്തരം ശൂദ്രനെയെ പറ്റിയരിക്കുന്നു

[illegible]

നന്ത എന്ന് ഞാൻ ആലോചിച്ചു ന്നു, അദ്ദേഹം തന്നെ
കൊടുത്തു.

ശ്രീമാനായുദ്ധവേഷാലൈ
കാമമന്ദോദയമന്ദോദയം
രാമനെക്കണ്ടെന്നരാമ
കാമൻകുട്ടനസ്സുവെ

(6)

അതിനാൽ സീതാരൂപത്തെ ഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ, എങ്കിലും യാതൊരു
പുറത്തും പാഞ്ഞു രാമനെ കണ്ടുവെച്ചു പിടിച്ചത്, ചേർത്തു
പയ്യതയ്ക്കൽ കൊണ്ടുപോയി ഇരട്ടത്തോളം ഇഷ്ടമാക്കി
കൂടെക്കൊണ്ടു. (എന്ന് ചുറ്റി നടക്കുന്നു)

വിശ്വംഭരൻ. ഓരോ ശ്രീപുണ്ഡ്രം നീ സൂക്ഷമായി വേർതിരിച്ചു
ശ്രീപുണ്ഡ്രം വെക്കുന്നു, അയ്യോ! അങ്ങനെയൊരു സമ്പ്രദായം തന്നെയല്ലേ?

വിശ്വംഭരൻ— രാജാക്കന്മാരായാവിന്ന് അങ്ങനെയല്ലേ?

ശ്രീപുണ്ഡ്രം— കേരളത്തിലും, നാട്ടിന്മുമ്പിലും തന്നെയും
കിട്ടി.

വിശ്വംഭരൻ— [അത്ഭുതം] എന്താണ് അദ്ദേഹത്തിന് വിശ്വംഭരൻ,
[പ്രകാരം] രാജാക്കന്മാരെ കൊല്ലുവാനായ രാമൻ
ചെയ്ത ശപഥത്തെ മറികടന്നുവെന്ന് കേട്ടുവെന്ന്?

ശ്രീപുണ്ഡ്രം. - കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽവേണ്ടത് മന്ത്രികളോടുകൂടി
ആലോചിക്കുകയും ചെയ്തു. അകമ്പടിയെന്ന് ചാക്കൻ
മുഖമന്തരം മറന്നാൽ അറിയാൻ പാടില്ലാതെ എന്തെങ്കിലും
വെള്ളമുറയ്ക്കൽ വെള്ളമുറയ്ക്കൽ പറ്റിയെന്നായിട്ട് അങ്ങനെയും
ചെയ്തു.

വിശ്വംഭരൻ. - [അത്ഭുതം] അതുകൊണ്ടാണിതും വെള്ളമുറയ്ക്കൽ
വെള്ളമുറയ്ക്കൽ അങ്ങനെയായിട്ട് ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതായ്ക്കൽ
[പ്രകാരം] രാജാക്കന്മാരെ കൊല്ലുവാൻ തന്നെയും
എന്ന് ഈ കേന്ദ്രിയകഥയ്ക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നത് എന്ന് തോന്നുന്നു.

ശ്രീപുണ്ഡ്രം— അങ്ങനെയൊരു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽവേണ്ടത് തന്നെയും
എന്ന് ഈ അത്ഭുതത്തെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

വിരോധൻ— (ആഗ്രഹിക്കുകയും) കേൾപ്പാൻ താൽപരനായ വിരോധൻ.

ശുപ്രസാദം— ജനകജനനം ചേരുന്ന ഒരു രാജ്യം ഉണ്ട്.

വിരോധൻ— അന്നുതന്നെ, ശിക്ഷിക്കുന്നതായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തന്റെതന്റെ മഹാരാജാവാണ് വളരെ സ്നേഹമുണ്ട്.

ശുപ്രസാദം— അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രിയായ സീത രാജ്യത്തിൽ അനേകനായതുകൊണ്ട് എന്തിനാണ് മഹാരാജാവ് രാജ്യം ചെയ്യാൻ പറ്റിയത്? അദ്ദേഹം വിരോധം ചെയ്യാനായിട്ടു പോയിരുന്നു.

വിരോധൻ— (അനേകനായ) അവളിൽ എന്റെ മനസ്സ് ചെന്നുപോയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് ചെന്നിരിക്കും, പ്രകാരം പിന്നെയും.

ശുപ്രസാദം— അന്നുതന്നെ സിന്ധവീചാരത്തിൽ ശിക്ഷാചോപദേശത്തെ ജനകൻ പരമമായി നിയമിച്ചു.

വിരോധൻ— രാജ്യസ്ഥായ ഉമകൊണ്ട് മഹാരാജാവാണ് അത് സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതല്ലെല്ലോ.

ശുപ്രസാദം— അതുകൊണ്ട് തന്നെ രാജപുത്രനായ രാജൻ സീതയെ വിരോധം ചെയ്തു.

വിരോധൻ— പിന്നെയും.

ശുപ്രസാദം— അന്നുതന്നെ, സാമീപ്യം പങ്കിടാത്ത കോപം കൊണ്ടും, അസ്മയകൊണ്ടും, ലജ്ജകൊണ്ടും, അനന്യം കൊണ്ടും, പരമ്പരയായത് എന്റെ ദ്രോഹം ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടു വന്ന് മാല, ചന്ദ്രൻ മുതലായ മന്ത്രികളെക്കൂടി ആലോചിച്ച് ഒരു കാഴ്ച നിയമിച്ചു.

വിരോധൻ— പിന്നെയും.

ശുപ്രസാദം— അന്നുതന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നതായ പരമരാജൻ ശിക്ഷാപരത്തെ മുറിച്ചു വന്നതുകൊണ്ട് അറിയിച്ച് കോപത്തെ ഉണ്ടാക്കി അദ്ദേഹത്തിനെ രാജധാനിയിൽനിന്ന് പറഞ്ഞയച്ചു.

വിരോധൻ— പാശ്ചാത്യരെ പരിശോധിക്കുന്ന അദ്ദേഹം സകല മന്ത്രികളെയും വധിക്കുന്നതായ ചെയ്യുന്നതായാകുന്ന സമുദയത്തിന്റെ കരകൊണ്ടുകൂടി, പിന്നെയും.

ശുദ്ധ്വണവ- അനന്തരം ദീനമായ ആ നല്ലുകമാൻ കോപിച്ച് പരശുരാമകുൽരിന്ന് മഹാവിഷ്ണുചാപത്തോടു കൂടി (൨) കരിടയയും ഗ്രഹിച്ചു പുണ്യലോകഗതിയെ തട്ടത്ത് അടുത്തത്തിന്റെ മരണത്തെ അടക്കം.

വിരാഡൻ- (വിഷ്ണുദേവതാടം അത്ഭുതദർശനാടംകൂടി)

മുന്നംശവണഗവ്യം

തന്നമടമകകൊണ്ടുതീർത്തമഞ്ജുനവെ

കൊന്നവനെമവനശഃപവ-

നെന്നാൽക്കത്രലോക്യവുജയിച്ചിരുവൻ

(7)

പിന്നെയൊ,

ശുദ്ധ്വണവ- അനന്തരം മഹാഭാരതവിരാഡയക്കുപ്പെട്ട വിദ്യ ക്ഷയിപ്പൻ മുതലായവർ മന്ധരയിലും, കൈകേയിവിലും, ദേശഭഗവന്മാരായവരിലും ചെന്നുവേശിച്ചു.

വിരാഡൻ- പിന്നെയൊ,

ശുദ്ധ്വണവ- അനന്തരം മുഖ്യ ഭക്താവു തന്നിട്ടുള്ള രണ്ടു വശങ്ങളിൽ കന്നിനാൽ മരണം വനവാസവും, മരണാനിന്ദാൽ ഭക്തനാ രാജ്യാധിഷ്ടകവും, നൽകുവാനായി ഭക്താധിപനാ പേക്ഷിക്കുന്നു? എന്ന് മന്ധരയുടെ നിബന്ധനയാൽ കൈകേയി അർപ്പണത്തെന്ന് എന്ന് കോപശാസനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

വിരാഡൻ- പിന്നെ എന്താ നിശ്ചയിച്ചത്, അപ്രകാരം ആ കൈകേയിയാൽ അപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആ ദേശഭഗവന്മാർ വൃദ്ധനാണെങ്കിലും മേയ്ക്കയിലുള്ള ആഗ്രഹം നിമിത്തം പുത്രനെ വരുത്തിനെയ്തു അല്ല.

ശുദ്ധ്വണവ- അനന്തരം വരുത്തിന്ന് പുറപ്പെട്ട രാജന്റെ പിന്നാലെ ചക്കുണ്ണനും സീതയും പുറപ്പെട്ടു. പിന്നെ കങ്കൻ ദോഷത്തിൽനിന്ന് രക്ഷയുദ്ധവശം വേർപെട്ടപ്പോൾ ദേശഭഗവന്മാരായ പുത്രവിശ്വാസത്തെ അറിഞ്ഞ്, പുത്രസ്നേഹത്താൽ പ്രാണത്തെ കൃഷിച്ചു.

വിരാഡൻ- മഹാഭാരത ദേശഭഗവനെ കൈക്കലാവാ? പിന്നെയൊ,

ശുദ്ധ്വണവ- അനന്തരം അങ്ങനത്ത് രാജ്യാധിപനും ഉചിതമ

ല്ല എന്ന് ഭരതൻ വനത്തിൽവന്ന് അപകടമുണ്ടാകാൻ തന്റെ പ്രകൃതിയിലുള്ള മിതത്വം കൊണ്ട് ഭരതനെ അത്യാലോചനയോടെ അറിയുന്നു.

വിശ്വംഭരൻ— വനമേന്മയെല്ലാം മനസ്സിലായി, ഇതിലെവനങ്ങളെ അനന്തമുള്ളതല്ലേ? മഹാഭാരതം രാമനെ വനത്തിലാക്കി അപകടം പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. പ്രകൃതിയിലെല്ലായിടത്തും ഭക്തിയും, ഉപദേശവും, എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു? ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാഭാരതത്തിന്റെ പ്രകൃതിയെല്ലാം ഉണ്ടാകാൻ മിക്കവാറും വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. വീ പിന്നെ ഇവിടെ വന്നത് എന്തിനാണ്?

ശുഭദ്രാ— സീതയെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരണമെന്ന് മഹാഭാരതം എന്ന് അറിയുന്നു.

വിശ്വംഭരൻ— [ആത്മഗതം] അതല്ല വിശ്വംഭരൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതല്ല. പ്രകൃതി ഇത് നിനക്കു സാധിക്കുകയല്ല.

ശുഭദ്രാ— [ആത്മഗതം] സീതയെ രൂപം പരിച്ഛിന്ധിക്കുന്ന പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതല്ല. ദീപിപ്പാറാണെന്നല്ല എന്റെ ഉപദേശം, ഇതിലുള്ള, ഇങ്ങനെ പറയണം, പ്രകൃതിയും അതുകൊണ്ട് തന്നെയാണ്. ഇതിൽ ലക്ഷ്യമെന്നതല്ല പോകുവാൻ തുടങ്ങുന്നത്.

വിശ്വംഭരൻ— [ആത്മഗതം] (സംസാരത്തിനോടുള്ള) എന്റെ പ്രകൃതിയെല്ലാം ഭരതൻ വെട്ടിയ വിഷം തീർത്തു കൊടുത്തു. പ്രകൃതിയും അതല്ല.

ശുഭദ്രാ— അങ്ങനെയൊരു രാമനെയെന്റെ സമീപത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നത്?

വിശ്വംഭരൻ— രാമനെ കൊല്ലുവാനായിട്ട് വരുന്നതല്ല അറിയുന്നു.

ശുഭദ്രാ— [ആത്മഗതം] കഷ്ടം എന്റെ വല്ലഭനെ കൊല്ലുവാനായി വന്നത്, പോകാ പോക. പ്രകൃതിയും അതല്ല.

വിശ്വംഭരൻ— [ആത്മഗതം] അതുകൊണ്ടുവരുന്നതല്ല, എന്തെന്നാൽ അത് ഭരതൻ വെട്ടിയ വിഷം കൊണ്ടു വരുന്നതല്ല. വിഷം കൊണ്ടുവരുന്നത്, ഇതിലുള്ള, ഇങ്ങനെ പറയണം, പ്രകൃതിയും അതല്ല.

കാ.രം] അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ ഇവിടെ കണ്ടുതുടവാ
 ഒരു പാലാണായിട്ടു വരുന്നവർക്കുവേണ്ടി വേദം,
 ഇഷ്ടാനുഷ്ഠാനം, ആത്മഗതം ഭാഗ്യത്താൽ എന്റെ പ്രകൃതകാ
 യ്ക്കുതന്നെയും വിഷ്ണു രീതി. [പ്രകാശം] എന്നാൽ അങ്ങ
 യുടെ ഉഷ്ണരൂപം ചെയ്യാൻ ചെയ്യുക,
 (എന്ന് രണ്ടുപേരും പോയി.)
 ഇങ്ങനെ പൂർണ്ണം ഗം.

(നാനന്ദനും മേൽപറഞ്ഞപ്പോഴേപ്പോൾ ഓരോരു
 റീതയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

രംഭം— അതി! പ്രിയായ്
 കുന്നതുകൂട്ടുന്ന 'ഗി' വൃന്ദാതകുമാരകാശമുറപ്പാക്കിയതും
 കണ്ടുപിടിച്ചതും നിലനിൽക്കുന്നതും പൂർണ്ണമായതും
 പരമം ഭക്തിപരമായതും ആത്മീയമായതും ഉത്തമം
 നാനന്ദനും മേൽപറഞ്ഞപ്പോഴേപ്പോൾ ഓരോരു
 റീതയും പ്രവേശിക്കുന്നു) (8)

രംഭം— പാതകരമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം
 യം പരമമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം
 പരമമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം
 പരമമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം (9)

രംഭം— (അപ്പോഴേപ്പോഴേപ്പോൾ) അപ്പോഴേപ്പോൾ
 പരമമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം
 പരമമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം
 പരമമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം

രംഭം— എങ്കൽനിന്നുതന്നെ മാത്രം ഭക്തിപരമായതും
 പരമമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം
 പരമമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം
 പരമമായതും ഭക്തിപരമായതും ഉത്തമം

മുഴുത്തുവെക്കുകയും ചെയ്തതോ-
 കാട്ടിലെല്ലാസ്ഥലത്തുനിന്നും
 വിടുന്നതിന്നു ചുറ്റുമുണ്ടായതുകൊണ്ടി-
 കുന്നിനിമുറ്റത്തുനിന്നും

(10)

സീത— നാലു അങ്ങയുടെ സമീപത്തുനിന്നു വന്നിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ എന്തിനെ നഗരത്തിലുള്ളതിനേക്കാൾ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ സംഗ്രഹമുണ്ടാകുന്നു.

രാമൻ— അതങ്ങിനെതന്നെ ഇതു നോക്കൂ,
 കേട്ടാൽ ദാഹനവണ്ണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാൻ
 കണ്ണിമാൽപാട്ടുമാറ്റം
 കടന്നുപോകുമ്പോൾ ചെന്നിരിക്കുമ്പോൾ-
 കൊടുമുടിയോടുകൂടിയൊന്നും
 കൂട്ടി ചെന്നുവെച്ചു തന്റെതന്നെയുള്ളതും
 മെത്തയെക്കാൾ മനോഹരം
 കാട്ടിൽതാഴെ പട്ടാളം പലമതിസ്സുണ്ടു

നാട്ടിലെല്ലാ സ്ഥലത്തുനിന്നും (11)

സീത— ആയുധമുതലായവയെല്ലാം പക്ഷികളുമുള്ള
 ഈ വനമെന്ന് എന്റെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ,

രാമൻ— മേൽനിന്നുവന്നതെന്ന് അതെന്നു,
 നന്നായിരിക്കുമായിട്ടുള്ളതായിട്ടും-
 കുന്നുകളെപ്പോലെനിന്നിരിക്കാൻ
 തിന്നിടുന്നതല്ലെന്നതുകൊണ്ടിരിക്കുമായിട്ടും
 കണ്ണിമാൽപാട്ടുമാറ്റം
 ചെന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടും
 കുന്നിൽകണ്ണിമാൽപാട്ടുമാറ്റം വന്നതിനാൽ
 കേൾക്കുമ്പോൾ അങ്ങനെയെ

(12)

എന്നുമാത്രമല്ല,
 നിന്നെക്കണ്ടതിനാലൊക്കെയും ഗിരീതലത്തിൽ
 നൽകിയിരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടും
 നിന്നെക്കണ്ടതിനാലൊക്കെയും ഗിരീതലത്തിൽ
 കുന്നിനിമുറ്റത്തുനിന്നും

ന കൊങ്ക.തതഃകംഗിമജ്ജകരിതൻ
 കംഭിതം നഞ്ചിപ്പെരിയാ?
 തങ്കൽമേന്മയിരുനിൻറകംഗിയെവന
 ശ്രീയോഗേശ്വരനാമമ (12)

സീത— (നന്ദനഗോപത്തോടു കൂടി) [ആശ്ചര്യത്തോടെ] ആയുധങ്ങൾ
 ഏതന്നെ വല്ലുറ്റിച്ചുകടങ്ങി അതന്നുൽ അന്നാദൃവാനതിൻറ
 മനസ്സിലെ മറ്റൊന്നിൽ പ്രവേശിച്ചുവെങ്കിൽ. (പ്രകാശം)
 ആയുധം? പുതിയ ഭൂതാലസമൂഹം പോലെ വെളുത്തും മ
 നോക്കങ്ങളായുമുള്ള ദേശങ്ങളിലൊക്കെ ഭയങ്കരമായ പരന്ന
 മുഖത്തു കൂടി യും, പൂർണ്ണമായ നൂറു കിരണങ്ങളാൽ
 തരിശാക്കുന്ന ദേവികാതയോടുകൂടിയും കളിക്കുന്ന ഉപ എ
 ന്ന മൃഗങ്ങളാണു്? ചങ്ങാട്ടായ സമയത്താൽ മേൽക്കൂക്കപ്പെട്ട
 ക്ഷീരസമുദ്രത്തിന്റെ തിരമാലകളുടെ പരസ്പരസംഘട്ടന
 ത്താൽ സംഭവിച്ച അമര്യപോലെ പാവങ്ങളാലും വഞ്ച
 ലങ്ങളാലും ദീപങ്ങളായുമുള്ള വസ്ത്രങ്ങളാലും ഏറ്റവും ഇള
 കുന്ന മേന്മയോടുകൂടി കടന്നു ഉപ ഏതേതുഗണിയാണു്?
 രാമൻ— ഹേ! ജനകനാഥിനി! ഈ കളിക്കുന്നവ സന്ദർശി
 കളാണു്, അവയെ കണ്ടു പേടിപ്പെടുന്ന ഇവ ചരിക്കുകി
 ണു്, നോക്ക ഇപ്പോൾ,

ശ്രീധീരേശ്വരസിംഹജയമലകിടപേ -
 ട ചുരുക്കംവരണമ
 മ്ലാടിക്കുറ്റത്തിന്നിഴുത്തും ചുവി, തരളവെട്ടുപോ -
 രാടിയുപന്നിപ്പോരം
 തെക്കേതൻമൊഴുതുകു നളവിളകിയതേ
 നീച്ചവശ്യകടിച്ചി -
 ടാടൽപ്പെട്ടുകുറഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടി യിവനേ
 കണ്ണനേകുന്നമോദം (14)

സീത— (നോക്കിട്ട്) സത്യം തന്നെ, തിമി. രവ്യക്കു തരകൻറ കൊ
 ന്വകളിൽ തുങ്ങുന്ന വളരെ നേരമുള്ള വലിയ തേനോടകൾ
 തേനീച്ചകളുടെ ബദ്ധകൊണ്ടു വാനന്താടാ ലഭിക്കുന്നില്ല
 രാമൻ— അതെ, അതെ,
 സീത— തന്റകളും നോക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം ഇങ്ങ

നെന്താണ്, കരുതാൻ സമ്പാദിച്ചതൊന്നു മറ്റൊരുതൻ അ
നുഭവിക്കുന്നു. എന്തൊന്നാൽ ഈ തേനീച്ചകളാൽ സമ്പാ
ദിക്കപ്പെട്ട തേനൊന്നു സമയമായ മാർച്ചൻ എടുത്ത് അതു
ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ.

രാമൻ— [ആത്മഗതം] ഞാൻ അർക്കാരം നോക്കുന്നവനല്ലെ
ന്നു എന്തൊന്നായിട്ടുവരികളുള്ള അഭിപ്രായമാണിത്, [പ്രകാ
ശം] കരുതാൻ സമ്പാദിച്ചതൊന്നു മറ്റൊരുതൻ അനുഭവ
ിക്കുന്നത് കേൾക്കേണ്ടതാണ്, കണ്ടാലും,
സുധയൊടുസമയതേനീതേനി-
ന്നധരദളങ്ങളിൽവെച്ചിടുന്നുകാമൻ
വെച്ചുകൊണ്ടുവെച്ചുതുണ്ഡംവേ!
മധുരമേഴ്ത്താനൊന്നു നെക്കുടിപ്പിച്ചല്ലോ? (15)

സീത— [ആത്മഗതം] ആയുപുത്രന്റെ വാക്കു അതുകൂടിക്കൂടെ,
[എന്ന് ചെല്ലിപ്പോയി] തലതാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു
രാമൻ— [ആത്മഗതം] എന്റെ ഈ വാക്കിനാൽ ഇവളാപ്പാ
രി മറ്റൊരുതൻ അനുഭവിക്കുന്നു, എന്തൊന്നൊ
ന്നാൽ,

തോമയെത്താൽ വെളിപ്പെടുത്താത്തതും
പ്രേമം, അംഗീകരണമെന്നതും
പ്രിയതാക്കുന്നതിനുമുമ്പെത്താത്തതും
കരമേതും അനുഭവിക്കാത്തതും (16)

എന്നൊരിക്കലും മറ്റൊന്നും ഒരു കാലത്തുമില്ല. [പ്രകാ
ശം] അതുകൊണ്ട് നോക്കൂ,

നിൻ സമ്പാദിച്ചതൊന്നു മറ്റൊരുതൻ അനുഭവിക്കുന്നു
കേൾക്കുന്നതും സമയമായ മാർച്ചൻ എടുത്ത് അതു
ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ. [എന്ന് ചെല്ലിപ്പോയി] തലതാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു
രാമൻ— [ആത്മഗതം] എന്റെ ഈ വാക്കിനാൽ ഇവളാപ്പാ
രി മറ്റൊരുതൻ അനുഭവിക്കുന്നു, എന്തൊന്നൊ
ന്നാൽ,

സീത— [ആത്മഗതം] സമ്പാദിച്ചതൊന്നു മറ്റൊരുതൻ അനുഭവിക്കുന്നു
കേൾക്കുന്നതും സമയമായ മാർച്ചൻ എടുത്ത് അതു
ഭവിക്കുന്നുവല്ലോ. [എന്ന് ചെല്ലിപ്പോയി] തലതാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു
രാമൻ— [ആത്മഗതം] എന്റെ ഈ വാക്കിനാൽ ഇവളാപ്പാ
രി മറ്റൊരുതൻ അനുഭവിക്കുന്നു, എന്തൊന്നൊ
ന്നാൽ,

ന്നില്ലല്ലോ! ശ്രീകൃഷ്ണവന്ദനത്തിങ്കലുണ്ടാകുന്ന പുതിയ മോല,
പോലെ ശ്ലാഘിക്കുകയും കോമളമായുമുള്ള നിറത്തോടുകൂടിയും,
ഇടതിങ്ങി പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്ന പൂക്കൊത്തുകൾ കൊണ്ടു
ശോഭിക്കപ്പെട്ട ഈ അനുസ്മൃതിക്കും ഈ പ്രഭുവെന്തെ അംഗ
കളിടുന്നവയല്ലോ.

രാമൻ— [ആത്മഗതം] ഇവൾ ഉൾകൊള്ളുന്ന കലകൾക്കും, ഞ
എന്നെ നല്ലവണ്ണം അനുക്കരിക്കുന്നു, [പ്രകാരം] വന്നപ്പോ
നത്തിങ്കൽ സ്വന്തമാക്കുമുള്ളേ! ജാനകീ

പോകാക്ഷീശോ ചരകത്താസീതമാതാ . . .

ഗാഢപാശങ്ങളെപ്പറ്റം

മാലമംഗ്ലാധിപത്തെയും സുന്ദരവരമേ

മേന്മയായും കാണിതാകൽ

പീഡകോപനമുന്നിട്ടുരുളിപരവര.

ന്നിടുമിഹംസമുഖം

ഖരമേന്മൻസംസ്കൃതകണ്ഠകളവചമേ . . .

കുറഞ്ഞല്ലാമേ

18

രീതി— [ആത്മഗതം] (വിഷയത്തോടുകൂടി) ആയുധങ്ങൾ പ
ണ്ടു വന്നതന്നു പുറപ്പെട്ട സമയം ഒരുമിച്ചെന്നതും കൂട
ക്കൊണ്ടുപോകണമെന്നു തൊഴുതിപ്പിന്നെയും പടന്നതും കൂട
യുദ്ധമുഖമേ ഇദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടു തൊഴുതി കേൾ
പിച്ച് ഭൂതംഗത്തോടുകൂടി അധിഷ്ഠിതപിച്ച്, അന്തരംഗം ക
ല്പിക്കത്തക്കവണ്ണം മേഗത്തലം തപ്പേരുന്നതിന് പോകയാ
നാരുളിച്ചു, അതിന്നു ഇപ്പോളായുധങ്ങൾ ഇന്നു കാണമല്ല
മല്ലെന്നും, ഇരിക്കട്ടെ ഇങ്ങനെ പറയണം, [പ്രകാരം] നാമ
അങ്ങയുടെ ബഹുദണ്ഡത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഇനിക്കു
ഈ കാട്ടിൽ പൂർണ്ണ അത്ഭുതവും നിഷയമായി കാണ്മാൻ കഴ
യുന്നതാണ്, പുറത്തുകൊണ്ടു നാമു, അങ്ങു ജനസമുദായം
സകലായ തത്വസമയംകൂട രാജസമയം കിട്ടുന്നതന്നു അങ്ങയു
ത്തരം ചെയ്യവെല്ലോ.

രാമൻ— കേട്ടുട്ടു ദൂരത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടു,

പുലിതന്നെക്കേൾക്കുമ്പോൾ—

അലകയെക്കേൾക്കുമ്പോൾ ഉപമേദം

വലുതായൊരുതുകാവിട്ടെന്നുകേട്ടിട്ട്

പലപ്പോഴും നാകുന്നതായ

(19)

പക്ഷത്തു ഇരുന്നില്ല.

(അനന്തരം പക്ഷത്തു പ്രവേശിക്കുന്നു.)

കുഞ്ഞൻ - കോവിദാവനത്തൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഈ രാജ്യം
വന്നുവന്നു, ഇരിക്കട്ടെ ഇവനെ നശിപ്പിക്കണം.

(എന്നു പറയുകയും എടുക്കുന്നതായി നൽകുന്നു)

സീത (മരണവാക്യം നോക്കി) - ആയുധം ഇത് കോ
വിദാവനത്തൽ എടുക്കുന്നതായാണ് ഇത് രാജ്യം നൽകി.
നോക്കൂ, നോക്കൂ, മേൽത്തറകളിൽ കയറിയെത്തിയ രാജ്യം പൂ
ർവ്വകാലത്തേക്കാൾ വലുതായ കയറിയെത്തിയതായി വെണ്ണ. ഇത്
നാളായിട്ട് ഉപയോഗമായ ഉദയം, കിഴക്കുവശത്തു വന്നു
പലം വെട്ടി കയറുന്ന ഒരു രാജ്യമായിട്ടാണ് പ്രവേശിക്കു
ന്നത്.

രാജൻ - ഭയം എന്തെങ്കിലും നോക്കൂ? ഇത് കയറിയെത്തിയതായി പ
റഞ്ഞു.

സീത - (നോക്കി) - അത് കയറിയെത്തിയതായി പ്രവേശിക്കു
ന്നതായി രാജ്യം നൽകി.

രാജൻ - (ആയുധം എടുത്ത് എടുത്ത രാജ്യമായി നിർദ്ദ
േശം പരിഹരിക്കുന്നു. നോക്കി) (ആയുധം എടുത്തു) ആയു
ധം എടുത്തു. അതേയെടുത്തുവെക്കുന്നതായി രാജ്യം എടുത്തു
പ്രവേശിക്കുന്നു.

സീത (നോക്കി) - ആയുധം എടുത്തു) കയറിയെത്തിയതായി
രാജൻ പ്രവേശിക്കുന്നതായി രാജ്യം എടുത്തു പ്രവേശിക്കുന്നു.

രാജൻ - (നോക്കി) (ആയുധം എടുത്തു) ഇതിനെ നൽകിയ
പ്രവേശിക്കുന്നതായി ഇവനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നു.

സീത - നോക്കൂ ഈ വലിയ രാജ്യത്തിൽ നന്നായി നോക്കുക.

രാജൻ - അങ്ങനെയല്ല എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇതിനെ ഇതി
ക്കുറേ ജനമായിട്ട് ഒരു യോജനപ്പെടുത്തി വെട്ടിക്കളി
ച്ചു കളഞ്ഞു കളി.

കുഞ്ഞൻ - എടുത്തു നോക്കി. ആയുധം എടുത്തു) കയറിയെ

അതുവരെയു നിൽക്കെ, ചാലുചരിതം പ്രവർത്തിക്കുന്ന
വരും. (എന്ന പൂർണ്ണഭാവത്തിൽ) (൧൩)
വിശ്വം - (അതുകൊണ്ട്) [൧൩൪൪൪൪] എന്തും അതിനാൽ
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും. (൧൪)
[൧൪൪൪൪൪] ഇത പ്രവർത്തിക്കും അതുപ്രകാരം
അതുകൊണ്ട്,

അതുകൊണ്ട് ചാലുചരിതം പ്രവർത്തിക്കും
അതുകൊണ്ട് ചാലുചരിതം പ്രവർത്തിക്കും
അതുകൊണ്ട് ചാലുചരിതം പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ ചാലുചരിതം പ്രവർത്തിക്കും, പ്രവർത്തിക്കും,
വരുന്നതും പ്രവർത്തിക്കും പ്രവർത്തിക്കും പ്രവർത്തിക്കും
കൊണ്ട്.

ഇതുകൊണ്ട് (അതുകൊണ്ട്) എന്തും അതിനാൽ
കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും, ഇതുകൊണ്ട്,
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും (23)
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും,
(എന്നുവെച്ചാൽ) പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ

വിശ്വം - (അതുകൊണ്ട്) അതിനാൽ
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും (24)

ഇതുകൊണ്ട് (അതുകൊണ്ട്) പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും,
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും,
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും
അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും അതിനാൽ പ്രവർത്തിക്കും (25)

ഇവയെക്കൂടി, ശക്തജാതെ അപഹരിച്ചാനായിട്ട് ജ്ഞാനെ പറയാം. പ്രകാരം] ആദ്യപുതു ജ്ഞാനെന്ന് അധികമുണ്ടില്ലാത്ത ആ സമയത്തുൾ മരുമകന്റെ മധ്യപ്രകാശസൂചകങ്ങളായ വാരിയങ്ങ മറവകറ്റുകൾ നല്ലൂന്നു, അതിനാൽ നോക്കുവാനിടമില്ലെന്ന് അതുകൊണ്ടു അടക്കുക.

(എന്നു ഭൂതത്തിൽ കാണുന്നു.)

വിരൂപൻ— [ആത്മഗതം]

പ്രേമമുദ്രാമുഖം മറവിലങ്ങിനെതിരിച്ചുമാദ്യപുതുതെ—

നന്ദിമന്ദിരമർത്ഥീയം നിറുത്തുതൊട്ടുമാറ്റം വരും

മാമകകുലമുഖം വെളിച്ചം പൂർവ്വപാദകളെക്കൊണ്ടുനോക്കും

കാമകിരതകൾവെച്ച ലളിതവെട്ടുവെച്ചുനോക്കുന്നതു (26)

ആകട്ടെ. അന്യസ്ഥലത്തിൽ പോകുന്നത്, ഉപരി ഭാഗത്തു കാണുന്ന അപഹരിച്ചുപോയവർക്കുമാണ്. [പ്രകാരം] സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിധം ഉപപ്രകാരം കാണുക.

(എന്നു പിന്നാലെ കാണുന്നു)

ലക്ഷ്മണൻ— ഈ വെളിച്ചത്തിനാൽ ഏതുതരത്തിൽ ജനക സന്തോഷം വരും, ഉപരികളെ നോക്കും. (എന്നു അല്പം നോക്കിട്ട്) ഉപരികളെ,

കരത്തിലൊരുപത്തു നീതിയെ വെളിച്ചംകൊണ്ടുനോക്കും

പ്രതിപുനനവയുമാക്കിപ്പുകയാവട്ടെ

കരത്തിലൊരുപത്തു നീതിയെ വെളിച്ചംകൊണ്ടുനോക്കും

ഇവയെക്കൂടി വെളിച്ചത്തിൽവെച്ചുവെളിച്ചം (27)

എന്നാലും ഒരു കാലം വെളിച്ചം വെളിച്ചം.

(എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നു.)

ശീത— ആദ്യപുതു നോക്കും നോക്കും എന്റെ അന്തരനായ ലക്ഷ്മണൻ വെളിച്ചം നോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും വെളിച്ചം വെളിച്ചം കരുതിൽ കാണിച്ചുകൊണ്ടു ഈ കാലം വെളിച്ചം അങ്ങനെ എന്നു വിചാരിച്ചു കാണുന്നു.

മാതൻ—വേ' സൂചി' അവിടെ നിന്നുവെക്കുന്നതാണ് ചിത്രകരനായ, അതിനാൽ കാലസമയം അറിയുന്നതിന്നു നാശം.

വിരൂപൻ— [ആത്മഗതം] എന്റെ മനസ്സ് നോക്കുന്ന ഈ ജനകി,

ചെന്തൊരുത്തളപാദങ്ങളിലിളകിനമ
 ജ്ഞിപരബു ജ്ഞാപനം
 ചന്തം ചിത്തം മഹത്തമജ്ഞാനമതിലം -
 ജ്ഞാനമേടുംസ്ഥാനത്തൽ
 എന്തൊന്നി നായസത്തൽ കളപ്പുകളെഴി നായ
 ചെന്തുകൊണ്ടെന്നതല്ലാതെ
 പരമേശ്വരകൊരുക്കേണമിവിടെ പരമേശ്വരനാ-

കേന്തമെന്തെന്നുചൊല്ലൂ (൧൧)

[പ്രകാശം] ഓഹ! സുന്ദരി ഈ കാട്ടിനകത്ത് എത്ര ഭൂത
 വരവോടുകൂടി?

ശുദ്ധനവ- [ആത്മഗതം] എവിടെ ചെന്നാൽ എവിടെ ആ
 തം കാണാതെ നിന്നു പാർച്ച കൊണ്ടുപോകുവാൻ കഴിയ
 മൊ, അതുവരെ, [പ്രകാശം] ആയുപുതു! ആ സ്ഥലം ഇ
 തം മറ്റൊരുതരം, അതു കൊണ്ടു കേണമേതും കേൾക്കേണ.
 രാമൻ - രാജസി രാജ സദന ഭൂതത്തൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകി
 ന്നപോലെ കാണപ്പെടുന്നു.

സീത- ലക്ഷ്മണനും പിന്നാലെ പോകുന്നു.

വന്ദാപൻ. [ആത്മഗതം] ഇവിടെ,

പേടാൻ പാലമേനാക്കേന്ത ചെല്ലു നവപാകാകി.

ജ്ഞാതൃപ്രാപ്തമേ നമിംസ്ഥാനമെന്താപ്പോഴ്

കേടകണ്ടു ലിഷ്ടനമെന്നൽക്കൊടുത്തുപോ-

തീടവ ചന്തമെന്തെന്നു ചൊല്ലിക്കേണിതു (൧൨)

എന്നാലേ ഇവിടെയ്ക്ക് ഇവളെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോക
 ണ്ടു, രാമൻ രക്ഷുന്ന സ്ഥലത്തിൽനിന്ന് ഭൂതത്തിൽ വന്നു
 വെല്ലൂ. [പ്രകാശം]

ജവകെട്ടവിടേനൽചമ്പകപ്പക്കളേനീ

യിവിടെയുടനവതീട്രയെന്തെന്നുടകി

എവിടെയിന്നവനേനീഹതപോകുന്നമേ-

ത്തവിടേതിശിവരത്നസഞ്ചരിക്കുന്നദിക്കും (൧൩)

ലക്ഷ്മണൻ- ഭക്തന്റെ ഇപം ധരിച്ച രാജസൻ ഇവരെ
 സീതയാണെന്നു വിചാരിച്ചു ബാലഹരിപ്പൻ തുടങ്ങുമൊ.

ശുദ്ധനവ- [ആത്മഗതം] ഞാനാണു, രാജസിതല്ല.

[പ്രകാശം] രാജസന്ധ്യയെ വധിപ്പാനായി അഞ്ച് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തപ്പോൾ ഉണ്ടായതുകൊണ്ട്, അഞ്ചുദിനം മുമ്പിലിവിടെ ചെയ്തല്ല, ചെട്ടന്നു— [അതഥഗതം] ഈ രാജസന്ധ്യയോ ഭൂഷണിയാതെ ജാതകിയെന്നപോലെ ഭൂഷണനെ വാഴ്ത്താൻ വാഴ്ത്താൻ ചെയ്തതായ് സന്ധ്യയെന്നും, ഉപരികാലത്തെ നൂറുപ്രകാരം കിടന്നുവെക്കുന്ന പ്രായം ജനമെന്നും, ഒരു സമയം സൂര്യനായ ഭൂഷണിൽ അനുരാഗം സംഭവിച്ചിട്ട്, വെളിച്ചം ക്രിയിപ്പാൻ വാഗ്ദാനമെന്നായിരിക്കാം.

വിരോധൻ— [അതഥഗതം] ജാതകിയെ പ്രതിജ്ഞചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ. ഹി സൂര്യൻ! എന്നാൽ,

ഒരുജാതകിയെവെളിച്ചത്തിൽനിന്നും മറ്റൊരു
ജാതകിയെവെളിച്ചത്തിൽനിന്നും മറ്റൊരു
പ്രാണസമയംതന്നെ! നമുക്കു മറ്റൊരു
ഭൂഷണിട്ട് 'പ്രായം'കുറയ്ക്കുന്നവർ! (31)

[പ്രകാശം] അതെല്ലാംതന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തതാൽ
കിടന്നിട്ട് 'മുമ്പിലിവിടെ'വെളിച്ചം
അതിർത്തിയൊന്നും ഉണ്ടെന്നും
മതിയാകില്ലേ! വധിപ്പതിന്നെന്നോത്താൻ (32)

ചെട്ടന്നു— (വെളിച്ചംകൊണ്ടു) ഈ രാജസന്ധ്യ ഭൂഷണനെ
പോലെ സംസാരിക്കുന്നു.

ശ്രീപ്രഭ— [അതഥഗതം] (അവഗതത്തോടു കൂടി) ഇവനെ
ന്റെ ഭാര്യയായിത്തന്നെ വിധി ചെയ്തതൊന്നും ഉണ്ടെന്നു എ
ന്റെ മനസ്സ് തെറ്റുന്നതും. [പ്രകാശം]

വെളിച്ചം! രാജസന്ധ്യയെ
തെറ്റിച്ചുവെളിച്ചം! രാജസന്ധ്യയെ
കൊല്ലവതിനവതെത്താൻ
കിടന്നിട്ട് തെറ്റിച്ചുവെളിച്ചം! (33)

ചെട്ടന്നു— പക്ഷാത്കര്യമായിത്തന്നെ ഭൂഷണന്റെ മനസ്സിലാ
യായി വെളിച്ചം. ഇവർ സ്വതന്ത്രമായിട്ടും രാജസന്ധ്യയെന്ന
രീതി— ഇവർ അന്ത്യം സംസാരിക്കുന്നപോലെ കാണ
പ്പെടുന്നു.

കാമൻ— അതെ,

വിരാഡൻ. - [അനുജനോടുകൂടി] ഈ സംഗതി എന്തിന്നു രാമനോടു ചോദിക്കുന്നുള്ളതാണ്, അതിനെതന്നെ ഇവളെന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. ഇരിക്കട്ടെ ഇങ്ങിനെ പറയാം. [പ്രകാശം] പരമേശ്വരനെ ജയിച്ചു എന്റെ പരാക്രമത്തെ നീ അറികയില്ലേ? ചക്കണ്ണൻ- ഈ ഉത്തരം ഉചിതമായി.

ശ്രീകൃഷ്ണൻ. [അനുജനോടുകൂടി] അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അങ്ങനെയായിട്ട് ക്രീഡിക്കുന്ന എന്നു കൊല്ലവർണ്ണനാഥൻ സ്വജനങ്ങളിലൊക്കെയും മതിയറകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത് [പ്രകാശം] ശരിതന്നെ, ശരിതന്നെ.

(എന്ന് പൂച്ചുടക്കുന്നതായി തടിക്കുന്നു)

വിരാഡൻ. - [അനുജനോടുകൂടി]
 മോല്ലാടാരംമലനുംവരേസന്ദേശം
 ഭംഗിയിൽവെറുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
 തല്ലിക്കൊല്ലവർണ്ണനാഥനെക്കൊണ്ടു
 ഓരോരുത്തരും ചേർന്നു
 അല്ലവർണ്ണനാഥനെക്കൊണ്ടു
 സൂനിയുംതന്നെയും
 നില്ക്കുന്നതാണിതെന്നുതന്നെ
 ചിലർക്കുതന്നെയും (34)

[പ്രകാശം] ഹേ! പ്രിയതമേ! പൂച്ചുടക്കുന്ന ഈ സംഗതി പ്രകൃതിയെ മതിയാക്കൂ, മതിയാക്കൂ. എപ്പോഴൊക്കെയെന്നാൽ, ഇതുവിധത്തോലേ പറ്റി എന്തും കിട്ടിക്കൊള്ളൂ, (അതായത് അതാടുകൂടി) എന്നാൽ,

സമമിതിയുമാക്കുകയുംചെയ്യാനാണു
 സമമിതിയുമാക്കുകയുംചെയ്യാനാണു
 അതിനനുസരണമെന്നല്ലതേയുള്ളൂ
 ശ്രമമെല്ലാമെന്നല്ലതേയുള്ളൂ (35)

ശ്രീകൃഷ്ണൻ. - (മടങ്ങിയെടുത്തു വിരിച്ചു) [അനുജനോടുകൂടി] ഈ പൂച്ചുടക്കുന്നതാണിതെന്നു ക്രീഡിക്കുന്നതായി ചേർന്നു ചെയ്യുന്നു. [പ്രകാശം] ഹേ! മാനദ! ഞാൻ വളരെ കിട്ടിക്കൊള്ളൂ, എങ്കിലും ഇതിന്നു മോഹം വളരെയുണ്ടു പൂച്ചക്കുറുപ്പൻ.

ച.കൃഷ്ണൻ— ഭരണസമുദയത്തിനകത്തുവെച്ച്
 കുറേക്കൂടി നോക്കേണ്ടതാ ട്രാൻസ്ഫോമേഷൻ
 ഭരണസമുദയം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ
 കുറേക്കൂടി യോഗ്യതയുള്ളവർക്ക് അധികാരം

(36)

വിശ്വസ്തൻ— അങ്ങനെയൊക്കെയാണിത് തോന്നുന്നതെന്നു പൂർണ്ണമായി
അറിയണം. (പ്രിയ സുഹൃദ്യങ്ങളോടൊന്നായി നമിക്കുക)
ഓം! ജനകരാജപുരി!

അന്താരാഷ്ട്രകാഴ്ചകളിലെ മുഖ്യപ്രതിനി-

ഇപ്പട്ടം നഗരസഭയുടെയും

ലേനീട്ടുചമ്പകുട്ടി അളളുളിയിലുന്നു-

അന്തിമശ്ലോകംകാതാർക്കികം)

കേരളം 'നാഭി'യായി കരുതപ്പെടുന്നില്ല!

മുഴുക്കലാവാൻ നീക്കം!

ആനന്ദപരമേശ്വരഭട്ടാരി, കണ്ണൂർ, വി. ഐ. ഓ. വി.

உயிரினங்களின் பற்றாக்குறை 10

(27)

[illegible]

வினா— [அதிகாரம்] உதாரணமாக அமைக்க, [ப]

പ്രണയമുതുകിരേമല

നന്നായിരിക്കും.

ഇന്ത്യയ്ക്കെന്താണ് ചിലവ്!

၇၂။ ကံကြီးပျက်စရာဝေဒနာများ

357

(എന്ന് കുറച്ചു നില്ക്കുന്നു)

ലക്ഷ്മണൻ— മേലേയ്ക്കുവന്നു വിചാരിച്ചു ഇവളെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുമെന്ന് രാജാസന്ദർശനം വിചാരിക്കുന്നു. ആയതും! ഇതു വലുതായ കാര്യമായാകുമെന്നു അറിയാൻ പറ്റുന്നതല്ല. എന്നു മേൽനോക്കുന്നതും കാണപ്പെട്ടു. (എന്ന് ചുറ്റി നടക്കുന്നു)

ശ്രീപ്രഭുവ— [ആത്മഹതം] ആകട്ടെ, മോശമെന്തുള്ളൂ. ഇവന്റെ മുമ്പിൽ കേറി ഇവന്റെ ദേഹത്തെ കാലുകൾക്ക് ഇറക്കി എടുത്തുകൊണ്ട് ആകാശത്തിൽ കൂടി ഞാൻ പോകുന്നുണ്ട്. (എന്ന് കേൾക്കുന്നു)

സീത— ആയുപത്ര! ആരാണിത്? ഇങ്ങനെയും മേലേയ്ക്കുപോകുന്നവനെ വ്യക്തികളെപ്പോലെയല്ല പക്ഷികളെപ്പോലെ ഭൂതത്തിൽനിന്ന് ആകാശത്തിൽ കൂടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു.

ധമൻ. — (നോക്കിട്ട്) ഓ! ജാനകി! പിതൃമൃത്യുനായ ജന്മം, മൃത്യുനായ സമ്പാത്തിയെ ചെന്നു വന്നിട്ടു വരികയാണു്.

സീത— ആയുപത്ര! യോഗ്യ, നോക്കൂ. ഈ രാജാസി രാജാസന്റെ മുമ്പിൽ കേറി നില്ക്കുന്നു.

ധമൻ. — (ആശ്ചര്യത്തോടെ കൂടി) ഇതെങ്ങിനെ, ജാനകി! യോഗ്യ, നോക്കൂ.

ബാലനീന്ദ്രപ്രമാണമുള്ളതനിശിദ്ധമിതെന്തെന്ന്

പുറത്തുക്കണ്ടുതെന്ന്—

കോലംപൂണ്ടുള്ളതനിശ്ചരനഹിതപരക്കുന്നു

വേഗംതന്നിൽ

മേലേമേലേയ്ക്കുതെന്ന് ചിറകിളികിരകുന്ന—

ചകുറത്തുപ്പാൻ

പോലെത്തന്നെ ജന്മംതന്നിടകൊണ്ടു

വന്നുക്കണ്ടുചിത്രം

(39)

സീത— (ചിരിച്ചു) ആയുപത്ര! ഇവിടുന്നേക്കൊട്ടെങ്ങിനെയാക്കി വിരമമെന്നറിയാനില്ല.

ലക്ഷ്മണൻ— എ! ജാനകീ! വിരമം വരിച്ചു രാജാസിനെ മൃത്യുന്റെ ഇവംഗമായി രാജാസൻ എടുത്തു മേലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. (മേലേയ്ക്കു നോക്കിട്ട്) അവിടെക്കേതെന്നു താത്പര്യം

[illegible]

ചെറുപ്പെട്ടവർക്ക് അർപ്പിക്കുക

അമരപ്പുഷ്പങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയും

ചെട്ടി, അരുവകുളിപ്പുഴയിൽ

കൊല്ലം തോറൻ നീറാനിപ്പുറത്തിലുള്ള ചിട്ട - എഴുത്തു

ഇദ്ദേഹം കാക്കസിയയ്ക്കു സത്യമായി സിന്തയെന്നു വിധാനിക്കുന്നു. സീത. ഇവർ ഞ്ഞുനായ ജ്ഞാതൃവനെ കണ്ടു ക്ഷണത്തിൽ ഭയപ്പെട്ട ഭൂമിയിൽ വീണുപോയി.

നാമകം - വേണ്ടുന്നവയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇവയുടെ നേരിൽ വാളിയെ ക
ളിച്ച് പിടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് ക.പ.പ്ലാനം.

ഇപ്പോൾ (വിചാരത്തോടുകൂടി) [മാനസം] ആ രംഭം
ഒന്നു ഇപ്രകാരം, എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ഇവർ വേറെ
ഒരുതരമാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു യുദ്ധം ആവുന്നതു
വേഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു സംഭവം എങ്ങനെ ഉണ്ടാ
കും. [പ്രകാരം] എന്ന് എടുത്തുകൊണ്ടു കൊണ്ടു നീ
യറുന്നു.

വിശ്വാസം - പ്രാജാപതിയുടെ വൃദ്ധനായ ഈ ഭാര്യക്കു നീക്കം
 നൽകുന്നതിൽ ഒരു വിഷയമായി വീണ്ടും, അപവാദമായി നീ
 തള്ളുന്നതും വേണ്ട, പുതിയകുടുംബത്തിനാൽ, താൻ മേൽപ്പ
 ട്ട പൊക്കം വെച്ച് ഭാവിപ്പറന്നതിനു മുമ്പെതന്നെ അതിവേഗ
 അതിവേഗം എന്ന കലകളിലൊക്കെയും കൈയ്ക്ക് ആ
 കഴിവുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. പ്രകൃതിയെ എന്ന കലകളിൽ
 എഴുതുകൊണ്ടുപോയ നീയെന്നാണ്?

ലക്ഷണൻ—(അടുത്തുചെന്ന്) നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും രാജ്യസ്ഥരും രാജ്യസ്ഥിതരും തന്നെ, അന്ത്യോന്ത്യരും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു പോയി.

இதுபாவம்— (வாழ்ந்தவர்களுக்கு) நீ விருடனாகிறாய்.

വിന്യസൻ— (അടയാളം) നീ ആപ്തമാകയാണോ?

ലക്ഷ്യങ്ങൾ— വാക്യമുണ്ടാക്കുന്ന അപഹാസിക്കുന്ന ഭരണാധികാരിയെ വിരോധം നൽകുന്ന കഥ കഴിഞ്ഞുപോയി, പുതിയതൊന്നു, (എന്നു വിരോധം നൽകുക എന്നാണ് പരിഭാഷിക്കുന്നത്)

വരാധൻ— (കോപത്തോടുകൂടി) വിട്ടു, വിട്ടു, എന്ന് കൈകൂട്ടി തന്റെ രൂപത്തെ ധരിച്ചതിന്നു പ്രേമത്തെ മുറ്റുന്നു) ശുദ്ധനവ— (തന്റെ രൂപത്തെ ധരിച്ച്) അഭയഗത്തോടുകൂടി) അയ്യോ! ഉദാസീനതാ, ഉദാസീനതാ, ഈ വിരാധനെ ഒരു ഭാഗത്തു ലക്ഷ്യനെന്നും മറെറൊരു ഭാഗത്തു ജടാഞ്ചനം തട്ടത്തെ തുടങ്ങും. (എന്ന് കരയുന്നു)

ജടാഞ്ചനം— (പ്രവേശിച്ചു) [ആത്മഗതം] ഇവരെ ശുദ്ധനവയും ജടാഞ്ചനവും, ഇവളാണ് സീതാരൂപം ധരിച്ചിരുന്നത് പ്രകടമാക്കു ഊന്നി! ലക്ഷ്യൻ! പ്രതികളെ ദ്രോഹിക്കുന്ന ഭയ്യനായ ഈ വിരാധനെ വിടരുതെ.

സീത— ഈ രക്ഷസി തന്റെ രൂപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. തന്റെ രൂപത്തെ പ്രാപിച്ച ഈ രക്ഷസനെ വാസലക്ഷ്യനെന്നും അതജടാഞ്ചനം തട്ടത്തുകൊണ്ടു തുടങ്ങും.

രാമൻ— ദേവി! നേരം ഭാഗ്യങ്ങൾ വരൂവെന്നും.

എന്തു കൈകൊണ്ടെന്നാൽ,

രീക്ഷണശരണമായ ചുറ്റുമുഖമിവിടെൻ

കരണതിലെന്തുപര്യന്തൻ

ലക്ഷ്യനെന്നു ഭയ്യനെക്കളിക്കാൻ വരെയെട്ടി-

വെളുത്തവരളതിന്നാൽ

തൽക്ഷണമാനയെക്കൊന്നു പോൽകുഴിതന്നിൽ

മറിച്ചു മഴല്പകുടും

പൂക്കലനാദികൾകട്ടയുമാട്ടെത്തുണിയ

ജാതകി! മാനവതി

(41)

സീത— ഇവിടെ വളരെ സന്തോഷം, വളരെ സന്തോഷം.

ശുദ്ധനവ— (ശോകരൂപത്തോടുകൂടി) അയ്യോ! വിരാഡ! അയ്യോ! എന്റെ ഭ്രാന്തായ ലഭന്റെ പ്രിയസ്തേഹിത! അയ്യോ! ലഭവചനത്താൽ ഹൃദയമാനനെ കൊൽവാൻ വന്നതിന്നെ ഈ ലക്ഷ്യൻ പുലിയെ കലശലായന്നപോലെ കൊന്നുവെല്ലാം. ആ ദാരുണതാൽ അയക്കപ്പെട്ട എനിക്കും സീതയെ അപഹരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞല്ല, എന്നു മന്ത്രമല്ല അഹൃദയമാനനെ കാഴ്ചച്ച് തന്റെ സീതാരൂപത്തെ ധരിച്ചിട്ടും അവനെ ചൊല്ലുകീഴ്ത്തലായി മറയ്ക്കുകപറ്റുതലമുറത്താൽ

[illegible]

(എസ് എസ് മിഷണറി)

ജടറമ്മ— ഉണ്ണി! കഷ്ടമാണ് ഇവളുടെ വാക്കു കേട്ടിട്ടില്ല, വാസനായുടേതല്ലേ എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ വന്നു ഭയപ്പെട്ടുനോക്കിയിരുന്നവളെ സഹനമില്ലാത്തവളല്ലേ.

ലക്ഷ്യങ്ങൾ - രാഷ്ട്രം ചാക്കിനാൽ കയ്യെടുത്ത ഒരു അപമാനം
 പ്ലാൻ വന്ന ഈ കാക്കസിയയോടൊന്നി വെട്ടിയെടുക്കുക. അതി
 കൂടാതെ, (പ്ലീസ് വാളെടുക്കൂ നു)

ശാലൻ— നോക്കൂ! ജാതാക്കി! കണക്കു.

ബാലകൃഷ്ണപട്ടമി, തിരുവനന്തപുരം

ஆ. பி. மு. நி. ச. ர. இ. வி. 37-40

ബന്ധം! ഭരണാധികാരിയുടെ അധികാരം.

என்றும், 1992-ம் ஆண்டு

നീലക്കുരുവങ്ങാടിയിലെ അധികാരിമാർക്ക് -

കിരണതരംഗവേഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് -

ചാലപ്പിള്ളാപ്പാടിൽ ജലധാര മതിയായിട്ടു

കുറുപ്പുപണിയിലുള്ളവർ

(42)

അദ്ധ്യക്ഷൻ: ആദ്യത്തെ ജോഷിയിലെ വനിതപ്പാഠം, വാക്കി
യായ വാക്കുകളിലെ അക്ഷരനിർമ്മാണം. നോക്കൂ പ
വൃത്താലക്ഷണത്തിൽനിന്നിറങ്ങുക.

ஸீத—சாதுபுருஷன் இராமபாண்டிதன்.

(പ്രിന്റ് രണ്ടാലത്തു ഇറക്കുന്നതായി നോക്കൂ)

ലക്ഷണൻ— ചേര താത് പക്ഷിഗ്രന്ഥി പവുതരിഖരത്തിൽ നിന്ന ജ്യേഷ്ഠൻ ജ്യേഷ്ഠത്തിയെടുക്കി ഇതാ ഇറക്കുന്നു, അതിനാൽ നമ്മുടെ പയ്യ രാജാക്കന്മാർക്കു തന്നെ പെട്ടുക.

உதாரணம்— உத்தரவிடப்பட்ட இடங்களில் பொதுமக்களிடமிருந்து, (அ) 100 ரூபாய் வரைக்கும் வரையில்

നാഥൻ— ഓരോ! പ്രിയപ്പെട്ടവ:

ശക്തിമനഃഭരതസ്വ മുനിഷ്ഠമമരീപുരഃ ശതതിലേതം

നാളെ കടകാഴ്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ചിട്ടയായ ശ്രമം

വകുപ്പിന്നു ലിഖിതമാകയാൽ കണ്ടിനെച്ചാടിത്തല്ല
തകർത്തൊക്കുമ്പോൾ 'വരികകാൽ'വെക്കൊടുമുള്ളിനാക്കി (43)

സീത— ആയുധം 'തന്മയമായും പുറം വസ്ത്രങ്ങളുണ്ടെന്നും, പറ്റി
ശാലാദോരത്തലേക്കു വന്നു.
രാമൻ— വല്ലഭനുള്ള യോഗക്കണ്ഠാ,

മേലത്തെപ്പോലീവഴിയെവിട്ടുണ്ടെന്നല്ലവളെയെ-
ന്നാലുമെവഴിഗമം-

അറിയിപ്പടാനായുമാണുപൊക്കത്തിനെ
മനസ്സിലാക്കുകയെന്നു-

കോലാപാലാലയംകൽവന്നീശംഭവനുള്ള
കൊണ്ടുണ്ടെന്നുതന്നെയും
കീഴെത്തന്നെയുള്ളതിൽസൗകര്യമെപ്പോലും
നീയെപ്പോലുള്ളതുകൊണ്ടും (44)

(സീത അപ്രകാരം ചെയ്തപ്പോൾ രാമനെ വിട്ടുതന്നു)

അതായം— ഉണ്ണി!

മന്ദമേലേഴുന്നേറ്റുനിൽക്കുന്നതൊക്കെയും
പൂർവ്വകാലത്തെയും
മുന്നമെല്ലാംകണ്ടുതന്നെക്കണ്ടുതന്നെയും
മുറ്റത്തുവെച്ചുതന്നെയും
തന്നെയുംകൂടിമേൽകാലത്തെയും
തന്നെയുംകൂടിമേൽകാലത്തെയും
നിന്നിടയിൽവെക്കുന്നതൊക്കെയും
കണ്ടുതന്നെയുംകണ്ടുതന്നെയും (45)

രാമൻ— കേൾക്കുകയെന്നു'മേലുള്ളതിൽനിന്നിനിറങ്ങിപ്പോകാം
കേൾക്കുകയെന്നു'മേലുള്ളതിൽനിന്നിനിറങ്ങിപ്പോകാം
കേൾക്കുകയെന്നു'മേലുള്ളതിൽനിന്നിനിറങ്ങിപ്പോകാം
കേൾക്കുകയെന്നു'മേലുള്ളതിൽനിന്നിനിറങ്ങിപ്പോകാം
കേൾക്കുകയെന്നു'മേലുള്ളതിൽനിന്നിനിറങ്ങിപ്പോകാം (46)

അതിനാൽ വളരെത്തന്നെയും സമുദായത്താലും കലിക്കപ്പെട്ട
ചെയ്ത ചുരുക്കങ്ങളുള്ള യോഗമുള്ള ഈ വനവാസീസമീ
പത്തൽ കേൾക്കുന്നതിന്നായി കേൾക്കുന്നതും ഇരിക്കുക.

സീത— ആയു! നോ മെല്ലെ പറ്റിപ്പോയതു ചെല്ലക. അവിടെ വസിച്ചുണ്ടാത്തും കാക്കത്തെയും തന്നുടെ വെടിത്തൊട്ടുനല്ലൂ.

രാമൻ— എന്നാൽ ഈ വഴിയിൽക്കൂടി പോകുന്നുതാണ്. ഇതിൽ—

തല്ലംബം കണക്കെച്ചിതറിക്കൊണ്ടുതന്നെയും
ചെല്ലക്കു നാലുകൽക്കൊന്നുഗന്ധത്തെവെരിച്ചും
തൊല്ലമേനാത്തൊരിലകൊണ്ടൊരു കണ്ണും
തല്ലക്ക 'ചെത്തങ്ങനെവീട്ടുന്നതു ചായ (47)

(എന്ന ചുറ്റണക്കു തോക്കിട്ട്) താത് 'എല്ലാമേ' പൂർണ്ണമായ അക്കു കൈച്ചുറ്റിയതെൻ നെടുമിടത്തും.

ജടായു— ഉണ്ണ ഭീലായുസ്സായ ചെക്ക.

സീത— ആയു! അങ്ങനെ തെറ്റിക്കും.

ജടായു— വേണം! വീടനാൽ ശിശു ഉണ്ടാകട്ടെ.

രാമൻ— (ലക്ഷ്മണനെ ആലംഗാനം ചെയ്ത്) ഭാഗ്യത്താൽ വിജയിയായ ഉണ്ണിയെ തോൽ കാണ്മാനും.

ലക്ഷ്മണൻ— എല്ലാം താതജടായു ചിന്താ അനുഗ്രഹംതന്നെ.

ജടായു— ഉണ്ണിയുടെ ജയത്തെ ശതമൃഗ കണ്ഠവേദി

രാമൻ— അങ്ങനെ പറ്റിതരിച്ചൊക്കിലിതന്നെ എല്ലാം കണ്ടു.

സീത— എന്നാൽ ആ കാക്ക സന്താനവും കാക്കസന്താനവും ചേരും വാസസ്ഥലവും തെറ്റില്ലാതെയല്ല.

ജടായു— ജനസ്ഥാനത്താൽ നഷ്ടംകൊണ്ടു വിരോധനാണ് ആ കാക്ക സന്ത.

ആകാശദീപ്തമായി—

മീനത്തിൽമുക്കുമായിത്തൊഴിക്കാത്തതും

കേൾപ്പിച്ചുതുടുകൊള്ള

യാത്രവിരോധൻതനിച്ചുതൊഴിക്കാത്തതും (48)

ആ കാക്കസി കരളൻ അനുജയായ തുപ്പണവയണ്.

രാമൻ— വിരോധനെത്തന്നെയാണോ ഉണ്ണി കൊന്നത്?

(എന്ന സ്നേഹബാധയാണല്ലോകൂടി ലക്ഷ്മണനെ തോക്കുന്നു)
(ലക്ഷ്മണൻ തല താഴ്ത്തി നല്ലൂ)

ജടായു— അതെ.

രാമൻ— എന്റെ കാര്യം ഒരു മറ്റുള്ള അക്ഷന്താപം എല്ലാം കൊണ്ടുണ്ടെന്നാണെന്നു തീർച്ചപ്പെട്ടു.

ജോഷ്— ഇപ്പോഴത്തെ വൈകാരികതയെ കണ്ടാൽ ചെറുതായ ഒരു കാര്യം തന്നെ ഇങ്ങനെയൊരു അപമാനം വരുത്തും.

രാമൻ— (ഉത്സാഹത്തോടെ) വരുട്ടു, മാന്ത്രികമായി എടുത്തു.

ജോഷ്— അതിനോടൊപ്പം കണ്ടെത്താൻ പറ്റാത്തതിന്റെ ശ്രദ്ധയോടെ ചെന്നു നോക്കി. അതിന്നു തീർപ്പാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

രാമൻ— ആയുർവ്വേദം ഇപ്പോൾ വേണ്ടുന്നതല്ല.

ജോഷ്— ഇന്നിപ്പോൾ ഉള്ള നല്ല ജാഗ്രതയോടുകൂടിയിരിക്കണം, എന്ന് പോയി.

(അങ്ങനെയായി)

പ്രാദേശികതയോടുള്ള പാർശ്വീകതയോടുകൂടി

ബാഹ്യമായൊരു ചിന്ത—

അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം തീർത്തു കൊണ്ടുവന്നു.

അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം

പോലെയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്

അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം

പോലെയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച്

അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം

(49)

ജോഷ്— അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം തീർത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം തീർത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം തീർത്തു കൊണ്ടുവന്നു.

രാമൻ— അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം തീർത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം തീർത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം തീർത്തു കൊണ്ടുവന്നു.

സീത— ആയുർവ്വേദം നല്ലവണ്ണം ജാഗ്രതയോടെയിരിക്കണം.

രാമൻ— സംശയമൊന്നുമില്ല.

ജോഷ്— അതിന്റെ പശ്ചാത്താപം തീർത്തു കൊണ്ടുവന്നു.

എന്ന് സീതയോടുകൂടി പോയി.

(അണിയറയിൽ)

മനുഷ്യരാജാക്കന്മാരുടെയും

മുതിർവേലംപൂർത്തരാജപുത്രനെയും

അനുജകളത്രങ്ങളെയും

മൈനികർവളയെട്ടൊന്നുപാണികളായ് (50)

രാമൻ (സുന്ദരാംശത്തോടുകൂടി ചിരിച്ചു) മരൻ തന്നെയാണോ ഇങ്ങിനെ വന്നു പറയുന്നത്, എങ്ക, എങ്ക, ഓഷ്ഠ! രാജസാധുവിനില്ല, നില്ല, (എന്നു് കവചത്തെ ധരിച്ചു് ചാപബാണങ്ങളേയും ആവനാഴിയേയും എടുത്തു് മൂററി നടന്നു കൊണ്ടു്)

എവരെവരതരിച്ചധികമസ്ഥിപ്പെട്ട

അതിമകണ്ടിട്ടനുവൊ

എവർക്കു ചല്ലപ്പൂത്തികൾസഹിച്ചതവ

സ്തിനെരക്കുമയ്യവൊ

അവരിൽമുദംവളർത്തവതിനാലുടയാ

കതിറ്റയ്യ!നന്നെത്താൻ

ജവരിയുമാൽപിളർത്തുധിപക്കിതിര-

ജ്ജിരയക്കുവൻഖര!

(51)

(എന്നു് എല്ലാവരും പോയി)

ഇങ്ങിനെ അഞ്ചാമങ്കം.

ജാനകീപരിണയം.

മ വ യ ഓ ല ന ട ക ണ

ആറാമങ്കം.

നാണത്തം അന്ധ പ്രഭവപ്പെടുന്നു

നാനവ— (മുൻഭാഗത്തു നോക്കിട്ട്) അച്ഛന്റെ മന്ത്രിയായ സമ്പാതി ഇതര വരുന്നു.

അനന്തരം സമ്പാതി പ്രവേശിക്കുന്നു,
സമ്പാതി. — സ്വർഗ്ഗമായ കരോവിളിക്കുന്നതിന്റെ പുതിയായ
അതല ഇന്ദ്രിയം, (അടുത്ത ചെന്ന്) വേണ്ട നാമ
പേ. നീ എവിടെ നിന്നാണ് വരുന്നത്?

അനല. — വിദ്യയുടെ ചെറു ഗൃഹത്തിൽനിന്നാണ്.

സമ്പാതി. — നീ എന്തിനായിട്ടവിടെ പോയിരുന്നു?

അനല. — ആയുരായ അമൃതം കേട്ടാൽ ഓരോരുത്തരും
ജീവിന്റെ സന്തോഷമായ ശുദ്ധനിലയിലെ.

സമ്പാതി. — (ചിരിച്ചു) "അച്ഛൻചെങ്ങൽ" എന്നല്ല പര
യേണേ? അവളല്ല രാമനെ കാലിയായിത്തന്നെ ചെല്ലുന്ന
നാൽ വിശ്വപാശപ്പെട്ടത്. അവളുടെ വാക്കിന്മേലല്ല
മെന്തെങ്കിലും ഉള്ളൂട്ടി യുദ്ധത്തിന്മേലാണ് ചെന്ന് രാമന്റെ
കുലപാശപ്പെട്ടതിൽ പാറിയായി തീരുന്നത്.

അനല. — അവളോടു എന്റെ സമീപത്തിൽവെച്ച് വാദ്യം
വിടൻ കാര്യമായ മായാവി നാസകാലം ചെയ്താ
ണ്ടായ കാരണത്തെ ചോദിച്ചു. ആ കഥാകൃത്തുക്കൾ രാമ
ന്റെ ആകൃതി ഇങ്ങിയെയാണ് അടിക്കുന്നതെന്ന് എന്ന്
അവർ പറകയും ചെയ്തു.

സമ്പാതി. — പിന്നെയും.

അനല. — പിന്നെ, വാദ്യത്തിന്മേൽ പണ്ട കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടാ
യതന്ന രാമരൂപം വെക്കപ്പെട്ട ഒരു ചിത്രപടം എന്റെ
കയ്യിൽ മുമ്പെ തന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

സമ്പാതി. — പിന്നെയും.

അനല. — അതിനെ രാമന്റെ രൂപം കാണുന്നതായിട്ട് മടക്കി
രേണമെന്ന് മായാവി എന്നോട് ചോദിച്ചു.

സമ്പാതി. — പിന്നെയും.

അനല. — അനന്തരം ഞാൻ ആ ചിത്രപടത്തെ മായാവിയിൽ
മടക്കിക്കൊടുത്തുവരികയാണ്.

സമ്പാതി. — ആ ചിത്രപടം നിന്റെ കയ്യിലെത്തിയിട്ടുണ്ട്
തന്നിരുന്നത്?

അനല. — ആ ചിത്രപടം വിവരങ്ങൾമേന്മയെന്ന ജന
കിരോസ് എഴുതപ്പെട്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഭീഷ്മിയോടും വ

നീട്ടുള്ള ജന്മത്തിന് ആദ്യ ധർമ്മത്തിന് വേണ്ടി അനന്തമായ വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നത് ഇതു വഴിയും കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ஸ்வாமி—(விவரித்து) 'அருள்மூர்த்தி' ஆம்.

ഡമണീസുകുമാരപ്പിള്ളി

ഹരിജനത്തിന്റേതുപയോഗക്കുവാനും

உள்ளுயிர் சாக்கடையானா-

താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് മാത്രമായി (1)

[illegible]

അനവധി— അതിനാലല്ലെങ്കിൽ ആശ്വാസത്തിനാവാമെന്നും കാരണത്താൽ സീതയെനി ജീവിച്ചിരിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്ന് ശങ്കിച്ച് ഭയപ്പെടുന്നത്.

ചിന്തനം വെട്ടിനിർത്തുകയും ചെയ്തു.

വിജ്ഞാനകോശം

ധനുരന്തരവനനാചകുറിഞ്ഞു

വേദാന്തവിജ്ഞാനപ്രസാദം

ചാരുചിത്രകളിൽ, ജീവലക്ഷണനാക്കൾ

அங்கு, ஒரு கிழிப்பு ஏதோ

സംസ്കൃതം

പ്രൊഫ. ജി. കെ. പാല

{2}

സംസ്ഥാനം— മറ്റൊരു സംസ്ഥാനത്തുനിന്നുവേണ്ട സംവിധാന കമാൻഡിംഗും മാറ്റുവാൻ തീരുമാനം എടുത്തതും സീതയെ അതിന്റെ കൊടുക്കുന്നതു തന്നെയാണ് മേലിലേക്ക് കയറ്റമെന്നു് അഭിപ്രായമായതിനാൽ.

അയല— ഓടുന്നതാവാമെന്നുവരികെ ജയിച്ച ബാലിയെക്കൂടി
 അതിനു സാക്ഷ്യമായിട്ടുവരട്ടെ

സംസ്ഥാനം - ൧൧.

അമ്പലം—മുഹമ്മദാജാവിന്റെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ച്

സംഗ്രഹം— മറ്റൊരു കോളത്തിൽ കാണാൻ മന്ത്രികളിലും മറ്റും
സാധ്യമാകുന്നതിന്നായി എന്തു ചെയ്യണമെന്നാൽ, ഇവർക്കു

മനുഷ്യനുകൂലമായൊരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കുകയും
നിഷകരമാകണമെന്നും ആഗ്രഹിക്കുകയായതെന്തായാണത്
സുരണമമ. യു.പുറം സീതയെ മാത്രം സദാകരമായാൽ
വരികെന്നു ജമിയാഗലം താലൂക്കിൽ നിന്നു വരികയെന്നും

[illegible]

ചന്ദ്രൻ— ആ നാടകം എഴുതിയത് എഴുതാൻ ഉണ്ടായി
 വിരിയുന്നത്? പറയൂ.

സന്ധ്യാ— ൨൧൭൯൪ സിറാജുദ് ധമ്മണം മുതൽ വേദവിവര
 രേഖാമൂലമാണ്.

അരവ— പിന്നെയും,

സമ്പാദി:— അന്തർവൃത്തിയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ആനന്ദരൂപം ചരാകർ വരുകയാണ് ആ നാദകം കാണണമെന്ന് മറ്റൊരാളിനോട് അറിയിച്ചു. അതുകേട്ട് മറ്റൊരാളായ അച്ഛന്റെ കീഴിൽ പ്രയാഗിക്കെപ്പട്ടുന്ന ആ നാദകത്തെ കാണാനായി നമ്മുടെ ഉന്നയ മഹാശാസ്ത്രം മറ്റും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് സംഗീത രാജകുമാരൻ കൈവെച്ചപ്പോൾ ഉപന്നിക്കുന്നു.

അ. 302.- അന്യ-ദേശാധിപതി വിവിധതയ്ക്കു മുമ്പാകെ ചേരുന്നതാണോ?

സമാധാനം-- സമാധാനമായ കമറവെളിച്ചങ്ങളും ഇത്രയും കൂടി ആഴ്ചയ്ക്കായി ശീലമുള്ള അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ ജോലിക്കാർക്കായി സന്നദ്ധമായി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ എങ്കിലും അത് ആവുന്നതല്ല.

അനല:- ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഉദ്യോഗം ചിത്രത്തിലുള്ള ക
കാലിന്റെ ഭരണം കൂടി ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന അനലയും ഒരു
വേഷംധരിച്ച് അതിനെ ചെന്ന കഥാഭരണകോണു മനസ്സി
യെ വിശ്വസിച്ചിട്ടുവരുമല്ലോ.

സമ്പന്നൻ:- അമ്മിണനായകന്റെ, എന്നാൽ തിരുവൃന്ദനീവിദ്യയുടെ പ്രഭാവത്താൽ ദേവന്റെ മറുപുറക്കാളെങ്കിലും കറുപ്പാണെന്നാണ്. അതിനെത്തന്നെപ്പോലെ?

അനന്ത:- അവി.നാലാലമുണ്ട്.

സമ്പന്നൻ:- അതെങ്ങിനെയാണ്?

അനന്ത:- വിദ്യയെപ്പോലെ കറുപ്പായ മായാവതി മുഖം എന്റെ കയ്യിൽ തന്നെ സ്വകാര്യതയോടെ പതുക്കെത്തന്നെ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. അത് വലിയൊരു തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ നിന്നെ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. കയ്യിൽ മറുപുറം എന്റെ കയ്യിലും ഇട്ടുകൊണ്ട്, തെങ്ങിനെ മറുപുറത്തു കണ്ടുകൊള്ളാം.

സമ്പന്നൻ:- ഞാൻ ഈ രസവലികളെ മറുപുറത്തു കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിലുള്ള ആദ്യം വിദ്യയെ മറുപുറം നോക്കി കണ്ടെത്തും. പിന്നെ സമ്പന്നൻ നോക്കിയപ്പോൾ സമ്പന്നനായ ഒരു വലിയൊരു മറുപുറം നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. മറുപുറം വിദ്യയെപ്പോലെ കയ്യിൽ നോക്കിയിട്ടുണ്ട് കണ്ടെത്തും.

അനന്ത:- എന്നാൽ ഞാൻ സമ്പന്നനെപ്പോലെ അനന്തനോടുകൂടി, ഞാനും ദിവ്യമായ ഒരു അനന്തനായ മറുപുറം നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. സമ്പന്നനായ ഒരു കയ്യിൽ കണ്ടെത്തും വരുന്നുണ്ട്.

(എന്ന് അങ്ങോട്ട് പോയി)

ഇതിനെപ്പോലെ.

(അനന്തൻ മറുപുറം നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. സമ്പന്നൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

സമ്പന്നൻ:- മറുപുറം നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. നോക്കുകയാണെന്ന് നോക്കുകയാണെന്ന് നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നെ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്.

അനന്ത:- അനന്ത. നിന്നെ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. മറുപുറം നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. മറുപുറം നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. മറുപുറം നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. ദിവ്യമായൊരു കയ്യിൽ.

സമ്പന്നൻ:- കൊള്ളാം. എന്നാൽ കയ്യിൽ നിന്നെ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പോലെ.

അനന്തനോടുകൂടി

§ (അനന്തൻ കയ്യിൽ നിന്നെ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്)

കുറന്നു നോൽ നാടകപ്രയോഗത്തെ കാണാൻ ശക്തനായിട്ടു
ഉയിർന്നില്ല, എങ്കിലും ആയുവ്യക്തന്റെ കഥയെ സംബ
ന്ധിച്ചു കൂട്ടുകയാൽ പിന്നെയും സന്തോഷമുണ്ട്.

അനവ— (പ്രവേശിച്ചു) എന്നാൽ നോക്കൂ ഈ സംഗീതശാല
യ്ക്കകത്തുണ്ടാകുന്നത് കാണുക.

സീത— യേശുദാസ് (തുടർന്ന്) പരകളിത്തത്തെ പരിഹരിക്കി
കുറന്നു മാറ്റിപ്പോയിയായ രാജാസുന്ദരൻ ഈ അല്ലെങ്കിൽ
ലായി കാണുകയുണ്ട്.

അനവ— അതു കണ്ടാണോ? രാജാസുന്ദരൻ പ
രകളി വളരെ ശക്തിയുള്ളതായ നാടകം ഇവിടെ ശക്തിയുള്ളതാ
കുന്ന വാദകനായാണ്, അല്ലെങ്കിൽ പരകളിത്തത്തെ
നാടകം വാദകന്റെ അഭിപ്രായത്തിനും, അഭിപ്രായത്തിന്റെ വാ
ദകന്റെ നാടകം കേൾപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

സീത— പക്ഷെ അയാൾക്കുണ്ടാകുന്ന വാദകം ശക്തിയുള്ളതായ
രാജാസുന്ദരൻ കാണുന്നത് പരകളി വളരെ സമ്മാനമായി
കൊടുത്തതിനാൽ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ഞാൻ കുന്ന ഉപകര
ം ചെയ്യുന്നത് വാദകരി.

അനവ— അതിനുള്ള മാറ്റം ആയുവ്യക്തന്റെ! എന്തു
കൊണ്ടു നാൽ ഇപ്പോൾ എനിക്ക് വിടുന്നതാണെന്ന് പാടി
ല്ല. എന്നാൽ ആയുവ്യക്തന്റെ എന്നാൽ പരകളി എനി
ക്കുളി വിടാൻ യേശുദാസ് തന്നെ അറിയാത്തതായി തീർന്നു
കൊണ്ടു.

സീത— നിന്നെയും അപ്രകാരമെന്നു അറിയു രാജാസുന്ദരൻ
കാണുകയില്ല, എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ആ വളകളിൽ കുന്ന
തന്നെ നിന്നും കളിയിൽ ശക്തിയുള്ളതല്ല.

അനവ— എനി കുന്ന കാണുകയില്ല, എന്നാണ് പര
യോജന. എന്തു കൊണ്ടു നാൽ എന്നാൽ കുന്ന എന്തെ
ക്കൊണ്ട് കഴിയുന്നതെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു.

സീത— അതിനായിക്കുന്ന അപ്പോഴായിട്ടാണ് നോക്കൂ എന്തുവിധ
മായിരിക്കും?

അനവ— അവിടെ കണ്ടുകൊള്ളട്ടെ യേശുദാസ്?

5 (അനവതരം ലക്ഷണവേദകളും, അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഭാരതം—(അദ്ധ്യക്ഷനോടുകൂടി)

ഇന്നെൻചിന്തയൊന്നിടത്തുപറയുകയും

ഇന്നു മാത്രമേയുണ്ടാകൂ

ഭാരതം—(സദസ്യങ്ങളോടുകൂടി) ഭവിക്കട്ടെ, ഭവിക്കട്ടെ,
സീത—(കണ്ഠിപ്പോടുകൂടി) ആ ജ്യേഷ്ഠൻ എന്റെമേൽ സ്നേഹം
വേണ്ടും ഇവയെപ്പോലെല്ലാം. അതുകൊണ്ട് എന്റെ കൂടെ
ഒരു പണ്ണിപ്പോലെയും കാണാൻ അദ്ദേഹം എങ്ങനെയെ ശക്തി
നേടിയോ.

ഭാരതം— ഭവിക്കട്ടെ വ്യസനിക്കരുത്.

കന്നിട മൽചെന്തിരിക്കുംകിടയിൽമേൽകളെ-

കൊണ്ടെന്തിനായുമൊക്കെ

ഭാരതം—(ചിരിച്ചു) ഞായറുള്ള അപഹരിച്ചതായിട്ട് ഇവ
ൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

സീത—ഇത് ഉണ്ടാവേണ്ട സംഗതിയില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണ്.
എന്നാൽ ആ കണ്ഠിപ്പോലെയുള്ള വസ്തുവെന്തിനെയും ഉ
പയോഗിക്കുക.

ഭാരതം— എന്റെകൂടെയൊന്നിടത്തുപറയുകയും

ഭവിക്കട്ടെ സീത

ഭാരതം—ഭവിക്കട്ടെ ഇങ്ങനെയൊരു സ്നേഹംകൊണ്ടു മാ
ത്രമല്ല.

സീത—ഇത് ശരിയാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ ജ്യേഷ്ഠ
ൻ സമീപത്തിലില്ലാതെ എന്തിനെയും കന്നിട പ്രിയമുണ്ടാക
യില്ല.

ഭാരതം— പുനഃപ്രകാശംകൊണ്ടുപറയുകയും

അതിടവാൻപോയിരിക്കും

(6)

ഭാരതം— എന്നാൽ ജ്യേഷ്ഠൻ ചെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനേ.

ഭാരതം— അവർ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് ചെന്തിരിക്ക
കുന്നത്. പുനഃപ്രകാശംകൊണ്ടുപറയുകയും

ഭാരതം— അങ്ങനെയൊന്നു. (എന്ന് ചുറ്റിനടക്കുന്നു)

സീത—ആ ഭവിക്കട്ടെ ഇതാണ് കന്നിടയെ സംബന്ധി
ത്, തോഴി. അതുകൊണ്ട് ആ അവസ്ഥയെ വിചാരിച്ചു, തോ
ൻ വ്യസനത്താൽ പരവശതയായിരിക്കുന്നു.

വരയെക്കൊന്നുത്തരവിരി
 ചരണയകുന്തദേശസ്ത്രീനൊക്കയും
 തരസ്സുണ്ടെന്നൊന്നിളകി
 ചെരിയകൊടുക്കാറിൽവാഴയെന്നുപോൽ (7)

അനലം—തോട്ടി! ജാതകി നീ നല്ല ക്ഷത്രിയസ്ത്രീമാണല്ലോ
 അതിനാൽ ആ സമയത്തിൽ ധീരമായ കൃത നിരിക്കും.
 സീത—അതുകൊണ്ടല്ല അതുകൊണ്ടല്ല, എന്നാൽ അഗ്രിമഹ
 ഷിമുഖ ധർമ്മപരിചാര അനുസ്മരണാൽ നൽകപ്പെട്ട ഭ.
 വ്യവസ്ഥാഗരാഗങ്ങളുടെ പ്രഭാവമുണ്ടാണു്.

അനലം—ഇത് യോജിച്ചവ ിക്കുന്നുണ്ട്.
 ദ രാമൻ—പ്രിയേ! ജാതകി! നീയെവിടെയാണു്.
 സീത— (ആദ്യഗാത്രത്താടുകൂടി , അന്ന് ആതുപുത്രൻ ഇങ്ങിനെ
 കരഞ്ഞിരിക്കും.

ദ രാമൻ— കഷ്ടം! കഷ്ടം!
 പുത്രിസുതയെക്കൊന്നും—
 മനസ്സിലാക്കുന്നതുതെറ്റിയിരിക്കാക
 ക്ഷത്രിയനെന്നുപറഞ്ഞാടു
 തന്നതിതാകൂട്ടിലേറെമുഴുന (8)

രാവണൻ— ഇത് സംഭവിച്ചൊന്നതാണു്.
 സീത— (പ്രസന്നനാത്താകൂടി കൈ തമ്മിൽ കരക്കിപ്പൊങ്ങു്)
 ഹി! തോട്ടി അത്ഭുത! സുബ്ബദൈവങ്ങളെ പോലെ ആ കേട്ടി
 ശ്രുതം ആ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ ജീവനെ കളഞ്ഞിരിക്കു നി
 യേറ്റം.

അനലം—തോട്ടി. പ്രസന്നിക്കരുതെ, ദൈവത്തിന്റെ ദൃഢിയാ
 സം ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോൾ നോക്കമതു ചെയ്യുന്നു.

ദ രാമൻ— അഹഹ കഷ്ടം! കഷ്ടം!
 കട്ടോളമൊഴികുന്നതങ്ങിനെ എന്തില്ലാത്ത രാജാവിനെ
 കട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതിനാൽപ്പോലും
 കട്ടൊട്ടിയിനെതുവിടംഗിയിലിട്ടുകൊണ്ടുവന്നുവരുമോ
 ചെട്ടിയെമ്പാടുസല്ലകിസുഖയെന്നുകേൾക്കു ചെട്ടൻ പ്രിയ
 രാവണൻ— അതുകൊണ്ടിങ്ങനെയെങ്ങനെ? ഇവർക്കു ആ

എന്നുവെങ്കിൽ ആ വിധത്തിലുള്ള ആനന്ദം കൂടി എന്റെ ഹൃദയത്തിലൊന്നായി ഉണ്ടാകട്ടെ.

സീത—മകളെ കാഴ്ചയോ! തൊമ്പിടം—(എന്ന് പകുതി വശത്തേക്ക്) അനന്ദം! ഇത് നാടകമല്ല.

അനന്ദം—അതേ. നിനക്കു സ്നേഹബാധത്താൽ ആ ആനന്ദം ഉണ്ടായതു കണ്ടുനിൽക്കുന്നവരെ അനുനയിക്കുന്നു.

‡ രാമൻ—കുളുവല്ലഭാഭവനം

വെളിയർപ്പോന്നുണ്ടിങ്ങിരിക്കട്ടെ

കുളുവല്ലഭാഭവനം സീതയെപ്പോലെ

കുളുവല്ലഭാഭവനം സീതയെപ്പോലെ (10)

രാമൻ—അതേ മകളേ! ആ സീതയെ നാലുവരികളിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ ആ മകളെ മറ്റൊരാളെ കണ്ടുനിൽക്കുന്നത്.

സീത—അതേ! മിത്രശോഭനം പേരായ മറ്റൊരാൾ ആ ദിവസത്തിൽ വിരമിക്കുന്നതിനോടൊത്തു പാലക്കാട് നല്ല കരുന്നതിനോടൊത്തു എന്ന രാജാസൻ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ഹേ! കഷ്ടം! കഷ്ടം!

കണ്ടുനിൽക്കുന്നവർ ആ മകളെ കണ്ടുനിൽക്കുന്നത്

തന്നെക്കണ്ടുനിൽക്കുന്നത് നോക്കി

പാലക്കാട് കണ്ടുനിൽക്കുന്നത്

കണ്ടുനിൽക്കുന്നത് (11)

(എന്ന് മോഹിക്കുന്നു)

അനന്ദം—(ശക്തിയുടേതിൽ കൈകൾക്കൊണ്ടു തപ്പിച്ച്) [ആത്മഗതം] ഇവർ മോഹിച്ചിരിക്കുന്നു. [പ്രകാശം] തോഴി! ആ ശപഥിക്കു, ആശപഥിക്കു.

സീത—(ആശപഥിച്ച്) അനന്ദം! ഇങ്ങനെയുള്ള വ്യസനം കണ്ടു നിൽക്കുന്നവർക്കുണ്ടെന്നു കണ്ടുവെന്ന് എന്റെ സുഷിപ്തം.

‡ രാമൻ—(അമ്മയെപ്പോലെ)

മരുമപ്പന്മാരെക്കണ്ടുനിൽക്കുന്നത്

മരുമപ്പന്മാരെക്കണ്ടുനിൽക്കുന്നത്

മരുമപ്പന്മാരെക്കണ്ടുനിൽക്കുന്നത്

മരുമപ്പന്മാരെക്കണ്ടുനിൽക്കുന്നത്

സല്ലാപംപീലിവൃത്താകൃതിയിലധികസ

നേതാക്കളോടൊപ്പം

ഉല്ലാസാൽകൂടുകകളീമയിലിതുസവിധം

നൃത്തമാടീടുമെല്ലാം

(12)

രാവണൻ— അതുപിതാ അന്ന, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,

പുത്തൻപ്രദാനംപോലെതിനീലമാക

മിത്തനം. നിന്ദാവാർത്തകളെപ്പോലെ

നൃത്തങ്ങൾക്കുമെന്തിനിയവഹിപ്പോലെ

ചിത്തംപ്രദാനംകളാമതായിത്തോന്നാൽ

(13)

സീത— അതല്ല! ചിത്രദശനന്റെ ആ വിധമുള്ള വിചാരം
മെന്തെങ്കിലും ആയുധം ഇതിനുള്ളതല്ലെന്ന്. (എന്ന് ക
രുന്നത്)

അതല്ല— അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ മരിച്ചിരിക്കുക പിന്നെ അതി
ന്റെ വിചാരമെന്തെന്ന് വീണ്ടെടുക്കാനാലാമെന്നല്ല

§ രാജൻ— അതല്ല! സുകേശി! പ്രിയതമ (എന്ന് മോ
ഹിക്കുന്നു)

രാവണൻ— സന്തോഷത്തോടും ഔസ്യകൃഷ്ണത്തോടുംകൂടി ഇവ
ന്റെ ഈ മോഹത്തിന് അവസാനമില്ലാത്തതല്ല, എന്തു
കൊണ്ടെന്നാൽ ഇവന്റെ മേൽ ആരോടും, ജാതകി എ
ന്റെ മുമ്പിൽ കേൾക്കുമല്ലോ.

സീത— അതല്ല! എന്റെ നിമിത്തമായിട്ട് ആയുധം ഈ
വിധമായിരിക്കും. എന്റെ പിന്നെ വരുന്നവരെല്ലാം മന
സ്സോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഇരിക്കുന്നു.

അതല്ല— അതല്ല! അതല്ല! നിന്ദാ അതോടും നിമിത്തമായിട്ട്,
അതിനോടും മോഹസമുദൃത്താൽ മുമ്പെ പണിപ്പെട്ട് പിന്നെ
പോകുന്നു, അതിനാൽ വീണ്ടെടുക്കുന്ന വരുന്നവരായി
തിരുന്നു.

§ ലക്ഷ്മണൻ— (അടുത്തുചെന്ന്) ബ്രഹ്മ! ആശ്ചര്യം, ആ
ശ്ചര്യം.

രാവണൻ— കഥയില്ലാത്ത ഈ ലക്ഷ്മണൻ ആശ്ചര്യംകൊ
ണ്ട് ജീവിപ്പിക്കുന്നുവോ.

സീത— ലക്ഷ്മണൻവരികെ ലക്ഷ്മണൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.

൧ ഭക്തൻ— (ആശ്ചര്യം) ഉണ്ണ! പുനഃഗവേഷിതൻ ജനകിയെ കണ്ടുപോ?

൨ കണ്ണനൻ— [ആശ്ചര്യം] ഇതെങ്ങിയെ ജനൻ ജ്യേഷ്ഠനോടു പറയട്ടെ, എന്നാൽ ഇങ്ങനെ പറയാം. [പ്രകാശം] ജ്യേഷ്ഠൻ കേട്ടാലും.

പുനഃഗവേഷാലും വെപനളികലകളുടേ

കരകളും വേദപദപരം

നന്നായ്ക്കേ വാലി ചൂരകാട്ടിലുളകെനതി

ജ്ഞാതികനനായ്ക്കേ ജ്ഞാൻ

എന്നല്ല മതതകാകങ്ങളുടെയും കളാൽ

സൈകതേഹിഭവൻ

ബുനീറ്റാല്ലെ ജ്ഞാതികനനായിരിയീലും—

ജ്ഞാതാജ്ഞാനിഭാവീ

(14)

൩ ഭക്തൻ— (ഉദാഹരണമുള്ളി, ജനകിയെ കണ്ടില്ലേ?

(ഭീഷ്മപാണ്ഡവീട്ട്)

സദാജ്ഞാതാജ്ഞാനിഭാവീ

ജ്ഞാതാജ്ഞാനിഭാവീ

കരകളും വേദപദപരം

ജ്ഞാതാജ്ഞാനിഭാവീ

(15)

൪ ഭക്തൻ— ഉത്തമസ്ത്രീകളെ പിറന്നാൽ ഉപതമായിട്ടുള്ളതും ജ്ഞാതാജ്ഞാനിഭാവീ പ്രിയമായുള്ളതായ പ്രിയതാ ജ്ഞാതാജ്ഞാനിഭാവീ.

സീത— തേപ്പി! അനന്തം 'എന്നെക്കണ്ടാതെ ആയുധമുണ്ട്' അദ്ധ്യക്ഷനായിത്തീർന്നു, അദ്വൈതൻ നന്ദിപരനായും നാക്കുസന്ദർഭം അദ്ധ്യക്ഷനായിത്തീർന്നു എന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായും ഇതധികമായി. ഇങ്ങനെ ജ്ഞാതാജ്ഞാനിഭാവീയും ജ്ഞാതാജ്ഞാനിഭാവീയും (എന്നു കേൾക്കുന്നു)

അനന്തം— ആദ്ധ്യക്ഷനായും, ആദ്ധ്യക്ഷനായും, സീതാധികാരമേറിയതായതും ഉത്തമസ്ത്രീകളെ, സീതയായ ആദ്ധ്യക്ഷനായതും കൂടി വേർപ്പെട്ടു സുഖമായിരിക്കും.

സീത— (ആശ്ചര്യം) അനന്തം! ഇതുവരെയും എന്റെ പാ

അന്നാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുമൊ ഇല്ലയൊ എന്നുള്ളി ഞാൻ
സംശയിക്കുന്നു.

അവൾ— എല്ലാ വൃത്താന്തവും ഈ നാടകം കൊണ്ടറിയാം,
‡ ലക്ഷ്മണൻ— ഭ്രേഷ്ടൻ ചെയ്യുവതെ സ്വീകരിക്കണം, ഇനി
ദേവതയല്ല വനപ്രാദ ക്ഷേത്രവും അന്വേഷിക്കുക.

‡ രാമൻ— (മുൻഭാഗത്തു നോക്കിട്ട്)

മാനകാഹ്വര്യംതിന്നത്തുതിസുരഭികളും

പൂക്കൾ ചുരിച്ചുമാരും—

ദൈവസീതയ്ക്കിരിക്കുംപ്രണയമതിപരമം

സാക്ഷിയാണീശിരഞ്ഞി

രാവണൻ— അതു കൊണ്ടുണ്ടാണു്

സീത— പൂവുവൃത്താന്തത്തെ അറിയിക്കുന്ന ഈ വാക്യീനാൽ
എന്റെ മമ്മം കേൾക്കുന്നു.

‡ രാമൻ— എന്നാൽ സ്നേഹനത്താൽ ചെന്നവനിമകളുനി
കണ്ടുവരാവുന്നതുകൊണ്ടാവാം

ചെന്നാൽക്കേട്ടുചെയ്യുവാൻനിതിനൊടു

ചോദിക്കിലെന്നാടുചൊല്ലും

(16)

രാവണൻ— (കാപത്തോടുകൂടി) എന്തെ വൃക്കാലമ! സീ
താമ്മെ എനിക്ക് ഞാൻ ചന്ദ്രമാസത്താൽ പിന്നെ വിഷു
മായും വെട്ടിമുറിക്കും.

മഹാപ്രഭാതം— (ആനമടക്കി)

ശിതിസ്സുതയിൽപ്രേമത്തം—

ലരിമാത്രംദ്രാഗത്തായിപുഞ്ചാലൻ

അതുപോലെതന്നെയുള്ളിൽ

കൊതിമുഖംദ്രാഗത്തായരാവണനും

(17)

[പ്രകാരം] മഹാഭാരതവ! അമോഹനമാണല്ലോ ഈ വൃ
ക്കും ഇതു നാടകപുരാണം.

രാവണൻ— മനുഷ്യവിയായ ഞാൻ അങ്ങനെ ചരിച്ചില്ല.

സീത— ഇപ്രകാരം ദ്രാഗത്തെന്നപോലെ ആതുപ്രകാരം അ
മോഹനമായ വൃക്കത്തോടും ചോദിച്ചു. ഈ സംഗതിയിൽ
അദ്വൈതമിന്നു് എന്റെ കേൾക്കു സ്നേഹസ്വഭാവമാണു് അപ
രാധത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും.

‡ രാമൻ—നിന്നു വരായ ഈ ദൃഷ്ടം ഉത്തരം പറയുന്നില്ല, ആകട്ടെ അതു കൈക്കൊണ്ടതാണ്.

എന്തൊരുപോയതെങ്ങെന്നയിഹിവിധം നീ

ചൊൽകുവഗംകുലിപ്പി-

ല്ലെങ്കിൽ ബാണങ്ങളാൽ താൻ ധരിക്കുകയോ

പെട്ടെന്ന് വന്നുവന്നെന്നയില്ലാവി

നിമിത്തമെന്നു പറയാതെ കിട്ടിയവയോ

യെന്നു പറയുകയോ ആവാം

വന്നുവന്നു നോക്കാൻ ദിശിദിശിവിതറി-

കൊണ്ടു ചെല്ലട്ടെ എന്ന

(18)

രാവണൻ--ചാമളിയെ കയ്യിൽ

മലയിൽ ചൊല്ലിട്ടു മോശിക്കാതെ

കിട്ടിയതെന്തെന്നു ചോദിക്ക

തലമതിന്നു കണ്ടു കണ്ടിരിക്കുന്നിടം

(19)

‡ രാമൻ--ഇതിന്നിടമുണ്ടോ ചൊല്ലൂ. ഇരിക്കട്ടെ ഗിരിനിമിത്തം
കൊണ്ടു ചൊല്ലൂ.

ഇന്നു നീ പവനത്തിൽ മടിയിലധിവസി-

കുന്നെടുത്തു വന്നിരിക്കെ

എന്തൊരു വസ്തുവെക്കുകയോ

മെൽകൊണ്ടു വന്നി

കുന്നൽക്കണ്ടി മനോരമമെങ്കിലും

കേൾക്കുകയെന്നു ചൊല്ലൂ

നന്നായെന്നു നോക്കുവാനുണ്ടു വന്നുവന്നി-

കുന്നെടുത്തു വന്നുവന്നു

(20)

രാവണൻ--എന്നെ ഉള്ളു തെക്കൊക്കെ ഇതു പറയുക.

‡ രാമൻ--ജന്മപ്രദായം ഇതു പറയുന്നില്ല.

സീത--(ചിന്താചാസത്തോടുകൂടി) എന്നെ കാക്കുസൻ അപ
ഹരിച്ചതായിട്ട്, ആയുസ്സത്രേയം ആരാണ് പറയുന്നതെന്ന്.
അതു കേട്ടുവെച്ചു അദ്ദേഹം എന്നെ ഈ ദൃഷ്ടിയിൽ
നിന്നു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അതുകൊണ്ട്--എന്തിനാണിത്? കാണുക.

‡ ലക്ഷ്മണൻ--[അത്ഭുതം] ജ്യേഷ്ഠൻ ചെന്നുവന്നു

അതുകൊണ്ടുപോയിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 നന്നായതുകൊണ്ടു നന്നായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി (23)
 ഓ! പക്ഷേ-- അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 വിചാരിക്കുന്നു, അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 അതിൽ യഥാർത്ഥമാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.

അതുകൊണ്ട് (അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി)
 എത്രയെന്നാൽ അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 പട്ടകത്തോടുകൂടിയതെന്നാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 കൊടുത്തതാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി (24)

സീത-- അതുകൊണ്ട് അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 യാതൊന്നും അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 പട്ടകത്തോടുകൂടിയതെന്നാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.

അതുകൊണ്ട്-- അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.

ഓ! പക്ഷേ-- അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 (എന്നു സഹിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.)

ഓ! പക്ഷേ-- അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.

അതുകൊണ്ട്-- അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.

അതുകൊണ്ട്-- അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.

അതുകൊണ്ട്-- അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.

അതുകൊണ്ട്-- അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി
 അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.

സീത-- അതുകൊണ്ടാണിതെന്നു കരുതിപ്പോയി.

‡ അമർ—

കൊമ്പൻപടതിനക്കണയെന്നവിധമാൽ

വൈകുമെറിയയങ്ങുന്നമൊ

ചീമ്പിക്കണ്ണുകൾസദാപ്രദോടുമധിര

അമലണിത്തക്കിനെ

കമ്പംവിട്ടുരണ്ടരക്കുന്ദൻമുരതര-

ശ. ൧൦൮ അളംവെട്ടിതാ

വമ്പൻപക്കിരകീറമാന്മലപോൽ

വഴുത്തുരേപ്രപഥം

(26)

അതിനാലിയനെ സദാമരീചണം,

അവണൻ— (കോപത്തോടുകൂടി)

എന്നുള്ളിലേറനംമുറിയ മുളളസീതയെ

അതിന്നീടിനാശനക താക്കരാക്കു സദാമർ

എന്നവേലയന്നെൻ. കഴുത്തിലെ തുമ്മി

മിന്നുന്നൊക്കെൻ. ചാർന്നിരിക്കുമേക്കര

(27)

മഹാപാശം— തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മറന്നുപറഞ്ഞാ. ആ

സീതയെ അശേഷമവനത്തിൽ തടുത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

സീത— എന്നെ ഒരു രാക്ഷസനും ഭക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആ

യുദ്ധക്രമൻ വിജയാഗതഭവത്തെ അതേ ചിച്ഛാനായിട്ട് ഞാ

നിലെഴുതും പ്രാണനെ ധരിക്കുന്നുണ്ട്.

‡ ലക്ഷണൻ— (മുൻഭാഗത്തുനോക്കിട്ട്) ദേവ്യ! സംഭ്രമിക്കു

ണ്ട്. ഇദ്ദേഹം അതഭദ്രമുവാക്കുന്നത തോന്നുന്നു.

‡ (അജനിയറയിൽ)

ഉണ്ണി: അമലേ!

മല്ലാക്കീഴീതയെഹരികച്ചാക്കയാളുധനൻ

ചെല്ലംവഴിക്കൊക്കെത്തുറവിടിക്കുവാനാൽ

വല്ലാതെവെട്ടിയവനെക്കൊന്നഹനിച്ചിടതവം

കൊല്ലുണ്ടനിട്ടു മിനിയത്ത് ഛായാ പരഞ്ഞൻ

(28)

അവണൻ— (കേട്ടിട്ട്) ഈ രാജപുത്രന്മാർ ചെല്ലുന്നതുവരെ ആ

വൃദ്ധനായ ഹൃദ്രാ പ്രാണനെ ധരിച്ചിരിക്കുവൊ. ഏതുവൻ മ

രിച്ചുപോയി, എന്റെ ഈ പ്രവൃത്തിയെ രാജപുത്രന്മാരോടി

നിയമവൻ പറകയില്ലല്ലോ? എന്നു വിശ്വസിച്ചു. ഞാനായിക്കുനിന്നു പുറപ്പെട്ടത്.

സീത. (സന്ദേഹത്തോടുകൂടി) താമസമായു രാക്ഷസന്മാരാണ് ഹനിക്കപ്പെട്ടിട്ടും പ്രാണനെ കൈമാറ്റുകൊണ്ട് ആയുപുത്രനോടും അനുജനോടും എന്നു രാക്ഷസന്മാർ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയതായ പാഞ്ഞിരിക്കുമോ. (ആലോചിച്ചു) എന്തൊക്കെയാണിത് എന്നു വീണ്ടുകൊണ്ടു പോവുവാൻ ആയുപുത്രൻ ഇതുപോലും താമസിക്കുന്നത്?

അനന്ത. പുല്ലും നാടകത്തിൽ കാണാം.

‡ ലക്ഷ്മണൻ— (വേഗത്തിലുള്ളതോടെ) അതായതായ പക്ഷിപുത്രൻ അങ്ങനെയൊരു ജീവിതമായിത്തീരുകയോ?

‡ രാജൻ— ആയു പാവൻ ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ പറയണമെന്നു പറയണം. ആ രാക്ഷസൻ ആരുടെ പുത്രനാണ്? അവന്റെ പേര് എന്ത്? എവിടെ വസിക്കുന്നു? അവന്റെ ബലം എന്ത്? സീതയെ അധർമ്മത്തിനായിട്ട് അപഹരിച്ചു എന്നു.

രാവണൻ— (ശൈശ്വത്തോടുകൂടി) ആ പക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി എല്ലാവരുടെയും ഇവനോടു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ, അതുകൊണ്ട് ലക്ഷ്മണൻ പോകട്ടെ.

സീത— ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി) രാജന്റെ ബാണമൊണ്ടു ഭയം പിടിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം എത്രപേരും പോകുന്നു എന്ന് ഞാൻ അറിയപ്പെടുന്നു.

‡ (അങ്ങിനെയായി)

ഉണ്ണി! ദൈവപുത്ര!

സ രാജാജാവില്ലതന്നെയെന്നുവെച്ചുവെന്ന്

‡ ഉണ്ണിനോടുകൂടിപ്പോ

രാവണൻ. നമുക്കു വളരെ വളരെ സന്തോഷം.

സീത— (വ്യസനത്തോടുകൂടി) താത! പക്ഷിപുത്രൻ എന്റെ നിമിത്തമല്ല, അദ്ദേഹത്തെ പരമ സംഭവമല്ല.

‡ രാജൻ— അത! ആയിത്തന്നെ കൈമാറ്റപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ദൈവം പറയണം.

‡ (പിന്നെയും അങ്ങിനെയായി)

എന്തായാലും കലശൽപ്പൂനിൽക്കൊണ്ടുണ്ടെന്നുവരൻ
മായയറൽകൊണ്ടുപോയാൻ

രാവണൻ— (ഹൃദയത്തോടു കൂടി) സപരമ്പരം നിമിത്തം കോ
പമുട്ടുള്ള ലക്ഷ്മണൻ വെറുത്തെ വിട്ടുകളയുമോ.

സീത— ഹാ! ആയുപുത്ര! ഹാ! ഉണ്ണി ലക്ഷ്മണ! നിങ്ങളിതിനി
ങ്ങിട്ടില്ലല്ലോ? നാഥനില്ലാത്ത ഈ ജാനകിയെ കാക്കുസൻ.

(എന്നു പറതി പറഞ്ഞിട്ട്) അനലേ! ഞാൻ ഈ നാടുക
ണ്ടെങ്കിൽ ഞകയാൽ തയ്ക്കുകൊണ്ടു മനസ്സു സംഭ്രമിച്ചു ഭൂമ്പ
വരിയായ മൂട്ടുള്ള വാമകളെതന്നെ ഇപ്പോഴും പറഞ്ഞു
പോയി.

ജാനകി— അതങ്ങിനെ തന്നെ.

‡ രാമൻ— എത്ര കാക്കുസാധമൻ കാമന്റെ ഭൂമ്പരകളെവെച്ച് ഞ
പ്രഹരിക്കുമോ?

‡ ലക്ഷ്മണൻ— (ശ്രോത്രത്തോടും ഹൃദയത്തോടും കൂടി)
പുഷ്പിമാൻമിഴിയതായന്നീ നയനവരപ്പൂ
രാത്രീപരമൊന്നത
നുള്ളിലല്ലെലൊട്ടുകൊല്ലിപ്പിന്നിയിരുത്ത
താനെൻ മറിഞ്ഞിത
കുളുതെന്നവിധമെങ്ങാളിപ്പുപഹരിച്ച
തില്ലാമൊന്നെങ്കിലി
നൊളുപ്പലേവതെവാളിനെയ്റ്റുനമുക്കി
ഭക്തഹൃദയങ്ങളൊ?

(80)

രാവണൻ— (മനഹഃസത്തോടുകൂടി)

തന്നിയുംകൈവരുവതിനുള്ളതുമ്പിൻമേൽമെല്ലാം

മിന്നിപ്പിച്ചിട്ടവനുബദ്ധയാലോലമുണ്ടാക്കേവെന്നും

നന്നായുള്ളിൽകരുതിപതുനമരതന്നുള്ളതും

വന്നാൽചെയ്യുംപണിവലയമെല്ലാതെമറെറതുപിന്നെ 81)

‡ രാമൻ— അത്! ശേഷവും പറയണം.

‡ (അങ്ങിനെയിത്)

അപ്പോൾവിദ്യഭ്രമംകൊള്ളുസമയമതിത

പോയതെല്ലാംലഭിക്കും

രാവണൻ— (ആവേശത്തോടുകൂടി) ഞാൻ അവിടുള്ളവനായ്

ഒരു അപോളിതാകന കോണിന്റെ ഒരു ഇരികളെ കൈയോടിച്ചു
യോൽ വന്നതാണെങ്കിലും പക്ഷപാതയത്താൽ തെറ്റാൻ സ
മയപോലെ നിവൃത്തിയുണ്ടാകും.

സീത— കാശ്ശിയിനായ എനിക്ക് ഇത് സംഭവിക്കുമോ.

3. ലക്ഷ്യങ്ങൾ - ആ നാമധേയം ആരാജനം എന്നതിൽനിന്നും, പരമനായാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പരമനായാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പരമനായാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

“കാമൻ + അമൽ ഏകൻ മലയാളി മൂതന്ന” ഉപമയെക്കുറിച്ചാണ്.

‡ (അനുബന്ധമായി)

ഇത്തരം ഏല്പാപനങ്ങൾ ഭരണകൂടം

உயர்ப்பாட்டுத் துறையில் பணியாற்றும் அனைத்து பணியாளர்களின்

ചിത്രകൻറെ ചങ്ങമ്പുറം

(29)

കവൺ— കുത്രിയാധനായ അ ചന്ദനം വൃദ്ധകൾ എങ്കൽ
നാലധനമെങ്കൽ പറഞ്ഞുവെ. (ഗീർ ചന്ദനം വെട്ട്) കവൺ!

പട്ടണിലുറങ്ങിപ്പോയതുകൊണ്ട്

മതിയായ പക്ഷങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തും

ഉടനീളം വരെയുള്ളവർക്ക്

കണ്ടിയെ ഗളം ചെയ്തു ചാൻ മരുന്നുകൾ തൊടുക (32)

நீதி. (பிந்தர மரணத்தொடுக்கி) இப்பகர் வேலமாகும் ப
 ரணத்தொடுக்கி இப்பகரை உபயோகமாகும் இப்பக
 க்கொள்கின்றது. இப்பகரை உபயோகமாகும் இப்பக

3. സാമൂഹ്യ—ആത്മ ഭരണവിധി പറ്റാത്തതാണ്.

§ பஞ்சாணம். (கண்ணிசைக்கு மயமடுதலுக்குள்ளி) கண்ணிசைக்கு!

കൊച്ചിയിലെ കോളേജുകളിലെ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ

ഇക്കാര്യം കലുദായമുക്തികാണ്ടമധുന കുളസ്തംഭശരീരിതി

ചിരകുഞ്ഞുജടാജ്ജീവനെയവടിഞ്ഞിട്ടുനന്ദാപ്രിയൻ (33)

3 രാമൻ— വ്യസനമേന്തിക്കുക! മുഴുവനും പറയാതെ തന്നെ അത്ഭുതം പ്രണയം വെടിയുന്നുണ്ട്. (അടുത്തുചെന്ന്) അയ്യോ! അയ്യോ! അതനായ ഭാര്യ! മറ്റൊരാളായിത്തീർന്നു! പ്രിയസ്വ, അയ്യോ! പഞ്ചവടിവാസത്തിൽ പരമസ്വ

തോഹൃതായ സാധിയേ പ്രചഞ്ചക, അയ്യോ! ഗന്ധധാരാ
കലപ്രദീപ,

വിദ്യുൽരാജം ജനകജന്മമോലയുതയതാദിലവം
കിട്ടി ചാസംഭിനമനധർപ്പത്രീയകൈയട്ടാപായി
മുല്ലാതിനി പപലതിനാലുദഭിമുഖാസ്തിപൊങ്ങി-
ബ്ബുദിദഭനുകരയെമ്പലമായാതനിൻനാരകമം (൪4)

മഹാപാശം-- മഹാരാജാവേ! ഇവന്നു ഈ ഭുവഞ്ചരംകൊ-

ല്ലാം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തന്നെയാണു് ഹേതുതൻ.

രാവണൻ-- അമൃതന്നു് ഈ സംഗതി മനസ്സിലായിട്ടില്ലേ?

മഹാപാശം-- കല്പിക്കണ, കല്പിക്കണ,

രാവണൻ. കരാളമാരിക സുഖാപ്തതാകാ
ഖരാദിയെക്കൊന്നതിലുവിദ ഭയമായ്
അകതിസൗമിത്രീമതസപന്ധവിനെ
വിരൂപതാക്കീട്ടതിദുഃഖമേകിനാൻ (൪5)

(കോപമത്തമടകൂടി) അതുകൊണ്ടിപ്പോൾ,

ഒട്ടി ചാന്നാടികൊണ്ടുത്താൻസമിത്ര
സ്തുഭ്ധു ചായമുള്ളാരിവൻ കിരസ്സുപുൻ
ഗളനിഗ്രതമായകകതമല്ലാം
കളിയായ്തുപ്പണകലകിളിപ്പട്ട (൪6)

(എന്നു് വാക്കളുതുകൊണ്ടുതലാനം ചെയ്താൻ)

മഹാപാശം-- മഹാരാജാവേ! നാടകമാണിതു്, (എന്നു് തുടങ്ങുന്നു)

സീത-- (വ്യസനമത്തമടകൂടി) കുഴപ്പം! കുഴപ്പം! എന്നു രാക്ഷസൻ അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നും, അപഹൃതം പോരായണമെന്നുമാണു് എന്നും, മാത്രം പറഞ്ഞു് താതാകായ് പ്രാണനെ ചെടിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അവന്റെ വാസസ്ഥാനം ലങ്കാപുരമാണെന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഭാഗ്യവീനയാൽ ഒതാക്കുന്നതു് ചെയ്തേണ്ടു്.

§ ഭക്തജനൻ. ഭക്താ! ഇപ്പോൾ വ്യസനിക്കേണ്ട സമയമല്ല. ശത്രുവിന്റെ വാസസ്ഥാനം അറിയേണ്ടതാണല്ലോ.

§ രാമൻ-- (കോപമത്തമടകൂടി)

കുറുകെപ്പിടയ്ക്കുന്നതിനായി കർമ്മശാലകളിലെ പണിപ്പറ്റിയിരുന്നവരെ പുറത്താക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനാൽ പണിപ്പറ്റിയിരുന്നവർക്ക് ജീവനുള്ളതല്ലെന്നായിരിക്കാം. ഇതിനാൽ പണിപ്പറ്റിയിരുന്നവർക്ക് ജീവനുള്ളതല്ലെന്നായിരിക്കാം. ഇതിനാൽ പണിപ്പറ്റിയിരുന്നവർക്ക് ജീവനുള്ളതല്ലെന്നായിരിക്കാം.

നീത. - (സദാ സാക്ഷാത്ക്കൂടി) ആയുപുത്രനെ തുടക്കമാണെന്ന് ഇങ്ങനെയൊരു കാമപ്രിയനാണ്? (മു. സദാ സാക്ഷാത്ക്കൂടി), തേഹി നാ നാമ! ഇത സാക്ഷാത്ക്കൂടി, എന്താൽ തോൽ വ ചാരി ക്കു ന്ന കപടം അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ആ കപടപുരുഷന്, തോൽ വാത്ത ഈ രാജകുലപുരുഷൻ എന്തൊരു കപടം അതാ പ ത്വ വജ്ജനാതിരികളും എന്ന്.

എന്നാൽ—തനാഴി കർഷാദാനം കർഷകർ, അനുബന്ധ വനം കർഷകർ.

3 ലക്ഷത്തോളം ആളുകൾ പ്രസാദിക്കണ, പ്രാദേശികരണ, ഓരോ പ്രാദേശികരണമെന്നായി വിഭജിക്കുന്നതായാണിപ്പോഴുകൾ വല്ലാത്ത ഉള്ളടക്കം വിഭജിക്കണമെന്നായിട്ടുണ്ടാകുമെന്നും എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും തുടർച്ചയായാണിപ്പോഴുകൾ ഉണ്ടാകുന്നതായിട്ടുണ്ടാകുമെന്നും വിവരിച്ചു. (38)

എന്നാൽ, ലോകത്തെ ചുറ്റും കരിയിലാക്കുകയും
 പൊക്കമുള്ളതെന്നും അറക്കത്തോടൊത്തായി
 ഹാകുമാരകൾ പണിയിട്ടുണ്ടെന്നും
 സൂര്യൻ ഉദിച്ചതാകയാൽ അതൊക്കെ (39)

അത് ദീനദാക്ഷിതാവര്യ ആണ് അനധികം അത്.
നാവണൻ— കഥയില്ലാത്ത ഇവന്റെ വാക്കിനെ അമർത്ത്
കേൾക്കൂ.

മഹാപ്രശ്നം. ൧൯— ഇവരങ്ങിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നത്, അതുകൂടി
 ഭരണകാര്യമല്ല.

സംവത്സരം— ഇവകൗൺവെലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മികവി-
ന്നിയെപ്പറ്റി ഉത്തരവ് നൽകുന്നതിനുള്ള അനുമതി

ഇപ്രകാരമുള്ളതാണ് രീതി പുനഃനിർമ്മാണം

ജവമുക്തമാൽകരികൾ : ഞാനാ മീന (40)

നീതി— ഉച്ചി ചെണ്ടയ്ക്ക് നീലപ്പടവത് കൊടുത്തു, ഇപ്പോൾ
 പാലക്കാട് ഉച്ചി രണ്ടാമതും ഇതുതന്നെയും അങ്ങി-
 യ്ക്ക് കൊടുത്തു.

3. കോർട്ട്— നന്നായി എത്തിച്ചെത്തിയെടുത്തു.

5. പദ്ധതികൾ - 2. ഇതിൽനിന്നും ആവശ്യമായ വരുമാനം
നൽകാൻ പാറാത്തതിനുള്ള പരിഹാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന
രീതി.

§ അതർ-ചട്ടാനന്തർ ഉദ്യോഗി അന്തർഭാഗത്തിൽനിന്നും
 തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർക്ക്.

§ ൧൨. ജനറൽ ആക്ടുകൾ കീഴിൽ നടപ്പിലാക്കേണ്ട, (എന്ന കോഡ്)

§ രണ്ടാം - അറിവ് ഉണ്ടാവാത്തതുകൊണ്ട്

ஸ்தானம் கருவியுடையவர்களுக்காகவாகியிருக்கிறது. அந்தவர்களுக்கு உபயோகமாகவாகியிருக்கிறது.

കൃഷ്ണകവിതാസമാഹാരം [൧൫] ൧൯൪൪ കലാശാസ്ത്രം ൧൦ മാസ ൧൩ നമ്പർ

ചിന്തിച്ചു നാളെ ഉച്ചയ്ക്കുവരെ എന്തു ചെയ്യാം എന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കി. അപ്പോൾ
 ഡോക്ടർമാർ മരണശേഷം എന്തു ചെയ്യാം എന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കി. (4)

(ഉത്തരവ് വിവരങ്ങൾ വിചിത്രം പരിശോധിക്കുക)

ചുറ്റി നടക്കുന്നു.)

‡ (ଅଧ୍ୟାପକ)

പരാജിതരായിപ്പിരിയുകയും ചെയ്തു. ൧൫൭൪

අනුකූලතාවය : ප්‍රතිපත්තිමය වශයෙන් සහතික කර ඇත.

§ രാമൻ—പ്രാജ്ഞാൻ നാ നിഹരിച്ചു എന്നത. (ഭാരതവൃദ്ധനാട്ടു)

ഉടി ചുറ്റും നില്ക്കുമ്പോൾ വലിയൊരു അലയടക്കം!

மாண்புமிகு அமைச்சர்—திரு. கருணாநிதி: ஆம். அதற்கு அங்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

ആ വഴിയിലൂടെ ഈ കലാധ്വനിയ്ക്ക് ലക്ഷ്യബലം വലിയതാണ്.

ଡା' ଶ୍ରୀମନ୍ତରାମ' ଲୁହକାନ୍ତେ ଉଠାଉଛି.

சுயலாபம்: இது சிவபெரியவர், சிவன (ஸ்ரீமாதா) சிவனாகிய

வழிகளில் வாய்ப்புக் கிடைக்க : அப்படித்.

ஸீதா—(உதிரை கழித்து) "நாளை" பகையான உலகம்

1979-80

അവനെ സമീപത്താക്കി ജ്യേഷ്ഠനും ബാലിതൻനും—
 വേദനകളെക്കൊട്ടക്കിൻ സാമ്രാജ്യമാംഗീകരണവും
 അജ്യേഷ്ഠല്ല, മൂന്നാമെപ്പറമ്പല്ല ചരിസ്സുമാമുനിചയൻ
 തന്നുശാപരക്ഷാസയാഭയനകിയാൽത്താൻ
 ഇന്നെൻ മഹാമതീഭരവോന്മാരെ മരുവാകൂട
 ചെയ്തന്നനിപ്പാറാലുപകുത്തമിടത്താപ്പിൻ (45)

എന്നോ, ഭരകണ്ഡധൻ തന്നെയെന്നോ ദേഹത്തെ രൂപി
 ക്കു് ദിവ്യയായിട്ടിടങ്ങുന്ന പറയുന്നത,
 രാവണൻ— (അന്യയോടുകൂടി ഭരകണ്ഡധൻകൂടി എന്റെ
 പക്കത്തെ വിട്ട് ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചേർന്നുവോ?
 മഹാപാപൻ— അവൻ മരിക്കുന്നതുവരെ ചേർന്നില്ലല്ലോ,
 ദീപിക— ദേഹത്തെ വെടിഞ്ഞ രാക്ഷസൻ ഭാഗ്യത്താൽ ഉപകര
 ന്നു ചെയ്തു,
 രാവണൻ— മഹാപാപൻ! ബാലിയുടെ രാജ്യത്തിൽ സൂചിച
 കന വഴിക്കുകയെന്നുള്ളത് അസംഭവമാണ്. ഏതുവകാ
 ഒന്നെന്നാൽ,

കുരുന്നുകൂടണയെന്തിശിരസ്സെഴും
 പരശുരാമനെയും യുധിഷ്ഠിയവൻ
 വിരവിൽവെൽകിലുമങ്ങുവീടായി—
 ലൂകിയത്തന്നാകിയബാലിയ (46)

അതുകൊണ്ടല്ല ആ ക്ഷത്രിയകുമാരന്മാരെ വധിച്ചതായി
 ബാലിയുടെ പറഞ്ഞല്ലെന്നെന്നെ മന്ത്രികൾ തീച്ചയായി
 യത്, യോക്ക! യോക്ക!

എന്നു മക്കപി വൻകിഴക്കു മുതലായി—
 മൂന്നിലുമൊക്കെ
 ചെന്നുതാൻ നന്മകൾ മതുതന
 മങ്ങുമഹസ്സന്ധ്യയിൽ
 കൈനാപോരിൽ മലയൊത്തു മുട്ടിയതോര
 നന്യ കലൈക്കൈകളും—
 ചെന്നിങ്ങിതവനോളമില്ല ബലമാക്ക
 മെന്നലിലസമ്മതം (47)

മഹാപാപൻ— [അത്ഭുതം] ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭയിക്കാരെ

നമ്മുടെ മേധാവിമരുളയും ബാലനായ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇവിടത്തെ നവോല്പാദനം സംഭവിക്കുന്നത്. മനസ്സിലാക്കുന്നത് ഏതു ചെയ്യുമോ എന്ന് എനിക്കറിയാമെങ്കിലും, പ്രകൃതിയോട് യോജിക്കാനാണ് അത്യാവശ്യം.

[illegible]

(പ്രസ്തുത രണ്ടുപേരും ചുറ്റിനടക്കുന്നു)

മാവേലം. - (കരുണാശങ്കർ), ഈ കമ്മ്യൂണിസം സമൂഹം
വേണ്ടതില്ലാത്തതല്ല. നല്ലതല്ല. നല്ലതല്ല.

മഹാപാപൻ— ഇത് ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

രായണൻ— (വൈകാരികതയോടെ ഉറപ്പിച്ചു) അങ്ങനെയൊരാൾക്ക് എന്താണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം?

സ്പർശനനിവാരണമാർഗ്ഗം:-

അനുബന്ധിതമി.ഐ.കി.ലോ

ਅਨੁਕਰਮਿਕਤਾ ਅਨੁਸਾਰ:-

വീക്ഷണവശമകിനാശമുണ്ടാ

1481

മഹിമ. ൨.൩൯—[ഭക്തന്മാർക്കു നൽകിയിരുന്ന മഹിമാഭാഷ്യം]
ഇഷ്ടാനുഷ്ഠാനങ്ങളെല്ലാം. ഓരോവ് ഭൂഷണാഭിരുന്നാൽ മന്ത്രി
കളെത്തുടച്ചു. [പ്രകാശം] ഏറ്റവും നാടകത്തിൽപ്പെട്ട
പ്രതിഭാപ്രഭം.

സീത. - (അനുസ്മരണത്തോടു കൂടി) ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവനായ ഒരു സാക്ഷാൽ മകിയെക്കണ്ടതിന്റെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അമ്മയെപ്പറ്റിയും അമ്മയെക്കുറിച്ചും സ്മരിച്ചു.

അറബ് - അധികം കർഷകരെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളാൻ ശ്രമം പ്രാപിക്കുന്നതാണ്?

ஸ்திரீ-- 'இக்கலத்தில் என்ன' என்று சொன்னது. காலகாலமாக
எழுதினவர்களுக்கு அப்படியே இருக்கலாம். எந்தவிதமான
உணர்வுகளும் இல்லாமல்.

‡ ലക്ഷ്മണൻ-- (മുൻഭാഗത്തിൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ഇതുതന്നെ പമ്പസേരസ്സ്.

ചെന്നീടാമിസ്സരസ്സി നരികിൽദൃഗാചരം

കൊണ്ടുമളിച്ചുതേകം

മന്ദാരപ്പക്ഷികൾതേന്തടതൊഴുകുന്നത

ബന്ധുജിതാഗ്രത്തിലൂടെ

നന്നായ്കാവുംകുമ്പുറംപന്തസമീപകളിൽ

മരയായ്ക്കുളളരിയിങ്കൽ

പുന്നാഗപ്പുസ്പാഗസംതെന്താടുപവനമിതം--

സഞ്ചരിക്കുന്നുമന്ദം

(49)

രാവണൻ-- ആ പമ്പാതടത്തിലുള്ള വയലുദേശം മരണിയം തന്നെ.

സീത-- (ഉദ്ഭാഗത്തോടുകൂടി) അതേവ! മരണിയമായ ആ പമ്പാതടപ്രാദേശത്തെ കണ്ടിട്ട് ആയുപുത്രൻ ഏതു സ്ഥിതിയിലായി എന്ന് ഞാൻററിയുന്നില്ല.

അന്തർ-- എല്ലാം നാടകംകൊണ്ട് നമുക്കറിയാം.

‡ രാജൻ-- (തോക്കിട്ട്) ഈ പമ്പാസരസ്സിൽ,

കാണത്തുറംപറിച്ചുകിഴമ്പിസഖതയാൽ

തൃപ്തിയാക്കുന്നറിഞ്ഞി-

ദൃതീയവിക്കേതാൽസലിലമുടതെടു

അങ്ങങ്ങഴിക്കുന്നുവായിൽ

(വിചാരിച്ചു) ഹാ! എന്തൊക്കെയാണു ആ ജനകീ എങ്ങിനെ

ഇരിക്കും? (എന്ന് കണ്ണീർ കവാഴിക്കുന്നു)

രാവണൻ-- ലക്ഷ്മണന്റെയ പ്രസാദമുള്ള കാലംവരെ രാജാ സികളാൽ നല്ലപുണ്യം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.

സീത-- (കണ്ണീർമുറയ്ക്കുക) അതേവ! ആയുപുത്രനെ പിരിഞ്ഞിട്ടും ഞാൻ ജീവിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് ഏതൊക്കെ മായിരിക്കുന്നുവെല്ലോ.

‡ രാജൻ-- (കണ്ണീർ തുടച്ചു)

കാണതായാഹിസംതേനളവുധിയികിള

കീഴവേവഴക്കുപാക്ക

ചെന്തൊരുവിട്ടുൽഗരിക്കുംപടിഞ്ചുനാളിനി

കാണുവതെന്നുപ്രാർത്ഥിക്കും

(50)

ഹര. പ്രിയ! ജനകി! (എന്ന് മോഹിക്കുന്നു)

രാവണൻ-- (സംശയത്തോടുകൂടി) ഇവൻ മോഹിച്ചിട്ടുണ്ടാണു്. പിടന്നയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയല്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സമയം പുനഃജന്മം ചെയ്യുന്നതുമായാണിവിടെമോ ഇത്. സീത-- ഹാ! കഷ്ടം! കഷ്ടം! വിഷാദം നിമിത്തം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു ഈ വിധമായ അവസ്ഥ സങ്കടിച്ചപ്പോൾ ഭയപ്പെടുകയും എന്നെ കാട്ടിക്കൊടുത്തില്ലല്ലോ.

(എന്ന് വ്യസനത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നു)

§ മകളുണ്-- ഭയം! ആശ്വസിപ്പിക്കുക, ആശ്വസിപ്പിക്കുക.

കുതിരകളെപ്പറ്റിപ്പുറത്തുനിന്നുവന്നു

ഗുരുവനെക്കുറിച്ചുനിന്നുനിൽക്കുന്നതിനേ

അതിജീവിക്കുകയുംകൊണ്ടുംതോന്നിപ്പോന്നു.

നന്നായിപ്പോയിവിചാരിച്ചുപോയിപ്പോയി

(51)

§ രാമൻ--(ആശ്വസിച്ച്) ഇപ്പോൾ പ്രകൃതിപരമായും എത്ര ദൂരത്തിലാണ്?

§ മകളുണ്--ദേവ, ഏ ഒരു ദിക്കു ഇതാ അടുത്തുവരുന്നു, അടുത്തുവന്നാൽ അങ്ങിനെ ചോദിക്കാം.

§ (അന്നന്ദം കിട്ടി പ്രവേശിക്കുന്നു)

§ മകളു--അതാ കിഷ്കിന്ദയത്തോടുകൂടി ആ രാജപുത്രന്മാരുടെ സമീപത്തിൽ വന്നുവന്നു.

രാവണൻ--എന്നാൽ പ്രേരിതനായ ഓടി കിഷ്കിന്ദയെ ധരിച്ച്, ഇവരെ വധിച്ചുനശിപ്പിച്ചുവന്നതായിരിക്കും.

സീത--അനന്ദേ അയ്യോ കഷ്ടം അയ്യോ കഷ്ടം!

അനന്ദ--തോഴ് അകാരണമായിട്ടുണ്ടാണു് വേർപെട്ടതാണു്?

സീത--ആ രാജസൻ കിഷ്കിന്ദയെപ്പോലെയു എന്നെ എങ്ങിനെ അപഹരിച്ചുവോ അതുപോലെ മനുഷ്യാണു് ആയുപയോഗിച്ചു കൊല്ലുവാൻനിശ്ചയിച്ചു എന്നതാണെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

അനന്ദ--ഇതു നാടകമല്ല, എന്നാൽ അങ്ങനെയും കഷ്ടം. ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചതുകൊണ്ട്.

§ ലക്കുനമ്പർ:- ഭഗവൻ ക്ഷേത്രം: നാലു മന്ത്രികളുടെ കൂടി സു
 ഗ്രീയൻ വസിപ്പണെ ദൃഢകപയ്യതത്തെ അഞ്ച് അറിക
 യിലെ?

§ കിഷ്ക--[ആത്മഗതം] ബാലി സൂത്രീവരെ വധിച്ചു നശിപ്പിച്ചു. നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ കർമ്മശാസ്ത്രപരമായി പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവരെ അടയ്ക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം എന്റെ സ്വാമി സൂത്രീയർ സംശയിച്ചുകൊണ്ട് സൂക്ഷ്മം അറിവുവായിട്ടുണ്ടാകാൻ പറ്റാത്തതായിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഞാൻ അങ്ങനെയായിരിക്കുകയില്ല. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്പോൾ ആത്മാവ് പ്രസാദിക്കുന്നു. [പ്രകാരം]

കുറയ്ക്കുക. 10. നാമധേയം കൂടുക. 11.

മുതലധനകളായതിനാലും

കാരുഷ്ഠികം നന്നാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശം.

ബാങ്ക്ക്കിട്ടി ചരട്ടം കുറയ്ക്കുക

[52]

બી.સાહુકરભાઈ

[illegible]

സീ ൪- [ആത്മാനുഭവമുദ്രപത്രത്തിലിടുന്ന ഇവൻ രാജസ നല്ല, പ്രകാരം] എന്നീവ! ഇവനറികയിട്ടല്ല കേവലമീന യായ ജനതകളുടെ കേന്ദ്രവിന്റെ വേഷം ധരിച്ച അപ്പൂർ സ്ത്രീയാണ് കരുത്തിയെന്നും ആ ജനതകളുടെ ദേവന്റെ വേഷം ധരിച്ച അപ്പൂർസ്ത്രീയാണ് മറ്റൊരു കരുത്തിയെന്നും.

த. பக்தவத்சலம் -- திரு. வ. வெ. சுவாமிநாதன் பதவி --

നാരിക ജനറലി കയ്യെടുത്തു.

இருக்கின்றன. இவற்றைப் பற்றி உபதேசம்

3. கி.இ.டி. - உதி, உதி, என்னென்று வந்தவர்கள் மறந்துவிடாமல்
நாவலர்கள் அப்படிக்குறிப்பு எழுதி

§ ചകുണ്ഡനൻ. ഇന്നിങ്ങങ്ങൊക്കിനന്നനൻശരണ്യൻ (53)

3 ഭിക്ഷു: ഞ്ഞാൻ അഭയദാസതിന്റെ മന്ത്രിയായ ഹനുമാനാണ്.

എന്നാൽ സൂര്യവംശശൈലാശ്വതനായ ഹേ മഃവ' കേട്ടാലും:
 ദൃഷ്ടൻബാലീപവ.സുതകളത്രത്തിനെത്തന്നെക്കീ
 കഷ്ടംകൊന്നിട്ടവനെയവളെസ്സൂര്യപുത്രനാണെങ്കിൽ
 കൂട്ടത്തോടൊഴിവേറുന്നെക്കൊന്നുസൂര്യനാമജനം.

നൊട്ടുംവൈകരുതയിരൂലുപതേ'തിനകളത്രത്തെമനൽകും (54)

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സുഗ്രീവൻ കാലാവധി വേലിയുടെ
 അഞ്ചുദശകാദിസ്ഥിരസംഖ്യയുള്ള ദണ്ഡപത്രത്തിന്ന് നാ
 ധനായി കീരം.

നാവണൻ. (ചോദനത്തോടുകൂടി) എന്തുപറയുന്നു ഭിക്ഷുപതക
 ന്? എന്റെ ചന്ദ്രഹാസം എവിടെ?

മാനാമതീഭിഷുചിനെക്കണ്ടനായ
 കൊന്നിട്ടുത്താൻപിമ്പുടന്ദ്രശ്ചമുദക
 ചെന്നുക്കുസുഗ്രീവനെമുന്നമാത്വ
 കൊന്നിച്ചുകൊന്നിട്ടവനിന്നുതന്നെ (55)

(ആലോചിച്ചു) ഞാനെന്നിനിഷിരനെ ബലപ്പെട്ടനും, ക
 ത്രിയക്കുട്ടികളെ വധിപ്പാനായി പ്രേരണം ചെയ്തപ്പോൾ ബാ
 ലിതന്ന അപരകുട്ടി സ്തോമിതന്മാരായ മറ്റുള്ളവരേയും കൊ
 ട്ടുചെയ്തല്ലോ.

മഹാപാശൻ—സ്ഥിതി കല്പിച്ചത് ശരിയാണ്.
 മഹീത—അദ്വൈതമുള്ള ഈ നിശ്ചയം നല്ല യോജിപ്പുള്ളതായി
 കാണപ്പെടുന്നു.

§ രാമൻ—അഞ്ചിനെത്തന്നെക്കൂടി, എന്നാൽ പ്രശ്ചമുദകപവൃതത്തി
 ലേക്കു നോം ചെയ്തുക. (എന്ന് എല്ലാവരും ചുറ്റിനടക്കുന്നു)

§ രാമൻ—എന്താണിത് പവൃതശിഖരപോലെയെന്നുതന്നെയും
 മാഗ്നിദൈവകമായുമിരിക്കുന്ന അസ്ഥി സമൂഹം കാണപ്പെ
 ടുന്നു.

§ ഹനുമാൻ—ബാലി കൊന്നു വലിച്ചെറിഞ്ഞ മുന്ദുഭിഷുക്കു അ
 സ്ഥി സമൂഹമാണിത്.

§ രാമൻ. ഗമിപ്പാൻ വേണ്ടി ഇതിനെ ഞാൻ പൊങ്ങിക്കാം.
 (എന്ന് ചൊക്കുന്നതായി തിടിക്കുന്നു)

§ ലക്ഷ്മണൻ— (ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടി) ഭൂമിപ്പുറം പാദംഗാലും

കൊണ്ട് നഗ്നരായിത്തീർന്നു. പത്തുനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ നല്ലിരിക്കട്ടെ
 തന്നെയും.

‡ ഡാനമാൻ — [ആന്ധ്രഗാന്ധി] ഈ രാജകുമാരൻ മഹാബലവാ
 ന് തന്നെ. [പ്രകാശം] ദേവ യുദ്ധാവസ്ഥാസാന്നിദ്ധ്യം മരി
 ച്ചു. ഭൂമിയിൽ ഈ ദേവനെ വീണു വന്നതായതിനെ
 കൈകൾകൊണ്ട് ഒരു യോദ്ധന ഭൂമിയിൽവെട്ടി.

‡ രാമൻ — (മുൻകാലത്തുനാക്കിട്ട്) ഈ സ്ഥലത്തുവെട്ടി കര
 ണം നന്നായിത്തീർന്നു. ശരംകൊണ്ട് തുളച്ചുപോയതാണ്.

‡ ഹനുമൻ — ബലിയുടെ തന്നെ.

‡ ലക്ഷ്മണൻ — പെരുമ്പടയ്ക്കൽകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ തന്നെ അമർത്തി
 ഒരു നിരയാക്കപ്പെട്ട ഈ സ്ഥലത്തുവെട്ടി. ബലിയുടെ ഒരു ബാണം
 കൊണ്ടുതന്നെ കന്നിച്ച് മുറിച്ച് കളഞ്ഞുവെട്ടി.

‡ ഹനുമൻ — (സഭാസഭാസഭാകൃതി) ദേവ' കണ്ഠാലം, ക
 ണ്ഠാലം, ബലിയുടെ അനുജനായ സുഗ്രീവൻ മന്ത്രികളോ
 ട്ടു വിവരകുറിപ്പും വിട്ടിട്ട് ഇറങ്ങിയതും, അതുകൊ
 ണ്ട് തൊന്നിയിലെ വിവരമെന്നും.

ഭൂമിയിൽനിന്നുപോയവരിൽ

ഭൂമിയിൽനിന്നുപോയവരിൽ

പ്രാദേശികസഭാസഭാകൃതികളായതും

ഖണ്ഡനംകൊണ്ടുവീട്ടി-

സാമന്തങ്ങളുടെയെല്ലാംകൂടിവരുന്നതി-

ച്ചിട്ട് കൈമാറുന്നതിനാൽ

പോരുന്നവർക്കുവേണ്ടി നമസ്കരിക്കാം

കീർത്തനംകൊണ്ടും

(56)

രാവണൻ — (ആന്ധ്രഗാന്ധി) ഉദ. ഗാന്ധി

പോരുന്നവർക്കുവേണ്ടി നമസ്കരിക്കാം

പോരുന്നവർക്കുവേണ്ടി നമസ്കരിക്കാം

പോരുന്നവർക്കുവേണ്ടി നമസ്കരിക്കാം

പോരുന്നവർക്കുവേണ്ടി നമസ്കരിക്കാം

(ആന്ധ്രഗാന്ധി) പൊതുവായതാണ്

പൊതുവായതാണ്

തെന്തെന്തെല്ലാപിള്ളെറിവാൻ

വിരതൻബാലീജയിപ്പതാവരേ? (58)

സീത— ആ ദേശാന്തരത്തിൽ ജഗ്ഗുണ്ഡൽ ആയ്കുന്ന പ്ര
ബലമായ ബന്ധുവിനെ കളിച്ചു എന്ന് തോന്നുന്നു.

‡ രാമൻ— ഇതാ ഇവൻ എന്റെ സമീപത്തിൽ വരുന്നു.

‡ (അനന്തരം മന്ത്രികളോടുകൂടി സുഗ്രീവൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

‡ സുഗ്രീവൻ— (ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടി)

എവരേബദ്ധിയയച്ചി

ദിവ്യഭവതന്നെന്നനായേക്കപ്പു

ത്തവതെന്തെന്നൊന്നുമന്ദൻ

ജവരേന്ദ്രിയരാജാവൻവരുത്തുന്നു (59)

‡ ഹനുമാൻ— ദേവ! സുഗ്രീവൻ തമസ്സരിക്കുന്നു.

‡ രാമൻ— സ്നേഹിതന് കുശലമല്ല.

(പിന്നെ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നു)

‡ സുഗ്രീവൻ— ദേവ! ഇതിദൃതക്കഥാ എനിക്കുതാണ് കുശല
മുണ്ടാകേണ്ടത്, എന്തെന്നാൽ അജ്ഞാൻ സ്നേഹിത എന്നു
വിളിക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ പരമമായൊല്ലൊ.

‡ രാമൻ— സ്നേഹിത! വിശുദ്ധസ്ഥിന്റെ പുത്രനായ രാവണാദര
വും അവൻ വന്ധിക്കുന്ന പുരിഷ്ഠവും താനറിയുമോ?

(രാവണൻ സുഗ്രീവനെതുപദർശിക്കുന്നു ശ്രദ്ധ

യോടുകൂടി കേൾക്കുന്നു)

‡ സുഗ്രീവൻ— ദേവ! ഞാനൊന്നുജനിക്കയില്ല.

മഹാപാശപൻ— തിരുമനസ്സിലെ വാസസ്ഥലത്തെ സുഗ്രീവ
നുംകൂടി അറികയില്ലേ?

രാവണൻ— (ചിരിച്ചു) എന്നാൽ അമാത്യൻ കേൾക്കേ.

മുന്നത്തൊൻപത്പഞ്ചദൃഢജിഹ്വകളെഹരി

ച്ചിങ്ങുപൂകാവിലാക്കീ—

ട്ടന്നെന്തവസംമഹേന്ദ്രവരൈവതമിലു—

ജെളൻമാക്കണമല്ലോ

എന്നാരാധിച്ചപോലെപ്പുരരിപുവരമേ—

കീടിനാൻതന്നിമിത്തം

അന്നദേവേന്ദ്രപുത്രാണമന ചന്ദ്രിപു

ഒന്നുകിലാമാനന

(60)

സീത— അതലേ! വാനരമണ്ഡനായ ഈ വനം ലഭകന്മാരുടെ വെങ്കലായത്തം അറിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ എന്റെ അശോക വനത്തിൽ അഷ്ടപക്ഷികൾക്കു കടുത്തുവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായിട്ട് ആയുർവൃത്താന്തം അർത്ഥം പിന്നെ പറയാനുണ്ട്?

അതലേ— തേപ്പി. ഇതിനും നീക്കത്തിനിടയായ വ്യവസ്ഥയുണ്ടു സൂര്യപുരം മേൽക്കൽ ആനുകൂല്യം ഇവിടെവന്നു നിന്നെക്കണ്ടി. അദ്ദേഹത്തിനോട് വെങ്കലായത്തം അറിയിക്കില്ലേ?

§ സൂര്യപുരം— എന്നാൽ ആകാശത്തിൽക്കൂടി ഒരു അഷ്ടപക്ഷികൾക്കു കരുതുന്നതെന്തെങ്കിലും കാരണത്താലോ ഈ കരുതുന്ന ആനുകൂല്യം ഉപാധിയിട്ടുള്ള ഈ ഉത്തരീയത്തെ എന്റെ സമീപത്തിലിട്ടു എന്ന് കൊടുക്കുന്നു.

§ അതലേ— (അപ്പോഴാണ്) അവളുടെ തന്നെ ഈ ഉത്തരീയം.
(എന്ന് വാങ്ങുന്നു)

അവളാൽ— (ആവേശത്തോടെ) അനുകീ ഇങ്ങനെ ഉത്തരീയത്തെ അടുത്തിട്ടുണ്ടാകട്ടെ അന്ന് അന്ന് ബലപ്പെടുത്താൻ അറിഞ്ഞില്ല.

സീത— അന്ന് അടുത്തിട്ടു ഉത്തരീയം ഭാഗ്യമായിത്തന്നെ ആയുർവൃത്താന്തം കരുതിൽ ചെയ്ത.

§ അതലേ— (സന്തോഷത്തോടെ വ്യവസ്ഥയോടെ) പ്രശ്നം ഗതം ഇതവളുടെ തന്നെ.

ഇക്കാരണംപോലകുറഞ്ഞുകൊടുത്തുകൊൾ

പത്രകസ്മിതത്തോടും

പൊക്കംകൊണ്ടുവന്നുചെയ്തതാണെന്നതെ

സപ്തമയിട്ടുകാട്ടും

അതുകൊണ്ടുംഗതമാകുംസുഖമായിരിക്കുമെന്തോ-

നമ്മളിടുന്നതന്നെ

ചിതന്നെന്നെന്നായിലപ്പോളിരിക്കുമെന്നതാൽ

വീട്ടുകാരെപോലാഗ്നി

(61)

അവളാൽ— അയ്യപ്പുരന്റെ ഈ ഉൽക്കണ്ഠാ എന്തൊരു വലുതാ

തിരികന്നുവെല്ലോ, (ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടി) പ്രാണനെ വി
കന്ന കല്ലുതന്നെയല്ല.

സീത— (ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി) എന്നെ കൂടാതെ എന്റെ ഉത്ത
രീയത്തെ കണ്ടിട്ട് ആയുപുത്രൻ അവസ്ഥാന്തരത്തെ പ്രാ
പിച്ചുവോ.

§ രാമൻ— [പ്രകാരം] പ്രിയയുടെ ആഭരണങ്ങളെ കാണട്ടെ.
[എന്ന ഉത്തരീയത്തെ അഴിച്ച് കണ്ണീരോടുകൂടി നോക്കി
കൊണ്ടു] [ആത്മഗതം]

മല്ലാക്കുകകൊണ്ടിങ്ങനെയൊക്കെയെന്നു

ചെയ്തവനായിത്തീരാൻ

ചൊല്ലാമിതൊന്നുതന്നെപ്പറ്റിയൊന്നായി—

കന്നനൂപുരയ്ക്കും

കില്ലില്ലതന്നെകൊണ്ടി—

രാവണൻ— ആഭരണങ്ങളെ കണ്ടാൽ ഈ രാജപുത്രൻ പ്രാണ
നെ കല്ലുതന്നെയല്ല.

സീത— ആയുപുത്രൻ ഇങ്ങിനെ ചിന്താസങ്കേതമായി എന്നുള്ള
തിനാൽ എന്റെ ഹൃദയം അമൃതത്തിലും അഗ്നിയിലും വീ
ണപോലെയിരിക്കുന്നു.

§ സുഗ്രീവൻ— [ആത്മഗതം] ഇദ്ദേഹം ഇത്രകളെ കണ്ടു
കൊണ്ടു ജനകിയെ സ്തുതിക്കുന്നു നവയുവം, അതുകൊണ്ടു
തന്നെയാണ്,

കളഭാധിനിവെന്തുകൂടിയെന്നി—

അയ്യയ്യയ്ക്കൊക്കെയുംവെന്തുകൂടിയെന്നി—

വെളിവാൽഭവത്തിന്നുചെയ്തപൊയ്ക്കും

നല്ലിന്നുതന്നെതന്നെപോൽമറ്റൊന്നും (65)

[പ്രകാരം] സ്നേഹിത! രാസനിക്കുണ്ടു ജനകിയെ പരിഭവം.

§ രാമൻ— (അനുസ്മരണത്തോടുകൂടി) [ആത്മഗതം]

* * * ചാലപ്പൊളിയിട്ടാ—

നാങ്ങിടുകയെന്നു

കല്പാണികളുമതിയാർജ്ജ്വലങ്ങളെത്തുടർക്കുക—

കിടക്കുരണ്ടുതൂണുവോ

(66)

[പ്രകാരം] ൨. കണ്ണെ എന്നെ കാണിക്കൊക്കുക.

(എന്ന് മോഹിക്കുന്നു)

രാവണൻ— ഇനി എന്താണ്. ഇവന്റെ കഥ ഇതോടുകൂടി അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. (എന്ന് സന്തോഷത്തോടുകൂടി എഴുന്നീല്ക്കുന്നു)

മോഹപാശം— ഇത് നാടകമേണ് (എന്ന് കട്ടക്കുന്നു)

സീത— ആയുധപുത്രന്റെ ആ മനോവ്യൂഹപരങ്ങളെ അരികയാൽ ആ അവസ്ഥകളെ വിചാരിച്ച് എന്റെ മനസ്സിന് എതിരെയാകെ വികാരം ജയിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞാനെന്തു ചെയ്യട്ടെ. (എന്ന് മോഹിക്കുന്നു)

അവലം— തോട് ആശ്വസിക്ക്, ആശ്വസിക്ക്.

‡ ലക്ഷണൻ— ജേ. എ! ആശ്വസിക്ക്, ആശ്വസിക്ക്.

‡ രാമൻ— (ആശ്വസിച്ച്) സുഗ്രീവ! സഖ്യത്തെ തന്നെ ഹിമകുന്നങ്ങളിൽ ഞാനിതര കൈ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

‡ (സുഗ്രീവൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി കൈകൊണ്ട് രാമകുമാരിൽ പിടിക്കുന്നു)

‡ (അണിയറയിൽ)

എന്നിപ്പോൾ രാവണൻതന്റെ മരിക്കുന്നവിധനം

ചെയ്തു തുടങ്ങിയിലെന്നം

ലിംഗനരംഭവെരിയുമെന്നു ജനസമീപം

തീനവനമെന്നോ നാൽ

കെന്റീടൻകയ്യലേനീ ചലിപ്പിക്കുമെന്നെ

കാഴ്ചവെന്നെന്നു

വെണോക്കിട്ടേക്കാണെതിരിട്ടുകിളി

കില്ലമോരാനന്ദം

(64)

‡ സുഗ്രീവൻ— ബാലികനെ വന്നിങ്ങിനെ പറയുന്നുവോ.

‡ മനോമൻ— [ആത്മഹത്യാ] അഹോ! സുഗ്രീവന്റെ ഉദാസീനത, എന്തെന്നാൽ ബാലിക്ക് പ്രവേശിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത പ്രശ്നമുണ്ടാകുമെന്നു വിട്ടു ഈ രാജാക്കന്മാരിൽ വന്നുവെല്ലോ. ആകട്ടെ രാജാക്കന്മാരിൽ ഇവന്നു അഭയം സിദ്ധിക്കും.

‡ രാമൻ— (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) ഇവന്റെ ശബ്ദം സിംഹം അവിടപലെയിരിക്കുന്നു.

‡ ലക്ഷണൻ— പ്രകാശത്തോടുകൂടി എട് എട് മോശമാവേ മ

കുടുംബമെങ്കിലും നന്നായതുകൊണ്ട് അങ്ങനെയൊക്കെയായാണു്
മരണമെന്നി, എന്നാൽ,

ഭയം കിടന്നു, സ്ത്രീകിലവരെയും-

കുടുംബം ഉണ്ടെന്നി-

മേൽപ്പറഞ്ഞവർക്കുവേണ്ടി ചിലതികൾക്കു്

മേൽപ്പറഞ്ഞവർക്കുവേണ്ടി

മേൽപ്പറഞ്ഞവർക്കുവേണ്ടി, നമ്മുടെ നാടും-

കുടുംബം ഉണ്ടെന്നി-

കുടുംബം ഉണ്ടെന്നി, നമ്മുടെ നാടും

കുടുംബം ഉണ്ടെന്നി-

(65)

നാലാണു്—നമ്മുടെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി
യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി
ഇങ്ങനെയും സഹായിച്ചു, ഈ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി
യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി

സീത—നമ്മുടെ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി, നമ്മുടെ നാടും
യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി
ഇങ്ങനെയും സഹായിച്ചു, ഈ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി
യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി

§ (പ്രിയനായ അമ്മയെക്കുറിച്ച്)

കുടുംബം കൂടെ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി, നമ്മുടെ നാടും
യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി
ഇങ്ങനെയും സഹായിച്ചു, ഈ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി
യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി

കുടുംബം കൂടെ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി, നമ്മുടെ നാടും

യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി

ഇങ്ങനെയും സഹായിച്ചു, ഈ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി

യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി

(66)

നമ്മുടെ കൂടെ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി, നമ്മുടെ നാടും
യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി
ഇങ്ങനെയും സഹായിച്ചു, ഈ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി
യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി

യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി

ഇങ്ങനെയും സഹായിച്ചു, ഈ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി

യൊന്നി വന്നുവെ, അതിന്നു് കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കുവേണ്ടി

ഇങ്ങനെയും സഹായിച്ചു, ഈ ഉണ്ടായവർക്കുവേണ്ടി

(67)

രാവണൻ—ബാല ഈ പാണ്ഡിത്യം തെളിവാണു്.

സീത—(വൃദ്ധനായൊടു കൂടി) തേഴി! അനന്തേ ഇതി എങ്ങി
നെയാണു് തീരുമാനം എന്നു് ഏതെങ്കിലും മനസ്സു് ചെലിക്കേണം,
അതായം കഷ്ടകരമാകുന്ന അപമാന ജയിക്കും.

‡ രാമൻ—എന്നാൽ യുദ്ധം ചെയ്താൽ യോഗ്യമായ ആ പ്രഭു
ഭരണിമാരെ ബോധിതാ വരാം. (എന്നു് പോയി)

‡ (അങ്ങിനെയിതിൽ)

അയ്യോ! ഭാഗ്യവീനയായ ഞാൻ ഹതയാതി, കല്ലെറിയ
നന്തിനു മുദ്രയടക്കുന്ന കൈവേഗമുള്ള കഷ്ടകരമാൻ സുഹൃ
പോലെ ഭയങ്കരമായ ഒരു ശരത്തെ പ്രയോഗിച്ചു. അത്
ഏതെങ്കിലും ഭയമായിട്ട് പ്രാണനെ അപഹരിച്ചു കൊണ്ടു്
പോയി എന്ന് കേൾക്കേണം.

‡ സുഗ്രീവൻ—ബാലിയെ കൊന്നൊടുക്കി, അതുകൊണ്ടുതന്നെ
യാണു് ബാലിയുടെ കേട്ടു് വൃദ്ധനിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ഇഹയി
തിനിന്നു് ചെല്ലിക്കൊണ്ടു കരയുന്നത്, ലഘുന! എന്നാൽ
ഞാൻ പരിവരങ്ങളോടു കൂടി രാമപാദങ്ങളെ ആശ്രയിപ്പാൻ
ചേരുന്നതും.

(എന്നു് പരിവരങ്ങളോടു കൂടി പോയി)

രാവണൻ—എന്തെ രാമൻ ബാലിയെ സഹനിച്ചുവോ! ഇതെ
ങ്ങിനെ വിചാരിക്കാം, കല്പിക്കുന്ന ഒരു ശരം അങ്ങനെയൊക്കെല്ലാം.

‡ (അങ്ങിനെയിതിൽ)

പോയിൽക്കൂടെയുണ്ടു് കിട്ടുവത്രാഗങ്ങളെപ്പോട്ടിച്ചുവോ

സപത്തു് രാജീ ചാലപ്രാപതി യും

പോയൊന്നുപോക്കുണ്ടു് കിട്ടുന്നതു് രാസുന്റെ രീതിയെ—

മുറിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതെല്ലാം സാധിച്ചും

താനാകുമൊരുവൻമൊക്കെകൊണ്ടു് രാജിക്കു

രീതിയാലിമാക്കുറ്റിപ്പറന്നുണ്ടെന്നതിൽ

ശ്രീരാമമുണ്ടു് ഗതംബുണ്ടു് മാകണമി. ചാ. രൂ—

ശ്രാഗാപദോവതരംഗമിതി

(68)

മഹാപാപം—കാലാരംഭംവോ! ബാലിയധത്തായ സുന്ദരായാ
ധിനത്തിങ്കളെ സുഗ്രീവന്റെ കൈയെടുക്കുന്നതും സുഹൃത്തു
ന്നു വാക്യമാണിത്.

പരമേശ്വരൻ വെട്ടാൻ കപികളെത്തന്നെ
സീതയെ തടുത്തുവാൻ

‡ രാമൻ—നമുക്കു വളരെ വലുതെ സ. വാങ്ങാ! ഉണ്ണി ലക്ഷ്മണ!
ജാനകിയുടെ വാക്കുകൾ അറിയുന്നതുവരെ വേറെ ഈ പ്രസ്തു
പണപാത്രങ്ങളിൽ വസിക്കുക.

(എന്ന് കണ്ടുപിടിച്ചു പോയി)
അന്തർദ്വേഷം സമുപ്ലവം.

രാവണൻ -- (ആലോചിച്ചു) തോതിവിടെ പ്രതികരിച്ച എന്തെ
യ്ക്ക് ചെയ്യേണ്ടത്?

സീത— (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) അന്തർദ്വേഷം നിന്റെ വാക്ക് സ
ഹൃദയത്തോടെ.

(അണിയറയിൽ)

സന്ദർശനം ശ്രീകൃഷ്ണൻ കണ്ടുവന്നില്ലേ?

വീരൻ സമ്പാതിച്ചാൽ വിവിതജനകൾ

വസന്തയ്ക്കു കാരണമുണ്ട്

പോന്നുണ്ടെന്നു ലോകമെല്ലാം വരികയാണെന്നു

മനോഹരമായൊരു

(70)

(പ്രിയനായും അണിയറയിൽ)

സന്ദർശനം ശ്രീകൃഷ്ണൻ! ഈ വെള്ളമെന്തെന്തെ നേരെ കണ്ടുപോലെ
ലക്ഷ്മണൻ നോക്കുന്നതിനായി ചെയ്യുക.

രാവണൻ— അങ്ങനെയൊരു ചാരമാണെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ
ഒരു സല്ലാപമാണോ ഇത്. അദ്ദേഹം രാമപുത്രനെന്നു കേ
ൾക്കുന്നതിനായി ചാരമാണെ അയപ്പാനുംകൂടി അദ്ദേഹം
യി (ആലോചിച്ചു)

ചിന്തിച്ചു ജാനകിയെ തരുന്നതിനായി

മനോഹരമായി വന്നു ചെന്നു ചെന്നു

മന്ത്രികളായ മന്ത്രികളായ ചെന്നു ചെന്നു

മന്ത്രികളായ മന്ത്രികളായ ചെന്നു ചെന്നു (71)

രാവണൻ— (ചിരിച്ചു) രാമൻ രാമൻ! ഇതിനായിട്ടു കേ
ൾക്കുന്നു. ഈ നാടകത്തെ കിരമത്തു ചെന്നു കണ്ടു.

സീത— (സന്തോഷത്തോടുകൂടി) തോഴി അന്തർദ്വേഷം വന്നു

സമുദ്രലംഘനം ചെയ്യുന്നു എന്ന് കേൾക്കുന്നു, അതിനാൽ
 ധനം അഭാവമുണ്ടായിരിക്കുന്ന ഒരുപ്രകാരം (എന്ന് രണ്ടു
 പേരും പോയി)

രാവണൻ— മഹാപാപം! എന്നാൽ ഞാൻ പരിഭവങ്ങളോടുകൂടി
 ഇങ്ങനെ കല്പിക്കുന്നു,

വന്ദിക്കട്ടേജലത്തെക്കുടിപ്പലവഴിയിൽ

കുറച്ചുനില്ക്കുന്നവർക്കും

മുറയുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതെല്ലാമെടുത്തു

മുളിപ്പാൽതീർത്തിട്ടുള്ള

കുറുപ്പിൻപുത്രൻകുടുംബനിഹപുത്രനെ

നേരത്തേക്കുപോയവർക്കും

ചെറുവായോടുകൂടിയൊക്കെസ്ഥിപുരയിൽനിന്നും

ഒന്നുകൂടെയെടുത്തുപോ

(72)

(എന്ന് മഹാപാപം അറിയുകയും പോയി)

ഇങ്ങനെ ആരാധിക്കും.

ജാനകീപരിണയം.

മലയാളഭാഷയിൽ

എഴുതികൾ.

(അനന്തരം ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധമാകുന്നു)

ഇപ്പോൾ— (കാര്യത്തിൽ കുറഞ്ഞുകൊണ്ട്) അയ്യോ! അയ്യോ
 ശബരി! അയ്യോ! അയ്യോ! കേൾക്കൂ! ഇങ്ങനെയൊക്കെ! നിങ്ങൾ
 ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവാം, അയ്യോ! അതികാരം!
 അയ്യോ! ത്രി രാജ്യം! അയ്യോ! ദേവതകൾ! അയ്യോ! യാതൊരു
 കാര്യം! അയ്യോ! കേൾ! തിരക്കും! നിങ്ങളും അങ്ങനെയൊക്കെ
 പേരെല്ലാം കഥയെഴുതാൻ തീർന്നുവെന്ന്, അയ്യോ! അയ്യോ!
 മീനയായ അങ്ങനെയൊക്കെ, ഇപ്പോൾ ഈ ദിവസം

[illegible][illegible]

ਸਰਬਤ- (ਸਰਬਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਤਕ ਪ੍ਰਤੀ)

എന്നൊരുതടവു തരമെന്ന് അപ്. ടി.പാ.കെ.തി.കെ.എ.യ-
 ങ്കുചെയ്തവയ്ക്കു, വനകൊണ്ടുതടവിലിട്ടു കളിപ്പണ
 ഘോരതടവുമാറ്റിത്തളിപ്പണമെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു. നാ-
 തടവുവന്നുകിട്ടി. മറ്റൊരുതടവുകാലിപ്പണ, തടവു (1)

(പ്രായ: ൧൪, ൧൫, ൧൬, ൧൭, ൧൮, ൧൯, ൨൦, ൨൧, ൨൨, ൨൩, ൨൪, ൨൫, ൨൬, ൨൭, ൨൮, ൨൯, ൩൦, ൩൧, ൩൨, ൩൩, ൩൪, ൩൫, ൩൬, ൩൭, ൩൮, ൩൯, ൪൦, ൪൧, ൪൨, ൪൩, ൪൪, ൪൫, ൪൬, ൪൭, ൪൮, ൪൯, ൫൦, ൫൧, ൫൨, ൫൩, ൫൪, ൫൫, ൫൬, ൫൭, ൫൮, ൫൯, ൬൦, ൬൧, ൬൨, ൬൩, ൬൪, ൬൫, ൬൬, ൬൭, ൬൮, ൬൯, ൭൦, ൭൧, ൭൨, ൭൩, ൭൪, ൭൫, ൭൬, ൭൭, ൭൮, ൭൯, ൮൦, ൮൧, ൮൨, ൮൩, ൮൪, ൮൫, ൮൬, ൮൭, ൮൮, ൮൯, ൯൦, ൯൧, ൯൨, ൯൩, ൯൪, ൯൫, ൯൬, ൯൭, ൯൮, ൯൯, ൧൦൦)

[illegible][illegible]

എന്നെ മുക്കിപ്പാത്തപ്പോൾ എന്തെ വന്നത്, വെള്ളിത്തടിക്കൽ
ശ്മശാനത്തിലായി.

സമ്പതി— ശബരൻ, നീ മുക്കിയല്ലോ; അതുകൊണ്ടാണ്
കൊല്ലത്, നിമിത്തമാണെന്നു പറയുന്നതല്ല. അ
ത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ നേരിട്ട് മുക്കിപ്പാത്ത മുഖം കാണുന്നത്,
വരാനിരിക്കുന്ന ഭൂതത്തിന്റെ സൂചകമാണ് എന്ന്,
അതുകൊണ്ട് ന്യായമായ പ്രവൃത്തിയിൽ നീ എത്തിനിൽ
തെ ഭൂതം കണ്ടു, നിന്നെ കണ്ടതിയാൽകൊണ്ടാണ് ചന്ദ്ര
നെക്കണ്ടാൽ ചാക്കുവെട്ടുന്ന പാലം വെട്ടുകയാണിതി
കൊണ്ടിരിക്കുകയാൽ കൊതിച്ചിരിക്കുന്ന ആ ജനകി ദർശന
സ്വഭാവത്തിൽ ആ രാമദാസന്റെ പക്ഷത്തേക്ക് ചേ
ർത്ത് അതിൽ പ്രാവർത്തികം, പിന്നെ അഗ്നിദേശം
ഇവിടെ പരിശുദ്ധമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞ് ആ ജനകിയെ
ശ്രീമാനായ അദ്വൈതത്തിന് കൈമാറുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീപ്രസാദ്— ആകട്ടെ, ആ രാമദാസന്റെപ്പോൾ പിന്നെ ചെട്ടാ
ൻ വിചാരിക്കുന്നു?

സമ്പതി— മരിക്കുകയാണ്.

ചെട്ടാൻ പൂർണ്ണതന്നെ അകലിയെറുക്കുക -

അതുകൊണ്ടിട്ടുവരി

ജനകിയെ സ്വപ്നം അടയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ

ഭൂതം അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു

ശ്രീപ്രസാദ്— [ആത്മഗതം] ദൈവം അപ്രകാരം ആ വിധം
അതുകൊണ്ട്, അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്താൽ, അതുകൊ
ണ്ട് അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്താൽ കഴിഞ്ഞു, പ്രകാരം പിന്നെയും
സമ്പതി—

ചെട്ടാൻ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്താൽ—

മരണത്തെപ്പറ്റി

അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്താൽ

മരണത്തെപ്പറ്റി

(2,

(എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുവരി)

ശ്രീപ്രസാദ്— (ആത്മഗതം) അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്ത് മരണത്തെ
പറ്റി ചെട്ടാൻ അങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്താൽ

അപസീദേയം ധരിച്ചു ചെന്നു് ആ ഭരതനും ശത്രുഘ്നനും
കൂട്ട മാത്രത്തിൽ പ്രാണനെ കളയത്തക്കവണ്ണം ഒരു അരി
പ്പുവെക്കമാനമെങ്കിൽ അവരോടു പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ രാ
മൻ എന്റെ രണ്ടു സോദരന്മാരെ കൊന്നതിന്നു അത് ഒരു
പ്രതികൂലിയായി ഭവിക്കും. (എന്നു് പോയി)

ഇങ്ങിനെ പൂർവ്വാഗമം

(അനന്തരം ശത്രുഘ്നനോടു കൂടി ഭരതൻ പ്രഭവശിശുനും)

ഭരതൻ— ഉണ്ണി ശത്രുഘ്ന!

എന്നായ്തൻഭാര്യയെക്കുട്ടനായി ശിക്ഷനെയ്-

സ്സംഹരിച്ചിട്ടുവാനായ്

തന്നെസൗധീരമുദ്രവിധമഗ്രധയാ-

ഥാദിധരതീര അന്മാർ

വന്നിടുത്തിപ്പരത്തിൽപരിചെയ്തമേവ:-

കൃതന്തിമാൽസാരഭംഗി

നന്നായ്തന്നുപോലിന്നവയെപ്പോലി-

ച്ചിട്ടന്നംഗ്രസഭയേറ്റും

(3)

അതും അധർ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള കാളീദ്രവ്യങ്ങളെ കറവാറി
ശിഷ്ടകുളിയും സാക്ഷേതന്മാർപ്രത്തെ കക്കിടുന്നവയെപ്പോലുള്ള
മേല്പു പാദകകളുടെ സന്നിധിയിൽ വേർതിരിച്ചിട്ട് ഭാഗധാ
ശാരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കാം.

ശത്രുഘ്നൻ— മേല്പു! അങ്ങയുടെ കല്പനയാൽ ഞാൻ രാജാക്ക
ന്മാരെ മുദ്രവതെന്ന ഉപചരിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങും അവർ
കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള കാളീദ്രവ്യങ്ങളെ മേല്പുപാദകകളുടെ സ
ന്നിധിയിൽ വേർതിരിച്ചിട്ട് മുദ്രവതെന്ന ഭാഗധാശാരത്തിൽ
സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നെയൊന്നുണ്ടാക്കിയത രണ്ടാമതും
കല്പിക്കുന്നതാ?

ഭരതൻ— ആദ്യത്തെനിപ്പോൾ കാക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ,
എന്നല്ലാത്തതാൽപ്രിയതനയനാംമേല്പുവതപോലെയെന്നാ-
യൊന്നുണ്ടാകുകയിതി സമാധിതയാവട്ടെ കൂടുതലും
തോന്നുന്നില്ലാത്തതെങ്കിലുംവെച്ചു കൃഷ്ണമുഖനും
തന്നായല്ലാതിയകുലപുരുഷനായ്തന്നെയെക്കേണമനി (4)

ശത്രുക്കൾ— അങ്ങിനെതന്നെ ചെയ്യുകൊള്ളാം.

ഭരതൻ— (അനുസ്മരണത്തോടെ വ്യസനത്തോടുകൂടി) ഉള്ളി ശത്രുക്കൾ!

വീലംശിഷ്ടജടകൊട്ടരിലധിമന—

തേരുതറവീരജപിപ്പാൻ

മാലാമസ്തകപിതലനറമ്പുവീചതപസം

കോടയുഷ്ടനടുക്കൊത്തും

ചാരലപുത്തൻപുലിത്തലുക്കുമരിൽവിരി-

മുങ്ങുവണിയിട്ടമാർപ്പൻ

കോലംകുടന്നുസാരാതിൻ ചന്ദനതിലരുചി-

ത്തത്തിലുണ്ടിനരഭരൻ

(5)

ശത്രുക്കൾ— (ഗർവ്വത്തോടുകൂടി) സാമ്രാജ്യമെൻ്റെ പ്രഥമപുത്രനായി മാഹാജാധനായ ഓടുന്ന ജ്യേഷ്ഠന് എന്ദ്രകാകം ദൈവത്താൽ സങ്കലിച്ച ആ അയസ്സമയെ ആക്കു മറയുവാൻ കഴി.

ഭരതൻ— (വ്യസനത്തോടുകൂടി)

മുക്കുംകീടണമകളുക്കുടവിയിൽഗമനം

കമ്പുരിത്തരംവവർത്തം

കൊല്ലാത്തേററംപുളിക്കുമതലമലരതനം

മുട്ടുതന്നകിടക്ക

വെള്ളാപരന്നുപുളിപ്പാൻതരിലകശാകാടി-

ത്തങ്ങുലിത്തം ഇതെടുക്കാ

കൊല്ലാമതേവമിടത്തും വിട്ടചന്ദനപതിയോ

ജ്യേഷ്ഠനുംസംഭവിച്ചു

(6)

(എന്ന മോചിതന)

ശത്രുക്കൾ— ആപ്പു! ആശ്ചര്യം! ആശ്ചര്യം! ജ്യേഷ്ഠന്റെ ആ അപസ്മരവിചാരിച്ചു കൂടാനാവാം.

ഭരതൻ— (ആശ്ചര്യത്തിൽ) എങ്ങനെ വിചാരിക്കേണ്ടിരിക്കും!

കെട്ടിപ്പുറന്നുകയ്യാടുകമെളമകൾ

പാശുവാദങ്ങളുൾക്കേ

കെട്ടാതുപടുക്കേണതരിലധിമന-

തേരുലിനകൊട്ടുമോത്താൽ

മാട്ടുപൊന്നാണിയാളുകൾക്കുമാക്കി-

മുഖിതനെന്നുസാധ.

അതിൽപ്പോലും ച.സ. അതാതിനമുഖ-

അതികരവായ് നകുന്നു

(7)

കാട്ടം! കാട്ടം! എന്റെ വലിയമായ ഏതും സർവ്വധം
പൊട്ടിക്കുറിക്കുന്നില്ലല്ലോ, (കുറഞ്ഞു വന്നു വിട്ടു
കൊണ്ടു)

നാണവിട്ടതിന്നു ശമയ്ക്കി വിചാരം കടകാണുചെയ്തിടുന്ന
രേണാക്കിക്കിടക്കി വെളിച്ചമുദയമായി വിട്ടു അനിടുകിൽ
കാണാത്തതും സമയനാളായ് കളവതി നാളായ്കൊണ്ടും
കേണകുണ്ണിനായി അടനകനാക്കിയിരിക്കുന്നിടമാ (8)

ശ.ശ.ശ. - എന്തു കടവെത്തിയെൻ ദുഃഖലാസം ഈ വിധമു
യിരിക്കുന്നതിന്നോക്കത്തു ചെയ്യുന്നു.

കേന്ദ്രം - അതേ കേന്ദ്രം! കാട്ടം!

എന്നിടത്തുനിന്നു കൈപ്പൊലിയുന്നതാൽ

സ്ത്രീകൾക്കിടയ്ക്കുണ്ടാകുന്നതും

കുറിയായ്കുന്നതും ഇവയ്ക്കുണ്ടാകും

മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതും ചെയ്യുന്നു

(9)

അതിനാലുള്ളതും അഗ്രഹിക്കുന്നതും അതെന്നു ചെയ്യുന്നു.

ശ.ശ.ശ. - എന്തു കടവെത്തിയെൻ ദുഃഖലാസം ഈ വിധമു
യിരിക്കുന്നതിന്നോക്കത്തു ചെയ്യുന്നു.

കേന്ദ്രം - (അലോചിച്ചു) കടവിധമായിട്ടാകട്ടെ കായ്കതും
കൊന്നുവിയും ഇവയ്ക്കുണ്ടാകുന്നതാണ്. അതാ
നാലാലും ശ.ശ.ശ. സംഹരിപ്പാനായി ഈ രാജാക്കന്മാരെ
കുറിയായ്കുന്നതും ചെയ്യുന്നു.

ശ.ശ.ശ. - എന്തു കടവെത്തിയെൻ ദുഃഖലാസം ഈ വിധമു
യിരിക്കുന്നതിന്നോക്കത്തു ചെയ്യുന്നു.

കേന്ദ്രം - അതേ അതേ?

ശ.ശ.ശ. - ഏതാലും ചെയ്തതായ്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു.

കേന്ദ്രം - അതേ കടവെത്തിയതായ്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു.

ജ്യേഷ്ഠന്റെ വരവായനത്തെ അറിയിക്കുന്നതാണ്, അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് മുന്പു മഹൻ മായാമുഖം ത്രയംകൊണ്ടും വരക്കുകൊണ്ടും ജ്യേഷ്ഠനായാ ലക്ഷ്മണനായും മോഹിപ്പിച്ച് ഭരണി പരക്കിയ സമയത്തിൽ കാക്കനൻ കിഷ്ടപയം പരിച്ച് നീതാദൃചിയെ അപഹരിച്ചു എന്നു എനിക്ക് അറിയിച്ചു. എന്നാലിപ്പോൾ പത്രികയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്താണ്?

ശബരിമലയിൽ ഉള്ള സാഹായക ക്ഷേത്രം ഇപ്പോൾ വേറെ സ്ഥലത്തേക്ക് മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. പുതിയ ക്ഷേത്രം നാൽപ്പതാണ്ടായിട്ടാണ് തുറന്നിട്ടുള്ളതെന്ന് അറിയാം. പുതിയ ക്ഷേത്രം വെട്ടിയെടുത്തതാണ്. പുതിയ ക്ഷേത്രം വെട്ടിയെടുത്തതാണ്. പുതിയ ക്ഷേത്രം വെട്ടിയെടുത്തതാണ്.

ഭരതൻ - സൂര്യൻ എന്നെന്ന് ആരാണ്? എങ്ങിയെ ആവതന സഹനത്തോടെ ലഭിച്ചു?

൧൭. ചോദ്യം— കിഷ്കിന്ധയിലെതായി വാനരകുലചക്രവർത്തിയാ
 യ ബാഹിഷ്ഠൻ അനുജനാണ് സുഗ്രീവൻ. ജ്യേഷ്ഠൻ ബാഹി
 ഷ്ഠൻ സംഹരിച്ചു, സുഗ്രീവനെ കാജാവംശിനുള്ളകൊണ്ട് അ
 വൻ ജ്യേഷ്ഠനെ സംഹാരമായിത്തീർന്നു. മുരുകമായിട്ടുള്ള ഈ
 ഹിന്ദുക്കളിലെ വാചകം കേൾക്കാം.

ജകനാൻ - എങ്ങിനെയാണത്?

ശ്രീമദ്- ശ്രീരാമൻവാലിഭട്ടർക്കുവേണ്ടി

മി. ശങ്കരകൃഷ്ണൻ

പഠനാഭിതകീഴ്സ്സഹൃ ബജമവനമടമടകമത്

ജോൺ കിരോസ്കോപ്പസ്

ജാതാക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസങ്ങൾ

ഉച്ചനം.ചരം.വെളിഞ്ഞാൽ

வகைசுவஸேதுவாஸிபூது மதிகபிதௌ

ကျေးဇူးပြုဆောင်ရွက်ပါ—အရှင်၊ (၁၅)

അതൻ :- (ആലോചിച്ചു) ഉണ്ണി ഇത ശരിയായിരിക്കാം, എ
ന്നുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ഒരു ദിവസം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം അ

ശ്വേതം സംസാരിക്കുന്ന ദേവന്മാരുടെ വാക്കിനെ ഞാൻ
കേൾക്കുകയുണ്ടായി.

ശത്രുഘ്നൻ— ആ വാക്കെന്താണ്?

കേതൻ— കന്യാകുമാരിയുടെ അടുത്തുള്ള

മന്നവനുടേതു നാട്ടുകാണിട്ടും

ലിനതയില്ലാത്തതാണ്

തന്നുതന്നെ അറിയാത്തതല്ലല്ലോ—എന്ന്. (11)

ശത്രുഘ്നൻ— എന്നാൽ ഇത്രയും പുതുമയൊക്കെ ഓലി,
പലതെ അഭിമാനം കാണിക്കുകയുണ്ടെന്നു് അറി
യുന്നില്ല.

കേതൻ— ഉണ്ണി! അതർ പാഞ്ഞത് വേദം ചിലതുകൾ ഞാ
ൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

ശത്രുഘ്നൻ— അതേനേരം ജ്യേഷ്ഠൻ എനിക്ക് അനുഗ്രഹിക്കണം.

കേതൻ— പ്രദാനംകേട്ടിട്ടില്ല

കുന്തയെപ്പറ്റി ചിലപ്പോൾ

കണ്ടിട്ടുണ്ടാകാമെന്നു്

അറിയുകയുണ്ടാകുമെന്നു്—എന്ന്. (12)

ശത്രുഘ്നൻ— ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നാൽ അതിൽപിന്നെ വാഗ്ദാനം
അനുസാരം അതിൽ യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിക്കുശേഷം ഞാൻ
വിചാരിക്കുന്നു. എന്തുതുകയാണെന്നാൽ ഒരു ദിവസത്തിൽ
കൊടുക്കാനുണ്ടായതിനെക്കാൾ ഈ കാറ്റിന്റെ അടുത്തു്
അപകടമാണെന്നു് എന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു് അതിനുള്ള
പ്രതിവിധിയെ ചോദിച്ചു. അവിചാരിച്ചു് ആയുധപ്രിയ
സഖനായ പിംഗളനെ ശ്രീചന്ദ്രമൗലിയുടെ ആശ്രമത്തി
ലേക്ക് അയച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ പിംഗളൻ മുമ്പാകെ
മുഖമെടുത്തു.

കേതൻ— എന്തിനെയാണ്?

ശത്രുഘ്നൻ— കേന്ദ്രമുഖത്തിൽനിന്നു വാഗ്ദാനം

റിചനാചെയ്തതുകൊണ്ടു് അങ്ങനെയു്

ചെന്നു് കേവലം ഗതം ചിഹ്നം

വന്നു് കാറ്റിന്റെ ചെന്നു് കേവലം (13)

അതിനാൽ ആപൽക്കരമായ കാരണത്തിന് എന്ന് വിചാരിച്ച് ഉണ്ണി മേയപ്പേടേണ്ട എന്ന്.

(അമ്മിത്തത്തിൽ)

നല്ലൊരുവനായും സാധനമിടയലും
 വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും
 വല്ലാതെ വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും
 വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

(14)

മേൽ—(മകളിൽ) വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

അമ്മിത്തം വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

അമ്മിത്തം വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

അമ്മിത്തം വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും കടമകളെയും കടമകളെയും

മേൽ—ഉണ്ണി! ഈ സ്മിതം എവിടെനിന്നു വന്നു എന്ന് ചോദിക്കുക. ഒരു വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

അമ്മിത്തം വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും കടമകളെയും കടമകളെയും കടമകളെയും കടമകളെയും

അമ്മിത്തം വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

അമ്മിത്തം വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

അമ്മിത്തം വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

അമ്മിത്തം വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

(15)

[പ്രകാശം] അമ്മിത്തം വെളിച്ചമേറിയതും കടമകളെയും

ശത്രുക്കൾ—ഞാൻ ചോദിച്ചില്ലെങ്കിലും, ഞാനാണ് എവർക്കിന്റെ വരണം എന്ന്,

ഇപ്പോൾ—[അന്യരന്മാർ] ഞാൻ ഞങ്ങളുടെ സോദാശിയാണ്, ലോകദീപത്തിൽനിന്നാണ് ഞാനെന്ന് പ്രവചിക്കുന്നു (ദീപ്തി ചോദിക്കുകയും മറ്റും സന്തോഷം തോന്നിപ്പോയി) എന്തുകൊണ്ട് അതിൽ എവിടെനിന്നോ വരുന്നു എന്ന് ചോദിക്കുക.

ഭക്തൻ—[അന്യരന്മാർ] ഈ ദൃഷ്ടി നോക്കിയാൽ അങ്ങനെയൊക്കെ നിശ്ചയമായിട്ടും ഭാഷ്യനായിട്ട് മറ്റൊരു ഭാഷ്യനായിരിക്കാൻ എന്തുകൊണ്ടല്ല ഇവർ വ്യത്യസ്തമാകുന്നതിനുള്ള കാരണമെന്തെന്നും, അതിനാൽ ജ്യേഷ്ഠനോ പക്ഷാപാലനോ മേൽമുദ്രയോടൊന്നിടമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഈ ദൃഷ്ടി വേറെ വല്ല കാരണത്താലായിരിക്കാം വ്യത്യസ്തമാകുന്നത്. പ്രകാശം എന്താവാം മറ്റൊരു കാരണമാണോ?

ഇപ്പോൾ—[അന്യരന്മാർ] ഇവർക്ക് രൂപവും എവർക്കെറിച്ച് ഞാൻ കാണുകയാണ് നോക്കിക്കൊള്ളുകയും മറ്റും നോക്കുകയും തീർന്നപ്പോൾ അതിലൊക്കെ നിങ്ങളുടെ രൂപത്തോടൊന്നിരിക്കണം, അതിനാൽ ഇവർ ഭക്തനായ ചോദനം, ഇവനിൽ ശത്രുക്കൾ വന്നതല്ല വന്നതായിരിക്കാം പ്രകാശം മറ്റൊരു കാരണമാണോ പറഞ്ഞാൽ?

ശത്രുക്കൾ—ചെയ്തിട്ടുള്ള പേരെഴുതാനാണ് ജ്യേഷ്ഠൻ ചോദിക്കുന്നത്.

ഇപ്പോൾ—[അന്യരന്മാർ] എന്തിനും ജന്മസിദ്ധമായ പേര് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നും കല്പനയായ പേര് മോക്ഷത്തിനായാണ്. പ്രകാശം പുലസ്ത്യവും അതിൽ ജനിച്ചതുകൊണ്ടു എന്നാലേറവും വാസല്യമുള്ള പ്രകൃതികൾ വന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ എന്തെങ്കിലും പേര് ഉണ്ടാകുമോ എന്നു ചോദിക്കും.

ഭക്തൻ—എന്നാൽ ഈ വാക്കുകൊണ്ടു ചേർന്ന പുലസ്ത്യവും അതിൽ ജനിച്ചവരുടെയും പ്രകൃതികൾ അതിൽനിന്നാണ് വരുന്നത് എന്നും ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

ഇപ്പോൾ—അതെ.

ശത്രുക്കൾ—ചേർന്ന ഭാഷ്യനായിരുന്നോ?

ഇപ്പോൾ—[അന്യരന്മാർ] ഇത് എന്തൊക്കെക്കൊണ്ടും ചോദിക്കും.

[illegible]

കോതനം - ഉള്ളി അപരം കോവളം വെള്ളം, പൂവ്, ചുട്ട
 ശരീരം അരിച്ച ചുട്ട പച്ചക്കുട്ട വെള്ളം വെള്ളം
 അരിച്ച അരിച്ച

இப்போது — சிறைமேற்குப் பக்கிசனாயிருக்கிற அந்தஸ்து வாய்
கூட, இப்போது தேர்வு பரீட்சைத் தகுதியை.

கி.த.ந.— 'புற்றுக்கொடுகிற' கீழ்க் குழப்பம் அல்லவெனச் சொல்லக் கூடியதா?

ഇതു പുനഃ. പുനാൽ കേൾക്കുക, (നേടല്ലാത്തവർക്കു മാത്രം) എന്നു
 ശോകത്തിൽ വിചിന്തയുൾക്കൊള്ളുക)

ശ്രീ. പൂർവ്വം—കുറച്ചിട്ടുള്ള സ്വാധീനമുണ്ടാണോ? ശ്രീ. കർമ്മാണാമ?

புரட்சிகள்— திரைமீதும் காணாமலான வாய்க்கட்டு, யானாமாணன் நெருப்பும், பூக்கூடும் யானாமாணன் வாய்க்கட்டு காணாமலாணன் நெருப்பும்

ഭരതം—[സ്മരണയോടെ] ശ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ സഹായികൾക്ക് ആപത്തു വന്നു എന്നുള്ളത് ഭയങ്കരമായിട്ടിരിക്കുന്നു. [പ്രകാശം] 'ഗോ' പട്ടാഭിനി! ഭവതിയുടെ വാസം ഭൂതാത്മികപ്രകൃതിയിലാണെന്നുള്ള പരമമൗനം, അവിടെയെല്ലാ അധരം തമ്മിൽ യുദ്ധം സംഭവിച്ചുവെന്ന്

இதுபற்றி இ.இ.இ. உ.நா.இ.ப.நி.யில் வெച്ചுள்ள ஆய்வு
 முடிவிலிருந்து,

উত্তর— হুগলী-কালিঙ্গা-ব্রাহ্মণ-সমাজ.

ഭൂമിയിൽ—ഇതിനുള്ള സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് തയ്യാറാക്കുന്നത്

வினா 10. கீழ்க்கண்டவற்றைப் பற்றித் தகவல் கொடுக்கப்படுமா?

പ്രശ്നം: "ഇത്" അതിവേഗം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും.

ഇതു പ്രസ്ഥാനം—ഇപ്പോൾ ബാലിയയിലെ എന്താൽ അടുത്ത കൊണ്ടു
 വെച്ചുപോയതായ രാജനാൽ രാജ്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട
 സ്വരീകനാണ് അതിനെ പാലിക്കുന്നത്.

ശേഷം—ഇതു മനസ്സിലാക്കട്ടെ.

ശുഭദ്രാ—ആ ഗൃഹയിൽ അമ്മുടെ പാത്രമായിരുന്നു എന്റെ

പ്രിയസഖിയായുള്ള ശരകുളത്തിൽ പിന്നെ വാനരശ്രീ, സ
പത്നിയായപ്പട്ടി തമാ അഗ്നിപ്രാവശം ചെയ്യതിനെക്കണ്ടിട്ട്
മുസ്സവമായ വൃസ്ഥത്തോടുകൂടി പ്രളയകപച്ചതത്തിൽ എ
ന്റെ സമീപത്തിൽ വന്നിരുന്ന, അപ്പോൾ ഈ വർത്തമാ
നത്തെ ഏതോട് പറഞ്ഞത്.

മരുതൻ—ശതവേഗത്തോടുകൂടി തോർ എന്നവൾ ആരാണ്?
ശ്രീപ്രണവം—വന്നൊരാളായ സുഗ്രീവന്റെ പ്രധാനഭാര്യ
യാണ്.

മരുതൻ—(ആവേശത്തോടെ) സുഗ്രീവനെ രാജാസമർത്ഥ
സംഗമിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ശ്രീപ്രണവം—(കുളിപ്പോടുകൂടി) തൊന്നുവിറയുകയാണ്. അവ
നെ മാത്രമേ, നാമന്റെ മന്ത്രിയായ ഹനുമാനെയും ബാലി
പുത്രനെയും യുദ്ധരാജാവായമിമിക്കുന്ന അഹരേണയും മറ്റു
ജനങ്ങളെയും സംസാരിച്ചു.

മരുതൻ—പറ്റാറില്ല. അവിടെ ചെന്നിട്ടുണ്ടു സുഗ്രീവശതാ
നായ രാജകുമാരന്മാരുടെ സന്നദ്ധതമാണ്?

ശ്രീപ്രണവം—പേരെ എത്ര സ്ഥിതിയാണു ഭവിക്കുന്നത്. മോശ
വികളമായ രാജാസമർത്ഥ മന്ത്രികൾ എളുപ്പത്തിലുള്ള സ്ഥി
തി ഭവിക്കുകയാണു തന്നെ.

മരുതൻ—(കുളിപ്പോടുകൂടി) ഭയമുണ്ടാകുന്നതിനൊത്തൊഴി
യെ ആ രാജാസമർത്ഥന്മാരിലുള്ളി എങ്ങനെ മായത്തു
യോഗിച്ചു?

ശ്രീപ്രണവം എന്നാൽ മേൽ
ഭയമുണ്ടാകുന്നതൊക്കെ പരിഭവം—
പ്രാപ്തികളായതുണ്ടാകാൻ
ആനന്ദസന്തോഷമൊത്തൊക്കെ ഉപൻ
നാട്ടിൽനിന്നുപോയി
എന്നതിനെപ്പോലെയൊക്കെ പരിഭവമെന്നോ—
കൊള്ളുന്നതൊക്കെ
തന്നെയുള്ളതൊക്കെപോലെയൊക്കെ
മേൽ മരുതൻ—(ആവേശത്തോടുകൂടി) എങ്ങനെ ചെയ്യു?
എങ്ങനെ ചെയ്യു?

ശ്രീപ്രസാദ്— [ആത്മഹത്യാ]

എന്നുതന്നെയും മറ്റും.

കുന്നഭാരവും പകർന്നുതന്നു.

കൊന്നവരുടെയും മൃതരും—

മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തവർക്കും (15)

[പ്രകാശം] * * * ജീവനിലാത്ത പട്ടണം (16)

അതും അതും അതും അതും ഉള്ളിലുള്ളതും

(എന്ന് മോഹിക്കുന്നു)

ശ്രീപ്രസാദ്— അതും മേൽപ്പറഞ്ഞതും രണ്ടുപേരും ഈ വിധത്തിൽ
ലഭിക്കും. (എന്ന് മോഹിക്കുന്നു)

ശ്രീപ്രസാദ്— തോന്നിക്കുന്ന പരഞ്ഞതും നിങ്ങളുടെ അപ്രിയ
മാതിരിയായതും നിങ്ങളുടെതാണ്? ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതും
സിദ്ധിക്കും.

അതും ശ്രീപ്രസാദ്— (ആശ്ചര്യപ്പെട്ട്) രണ്ടുപേരും ഉള്ളതായതും
നിങ്ങളുടെതാണ്?

ശ്രീപ്രസാദ്— ഉവ്വ്. അനന്തരം ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കും
കളയാതെ എന്റെ ബന്ധുക്കളെയും ശത്രുക്കളെയും രാജ്യം
സ്വന്തം—(എന്ന് പകർത്തി പറഞ്ഞു നോക്കി.) തോന്നിയതും
കൊണ്ടതും നിങ്ങളുടെതാണ് എന്ന്.

അതും— മേൽപ്പറഞ്ഞതും മേൽപ്പറഞ്ഞതും എന്താണ്?

ശ്രീപ്രസാദ്— ഇതും മേൽപ്പറഞ്ഞതും അതാണ്, തോന്നിയതും
കൊണ്ടതും അതാണ് ശ്രീപ്രസാദ്.

ശ്രീപ്രസാദ്— (ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായിട്ടുള്ളതും) രാജ്യകളും മറ്റും
കൊണ്ടതും അതാണ് നിങ്ങളുടെതാണ്? അതും. തോന്നിയതും
കൊണ്ടതും.

ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കും

കൊണ്ടതും രണ്ടുപേരും ചേർന്നതും

കൊണ്ടതും മേൽപ്പറഞ്ഞതും

അതും മേൽപ്പറഞ്ഞതും (18)

(എന്ന് കേൾക്കുന്നു)

അതും— മേൽപ്പറഞ്ഞതും മേൽപ്പറഞ്ഞതും, മേൽപ്പറഞ്ഞതും ഇതിൽ
കൊണ്ടതും കൊണ്ടതും കൊണ്ടതും.

[illegible]

2. 7. ചുരുക്കം. - രവീന്ദ്രനാഥ് ടാഗോർ രചിച്ച അനേക കവിതകളുടെയും കൃതികളുടെയും പരിഭാഷകനായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം.

உறுப்பினர்: கிராமத்திலிருந்து வந்தவர்களை

കുട്ടി: 1. തമിഴനീക്കുളം മംഗലം, താഴ്വര, മകനാശ്വതി, മലയാളം

കുറ്റബ്ബാസിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെയും കുടുംബത്തിന്റെയും

മുട്ടുവെച്ചവർ: ടി.നരയില കുഞ്ഞുനമ്പ്യാംചെട്ട,നരകുട്ടൻ

[illegible]

செரு. லுன்—(மு.ஸகாணாச்சூசி), அங்கத்தார் துறைமுகம் வ
நாகதிதர்.

കാട്ടിപ്പോകുവതിനു ഭയനകി: മരണോന്മുഖനായിട്ടുള്ള ഗജൻ

കൂടുതൽ അനുഭവപരമായ അതിരുകളിൽ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ചെട്ടിത്താങ്ങി, തന്നിമാവ് തന്നി തുടർക്കടപ്പി നന്ന, പ്രി. ന. അ. യ്ക്ക്

നികുതി: ആഗോളവൽക്കരണ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകുന്നതിനായി (20)

കേരളം— നമ്മുടെ ജനതകൾ! ചേർന്നു കൂടാനും അറിയാനും, എന്തെങ്കിലും

ഓജാറാൾ ക്വെൽ ക്ലോ പന്തമാർ പ്രസ്താവിക്കുക

അമലി ജി. പുനാൽ അന്തിഷ്ഠാധി ചെട്ടുണ്ടെങ്കുമൊക്ക

ကံ" အသစ်ချက်နဲ့

ചതുർത്ഥം ചെന്നലിൽശുദ്ധചന്ദ്രം

കെട്ടിടഭരണവുമായ കൂടിക്കാഴ്ചയും ചർച്ചയും

പ്രസ്ഥാനം [ആശംഗം] ഇത് മുമ്പത്തെ കട്ടിപ്പറമ്പ്

ಎಂ. 729, [ಪ್ರತಿರೋಧ]

កាក្កដា ១៩៧៥ ៖

കിരീടം

(21)

ഭരതൻ— സാരഥാ! കഷ്ടം! കഷ്ടം!

കുറ്റശിക്ഷാവിധികളുടെ മുമ്പാകെ എല്ലാവരും തുല്യരായിരിക്കണമെന്നതാണ് നിയമസഭയുടെ ആഗ്രഹം.

കൊല്ലപ്പെട്ടവർക്കും മരിക്കാത്തവർക്കുമിടയിൽ വേർതിരിച്ചു കൊടുക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നോക്കൂ

തദ്ദേശഭരണത്തിന് നഷ്ടമുണ്ടാകാതെ യൂണിവേഴ്സിറ്റികൾക്ക് വരുമാനം

നാറേപ്പൂവ് തീർക്കുക. 21 ജൂലൈയ്ക്കു നാളെ തുറന്നുപ്രകാശിപ്പിക്കുക.

(എന്നു മൊഴിപ്പെട്ടു)

பொருளியல் [அறிமுகம்] டீப் தேவா! அண்ணாவுக்கு மாற்றத்தே. என்

നരനായ അദ്വൈതത്തിനെ കാമിച്ച എന്റെ മോഹദൂതവും മറ്റിങ്ങമുപോയി. വിശേഷിച്ചു നാസികയോടുകൂടിയൊന്നനും പ്രതിപുരകാലംക പ്രകാശം ഉള്ളി! ആശംസിക്ക, ആശംസിക്ക, ഇതിനേൽ അമരണ എങ്ങിനെ കാണാൻ കഴിയും.

ശത്രുഘ്നൻ (ആഗ്രഹത്തോടും വ്യസനത്തോടുംകൂടി)
കണ്ടാൽ മാരകചന്ദ്രനൊത്തമുഖപുറംഭീവപത്രങ്ങൾപോൽ
നിണ്ടുളിക്കണമുടേ പുറമേതകത്തുണൊത്തബാഹുക്കളും
തണ്ടാർമാനിനമകളിലത്തമസമതോടേ യുക്തഗുഹ്യപ്പാദവും
കണ്ടീടാനഹരോഗ്രമില്ലനിയിനക്കെന്നൊഴുതില്ലായ്കയാൽ ഓ,
(എന്ന് മോഹിക്കുന്നു)

ഇപ്പണയം— (ആശംസിക്ക) ഞാനെല്ലാം കണ്ടിട്ടും എന്റെ
ആഗ്രഹത്തെ സഫലമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. [പ്രകാശം]
ഉള്ളി! ശത്രുഘ്ന! ആശംസിക്ക, ആശംസിക്ക. ഉദ്യോഗ
അമരണയും ആശംസിക്ക. അനന്തരം ഈ മുഖ രാഗ
ക്കുള്ള ഉപായത്തെ ആലോചിക്കുക.

മോതൻ— (ആശംസിച്ചു)
നീകാലംകാത്തുകൊണ്ടു തിരിയടിക്കളമു
ന്നിട്ടുതൊത്തതയാൽകുപം—
നീക്കത്തോടൊന്നുമെന്തിനാണിങ്ങ
പ്പിന്നെനിൻപ്രിയയോടൊത്ത
പാരമ്പര്യംപുറമെനന്നെയുമെങ്കൊടുലം—
മിച്ഛമെന്നുള്ളതൊരു
പോരുന്നില്ലകിലുപ്സാധിയ, സന്തതിസന്തതി
കാണുന്നിന്നെന്തിനൊത്താൻ (24)

അതിനാൽ ഞാനിപ്പോൾ അനിവാര്യമായും ചെയ്യുന്നു.

ശത്രുഘ്നൻ— (ആശംസിച്ചു) പിന്നെ മറുത്തുവെന്റെ വ്യസന
ത്തിന് പ്രതികൂല വേദത്തെയാണ്.
(മേതനെ നോക്കി കൈകൂപ്പിക്കൊണ്ടു)
മേ. യുക്തമാമതേ. യുക്തമാമിത്രമെന്താൻ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവിധംപോയപോരും.
പെട്ടെന്നുതന്നെയാടുവാണെന്നിരിക്കും
മേ. യുക്തകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നമെന്തെന്ന്

ശുദ്ധനമ— (സംതപ്തനാശകൂടി), [ആത്മഗതം] ഇതിനാ
യ ഓണെല്ലാ ഈ പണി, [പ്രകാശം] ഉണ്ണി ഭരത! അങ്ങ
യുടെ നിശ്ചയം നന്നായിരിക്കുന്നു, ഉണ്ണി ശ.തു.പ്പൻ അങ്ങ
യെ തിരിയെ അഭിമാനിച്ചത് നല്ലതെന്നു, അങ്ങനെയൊരു
പുസ്തകമെഴുത്ത് പേരുകുന്നില്ല. എന്നാൽ,

യദകാശ്ചൈതന്യം തദാദികൾ പരമേശ്വരം
ഓരോന്നിപ്പിന്നിനിന്നിടമൊഴെപ്പൊഴെ
കൈകൊണ്ടൊന്നമെങ്കൊണ്ടൊഴെപ്പൊഴെ
പേരുകുന്നിന്നിടമെങ്കൊണ്ടൊഴെപ്പൊഴെ (26)

അതും—അയ്യോ! ഉണ്ണി പഴയണ്!
അന്നാളെഴുത്തുസംഗമിച്ചപ്പോൾ ചുറ്റി
താതെപ്പറഞ്ഞിരുന്നവർ—
പെണ്ണെഴുത്തുന്നതുമെഴുതിച്ചതില്ലെന്ന
കുറവിലെന്നു പറയുന്നീ
പെണ്ണെഴുത്തുന്നതുമെഴുതിച്ചതില്ലെന്ന
നിന്നുവരുകാൽപുരിയിലും
പെണ്ണെഴുത്തുന്നതുമെഴുതിച്ചതില്ലെന്ന
തന്നെമെഴുത്തുന്നതും (27)

ഉണ്ണി ശ.തു.പ്പൻ
മന്നംസംതപ്തനാശകൂടി സംതപ്തനാശകൂടി
തന്നിട്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഉണ്ണി ശ.തു.പ്പൻ അങ്ങനെയൊരു
അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ!
എന്നാലൊന്നു അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ!
അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ!
ഉണ്ണി ശ.തു.പ്പൻ— [ആത്മഗതം] ശ.തു.പ്പൻ ജീവിച്ചിരുന്നതൊക്കെ,
കാഴ്ച! എന്റെ ആത്മഗതം അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ!
കാഴ്ച! ഉണ്ണി ഭരത! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ!
വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്, അതിനാൽ അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ!
അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ!

ശ.തു.പ്പൻ— (കുണ്ണിനാശകൂടി)
അതിനാൽ പ്രിയപ്പെട്ടവരേ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ!
അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ! അയ്യോ!

അതിബാലനാഹരനിവപനീരൽ

മതിയല്ലൊട്ടുമവക്കുതുച്ചിച്ചൊഴുൻ

(29)

അതിനാൽ അഗ്നിപ്രഭവം ചെയ്യാനായിട്ടു ജ്യേഷ്ഠനെക്കാൾ മുന്പേ ഞാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

ശ്രീപുണ്ഡ—ഉള്ളി ശത്രു ഘ്ന' എന്നാൽ അഗ്നിയേയും ഇന്ദ്രനെ യാദൃച്ഛം അതിദംഗത്തിൽ തയ്യാറാക്കുവാൻ അതിക്കു.

ഭരതൻ—അയ്യോ! കഷ്ടം! കഷ്ടം!

എന്നാൽ! ബതവീണാകാസവസ്യത നീചാരഭമോത്താവ

എന്നുമുണ്ടിവരികകേകയസ്യതേ'ഭൃഷ്ണീത പകത്തിൽനി

ന്നന്നായ്ക്കളെക്കളെപറഞ്ഞതിലാലിന്നാസ്യമിത്രംബന്ധി

തന്നേനീനരകംഭൂമിക്കുമൊന്നതം പ്രദേതവമേ!

(30)

അയ്യോ! ദേവേന്ദ്രപ്രിയസഖനായ ഹേ! പിതാവേ!

കയയക്കനാലുളവാക്കി—

ദിനകരവംശത്തിൽസൂര്യനിൽകിടവാൻ

കതിചെന്നിയെത്തൻജ്യേഷ്ഠനെ

വനമതിലാക്കീട്ടു നാ രവ്യംനൽകി

(31)

ശത്രു ഘ്നൻ—ഇങ്ങനെ പ്രലാപിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. അഗ്നിയേയും

ഇന്ദ്രനെയാദൃച്ഛം ഞാനല്ലോ തയ്യാറാക്കുന്നു. (എന്ന്

പോയിട്ട് പിന്നെ പ്രവചിച്ചു) ജ്യേഷ്ഠ ദേവദേവത്തിൽ

ഉണങ്ങിയ വികകളിട്ട് അഗ്നിദംഗത്തെ ജ്വലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭരതൻ—എനിക്കു വളരെ വളരെ സന്തോഷം.

ശ്രീപുണ്ഡ—[ആത്മഗതം] എനിക്കു അതിദനക്കാൾ സന്തോ

ഷം. [പ്രകാരം] ഉള്ളി അഗ്നിയിൽ ചാടുവാൻ എണീക്കു.

ഭരതൻ—ഹേ! അപസരി അതിവിദയുമായ ദേവി ചൊന്ന്,

അരവിന്ദവെഡുകലത്തിന് പരമമുരുവായും അർദ്ധതീ

സ്ഥപകനായ്ക്കുരികണന്ന ഗ്രീവസിഷ്ണമഹാതിയോടു ഈ ഭര

തന്റെ ദൈവകൈയെ വിനയത്തോടു കൂടി വേർപിപ്പിക്കണം.

ശ്രീപുണ്ഡ—(ആത്മഗതത്തോടു കൂടി) [ആത്മഗതം] ഈ കാ

ണും പറഞ്ഞു എനിക്കു അഗ്നിപ്രഭവം ചെയ്യാതെ കട

ക്കാം. [പ്രകാരം] അദ്വൈതം എങ്ങനെയുണ്ട്?

ഭരതൻ—

ഉന്നതമൊഴുതോടുകൂടി സ്വയംമനകണക്കിപ്പാർക്കീച്ചീടണം
നന്നായ്നേരമെന്നമുഖമാരെയവർചെട്ടിക്കാതിവിടേയിപം
എന്നൊന്നല്ല ഗതിയ്ക്കു നഗ്രഹമുടൻതേങ്ങിടേമകീടണം
ചെന്നിട്ടു നൂതാഗ്രഹമെൻപിറടുകൾക്കു പൂജനാക്കൊത്തുത്താൻ
ഇപ്പണഖ—[ആത്മഗതം] എന്റെ ആഗ്രഹം ഹരിക്കുന്ന
പോലെയിരിക്കുന്നു പ്രകാരം ഇത് അദ്വൈതമിതിയാട്ട
അറിയിക്കണമെ. ആ മഹേന്ദ്രി സ്വയമുപദേശന സമ്പന്ന
അറിമുക്കല്ലോ. (എന്ന് അഗ്നിയെ പ്രദക്ഷണം ചെയ്യുന്നു)
ശ്രീ പൂണഖ—പട്ടുവാണി ഭേദമുണ്ടാകട്ടെ നന്മ ചെയ്തിചേർ
അതികുറച്ചുവേണ്ടതാണ്, ഒന്നാമതായ. തെങ്ങുകൊണ്ടു അ
ഗ്നിപ്രദേശം ചെയ്യാം.

ശ്രീ പൂണഖ—[ആത്മഗതം] ഇവരുടെ ഈ ഉപദേശം വേദോ
യിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഇനി ഇവിടെ താൻ ചെയ്യാൻ
തൊന്നുമില്ല. പ്രകാരം, നിങ്ങളുടെ വാക്കിനെ കേൾക്കാ
തിരിപ്പാൻ പഠിക്കില്ല. ഈ സമയത്തിൽ വിശേഷിച്ചും,
(എന്ന് ചോദി)

(കേൾക്കുന്നവർ അഗ്നിയെ പ്രദക്ഷണം ചെയ്യുന്നു)
(അഗ്നിയറയിൽ)

ഭൂതാതാവെപ്പറ്റി നാലുവായിൽചൊന്നുള്ളതൻകാണുന്നോ (ഒരു
കൊന്നിപ്പാൻകേൾപ്പോയിത്തന്നിത്തന്നിപ്പിടുന്നുമുണ്ടാ
എന്നൊന്നങ്ങിനെവിന്നായ്ക്കുവെന്നുള്ളതൽനകാഞ്ചൻ
വന്നെൻപുത്രിയെത്താക്കട്ടെതന്നെപ്പുത്രാതമാശ്ചീനിതു (33)
കേതൻ—ജനകമഹാരാജാവ് വന്നിരിക്കുന്നുമുണ്ട്

(പിന്നെയും അഗ്നിയറയിൽ)

ഹേ! ഹേ! പരമേശ്വരഭക്തന്മാരെ
പരമനാഥ 'കഥാഭാഗവതസംഭാഷിപ്പാൻപുത്രിയെ
കേൾക്കുമെൻ നിച്ഛവചമികിമിതൊരുമിസ്വഭാവംതവ
അന്തർഗ്ഗതം കഷ്ടം കഷ്ടം ഹരഹര വരേണ!
വരാതിൽപിടിച്ചു ചാൻമരുമെൻ വന്നപ്പൊഴിയിപ്പമാ
നകാൽകീതയതാഴ്കുണ്ടാദ മയന്നൊന്നായിത്തന്നതവ (34)
ഹേ! ഹേ!—ഭേദമുണ്ടാ തുടങ്ങിപ്പോയതിട്ട് ആയുരായ ജനക
മഹാരാജാവ് അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

കേതൻ—ആദ്യമായ ഇദ്ദേഹത്തിടനാടു സംസാരിക്കാതെ അ
ഗ്നയിൽ ചാടുന്നത നമുക്കു യുക്തമല്ല.

(എന്നു മോഹിക്കാഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു)

(അനന്തരം ജനകൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

ജനകൻ—ഓ! ഇതെന്താണ്?

കുന്തിയ പ്രിയമനോഹരവലതുവെച്ചു

അതു പുല്ലുമാറ്റമധഃനാകേതൻ ജവേന

ഒത്തങ്ങു ചാടുവതിനായ്ക്കുടന്നുപോലെ

നേത്രങ്ങൾക്കൊണ്ടഹിമുത്താർകകണ്ടിടുന്നു 35)

(എന്നു വേഗത്തിൽകൂറ്റു ചെയ്യുന്നു)

കേതൻ പുല്ലുമാർ—ആയ്! പുല്ലുനായ മോഹനെ അങ്ങൾ നമ
സ്തുതിക്കുന്നു.

ഇതുതാനവസാനമാംപ്രണാമം

സംഗതരംജനങ്ങൾവെട്ടു അന്തിന്നിതിപ്പോൾ

ഹരിതരായ തുരുമിമരമുണ്ണ മാ-

രതിമോഹികളാമരക്കൊല്ലെ 36)

ജനകൻ—അയ്യോ! ഭാഗ്യവീനനായ ഒന്നൻ ഹതനായി,

(എന്ന് അർച്ചിക്കുന്നു)

കേതൻ പുല്ലുമാർ—ആയ്! ആശംസക്കുക, ആശംസക്കുക.

ജനകൻ—(ആശംസിച്ചു)

ഭൂമിൻ പുരിയ്ക്കുതിചിജയിക്കാമനപുരീഷകാരം

ജീവിച്ചീടുംകണവനുമുവാമുയ്യ ഉയ്യംതളെവ

എവംകൊന്നാർഗ്രഹഗതിയറഞ്ഞുള്ളവൈജ്ഞാന്റെല്ലാ

മോഹങ്ങളാമമവിധിവരാമിമൃയായ ദൂരീന 37)

കുന്തി കുന്തി—ഇത്തരങ്ങുവല്ലവരതാപസൻകവി-

ജ്ഞാതർകൈപുരിജ്ഞപരതത സാധവും

മനുഷ്യൻ എന്തിലൊരുദിമിലെണ്ണെറമ-

ഹനന്ദിമിലവമെന്തിന്നുളളകുപും 38)

കുന്തി കുന്തി—മുഖ്യജ്ഞിയായ സീതാദേവീയും—(എന്ന് പക
തി പറഞ്ഞു) തൊണ്ടചറച്ചുകൊണ്ടു മിന്നാതെ നല്കുന്നു,

ജനകൻ—അവളും മോയ് മെകിൽ പുനതപ സദാദായം

തന്നു, എന്നാലും എന്റെ ഹൃദയം കപിക്കുന്നു.

നന്നായ്പ്രകാശമറിവുള്ളനന്മാരായന്നിപ്പിതാപാവൻ
വന്നീടുന്നു. തന്നെയും നന്മാരായ് ഭരത! നീ ചാടാമല്ലോ വാനിനിൽ (43)
ശത്രുക്കൾ. (നോക്കിട്ട്) ആരാണീശ്വരമഹദ്, ശുഭവത്തമാന
കളെ അറിയിക്കുന്നു.

ജനകൻ— (പ്രാർത്ഥിക്കുകയും) ഉണ്ണി! ഭരത! വെളിച്ചം
മേ, വെളിച്ചമേ, ശുഭമന്മാരനും കേൾക്കുന്നുവല്ലോ,
ഭരതൻ (നോക്കിട്ട്) ആയു അങ്ങനെയല്ല.

അറിഞ്ഞുകൂടാമെന്നപ്രിയത്തെ
പറഞ്ഞുപിമ്പത്തൊന്നുപ്രകാരം
നിറഞ്ഞുപറ്റിയിരിക്കുന്നതായ്
പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രിയവാക്യമേതും

(44)

അതിനാൽ ഇതു കളവാണ്.

(എന്ന് ൭2 ഗണിച്ചുവന്നിപ്പിതാപാവൻ ചെല്ലുന്നു)

വെളിച്ചവനായ ഭരതൻ— (ചൊല്ലുന്നതവെ തിരന്നിപ്പി പ്ര
വേശിച്ചു) ഭരത! അരുതത്. അകാരണമായിട്ടുതന്നെ
ങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നു. (എന്ന് തട്ടിക്കൊണ്ടു) അങ്ങി
പ്പോലും കേട്ടല്ലോ:

കൊന്നാൽപ്രസന്നനിപ്പിതാപാവനി ചകചതു

തലനാകംപ്രസന്നം—

അന്നൊക്കൊന്നാൽപ്പോലും തന്നെതന്നെ ചക

ശീതമാറിയിരിക്കുന്നു

കൊന്നാൽപ്പോലും കേട്ടല്ലോ— കേട്ടല്ലോ മേല

അന്നെയും വേഗമായിട്ട്—

ഉള്ളൊന്നിപ്പോലും കേട്ടല്ലോ— കേട്ടല്ലോ മേല

ശ്രീയെ കേൾക്കുമ്പോൾ

(45)

അതിനാലിപ്പോൾ അങ്ങി രാമഭവനെ അരുതെന്നും കാഴ്ച
യോടുകൂടി വെളിച്ചമേകുന്ന ആനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കും.

ഭരതൻ— മായാവാദകൊണ്ട് യഥാർത്ഥം പ്രവീണനായ
രാജാവിനോടുകൂടി ഇടയൽനിന്ന് താഴെ നോക്കി ചെല്ലാൻ ഇ
വിടെ വരികയെന്നു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഹിരമാൻ— കൈവേണമെന്നു പ്രാപിച്ചപ്പോൾ ശ്രീരാമദേവകൻ
രാജാസമാജത്തിൽ മോക്ഷാർത്ഥം ഫലമുണ്ടല്ല, എന്തുതുകൊ
ണ്ടെന്നാൽ കേട്ടുവേണം:

കന്യാപാപാതിചിത്രമിതമൊന്നാമതാവിശ്വാമിത്രീയാ-

കടന്നിപ്പുറമിടമകെട്ടിരാമനെജയംനാഗരസൂത്രം രണ്ടിനാൽ

ശത്രുക്കൾ— ആ നാപതി ഇതിനെതന്നെ വേറെ വിധമായി

കേട്ട് സൂത്രമായതെ നമ്മെ വ്യസനിപ്പിച്ചതാണെന്ന്

ഞാൻ വാചസ്പതിക്കുന്നു,

കേതൻ— പിന്നെയും,

ഹിരമാൻ—

ഹനാനന്ദം: നജവനഗതധനുരയുദ്ധത്തിചിത്രങ്ങളായാൽ

കേതൻ— ഇങ്ങി ശത്രുക്കൾ ഇത് നീയായിച്ച ശ്രീധരിജന

പിഴച്ചു കല്പനയായ യോജിച്ചിരിക്കുന്നു,

ഹിരമാൻ—

അന്നനന്ദത്തിന്നു പരംലീലകമായുണ്ടായിച്ചു ചാറ്റം (4)

ശത്രുക്കൾ— കറപനായ ഗതപൻ വന്നാൽ സുന്ദരങ്ങളായ

യ ശരങ്ങളെ എങ്ങിനെ നശിക്കേണ്ടി വരും,

കേതൻ— (സുതാമയ: നമുക്കു കിട്ടി ഇങ്ങി ശത്രുക്കൾ ഇപ്പോൾ മ

നസ്സിലായിട്ടാ വന്നുണ്ടല്ലോ നമുക്കുണ്ടു കിട്ടിയ സാധന

വെണസംഹാരമാണ് എന്നു. എന്തുതുകൊണ്ടെന്നാൽ താഴെ

കേതൻ— ഇങ്ങിനെ ചെല്ലുതെക്കെപ്പാൻ ഗതപനെ നമ്മെച്ചിട്ടല്ലേ

ജനകൻ— (സുതാമയ: ഇ) തെക്കുകൾ പ്രണമന കെട്ടി ഇ

പ്രമാണമായ നാശമുണ്ടു നമ്മെക്കു മോക്ഷനെന്നു നല്ല

മോതിച്ചിപ്പോൾ പറയണം,

ഹിരമാൻ— താങ്ങി സുതൻമന്ത്രിയായാൽ

മരുവുപ വനാത്മകൻ മഹാമാൻദരൻ

കേതനികതമിടലനെ

മുഖിദംഭരം വന്നാതകനയ ചു

ജനകൻ

മരുവുവന്നു പല്ലു മുന്നെത്തുപാൽകുവാൻ

പാദമോട്ടമാന്ത്രി നിമിത്തമുൽസൃത

മരുവുവന്നു പാൽമുഖപാലിച്ചു മരു

മരുവുന്ന പാൽമുഖപാലിച്ചു മരു

40

[illegible]

൪. യൂ.എൻ.—ജനവരി ൧൯൭൫കുപറ്റുന്നതിനുള്ളതും വനിതാ
 നന്മ, അതുവരെ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും സൂചിപ്പിക്കുക.

മനുഷ്യൻ—[ആത്മഗതം] ഇങ്ങനെ ഒരു സ്ത്രീയിന്റെപ്പോലും, (തേ
 ഡോചിച്ച്) എന്നപോലെ ഈ പുണയോടുകൂടിയും, സ
 വണകളോടുകൂടിയും വെച്ചുകൊണ്ടും വിളിക്കുന്നത് സ
 മ്രം ലഭിച്ചുകൊണ്ടും അവർ ഉത്തരസ്സായിരിക്കുന്നു എന്ന്
 വിചിന്തനമന്ത്രമായ സമ്പാതി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനാ
 ട് അതേ വൃദ്ധനും കൊല്ലാനായിട്ടുള്ള അവളുടെ പ്ര
 ത്യാസമായിരിക്കാം ഇത്. [പ്രകാരം] രാവണന്റെ ജന്മ പൂ
 ശ്രീരാമദേവനല്ലെങ്കിൽ കോപത്താൽ കാപസീയൻ, പക്ഷെ
 വന്ന നിങ്ങളുടെ കാപ്രിയത്തെ പറഞ്ഞ ആ സ്ത്രീ രാവണ
 സേദനിയായ പ്രകൃഷ്ടയായാണ്.

கேதன்—ഇത് യോജിപ്പായിരിക്കുന്നു, അദ്ദേഹം ജനിച്ചതും
 പക്ഷേ ധാരാളമായിത്തന്നെ അയാൾ പറഞ്ഞത്.

ഹനുമത്—(തെക്കോട്ടാനാക്കി³) ജനന! മേന്മയ്ക്കു⁴ ലഭിക്ക. ൨. ൦
 നെ സത ചിട്ടയ്ക്കു സന്ദേശം ഹിതവേദം ലക്ഷണനേരം വ
 ങ്ങനത്തോടുംകൂടി പൂർണ്ണവിമാനത്തിലിരുന്നെങ്കൊണ്ട മേ
 ഘമജ്ജ്വലം തുടങ്ങിയതും.

(பு)லாவலம் கருவியுடையதாயிட்டு என்னா

ചറക്കുറുപ്പ്. - ഇപ്പോൾ,

முன்னாள் அமைச்சுமேலவரை' கைது செய்து -

ചിങ്ങം ചിങ്ങം

വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വഴനിയെ പ.മാ.

മുദ്രാഭരണനിർമ്മാണശാസ്ത്രം

തോന്നിട്ടു നാണിപററി വരതകരകളാൽ
 കൊമ്പുതാണാട്ടുപൊങ്ങും
 നന്ദിഗ്രാമസമൃദ്ധി പനമിതുകുതുകൽ
 പൂണമൊട്ടു നാടപാലേ

(49)

ജനകൻ—വസന്തയ സീതയാൽ വാമദാഹം ബലകുറിക്കുമ്പു
 ദുഃഖസന്താപ ഓടട്ടെൻ വസലക്ഷണമെന്നാലും പരിജനങ്ങ
 ളോടുംകൂടി പൂർവ്വക പിതാമഹത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയോ,
 ഭാരതൻ—(ദയാപീഠം സ്വന്തമായിത്തൊട്ടുകൂടി)

പുറക്കാലമുതലിത്താൻ സരസിതടപാലുളന്നതുമ്മലും
 കാണാമെന്നോ? പുറകോന്നു നില്ക്കുകൊണ്ടു നന്ദന തുറന്നിടയിൽ
 നീറിക്കൊയമിട്ടു കുമ്പസരി പാർത്തുവെക്കൽക്കുഴപ്പമെന്നും
 കൂട്ടോടിക്കിടന്ന കണ്ണുനമ്പ്രതി ന്യായാളപത്തിൽ മുക്കിക്കിടന്നത്
 രേഖയ്ക്കൻ—(നന്ദനത്തൊട്ടുകൂടി)

ഇതിപ്പൊഴുണ്ടാകുമിതിപ്പൊഴുതും
 തിരിച്ചൊലകമ്മേടലത്തു യാതും
 കതിച്ചുനാലുനിയലത്തു പാനാൽ
 പതിച്ചുതാലേ നാട്ടുതാളൻ ചങ്ങിൽ

(51)

(നന്ദനനും മേലാലമപ്പാപാലേ രാമാദികൾ പ്രിയ ദിക്കു ന,
 രാമൻ—പ്രിയ! ജനകി!

കനാൽതൊന്നു ചന്ദ്രിണിയാദി ജംബുവന്ദയോഗ്രാദിയും
 പാദനപ്രവൃദ്ധനാദിയും ചിലമൊയിപ്പുറകുവീശാഹവും
 പാന്നുനതവിതകുടഗിരിശുഗലിനാമർത്താർത്താൽ
 നന്ദിഗ്രാമിനികലാശുഗതയാതാനത്തിനാലേക്കിനാ

52,

പുറക്കാലമല്ല, കടലകപിരാക്കസമുദയത്തിൽ
 പടച്ചാലായ ഉരുതുമ്മാൻകടന്നും
 മടുത്തുതൊഴു നിന്നുനാലമിട്ടി—
 ദുരന്തിപ്പൊരിമെന്നാട്ടിൽ വന്നുവെന്നൻ

(53)

കണ്ണുനമ്പ്രം—മേലുണ്ണ! നോക്കൂ, നോക്കൂ, താതനായ ജനകരാജാ
 വിനോദം ഉണ്ണു നായ രേഖയുടേതൊട്ടുകൂടി മേലുണ്ണായ രേ
 കൻ വരുന്നു, ഇദ്ദേഹം,

ശിരസിമുദയനാഹാരമനുഷേനാ
ലഭയില്ലാമെന്നിചടച്ചുഹോതവസ്സാൽ
സ്തനതിവേദദേശനാൽവേദിച്ചാ
അതരമാലുടൽപൂജ പന്നാപാലം

(54)

രാമൻ— അതങ്ങിനെതന്നെ, എന്നാൽ,

കുട്ടാൻസീതയെക്കൊണ്ടുസത്യന്തിതാലുണ്ടായദിവ്യജിഹ്വ
തപട്ടന്നജുകുളുണ്ണത്തോറതിലുടൻചെഴുത്തു കമ്മക്കുളാൽ
വിദൂഷകിയിരുന്നഭൂമിഭരതനെന്ദ്രപംഗുവാവാഴ് കയാ-
ലൊട്ടെല്ലൻഹൃദിഭൂലയായതുമാഹാകാശ്വത്തിനാൽതീയുത്താൻ
ഭരതൻ - (അടുത്തുചെന്നു) താമസമെപ്പിയസ്സുനയായി ന
ക്കവസ്സലനായി സത്യസാധനായ ദേവ ദ്രോഷ്വ് അങ്ങയെ
ശ്രീപാദാംബുജങ്ങളിൽ വളരെക്കാലമായി കൊതിച്ചിരുന്ന
നമസ്കരിക്കുന്ന ഭരതനിതാ ചെയ്യുന്നു,

(എന്ന് തൊണ്ടവിറച്ചുകൊണ്ട് നമസ്കരിക്കുന്നു)

(രാമൻ ദ്രോഷത്താൽ അന്യദൃഷ്ടാഭംകൂടി കൈകൾ
ബാധിച്ചിട്ടു് ബാലിംഗനം ചെയ്യുന്നു)

രാമനും ഭരതനും— [ആശങ്കിതം]

മുങ്ങുന്നുവെന്നൽകുറ്റം
തിരുവോലിക്കകത്തുതാൻ
അംഗമത്രനടത്തുന്നി-
ന്നംഗനംഗങ്ങളാൽമര

(55)

രാമൻ— [പ്രകാശം] ഉണ്ണി ഭരത! ഭാഗ്യത്താലിനിക്ക് ഉണ്ണി
യെ കണ്ടാൻ സാഗതിചെന്നു.

ഭരതൻ--[പ്രകാശം] അതിനാൽ നമനയാണു് മേലുണ്ണ എ
ന്റെ വേദലുക്കു കാരണത്തിന്റേയും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും
ഉൽക്കടം സപ്രയോജനമായി ഭവിച്ചു.

(രാമഭരതന്മാരെ ശത്രുക്കളെക്കണ്ടുനാൻ നമസ്കരിച്ചു് നാന
ഗ്രഹം വാങ്ങുന്നു)

രാമൻ— (അടുത്തുചെന്നു) താമ അനകരാജ് ദേശമപ്പുത്രയ
യുളവാകാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു,

ലക്ഷ്മണൻ-- താമ! ലക്ഷ്മണൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

റീത-- അയ്യോ! അങ്ങനെയൊരു നമസ്കാരം.

ഭനകൻ-- (ഉചിതപോലെ അനുഗ്രഹിച്ചു് അമൃതം നൽകി)
സദാജ്ഞാതാൽ കണ്ണീർപൊഴിച്ചു് ഗർഭഭരണമുളകി) ല
ഭേദപരമന ജയിച്ചു ഉണ്ണി!

മനുഷ്യലഭ്യതയിൽനിന്നു

കുതിച്ചൊഴുത്തുവന്നുവന്നിപ്പോയി

തനയമെങ്കിലും വളർന്നുമാങ്ങാ

ലനുഗ്രഹമായവിധത്തിലാചരിച്ചു (57)

ഭനകൻ-- (വിനയത്തോടുകൂടി തൊഴുതുകൊണ്ടു്) താത! ബ്രഹ്മ
ജ്ഞാനാൽ അതിവിശിഷ്ടനായ അമ്മയുടെ പ്രസാദംകൊണ്ടു്,
അഗാധവസിഷ്ഠിശാപമിത്രാദികളായ മഹാവിരോധമേ
ഗളാർപ്പിച്ചുവെന്നു്കൊണ്ടു്, ഇന്ദ്രാദികളായ ദേവന്മാരുടെ
അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു്, ഞാൻ രാവണനെ സംഹരിച്ചതാണ്.

(അനന്തരം വിശ്വാമിത്രൻ പ്രവേശിക്കുന്നു)

വിശ്വാമിത്രൻ-- (അത്ഭുതഗതം) ഞാൻ ദേവന്മാരുടെ കല്പന
യെ അനുഷ്ഠിച്ചാനന്ദിച്ചു് ഇപ്പോൾ സാധാരണമായിത്തീർന്നു.
എന്തെന്നാൽ രാവണനെ യുദ്ധത്തിൽ രാമകുമാർ സംഹരി
ച്ചു എന്ന് ഞാൻ അനന്തരമായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങി
നെയൊക്കെല്ലാം ദേവന്മാരുടേതായ കല്പിച്ചു്.

വർത്തമാനംകൊണ്ടു് രാമസേനയെക്കണ്ടുകൊണ്ടുകൊണ്ടു്

കണ്ടുവന്നുവെന്നു് ദേവന്മാരുടെ രാമകുമാർ

ഉദാത്തസ്വഭാവമുള്ളവനായിത്തീർന്നുവന്നു

കണ്ടുവന്നുവെന്നു് ദേവന്മാരുടെ രാമകുമാർ (58)

(എന്നു് ചുറ്റിനടക്കുന്നു)

ഭനകൻ-- (കണ്ടിട്ടു് അത്ഭുതപ്പെട്ടു്) ഭഗവൻ! ഇക്കാര്യം
ജ്ഞാനായ ഞാൻ നമസ്കരിക്കുന്നു.

വിശ്വാമിത്രൻ-- ഉണ്ണി! നിനക്കു് അഭീഷ്ടം സിദ്ധിക്കട്ടെ.

(രാമജയം വിശ്വാമിത്രനെ നമസ്കരിക്കുന്നു. അവനെയും

ഉചിതപോലെ വിശ്വാമിത്രൻ അനുഗ്രഹത്തോലുചരിക്കുന്നു.)
വിശ്വാമിത്രൻ-- (രാമനോടു്)

തെരുമൊഴുത്തിനുമധ്യേ

ചെലവെടുത്തുനിന്നിപ്പോൾ

കൈതലാകൃതങ്ങളായവനാ

പാലിച്ചു സർവ്വവേദനികളെയും (59)

രാമൻ-- ഇതല്ലാതെ നിന്നിരുന്നില്ലെന്നു പ്രസംഗിക്കാത്തതന്നെ.

കൈത-- ഭഗവൻ വിശ്വാമിത്രനേയും! നിങ്ങൾ ഇവിടെ വെച്ചുതന്നെ ചേർത്തു നോക്കിപ്പോകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

ജനകൻ-- എ! കൈതന്റെ കൈയെല്ലാം കൈമാത്രമേ തന്നെ.

ഹനുമാൻ-- സ്വാമിയുടെ പ്രിയബന്ധുക്കളായ സുഗ്രീവൻ വിജയനാഥൻ മുതലായവരും ഇങ്ങിനെതന്നെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ മൂന്നു വാനംകൊണ്ടു കയറ്റിപ്പോയ സമുദ്രജലങ്ങളെ കൊണ്ടുവരും. (എന്ന് പോയി)

ജനകൻ-- ഉണ്ണി ശത്രുഘ്ന! വസീഷ്ഠാദികളായ മഹാവിഷ്ണുക്കളെയും പുകഴ്ത്തുന്നവരെയും മന്ത്രിക്കളെയും വരുത്തുക.

ശത്രുഘ്നൻ-- അങ്ങിനെ തന്നെ. (എന്ന് പോയി)

സീത-- (ആത്മരത്നം ലഭിക്കാതെ ഭയപ്പെട്ടു എഴുന്നേറ്റുവന്നു) രാജാജിഷ്ടകം സിദ്ധിക്കുന്നു എന്ന് എന്റെ ഹൃദയം അറിയിക്കുന്നു. (അങ്ങിനെത്തന്നെ)

വെച്ചു കയറ്റിയിൽ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ സമുദ്രം

വാതിപ്പുണ്ണികൾക്കും

വാങ്ങിയവയെ കസിയെല്ലാമുമാടവിടെവെ

ശോഭിക്കുന്നവർക്കും

നില്ക്കുന്നതു ചിലകന്യാജനം ചെയ്തതീ

പത്തിലാനയുമെങ്കിലും

മിക്കുന്നതിലേക്കുവന്നുമാത്രമേ വരൂ-

കൈതലാകൃതവേദന

(60)

ജനകൻ-- വസീഷ്ഠമഹർഷിയുടെ കല്പനയാണിത്.

ശത്രുഘ്നൻ-- (പ്രവേശിച്ചു) (രാജനോട്) എല്ലാവരെയും വരുത്തിത്തന്നു.

(അനന്തരം വസീഷ്ഠമഹർഷി പ്രവേശിക്കുന്നു)

വസീഷ്ഠൻ-- സഭ! വിശ്വാമിത്ര! സീതാഭഗവതാമാരെ ഈ സിം

മാസനത്തിലിരുത്തി നോം മറയ്ക്കു മഹാധികളോടു കൂടി അഭിഷേകം ചെയ്യുക.

വിശ്വമിത്രൻ— ഇവിടെത്തന്നെ അഭിപ്രായം വെക്കുക.

ജനകൻ— രാമദേവൻ അഭിഷേകം കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട്, രാമദേവൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി പട്ടകളും ആഭരണങ്ങളും പുരയാസികളായ ജനങ്ങൾക്ക് സമ്മാനിച്ചുപോയിക്കുന്നു. ഏ! ആ കരോഷിൽ വേവരുളിക്കിടപനയും, പുതുവസ്ത്രം അപ്പുറസ്ത്രീകളുടെ ഘൃത്തവും സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവോ.

വിശ്വമിത്രൻ— ഉണ്ണി രാമദേവ! ഏതു മഹാമുഖ്യനാണ് ഉണ്ണിക്ക് ഇനിയും താൻ സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്?

രാമൻ— നന്നായനുഭവജനകീപരിണയം

ജാതം പ്രസാദനേതേ

കൊന്നൻ താൻ സഹസംഭാരസ്യമനരണേ

പ്രാപിച്ചു വൈഭവമേറിയ

ഉന്നിതമാണു മകളുടേതാൻ കരതമര

പ്രാപിച്ചു രാജ്യമന്തരയും

തന്നായനുഭവാനിനി ജ്ഞിതീനമേൽ

ചെയ്യേണ്ട സമ്മാഹാരം

(61)

എങ്കിലും ഇങ്ങിനെ മരിക്കട്ടെ. (കേന്ദ്രവാക്യം)

കേരളത്തിന്നായി മഹാധികളുള്ളിയാമാ-

ദ്യോണപോണം നന്ദാൻ

ദുരീന്ദ്രന്മാർ സപരാജ്യം പിന്നാലെയെഴുകുകൾക്കൊ

ക്കാരെ നരക്കിട്ടിടേണം

കാമം സാരസ്യമേകവികളെരസി

ന്മാർ പുകഴ്ത്തി വേണം

രാമകൽഭകതിയേറ്റം ദൂഷ്യതയോടുകൂടി-

ക്കേണമേയിരിക്കട്ടെ

(62)

(എന്ന് എല്ലാവരും പോയി)

ഇങ്ങിനെ എഴുതുക

ജനകീപരിണയം മലയാളനാടകം സമ്പൂർണ്ണം.

